

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ศูนย์ศิลปและวัฒนธรรมพื้นบ้าน ภาคกลาง

นายเกรียงไกร จันดีเสงลักษณ์

รพ.
กท 676
9632-2534

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 86644
วัน,เดือน,ปี 30 S.ค. 2551

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต
ภาควิชา สถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2533 - 34

ที่ ๐๐

b. 10658087
i.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

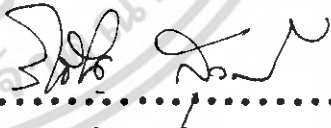
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ ลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำหลักสูทปริญญาตรี

.....
อาจารย์พิเศษ วิริยวัฒน์
คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

อาจารย์พิเศษ	วิริยวัฒน์	ประธานกรรมการ
ยศ. ชีรมน	ไวโรจน์กิจ	รองประธานกรรมการ
ยศ. กุสุมา	ธรรมช่าง	กรรมการ
ยศ. อนุสรณ์	จวงพานิช	กรรมการ
อาจารย์บุพศิ	เสื่อนฉวี	กรรมการ
อาจารย์เลิศวิทย์	รังสิรักษ์	กรรมการ
ยศ. สุภาวดี	รัตนมาศ	กรรมการและเลขานุการ

.....

อาจารย์วิเชียร สุวรรณรัตน์
อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์วิชัย เกษสังวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ศูนย์ศิลป์และวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลาง

ชื่อ นาย เกรียงไกร จันควิเศษลักษณ์

ปีการศึกษา 2533

บทคัดย่อ

ข้อปัญหา

วัตถุประสงค์สำคัญในการศึกษาโครงการนี้ ก็เพื่อหาแนวทางที่ถูกต้องในการ ออกแบบสถาปัตยกรรม ที่เป็นศูนย์กลางของศิลป์และวัฒนธรรมพื้นบ้านของภาคกลาง ของ ประเทศไทยซึ่งประกอบด้วย 6 จังหวัดด้วยกันคือ พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท อ่างทอง ซึ่งแต่ละจังหวัดมีความแตกต่างกันทางด้านภาษา ศิลป และ วัฒนธรรม ที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเองแต่ในปัจจุบันยังขาด สถานที่ที่จะรวบรวมและเก็บรักษา ศิลปและวัฒนธรรมพื้นบ้านเหล่านี้ จึงเห็นสมควรที่จะมีแหล่งสำหรับรวบรวมเพื่อดำรงรักษา และสืบทอดคุณลักษณะที่แท้จริงของ ศิลปและวัฒนธรรมพื้นบ้านของภูมิภาคนี้ขึ้น อันได้แก่ "ศูนย์ ศิลปและวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลาง"

วิธีวิจัย

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อันแท้จริงในการออกแบบศูนย์ศิลปและวัฒนธรรมพื้นบ้าน ภาคกลาง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาดังนี้ คือ

1. เรื่องราวเกี่ยวกับศิลปและวัฒนธรรมพื้นบ้านของภาคกลาง
2. สถานที่สำคัญทางศิลปและวัฒนธรรมในภูมิภาค
3. สถานที่ที่ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปและวัฒนธรรมพื้นบ้าน
4. การจัดการองค์การของศูนย์ศิลปและวัฒนธรรม ภารกิจกรรมของผู้ใช้ โครงการ และโครงการที่มีการใช้สอยใกล้เคียงกัน
5. ที่ตั้งโครงการและสภาพแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปการวิจัย

จากการวิจัยปรากฏผลดังนี้ คือ

1. ศิลปและวัฒนธรรมพื้นบ้านของภาคกลาง ทางด้านชนบทธรรมเนียม ประเพณี ภาษาพูดและชีวิตความเป็นอยู่ ฯลฯ มีความแตกต่าง จากภาคอื่นโดยมีเอกลักษณ์เป็นของตนเองเฉพาะท้องถิ่น สมควร ที่จะรวบรวม รักษาและเผยแพร่ให้รู้จักกันทั่วไป
2. ภาคกลาง มีสถานที่ที่มีคุณค่าทางศิลปและวัฒนธรรมพื้นบ้านอยู่มาก เพียงพอที่จะสนับสนุนโครงการ
3. ภาคกลาง ยังขาดสถานที่รวบรวมและส่งเสริมด้านศิลปและวัฒนธรรม ของท้องถิ่น
4. การออกแม่บทให้โตมลของศึกษาศิลปและวัฒนธรรมของท้องถิ่นในแต่ละ แขนงรวมทั้งเศรษฐกิจ สังคมและความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น
5. ต้องทำการศึกษาระบบการจัดการและการทำงานของศูนย์ และ นำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ
6. ที่ตั้งโครงการ ควร เป็นสถานที่ที่เป็นศูนย์กลางของภาคกลาง และ มีเหตุผลสนับสนุนเพียงพอในการ เลือกที่ตั้งโครงการ

ข้อเสนอแนะ

1. อธิการของศูนย์ ฯ ควร เป็นอาครกริ่งสำธารณะ เพื่อบริการทาง ด้านวิชาการ ความรู้ ความบันเทิง แก่บุคคลทั่วไป รวมทั้ง เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับบุคคลในท้องถิ่น
2. ศูนย์ ฯ ควร เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในโครงการ เพื่อส่งเสริมทางด้านศิลปวัฒนธรรม เศรษฐกิจและกีฬาชีพ เช่น การจัดแสดงนิทรรศการชั่วคราว ตลาดนัดผลผลิตทางการเกษตร และอุตสาหกรรม เพื่อดึงดูดความสนใจของประชาชนเข้ามาใช้โครงการ และเป็นการเกาเงินผลประโยชน์ของศูนย์โดยการ เก็บค่าเช่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับเป็นต้นฉบับ และไม่รับประกันว่ากรณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ควรรออกแบบโดยมีองค์ประกอบสัมพันธ์กันให้ครบถ้วนและคำนึงถึงการ ต่อเติมเพื่อสนองความความต้องการที่เพิ่มขึ้นในอนาคต

ความเป็นมาของโครงการ

ศิลปและวัฒนธรรมประจำชาติแสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติ และชีวิตความเป็นอยู่
ของชนในชาติ เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างค่านิยมที่ดีต่อชนในชาติ ให้ประพฤติ ปฏิบัติแต่สิ่ง
ที่ดีงาม มีภาระเองและส่วนรวมทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข และเกิด
ความสามัคคีเป็นปัจจัยที่ทำให้ประเทศชาติอยู่รอด

ศิลปและวัฒนธรรมที่นิยาม ก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคมพื้นฐานในแต่ละท้องถิ่น ซึ่ง
เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งอาจแตกต่างกันในรูปแบบ เนื้อหาและภาษา
แต่ก็เป็นส่วนที่ทำให้เกิดความสามัคคีและมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตในสังคมท้องถิ่น เหล่านั้น
เหมือนกัน

ปัจจุบันสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยีต่าง ๆ เปลี่ยน
แปลงไปมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ประชาชนต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ เพื่อให้ดำรง
อยู่ในสังคมได้ จึงได้ละทิ้งแนวทางวิถีชีวิต หันเข้าหาอารยธรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาก
ขึ้นทำให้ศิลปและวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาถูกละทิ้ง และเผยแพร่ หรือปรับปรุงเพื่อให้งด
ใช้ได้ ในสังคมสมัยใหม่ ซึ่งกำลังพลอยพลະละเลย ชนรุ่นใหม่ จะขาดการสืบทอด และสูญหาย
ไปในไม่ช้า ซึ่งจะทำให้สังคมขาดสิ่งยึดเหนี่ยวและปลูกฝัง ซึ่งอาจจะเกิดปัญหาขึ้นในสังคมมี
ผลกระทบต่อกระแสนโยบาย สังคม และเศรษฐกิจ ของชาติ

ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นเหล่านี้ควรรีบเร่งดำเนินการแก้ไขโดยการก่อตั้งแหล่งที่
อนุรักษ์ เผยแพร่ และปลูกฝัง เพื่อสืบทอดค่านิยมหลังโดยการก่อตั้งศูนย์ศิลปและวัฒนธรรม
ประจำแต่ละท้องถิ่น

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เป็นศูนย์กลาง ในการที่จะรวบรวมศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์ ส่วน
ที่เป็นศิลปและวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น ในภาคกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เป็นศูนย์กลาง เพื่อการศึกษา ค้นคว้า วิจัย และพัฒนาศิลป และวัฒนธรรมให้สอดคล้องกับการดำรงชีวิตในสังคมใหม่
3. เป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยน ข้อมูล เอกสาร และร่วมมือกันกับ หน่วยงาน หรือสถาบันอื่น เกี่ยวกับศิลปและวัฒนธรรม
4. ให้ความรู้และข้อมูลทางวิชาการแก่บุคคลในท้องถิ่น เพื่อนำไปพัฒนา และเสริมสร้างความสามารถในการประกอบอาชีพของตน
5. เป็นแหล่งท่องเที่ยว และสถานที่พักผ่อนของบุคคลในท้องถิ่น

ขอบเขตของโครงการ

1. งานอนุรักษ์ ศูนย์ฯ ทำหน้าที่รวบรวมและค้นคว้าหาข้อมูลทางศิลป และวัฒนธรรม ของแต่ละท้องถิ่นในภาคกลาง ซึ่งรวมทั้งหมด 6 จังหวัด คือ พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท อ่างทอง โดยจัดเก็บเอกสารและข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เป็นระบบ เช่น ของจริง รูปภาพ ภาพยนตร์ สไลด์ และ หนังสือ เป็นต้น
2. งานศึกษาและวิจัย ศูนย์ฯ ทำหน้าที่ศึกษาและวิจัยข้อมูลต่าง ๆ ที่ เก็บไว้เพื่อนำไปพัฒนามาใช้กันชนในท้องถิ่นอย่างถูกต้อง โดยแบ่ง ส่วนวิจัย และค้นคว้าตามลักษณะของข้อมูล
3. งานเผยแพร่และการบริการ
 - 3.1 จัดส่วนบริการด้านการศึกษาโดยจัดทำห้องสมุด นิทรรศการ การสาธิต การบรรยาย และการแสดงต่าง ๆ
 - 3.2 เผยแพร่ในรูปข่าวสาร โดยจัดทำเอกสารแนะนำ เอกสาร ค้นคว้าความรู้ ภายทอดทางวิทยุ หรือโทรทัศน์
 - 3.3 ประสานงานด้านศิลปและวัฒนธรรม ของแต่ละหน่วยงานหรือ สถาบันอื่น ทำภายในและภายนอกประเทศ
 - 3.4 ร่วมมือกับสถาบันอื่น พัฒนาศักดิ์และอาชีพเพื่อให้สอดคล้อง ในการดำรงชีวิตของชนในท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์โครงการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลางนี้เป็นโครงการ
ในลักษณะที่นักศึกษาได้ให้ความสนใจเป็นอย่างมาก จึงได้เลือกโครงการนี้เป็นหัวข้อในการ
ทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาได้พยายามหาจนในที่สุดก็ได้ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์เป็นที่น่าพอใจจึงขอ
แสดงความขอบคุณทุก ๆ ท่านที่ได้มีส่วนช่วยเหลือในครั้งนี้

ในช่วงแรกที่เริ่มทำโครงการนี้นักศึกษาได้รับความอนุเคราะห์ในเรื่อง
ของข้อมูล, คำเสนอแนะ และการให้ความสะดวกต่าง ๆ จากบุคคลและเจ้าหน้าที่ในหน่วย
งานดังนี้

คุณคาร์ณี และคุณสำโรษ และเจ้าหน้าที่สำนักผังเมือง

เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

อ. ส่าง พรศรี ศูนย์วัฒนธรรมพระนครศรีอยุธยา

เจ้าหน้าที่กรมที่ดิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

เจ้าหน้าที่เทศบาลนคร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

นักศึกษาขอแสดงความขอบคุณทุกท่านที่ได้อธิบาย และขอขอบคุณอาจารย์
วิเชียร สุวรรณรัตน์ ซึ่งได้ให้ความรู้แก่ศิษย์เป็นครั้งสุดท้าย ขอขอบคุณผลงานที่เป็นตัวอย่าง
สำหรับนักศึกษาทุก ๆ คน และขอขอบคุณคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ทุกท่านที่ให้ข้อเสนอแนะที่
เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาต่อไป

ขอขอบคุณป้า มามา และพี่ชายที่ได้ให้การสนับสนุนทุนทรัพย์และกำลังใจ
อย่างมาก ๆ

ท้ายที่สุดต้องขอบคุณ น้องจี น้องนอย น้องป๊อป น้องเต น้องแซด
พี่กุกไก่ พี่กลอง มาก ๆ ที่ช่วยให้งานสำเร็จ ขอขอบคุณคุณศิริ ชอบใจเพื่อน ๆ ทุก ๆ คนสำ
หรับความสนุกสนาน กำลังใจ และน้ำใจ

นักศึกษา เกียรติกร ฉันทวิเศษลักษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ศิลปะและวัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นส่วนหนึ่งสังคมพื้นฐานในแต่ละท้องถิ่น และเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของท้องถิ่น อาจแตกต่างกันในรูปแบบของ เนื้อหา ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตในสังคมท้องถิ่นนั้น ๆ

ภาคกลาง นับว่าเป็นภาคที่มีความน่าสนใจมาก วัฒนธรรมภาคกลางเป็นวัฒนธรรมที่เก่าแก่ และมีเอกลักษณ์ วัฒนธรรมภาคกลางนี้เป็นวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลครอบคลุมเขตภาคกลางตอนล่างของประเทศไทย

ปัจจุบันโครงการของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้ส่งเสริมให้มีการจัดตั้ง ศูนย์วัฒนธรรม ขึ้นที่กรมศึกษาธิการตามจังหวัดต่าง ๆ แต่สภาพการทำงานยังไม่ประสบผลสำเร็จในการส่งเสริมวัฒนธรรมที่แท้จริง และสามารถให้บริการแก่บุคคลทั่วไปในวงแคบ เช่น นักเรียน นักศึกษา เท่านั้น จึงเห็นสมควรว่าน่าจะมีศูนย์ เผยแพร่ศิลปะ และวัฒนธรรมประจำภาค เพื่อรวบรวมข้อมูลทางวัฒนธรรมทุกจังหวัดในภาคกลางเข้าด้วยกัน เพื่อสะดวกในการศึกษาค้นคว้าและ เผยแพร่ และเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวอีกด้วย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ

คำนำ

กิตติกรรมประกาศ

บทที่ 1 บทนำ

1.1	ที่มาของวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลาง	1
1.2	ลักษณะวัฒนธรรมพื้นบ้าน	1
1.3	ลักษณะวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลาง	4
1.4	ความเป็นมาของโครงการ	9
1.5	สาเหตุของโครงการ	10
1.6	วัตถุประสงค์ของโครงการ	12
1.7	ขอบเขตของโครงการ	13

บทที่ 2 การพิจารณาที่ตั้งของโครงการ

2.1	การพิจารณาที่ตั้งโครงการในระดับภูมิภาค	14
2.2	การพิจารณาที่ตั้งโครงการในระดับกลุ่มแหล่งท่องเที่ยว ภายในจังหวัด	15
2.3	การวิเคราะห์เปรียบเทียบที่ตั้งโครงการ	17
2.4	การศึกษาเทศบัญญัติ	35
2.5	การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ	41

บทที่ 3 การกำหนดโครงการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลาง

3.1	การประเมินความต้องการและองค์ประกอบโครงการ	45
3.2	สรุปองค์ประกอบโครงการ	54
3.3	โครงสร้างการบริหารงาน	57
3.4	การจัดระเบียบการบริหารหน่วยงานในศูนย์	58

3.5 อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ 58

3.6	งบประมาณรวมทั้งความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ	62
3.7	ผู้ใช้อาคารและพฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร	64
บทที่ 4	การศึกษาอาคารตัวอย่างประเภทเดียวกัน	70
4.1	อาคารตัวอย่างภายในประเทศ	70
4.2	อาคารตัวอย่างในต่างประเทศ	79
บทที่ 5	สรุปองค์ประกอบของโครงการโดยละเอียด	86
5.1	การกำหนดองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยในโครงการ	86
5.2	การวิเคราะห์จำนวนผู้ใช้โครงการและพื้นที่โครงการโดยละเอียด	93
5.3	ข้อมูลพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมขององค์ประกอบหลักของโครงการ	134
5.4	การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ	177
บทที่ 6	ระบบต่าง ๆ ในการออกแบบ	201
6.1	ระบบไฟฟ้า	201
6.2	ระบบระบายน้ำและป้องกันน้ำท่วม	201
6.3	ระบบกำจัดน้ำเสีย	202
6.4	ระบบปรับอากาศ	202
6.5	ระบบรักษาความปลอดภัย	207
6.6	ระบบเสียงและการป้องกันเสียงในอาคาร	216
6.7	ระบบการก่อสร้าง	220
บทที่ 7	แนวความคิดในการออกแบบ	222
7.1	แนวความคิดทั่วไป	222
7.2	แนวความคิดในการจัดผังบริเวณ	222
7.3	แนวความคิดในการออกแบบรูปแบบทางสถาปัตยกรรม	223

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาของวัฒนธรรมที่มานภาคกลาง

บริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาในภาคกลางแต่เดิมเป็นแหล่งอารยธรรมทวารวดีแลลพบุรี วัฒนธรรมของชุมชนกลุ่มนี้ได้มีการสืบทอดจนเมื่อพระเจ้าอู่ทองทรงสร้างพระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานี รูปแบบของวัฒนธรรมทั้งคติความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณีก็ได้รับการพัฒนาเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสภาพความเป็นอยู่และสังคม สังคมไทยแต่เดิมเป็นสังคมเกษตรกรรมพึ่งพาตัวเองเป็นหลักสามารถเลี้ยงตัวเองได้ จะมีการพึ่งพาแลกเปลี่ยนปัจจัยอื่นๆจากภายนอกบ้างก็เป็นส่วนน้อย ดังนั้นวิถีชีวิตของชุมชนจึงมีเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นของตน

ศิลปวัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดใกล้เคียงคือ สรีระบุรี ลพบุรี อ่างทอง สิงห์บุรี ชัยนาท สุพรรณบุรีซึ่งจัดอยู่ในแถบภาคกลางลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาเช่นเดียวกัน โดยทั่วไปจึงมีศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีคล้ายคลึงหรือเหมือนกัน จะมีแตกต่างออกไปบ้างก็เฉพาะบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับสถานที่สำคัญ ทรัพยากร หรือเกี่ยวกับเฉพาะคนในท้องถิ่นหรือชนกลุ่มน้อยในท้องถิ่นนั้นๆ

วัฒนธรรมและประเพณีที่มีมาแต่ดั้งเดิมครั้งโบราณล้วนแต่เป็นสิ่งดีงามทั้งในแง่จิตใจ ศิลธรรมทางกายภาพ เช่นความงดงามของศิลปะแขนงต่างๆ สมควรที่จะได้รับการอนุรักษ์ ส่งเสริมและฟื้นฟูขึ้น เพื่อสืบทอดถึงอนุชนรุ่นหลังและเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักทั่วไป นอกจากนี้เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงควรมีการจัดเป็นกิจกรรมทางบ้านศิลปวัฒนธรรมประเพณีขึ้นในรูปแบบและโอกาสที่เหมาะสมเพื่อการส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟูและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

1.2 ลักษณะวัฒนธรรมที่มาน

ความหมายของคำว่าวัฒนธรรม

"วัฒนธรรม" หมายความว่าลักษณะที่แสดงถึงความเจริญงอกงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวก้าวหน้าของชาติ และศีลธรรมอันดีของประชาชน

ดังนั้นวัฒนธรรมที่มานน่าจะหมายถึง ลักษณะของชาวบ้านซึ่งประกอบควยแบบแผนของพฤติกรรมที่มีระเบียบ ความเจริญก้าวหน้าและควมมีศีลธรรมอันดีของชาวบ้านและชุมชน

เนื้อหาของวัฒนธรรมชาวบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำไปใช้ประโยชน์อื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ใดที่เห็นถึงเนื้อหาของวัฒนธรรมว่า เนื้อหาของไม่ว้ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัฒนธรรมนี้มี 3 ประการ

1) วัฒนธรรมหลัก

2) วัฒนธรรมรับช่วง

3) สัญลักษณ์ของไทย

จากที่สนะกั้งกล่าว คำว่า "เนื้อเตของวัฒนธรรม" ก็น่าจะเป็นของวัฒนธรรมที่มีอยู่ทั่วไปไม่ว่าจะเป็นสังคมชนบทหรือสังคมเมือง และน่าจะเป็นเนื้อเตของวัฒนธรรมที่เนียนตัว

ก. วัฒนธรรมหลัก ไทแล

1. พระพุทธศาสนา ชาวบ้านส่วนใหญ่มีถือศาสนาพุทธโดยมีวัดเป็นสถานที่อบรมจิตใจ วัดเป็นศูนย์กลางที่เชิดหน้าชูตาของชาวบ้าน พระสงฆ์เป็นผู้ให้การอบรมสั่งสอนประชาชนในหมู่บ้าน เพื่อสร้างรากฐานของความคิด ความงานทั้งหมด

2. พระมหากษัตริย์ ชาติไทยเป็นชาติที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขมาแต่โบราณเป็นจุดรวมหัวใจของคนไทยทุกระดับ โดยเฉพาะชาวบ้านยิ่งให้การเคารพบูชา และเลื่อมใสในพระองค์เป็นอย่างมาก ถึงสิ่งใดที่เป็นพระราชดำริของพระองค์ชาวบ้านจะร่วมแรงร่วมใจกันทำสนองพระราชดำรินั้นโดยมิได้คำนึงถึงความเหนื่อยยาก

3. อักษรไทย เมื่อจากพ่อขุนรามคำแหงได้ทรงประดิษฐ์อักษรไทยขึ้นแล้ว บรรพบุรุษของเราได้ปรับปรุงแก้ไขเพื่อความเหมาะสมที่จะใช้เป็นอักษรไทยแท้ห่างจากแม่แบบคือภาษาขอม และเป็นเอกลักษณ์ของชาติสามารถใช้ได้ทุกชนชั้น

4. ภาษาไทย ชาติไทยเรามีภาษาพูดที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่เหมือนชาติใดในโลก ถ้าแยกย่อยลงไป ภาษาที่ใช้กันในแต่ละท้องถิ่นตามชนบทของชาวบ้านจะยิ่งบอกถึงเอกลักษณ์ชัดเจนยิ่งขึ้น

5. ประเพณี ประเพณีของชาวบ้านส่วนใหญ่สืบทอดจากคำสอนทางศาสนาและมีคตินิยมแฝงอยู่ด้วยเสมอ เช่น ประเพณีไหว้ครู ห่าบุญอายุ สงกรานต์ ฯลฯ

6. จรรยาบรรณไทย จรรยาบรรณไทยเป็นเครื่องนำไปสู่การปรับตัวให้เข้ากับสังคม ชาวบ้านส่วนใหญ่เคารพยกย่องเมตตากรุณาโดยเคร่งครัด แม้มีใช้สมาชิกในครอบครัวเดียวกันก็ตามจะนับถือเป็นลุง ป้า น้า อา โดยใช้เป็นคำแนะนำนามให้เหมาะแก่วัยเสมอ

7. จิตใจคนไทย ชาวบ้านของไทยเรามีการแสดงที่บ่งบอกถึงความ เป็นผู้มีน้ำใจโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รวมทั้งความซื่อ อึดแอ้มแจ่มใส นอกจากนั้นยังได้รับการอบรมให้เป็นผู้มีความกตัญญูคุณ

8. ศิลปกรรมไทย ชาตินไทยเป็นชาติที่อุดมสมบูรณ์ ชนในชาติมีความเป็นอยู่อย่างสุขสบาย งานศิลปะทุกแขนงจึงถูกประดิษฐ์ขึ้นอย่างงดงาม ตรงตามลักษณะและความจำเป็นทางประโยชน์ใช้สอย รวมทั้งสะท้อนอดีตไว้อย่างถ่องแท้

ข) วัฒนธรรมรับช่วง

ประเทศไทย เป็นประเทศที่แวดล้อมด้วยมิตรประเทศเพื่อนบ้านมากมาย มีความสัมพันธ์ที่ติดต่อไปมาหาสู่พบปะแลกเปลี่ยนปัจจัยและความคิด เพื่อหาทางอยู่รอดร่วมกัน ในขณะที่เดียวกันก็จำเป็นต้องถ่ายทอดหรือรับเอาวัฒนธรรมมาโดยไมจงใจ เพื่อจัดหาสิ่งที่ดีกว่า

วัฒนธรรมที่เรารับมานั้นแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ

1. วัฒนธรรมที่รับมาโดยไม่ได้ออกเปล่ง ได้แก่ วัฒนธรรมทางวัตถุ เช่น วิชาการทางเทคโนโลยีหรือการจักรระบบหน่วยงานโดยอาศัยความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เช่น การชลประทาน สาธารณสุข การทหาร และวัฒนธรรมทางวัตถุบางอย่างที่รับมาเพื่อความสะดวกแก่ตัวเอง เช่น รถยนต์ รถไฟ เครื่องบิน แม่เหล็กไฟฟ้า บางอย่างถึงแม้จะได้รับการคัดแปลงมาบ้างก็อยู่ที่ไม่ได้ออกเปล่งก็เพราะว่าสิ่งเหล่านี้เราอาจจะไม่มีความสามารถที่จะประยุกต์ใช้หรือพอเหมาะแก่การใช้ประโยชน์ของบ้านเรา

2. วัฒนธรรมที่รับมาโดยคัดแปลง การคัดแปลงในแนวทางประสานประโยชน์นั้นคนไทยมีความเด่นชัดอยู่แล้ว ในสังคมชาวนานักเป็นส่วนหนึ่งที่รับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาและคัดแปลงให้เข้ากับสภาพพื้นบ้านตามความเหมาะสม เช่น

-ภาษา ชาวนานับเอาวัฒนธรรมทางภาษาคางชาติหลายภาษา และคัดแปลงพูดเป็นสำเนียงไทยๆ

-ประเพณี ประเพณีของคางชาติที่ชาวนานับเอาเข้ามาได้แก่ วันขึ้นปีใหม่ เป็นต้น

ค) สัญลักษณ์ไทย

สัญลักษณ์ของสังคมชาวนานและสังคมชาวเมืองนั้นเหมือนกันแตกต่างกันไม่ได้ จะแยกกันหรือคิดแยกกันก็เฉพาะรายละเอียดปลีกย่อยในบางเรื่องเท่านั้น สัญลักษณ์ที่เป็นแก่นแท้เห็นได้แก่

1. พระมหากษัตริย์ พระองค์ทรงเป็นประมุขของชาติ เป็นจุดรวมน้ำใจของคนไทยทั้งชาติ มีหลายครั้งที่ประเทศตกอยู่ในสถานการณ์วิกฤติ เสด็จทรงประมุขได้ทรงแก้ไขเหตุการณ์นั้นด้วยพระปรีชาสามารถอันสูงส่งแก่ชาวไทยโดยทั่วกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ศาสนา คนไทยมีศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ ศาสนาทุกศาสนามุ่ง
สอนให้คนทำแต่ความดีละเว้นความชั่ว ฝึกกรรมต่อเนื่องซึ่งเกิดจากคำสอนก่อให้เกิดพฤติกรรมของ
ประชาชนเป็นที่ถึกรรมมาง ประเพณีมาง จรรยาบรรณที่คัมและเมแต่ศิลปกรรมอันวิจิตรงดงาม
ขึ้นมาย

1.3 ลักษณะวัฒนธรรมที่เฆานภาคกลาง

วัฒนธรรมที่เฆาน หมายถึงการค้ำเป็นชีวิตของบุคคลในท้องถิ่นที่เฆานนั้นๆอัน
ประกอบด้วยรูปแบบพฤติกรรมที่เด่นอน คลอจนแนววิถีคัม เรื่องค่างๆของคนในท้องถิ่นซึ่งเป็นเครื่องชี้
บ่งลักษณะของชีวิตและสังคมในท้องถิ่นนั้นๆ

ผลงานวัฒนธรรมที่เฆาน เป็นผลคกรรมที่ เกิดจากอิทธิพลของสิ่งแวดลอม ความ
เชื่อและประเพณีที่สือทอดคัมมาโดยอาศัยการบอกเล่า การท่องจำ การเรียนแบบซึ่งมักจะไม่ค้อม
มีการบันทึกได้เป็นหลักฐาน

วัฒนธรรมที่เฆานแบ่งออกเป็ย 5 สาขาคังนี้

1. สาขาศิลปะ
2. สาขาการช่างฝีมือ
3. สาขามนุษยศาสตร์
4. สาขากีฬาและนันทนาการ
5. สาขาหกรรมศิลป์

สาขาศิลปะ งานศิลปะที่เฆานสามารถแยกแยะไค้เห็น

- ↔ วรรณกรรม
- จิตรกรรม
- ประติมากรรม
- สถาปัตยกรรม

1. งานคานวรรณกรรม ที่คัมพบส่วนใหญ่จะจารึกเป็นลายลักษณ์อักษรในใบลาน
และสมุดไทย การประพันธ์มีหัง มหาชาติ กลอนสวด กาพย์ บทละคร ค่ำกลอน สวีตศักรัษา
วรรณกรรมที่เฆานภาคกลางมักเป็นแบบฉบับราชครูซึ่งต่างจากฉบับหลวงตรงที่มีอารมณ์ขันแทรก
เรื่องสองแง่สองงามเขาไปค้วย

2. งานคานจิตรกรรมที่เฆานมักเขียนขึ้นอย่างง่าย ๆ เรียบ ๆ ไม่ละเอียค่อน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวณเฝ้าก้าใช้มาจนปัจจุบันเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์คัมการค้า
แต่แฝงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ท้องถิ่น งานจิตรกรรมที่เฆานพอจะแยกประเภทตามลักษณะของการสร้าง
ไมวากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีคัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งคัมการนำไปใช้
สรรคไค้หลายประเภท คังนี้

- จิตรกรรมตกแต่งประกอบเครื่องใช้ เช่น ราวประกอบบนเตียงหมากหรือ ลวดลายบนหลองอบรำผาสะไบ
 - จิตรกรรมตกแต่งของเล่น เช่น ลวดลายประกอบบนหน้ากากตัวตลกหัวโตใน กระบวนเห่ วาวไทย และตุ๊กตาวางซนิค.
 - จิตรกรรมที่สืบเนื่องจากการนับถือศาสนา ส่วนใหญ่จะเป็นงานจิตรกรรมฝาผนัง ใบบัด ภาพส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของชาวบ้านเองและภาพพุทธประวัติ หรือมักเป็น เรื่องราวจากวรรณคดีของไทยที่ชาวบ้านชื่นชอบ
 - จิตรกรรมที่สืบเนื่องจากความเชื่อไสยศาสตร์ เช่น ภาพเขียนและอักษรบน ผืนผ้า เช่น ผ้ายันต์ เลื่อยันต์ ประเจียดโทกหัว บางครั้งเขียนลงบนแผ่นโลหะเช่น ตะกรุด เป็นต้น
3. งานคานประติมากรรมที่ชาวบ้านมักสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์โดยตรง ดังนั้นจึงไม่ค่อยจะคำนึงถึงความงามเท่าใดนัก หอจะแยกตามลักษณะการใช้สอยได้ดังนี้
- ประติมากรรมประกอบเครื่องเรือน เครื่องใช้ ประติมากรรมประเภทนี้สร้างขึ้นประกอบงานสถาปัตยกรรมบาง ประกอบการใช้สอยในการประกอบอาชีพทางไร่ เช่น หัวเรือ เครื่องมือดักสัตว์ โอง โง เป็นคน
 - ประติมากรรมประกอบความเชื่อไสยศาสตร์ ไคเก้ เครื่องบวงสรวงเจ้าที่ เช่น ตุ๊กตาเสียดะมาน ตุ๊กตาแปงเตนตัวผู้สะเตาะเคราะห์ รึก ยม ปลัดขิก เป็นต้น
 - ประติมากรรมประกอบการละเล่น เช่น รูปปั้นวัว ควาย หรือ ม้าไม้และ ล้อเลื่อนสำหรับเด็ก หน้ากาก หรือสำหรับผู้ใหญ่ เช่น หัวโต กระตั่วแหงเสื่อ เป็นต้น
 - ประติมากรรมประกอบพิธีทางศาสนา เช่น เทียนพรรษา กลอง ระฆัง กระดังง์ เข็มช้าย ตลอดจนการปั้นพระพุทธรูป แม้จะไม่สวยงามอย่างช่างหลวงแต่สวยงามอย่าง ที่นิยาม
 - ประติมากรรมที่เป็นเครื่องศาสตราวุธ เช่น ธนู หน้าไม้ มีด คาน ขวาน หอก สนับมือ และไม้ตะพค เป็นต้น
 - ประติมากรรมที่เป็นเครื่องประดับ เช่น ตะขิงเด็ก กำไล ตุ้มหู กระพรวน เข็ม สร้อย เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. งานด้านสถาปัตยกรรมพื้นบ้าน หอแห่งใดเป็น 2 ประเภทคือ

- อาคารทางศาสนา มีกัใช้วัสดุแข็งแรง คงทน เช่น ไม้ หิน ปูน และโลหะ เช่น โบสถ์ วิหาร ศาลเจ้า ฯลฯ
- อาคารที่อยู่อาศัย หอแห่งใดเป็น 2 ระดับ คือ ที่อยู่ของเจ้านายหรือคหบดี และที่อยู่อาศัยของประชาชนธรรมดา ถ้าเป็นบ้านเรือนของเจ้านายหรือคหบดีจะใช้วัสดุและวิธีการก่อสร้างอย่างเดียวกันกับอาคารทางศาสนา แต่ถาเป็นบ้านเรือนของประชาชนธรรมดา จะสร้างแบบเรือนเครื่องผูก วัสดุที่ใช้มักไม่ค่อยคงทนถาวร

สาขาการช่างฝีมือ งานช่างฝีมือของภาคกลางมีรูปแบบเฉพาะตัวที่น่าสนใจ

หอจะแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ใคดังนี้

- เครื่องปั้นดินเผาทั้งประเภทฝังแตกให้แห้งและนำไปเผาธรรมดา หรือจะนำไปเผาเคลือบอีกครั้งหนึ่ง เช่น โอ่ง ไห ถ้วย ชาม หม้อน้ำ อีรู ฯลฯ
- การทอผ้าและเย็บปักถักร้อย
- งานไม้, เจียรระไน และการแกะสลัก วัสดุที่ใช้ทั้งไม้ เขาสัตว์ งาช้าง หิน ผลิตภัณฑ์ชิ้นเล็ก ๆ ไปจนถึงงานใหญ่ เช่น กลองมโหรี โตะหมบชา หูช้าง ซ้อฟ้า บ้านประคมนาถาง หื้อแม่แดงงานสลักหวนกลวยแดงในงานศพ ตลอดจนการเจียรระไนหินอ่อน การแกะสลักงาช้างเพื่อทำเครื่องดนตรี
- งานจักสาน ใคแก่ การทำเครื่องจักสานควยหวาย ใบลาน ไม้ไผ่ เช่น ปลาดะเพียน เปลววน กระบุง กะกุง สุ่มปลา เป็นต้น
- งานกระดาษ ใคแก่ การผลิตกระดาษจากเยื่อไม้ เพื่อนำมาประกอบงานประพรี ประทับ เช่น ธง สำสรุง พวงระย้า และนำมาประกอบเป็นเครื่องใช้ ใคแก่ รม และหมวกบางชนิด

- งานเครื่องโลหะ วัสดุใคแก่ เหล็ก ตะกั่ว เงิน และอื่น ๆ แห่งใดเป็นประเภทเครื่องใช้ เช่น ถาด หอก จอบ ขวาน ระทั่ง กระตัง ประเภทของเล่นที่ระลึกละเครื่องประทับ เช่น กระคุม กำไล สร้อย ประเภทรูปเคารพ เช่น พระพุทธรูป รูปสมมุติเทพ

- งานเครื่องประทับ ทำจากวัสดุต่าง ๆ ใคแก่ ไม้ หิน หิน โลหะ เขาสัตว์ และเปลือกหอย เช่น แหวน กระคุม สร้อย กำไล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
- งานศิลปะการใข้สารเคมีและวัตถุระเบิด งานชนิดนี้เป็นสิ่งประทุษที่ตองอาศัย
ไม่ว่ากรณีใคๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตองอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใข้

หลักวิชา และความชำนาญเป็นพิเศษ ชาวบ้านมักเรียกรวมสิ่งประณีตเหล่านี้ทั้งหมดว่า
คอกไม้ไฟ มีหลายชนิดเช่น หลุ ไฟพะเนียง ตะไล ฯลฯ

สาขามนุษยศาสตร์ ในสาขานี้เป็นการรวบรวมงานทางด้านวัฒนธรรมจากคติ
ของชาวบ้าน โดยทั่วไปลักษณะวัฒนธรรมที่มานภาคกลางมีความคล้ายคลึงกันมาก แต่ก็ยังมีความ
แตกต่างกันบางตามแคว้นพันธ์ ในภาคกลางมีชนกลุ่มน้อยอยู่บางเช่น ลาวโซ่ง และไทยพวน
ซึ่งมีวัฒนธรรมบางอย่างแตกต่างกันไป เพื่อความชัดเจนในการศึกษาและเผยแพร่งานด้านนี้จึงได้
แบ่งประเภทของเนื้อหาออกเป็นลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

1. วัฒนธรรมความเป็นอยู่ชีวิตประจำวันของชาวท้องถิ่น อาทิ ชาวบ้านท้องถิ่น
เก็บ เช่น หมูบ้านริมน้ำ ตลาดน้ำ และชนกลุ่มน้อย เช่น ลาวโซ่ง ไทยพวน
2. ประเพณีที่ยึดถือปฏิบัติกันมาช้านาน ซึ่งนับเนื่องเป็นค่านต่าง ๆ อีก เช่น

ศาสนา คติความเชื่อ พิธีกรรม ภาษาศาสตร์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- ทางด้านศาสนา พบว่าดินแดนแห่งนี้พุทธศาสนาได้เจริญรุ่งเรืองมาเนิ่นนานปี และ
ยังฝังลึกลงในจิตใจของราษฎรทั่วไป ศาสนาจึงมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของชาวบ้าน

- ทางด้านคติความเชื่อ คติความเชื่อของชาวบ้านมีการสืบทอดต่อกันมาจากรุ่นก่อนๆ
ซึ่งรุ่นต่อมาโดยการสั่งสอน และยังปรากฏให้เห็นในวรรณคดีต่าง ๆ เช่น เรื่องสุกษขาม
ไสยศาสตร์ มีสาร เหวตาศ สวรรค์ นรก ภูผชาติ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมี
ความเชื่อที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตประจำวัน เช่น การห้ามทำบางสิ่งบางอย่าง ไม่เช่นนั้นจะมี
อันเป็นไปต่าง ๆ นานา หรือเรื่อง ลางบอกเหตุ เกราะหัด เกราะหร้าย เล็ก ความฝัน
 ฯลฯ

- ทางด้านพิธีกรรม เป็นผลสืบเนื่องมาจากความเชื่อ และยังเป็นการถ่ายทอด
ความรู้และประสบการณ์ของคนรุ่นก่อนให้แก่เพื่อนมนุษย์และรุ่นต่อมา โดยส่วนใหญ่แล้วพิธีกรรมที่
เห็นอยู่มักจะสนองความเชื่อต่อเกี่ยวกับศาสนา ไสยศาสตร์ และการอยู่ร่วมกันในสังคม เช่น
การตักบาตร การทำบุญในเทศกาลต่าง ๆ หรือพิธีกรรมส่วนบุคคล เช่น การโกนจุก แต่งงาน
 ฯลฯ

- ทางด้านภาษา ภาษาเป็นสิ่งสำคัญในการก่อเกิดวัฒนธรรม นอกจากภาษากลาง
ที่ใช้กันอยู่ ยังมีภาษาถิ่นของชนกลุ่มน้อย ทั้งที่ภาษาพูดที่เป็นของตัวเอง และผสมกันระหว่างชนชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งแตกต่างออกไป มีหลักฐานต่าง ๆ ที่พอจะแสดงให้เห็นถึงวิวัฒนาการของรูปแบบภาษา เช่น หลักจารึก สมุดไทย ฯลฯ นอกจากนี้ภาษายังเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตด้วยโดยแสดงออกมาในรูปแบบของ เพลง บทเห่ต่าง ๆ เช่น บทเห่กล่อมเด็ก เห่ขอฝน พังเพย สุภาษิต สาขากวีและนันทนาการ เป็นสาขาที่เกี่ยวข้องกับการพักผ่อนหย่อนใจของชาวบ้าน ซึ่งอาจแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

1. เพลงและการละเล่น แบ่งออกตามลักษณะโอกาสที่กระทำคือ
 - เล่นตามฤดูกาลต่าง ๆ ในรอบปี เช่น ในฤดูเกี่ยวข้าว ก็จะมีการเล่น เพลงเกี่ยวข้าว เต้นรำสงกรานต์ ในหนาน้ำ ก็จะมีการเล่นเรือ
 - เล่นในงานเทศกาล งานพิธี ประเพณี งานรื่นเริงต่าง ๆ เช่น ในช่วงสงกรานต์ จะมีการละเล่น เพลงขั้ว แมศรี
 - เล่นได้ทั่วไปในงานต่าง ๆ เช่น ลิเก ลำตัด เพลงกล่อมลูก
 - ร้องเล่นในชีวิตประจำวันของชาวบ้าน เช่น เพลงกล่อมลูก
 - ใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา เช่น เพลงขวัญนาค แหม่มหาชาติ สวดคฤหัสถ์ สวดโอเอวิหารวราย

2. กีฬา การละเล่นและการแข่งขัน ได้แก่
 - การละเล่นของเด็ก เช่น ตีจับ งูกินหาง
 - การละเล่นของผู้ใหญ่ เช่น ชักเย่อ ตีไก่
 - การกีฬา เช่น ตะกรอวง ตะกรอลอดบวง
 - ศิลปการป้องกันตัว เช่น มั่นดาบ มวยไทย
 - การแข่งขัน เช่น แข่งเรือยาว

3. ประเภทนาฏศิลป์และดนตรี พอแยกแยะตามประเภทได้ดังนี้
 - นาฏศิลป์ ได้แก่ ละครชาตรี ละครเอก โขน
 - ดนตรี ได้แก่ วงเครื่องสาย วงมโหรี วงปี่พาทย์

สาขาคหกรรมศาสตร์ เป็นสาขาที่ว่าด้วยเรื่องของชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันของชาวบ้านและงานคหกรรมศิลป์พื้นบ้าน ซึ่งมีเนื้อหาดังนี้

1. สภาพการดำรงชีวิตประจำวัน เน้นแค่นอน การทำงาน และกิจกรรมของครอบครัว ตลอดจนเครื่องใช้ที่จำเป็นในการดำรงชีวิต

2. ประเพณีต่าง ๆ ได้แก่

- ประเพณีที่เกี่ยวข้องกับวันสำคัญทางศาสนาและงานบุญต่าง ๆ
- ประเพณีเกี่ยวกับวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของชาวท้องถิ่น เช่น ประเพณีลงบวงของชาวไทยพวน ประเพณีลงแขกเกี่ยวข้าว
- ประเพณีเกี่ยวกับความเชื่อตามคติโบราณ ได้แก่ การฉลองเทศกาลต่าง ๆ หรือการเสี่ยงทาย บูชาเทือกฟ้าดิน เป็นต้น

1.4 ความเป็นมาของโครงการ

ในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา ในประเทศไทยนับว่าได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันของคนอันเนื่องมาจากกระแสวัฒนธรรมจากตะวันตกซึ่งได้หลั่งไหลเข้ามาในรูปแบบของเทคโนโลยี และวิทยาการต่าง ๆ ซึ่งนับวันจะมีการก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว สภาพชีวิตของคนในเมืองใกล้กลายเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องไม้เครื่องมือ และอุปกรณ์สมัยใหม่ จนหลงลืมวิถีชีวิตชุมชนนิยมประเพณีอันเป็นเอกลักษณ์ที่แสดงความเป็นชนชาติไทยซึ่งหยั่งรากลึกลงในจิตใจมาแต่โบราณกาล ยิ่งนับวันผ่านไปคุณค่าของวัฒนธรรมที่เคยมีอยู่ก็จะยิ่งลดลงอย่างรวดเร็วจนเขาวงกตใหม่ ๆ นอกคนันท์ที่จะใกล้สัมผัสกับวิถีชีวิตที่ปู่ย่าตายายของพวกเราได้เคยปฏิบัติกันมา นอกจากนั้นแล้วในปัจจุบันชนนิยมประเพณีของไทยหลายอย่างก็ได้ถูกหลงลืมไปอย่างไร้ความหมาย

โครงการศูนย์วัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลางได้เริ่มก่อตัวขึ้นเมื่อประมาณปี 2524 โดยกลุ่มอาจารย์วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา กลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มหนึ่ง ที่มีความตระหนักถึงคุณค่าอันแท้จริงของวัฒนธรรมพื้นบ้าน และมีความต้องการจะอนุรักษ์งานพื้นบ้านไว้ เพื่อให้อนุชนรุ่นใหม่ที่ตระหนักถึงความหมายของวัฒนธรรมพื้นบ้าน โดยจัดตั้งหอศิลปวัฒนธรรมขึ้นภายในวิทยาลัย และทำการจัดเก็บรวบรวมงานหัตถกรรมพื้นบ้านของจังหวัด ตลอดจนวัตถุโบราณที่มีคุณค่า จนถึงปัจจุบันนี้หอศิลปวัฒนธรรมแห่งนี้ก็ได้รับความสนใจจากนักศึกษา และประชาชนพอสมควร และการรวบรวมชิ้นวัตถุ ตลอดจนการศึกษาคุณค่าอย่างจริงจังตลอดเวลาที่ผ่านมามีทำให้หอศิลปวัฒนธรรมวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยาสะสมงานพื้นบ้านที่มีคุณค่าไว้มากมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดตั้งโครงการศูนย์วัฒนธรรมที่เข้านภาคกลางจึงเป็นหนทางที่เหมาะสมในชั้นที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมที่เข้านกันอย่างแท้จริง และตรงเป้าหมายเพื่อให้งานที่เข้านอันมีคุณค่าถูกรวบรวมไว้อย่างถูกต้อง และการคนควาในคานวิชาการ วัฒนธรรมที่เข้านก็จะสามารถเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ศูนย์วัฒนธรรมที่เข้านภาคกลาง เป็นแหล่งที่จะเผยแพร่วัฒนธรรมที่เข้าน และเป็นแหล่งฟื้นฟูงานที่เข้านให้คงอยู่ต่อไป

1.5 เหตุผลที่ทำให้เกิดโครงการ

เหตุผลที่ทำให้เกิดโครงการแยกใดคังนี้

1. เหตุผลทางนโยบาย รวบรวมได้จากพระราชบัญญัติแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ใดคังนี้

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 6 ได้กำหนดนโยบายคานวัฒนธรรมไว้พอสรุปใดคังนี้

- เร่งทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติทั้งคานวัตถุและจิตใจ เพื่อปลูกฝังให้คนในชาติเกิดความรักและคิดสร้างสรรค์ความสวยงาม ความมีระเบียบ อนุรักษ์สืบทอดมรดกทางศิลปวัฒนธรรมที่ดีให้เป็นเอกลักษณ์ของชาติ และเกิดความนิยมในการผลิตและใช้ผลผลิตทางศิลปวัฒนธรรมที่เข้านของไทย

- เร่งทำนุบำรุงส่งเสริมวัฒนธรรมทางขนบธรรมเนียมมราชประเพณีจารีตประเพณีไทย และภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติ

- จัดให้มีองค์กรคานกลางทางวัฒนธรรมหรือปรับปรุงองค์กรของรัฐที่มีอยู่แล้วให้ทำหน้าที่และอำนาจอย่างเพียงพอในการบริหารงานวัฒนธรรมของชาติโดยส่วนรวมในระยะเวลาสมควร

(แหล่งข้อมูล - สภานปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการดำเนินงานวัฒนธรรม

เอกสาร -สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ)

2. เหตุผลทางการศึกษา

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยศูนย์วัฒนธรรม พ.ศ. 2526

ข้อ 5 ศูนย์วัฒนธรรมมีหน้าที่คังนี้

5.1 การศึกษาและคนควาวิจัยงานคานวัฒนธรรม

5.2 อนุรักษ์ ส่งเสริม พัฒนา และเผยแพร่วัฒนธรรม

5.3 ฝึกอบรมวิชาการ และบุคลากรทางคานวัฒนธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้า โดยผู้ยู่ใช้ต้องปฏิบัติตามระเบียบข้อนี้ประการคานการคานไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 5.4. จัดและดำเนินการหอวัฒนธรรม
- 5.5. สนับสนุนช่วยเหลือ การดำเนินงานของศูนย์วัฒนธรรมอื่น ๆ หรือหน่วยงานอื่น
- 5.6. หน้าที่อื่น ๆ ที่ได้รับหมายจากคณะกรรมการวัฒนธรรมจังหวัดหรือสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

กองนโยบายและโครงการของศูนย์วัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ 2529

โครงการหลัก (บังคับ)

1. เสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา
2. สำรวจและจัดทำระบบข้อมูลวัฒนธรรม
3. จัดกิจกรรมในวันสำคัญประจำปี
4. เผยแพร่วัฒนธรรมไทย

โครงการเสนอแนะ (เลือก)

โครงการฟื้นฟูขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น

โครงการส่งเสริมและฟื้นฟูวัฒนธรรมที่เน่าวน

(ที่มา - เอกสารศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย)

นอกจากระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยศูนย์วัฒนธรรมและหน้าที่ของศูนย์แล้ว ศูนย์วัฒนธรรมที่มานภาคกลางจะสามารถเป็นแหล่งผลิตสื่อทัศนศิลป์ เอกสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมเผยแพร่วัฒนธรรม ทั้งยังเป็นสถานที่สำหรับค้นคว้าวิจัยและศึกษางานด้านวัฒนธรรมสำหรับนักวิชาการ และประชาชนเยาวชนทั่วไป เพื่อการพัฒนาทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องในอนาคตอีกด้วย

3. **เมตผลทางสังคม เศรษฐกิจและสภาพแวดล้อม**

ศูนย์วัฒนธรรมที่มานภาคกลางจะช่วยเื้อประชาชนเยาวชนเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย เกิดความนิยมไทย และเพื่อให้เยาวชนมีสถานที่สำหรับชุมนุมในทางที่ดี ซึ่งสามารถพัฒนาจิตใจประชาชน ทำให้สังคมมีค่านิยมที่มีลักษณะทางวัฒนธรรมไทยดั้งเดิมมากขึ้น

ทั้งในทางค่านิยมเศรษฐกิจก็สามารถเป็นแหล่งอุตสาหกรรมสินค้าพื้นเมืองได้เป็นอย่างดี และยิ่งจะแผขยายครอบคลุมไปถึงลักษณะการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียงโครงการอีกด้วย เช่น การให้บริการทางด้านการพักผ่อนหย่อนใจ การท่องเที่ยวไปในแหล่งโบราณสถาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทางสถานแวดล้อม ศูนย์วัฒนธรรมที่มานภาคกลางสามารถเป็นส่วนจูงใจให้ประชาชนได้มีความรู้สึกถึงงานที่มาน ลักษณะบ้านเรือนไทย ๆ คุณค่าทางงานวัฒนธรรม แล้วนำไปคิดแปลงให้เกิดผลในชีวิตประจำวันก็จะมีส่วนทำให้สถานแวดล้อมของเมืองมีความร่มรื่นน่าอยู่ขึ้น

1.6 วัตถุประสงค์ของโครงการ

วัตถุประสงค์ของโครงการพอจำแนกได้ดังนี้

1. เป็นแหล่งกลางในการศึกษาหาความรู้ เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่มานสำหรับเยาวชนและนักศึกษา ประชาชนทั่วไป ส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้าใจถึงสภาพการดำรงชีวิตของคนไทยแต่ดั้งเดิมของภาคกลาง เช่น ชีวิตความเป็นอยู่ประจำวัน การพักผ่อน การรวมกลุ่มตามลานบ้าน การละเล่นของเด็ก งานหัตถกรรมที่มาน และยังส่งเสริมให้ประชาชนได้เห็นถึงอิทธิพลของชมธรรมนิยมประเพณีที่มีต่อสภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของคนไทยในภาคกลาง และได้เห็นถึงอิทธิพลของเทคโนโลยีตะวันตกที่เข้ามาทำลายสภาพชีวิตเก่า ๆ ของคนไทย
2. เป็นแหล่งเผยแพร่งานวัฒนธรรมที่มานให้รู้จักแพร่หลาย ทั้งในหมู่ประชาชนทั่วไปและนักท่องเที่ยว
3. เป็นแหล่งฟื้นฟูและศึกษางานวัฒนธรรมที่มาน เป็นศูนย์ที่รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่มานของภาคกลางรวมทั้งการอนุรักษ์ศิลปโบราณซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์
4. เป็นศูนย์กลางการบริการข้อมูลทางวัฒนธรรมที่มานภาคกลาง ทั้งในด้านการจัดนิทรรศการ สัมมนา การจัดการแสดง การละเล่นต่าง ๆ

ผลที่จะได้รับจากโครงการ

1. ทางสังคม สามารถลดปัญหาเกี่ยวกับเยาวชน เช่น ปัญหาเสกติด ปัญหามารยาทในสังคมของเยาวชน ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อให้เยาวชนได้มีโอกาสใช้เวลาอย่างมีประโยชน์และทำให้ประชาชนได้รู้จักคุณค่าของวัฒนธรรมที่มาน และร่วมกันจรรโลงสังคมให้เป็นไปในทางที่ดีถูกต้อง นอกจากนั้นยังเป็นการสร้างความต่อเนื่องทางวัฒนธรรมที่มานให้คงอยู่ต่อไป
2. ทางเศรษฐกิจ เป็นการเพิ่มอาชีพ เพิ่มรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นและยังเป็นจุดส่งเสริมอุตสาหกรรมทางการท่องเที่ยวที่คึกคัก
3. ทางสถานแวดล้อม สามารถเก็บรักษาโบราณวัตถุเอาไว้ และเป็นเหตุ

จูงใจประชาชนได้เห็นถึงคุณค่าของโบราณสถาน และร่วมกันสงวนรักษาไว้ให้คงอยู่ต่อไป เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ทางนโยบายและการศึกษา สามารถยกระดับการศึกษาและทางจิตใจกับประชาชนให้สูงขึ้น และมีผลต่อเนื่องในค่านิยมอื่น ๆ ให้ติดตามไปด้วย และยังก่อให้เกิดแหล่งวิชาการ วัฒนธรรมอันทรงคุณค่าขึ้นอีกแขนงหนึ่ง

1.7 ขอบเขตของโครงการ

1. ทางด้านการอนุรักษ์ ศูนย์ทำหน้าที่รวบรวมและค้นคว้าหาข้อมูลทางงานศิลปะ และวัฒนธรรมของมณฑลท้องถิ่นในภาคกลาง โดยจัดหาเอกสารและข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เป็นระบบ เช่น ของจริง รูปถ่าย ภาพยนตร์ สไลด์ และหนังสือ เป็นต้น

2. ทางด้านการศึกษาและวิจัย ศูนย์ทำหน้าที่ศึกษาและวิจัยข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บไว้ เพื่อนำไปพัฒนาใช้กับคนในท้องถิ่นของมณฑลของโดยแบ่งส่วนวิจัยและค้นคว้าตามลักษณะของข้อมูล

3. ทางด้านการเผยแพร่และบริการ

3.1 เป็นสถานที่แสดงศิลปะและวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลางในลักษณะนิทรรศการ การสาธิต การบรรยาย การแสดงต่าง ๆ รวมถึงงานศิลปะ วัฒนธรรมของภาคอื่น ๆ เป็นครั้งคราว

3.2 เป็นสถานที่เผยแพร่ความรู้ในรูปแบบข่าวสาร โดยจัดทำเอกสารแนะนำ เอกสารด้านความรู้แก่ผู้สนใจทั่วไป

3.3 เป็นสถานที่ประสานงานด้านศิลปวัฒนธรรมของแต่ละหน่วยงานหรือแต่ละสถาบันทั้งภายในและภายนอกประเทศ

3.4 เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนและนักท่องเที่ยว ที่อาที่จะได้รับความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลิน

บทที่ 2

การพิจารณาที่ตั้งโครงการ

2. การพิจารณาที่ตั้งในระดัภูมิภาค

ที่ตั้งของโครงการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่น่านภาคกลางสมควรที่จะตั้งอยู่ในภาค
ที่เป็นแหล่งวัฒนธรรมโดยตรงคือภาคกลาง

การพิจารณาในระดับจังหวัด

พิจารณาจังหวัดในภาคกลางทั้งหมด ๘ จังหวัดคือ

1. พระนครศรีอยุธยา	4. สิงห์บุรี
2. ลพบุรี	5. อ่างทอง
3. สระบุรี	6. ชัยนาท

พิจารณาตามตารางการเปรียบเทียบศักยภาพของจังหวัดต่าง ๆ ขององค์การ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 4 จังหวัด โดยเพิ่มบางหัวข้อเพื่อให้เหมาะสมกับโครง
การนี้ดังนี้

1. อุปสงค์
2. สิ่งอำนวยความสะดวก
3. ศูนย์กลางการศึกษา
4. ศูนย์กลางคมนาคม
5. การบริการสาธารณสุข
6. ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม
7. ความดึงดูดใจของแหล่ง
8. แผนพัฒนาเมือง
9. ลักษณะทางกายภาพ
10. เป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรม

จากตารางเปรียบเทียบศักยภาพของจังหวัดต่าง ๆ ในภาคกลาง พบว่าจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีศักยภาพสูงสุด และเมื่อนำมาพิจารณาด้วยแผนหลักการพัฒนาการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดในภาคกลาง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ก็ยังถูกจัดให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวประเภทโบราณสถานและศิลปวัฒนธรรม โดยนอกจากจะบูรณะโบราณสถานที่มีอยู่เดิมแล้ว ยังได้มีการเสนอแนะโครงการต่าง ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยวและดึงดูดนักท่องเที่ยวแก่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อส่งเสริมการศึกษาประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม

2.2 การพิจารณาที่ตั้งโครงการในระดัภุมลหองเห็วภายในจังหวัด

ในแผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้มีการจัดแบ่งแหล่งท่องเที่ยวออกเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อเสริมลักษณะการท่องเที่ยวให้เป็นแนววงจร โดยแต่ละกลุ่มจะต้องสร้างศูนย์กลางขึ้น โดยวงจรเหล่านี้จะเป็นส่วนขึ้นนำให้นักท่องเที่ยวได้เดินทางหมุนเวียนไปยังที่อื่นๆ โดยคล่องตัวยิ่งขึ้น

ในบรรดาแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่พิจารณาแบ่งเป็นกลุ่มออกได้เป็น

๑. กลุ่มดังนี้

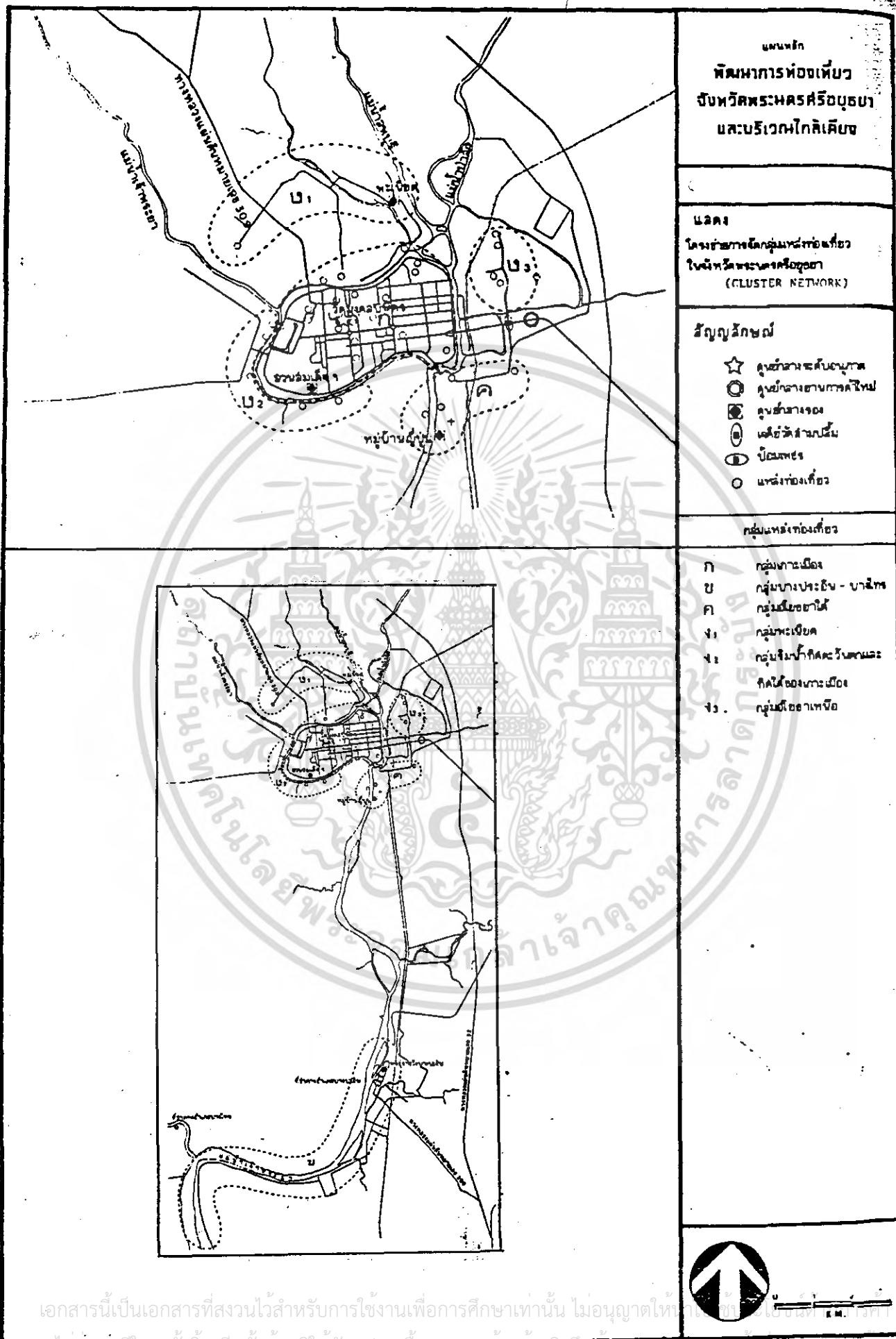
- กลุ่มเกาะเมือง (กลุ่ม ก.) มีศูนย์กลางอยู่ที่วัดมณฑลพิพิธ และศูนย์กลางรองที่สวนสมเด็จพระยา
- กลุ่มบางปะอิน - บางไทร (กลุ่ม ข.) มีศูนย์กลางที่พระราชวังบางปะอิน
- กลุ่มอุทยานตาจประเทศ (กลุ่ม ค.) มีบ้านตู่เป็นศูนย์กลางซึ่งปัจจุบันมีโครงการศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยาโดยได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลญี่ปุ่นโดยตรง

และกลุ่มย่อยอีก 4 กลุ่มได้แก่

- กลุ่มตะเนือค (กลุ่ม ง.1)
- กลุ่มริมน้ำทิศตะวันตกและทิศใต้ของเกาะเมือง (กลุ่ม ง.2)
- กลุ่มอโยธยา (กลุ่ม ง.3)
- กลุ่มอุทยานที่มีครุฑกึ่งและปราสาททอง (กลุ่ม ง.4)

ศูนย์กลางหลักของกลุ่มย่อย 4 กลุ่ม ได้แก่ ตะเนือคคตลองช้างที่ได้รับความสนใจจากชาวต่างประเทศ และศูนย์กลางย่อยที่วัดพุทธไสสวรรค วัดเซนต์โฮเซฟ และวัดกษัตราธิราชไทย จะเชื่อมต่อกับศูนย์กลางส่วนสมเด็จพระยาที่บริเวณตรงข้ามวัดพุทธไสสวรรค ส่วนอีก 2 กลุ่มย่อยนั้นยังไม่มีศูนย์กลางชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนผัง
พัฒนาการห้องเที่ยว
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
และบริเวณใกล้เคียง

แนวคิด
 โครงข่ายการบริการกลุ่มท่องเที่ยว
 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 (CLUSTER NETWORK)

- สัญลักษณ์**
- ☆ ศูนย์ราชการระดับภูมิภาค
 - ⊙ ศูนย์ราชการส่วนกลาง
 - ⊗ ศูนย์ราชการ
 - ⊕ สถานีตำรวจ
 - ⊖ โรงพยาบาล
 - แหล่งท่องเที่ยว

- กลุ่มท่องเที่ยว**
- ก. กลุ่มเกาะเมือง
 - ข. กลุ่มบางพระอิน - บางสีทอง
 - ค. กลุ่มมอชธานี
 - ง. กลุ่มพระเชตุพน
 - จ. กลุ่มโบราณสถานและ
 ศิลปวัฒนธรรมเมือง
 - ฉ. กลุ่มมอชธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
 ผู้จัดทำ: ทีมงานจัดทำแผนที่และข้อมูลเชิงพื้นที่ และต้องขออนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในแต่ละกลุ่มนั้นก็ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีความเด่นในแต่ละลักษณะขึ้นอยู่กับความสนใจและประเภทของนักท่องเที่ยว เนื่องจากโครงการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่ม้านภาคกลางเป็นโครงการที่ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม กลุ่มเป้าหมายของโครงการคือ นักเรียน นักศึกษา ตลอดจนบุคคลที่มีความสนใจในเรื่องของศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มเดียวกันกับนักท่องเที่ยวในกลุ่มเกาะเมือง จึงเห็นว่าที่ตั้งโครงการสมควรตั้งอยู่ในบริเวณเกาะเมือง

2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบที่ตั้งโครงการ

โดยกำหนดตำแหน่งที่คาดว่าเหมาะสมที่จะเป็นที่ตั้งของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่ม้านภาคกลางไว้ดังนี้

1. พื้นที่บริเวณถนนโรจนะ ใกล้วัดชมพูใจเมือง
2. พื้นที่ริมถนนอุทอง ใกล้กับศูนย์กลางรองส่วนส้มเต็ญ
3. บริเวณโรงงานสุรา

เพื่อให้การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการมีความเหมาะสม จะใช้แผนหลักการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอ้างอิง เพื่อให้ที่ตั้งโครงการของศูนย์มีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว

ในกรอบของการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดได้มีการเสนอโครงการเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด และเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวจากระดับจังหวัดขึ้นเป็นระดับชาติ ดังนี้

- โครงการสร้างจุดประทับใจทางเขาทางบก
- โครงการสร้างจุดประทับใจทางเขาทางน้ำ
- โครงการลานกรุงเก่า
- โครงการเมืองจำลองสี่ราชธานี และหอคอยอยุธยา
- โครงการอยุธยาสำราญ
- โครงการอยุธยาสุนทรีย์
- โครงการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิม
- โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำ
- โครงการจัดการแสดงแสงและเสียงเป็นการถาวร
- โครงการการจัดแสดงของช่างในตะเนือคคลองช่างเป็นการถาวร
- โครงการวังปลาน้ำจืด

ในโครงการต่าง ๆ เหล่านี้มีโครงการที่สอดคล้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวใน
เกาะเมืองดังนี้

1. โครงการสร้างจุดประทับใจทางเขา (ENTRE - PORT) มี 2 โครงการคือ
 - โครงการสร้างจุดประทับใจทางเขาทางบก (ENTRE - PORT LANDMARK)
 - โครงการสร้างจุดประทับใจทางเขาทางน้ำ (WATER ENTER - PORT LANDMARK)

โครงการนี้เป็นโครงการในแผนเพิ่มคุณภาพเพื่อรับการท่องเที่ยวในระดับกลุ่มและระดับศูนย์กลาง เพื่อสร้างจุดดึงดูดความสนใจให้พระนครศรีอยุธยา ซึ่งควรมีจุดทางเขาเป็นที่หมายตาและเป็นสิ่งอ้างอิงใหม่โดยเห็น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกตื่นตัวในการเที่ยวชม โดยควรมีลักษณะที่มองเห็นได้ชัดเจน มีความสวยงามและมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ สำหรับพระนครศรีอยุธยามีทางเข้างังโคก 2 ทางคือทางบกและทางน้ำ ในส่วนของจุดประทับใจทางบกเลือกบริเวณวงเวียนเจดีย์วัดสามปลื้ม ส่วนจุดประทับใจทางน้ำนั้นเลือกโถงน้ำตรงป้อมเพชร กรุงเทพฯ

2. โครงการเมืองจำลองสี่ราชธานี (MINIATURE CITY) และหอคอยอยุธยา (AYOTHAJA TOWER)

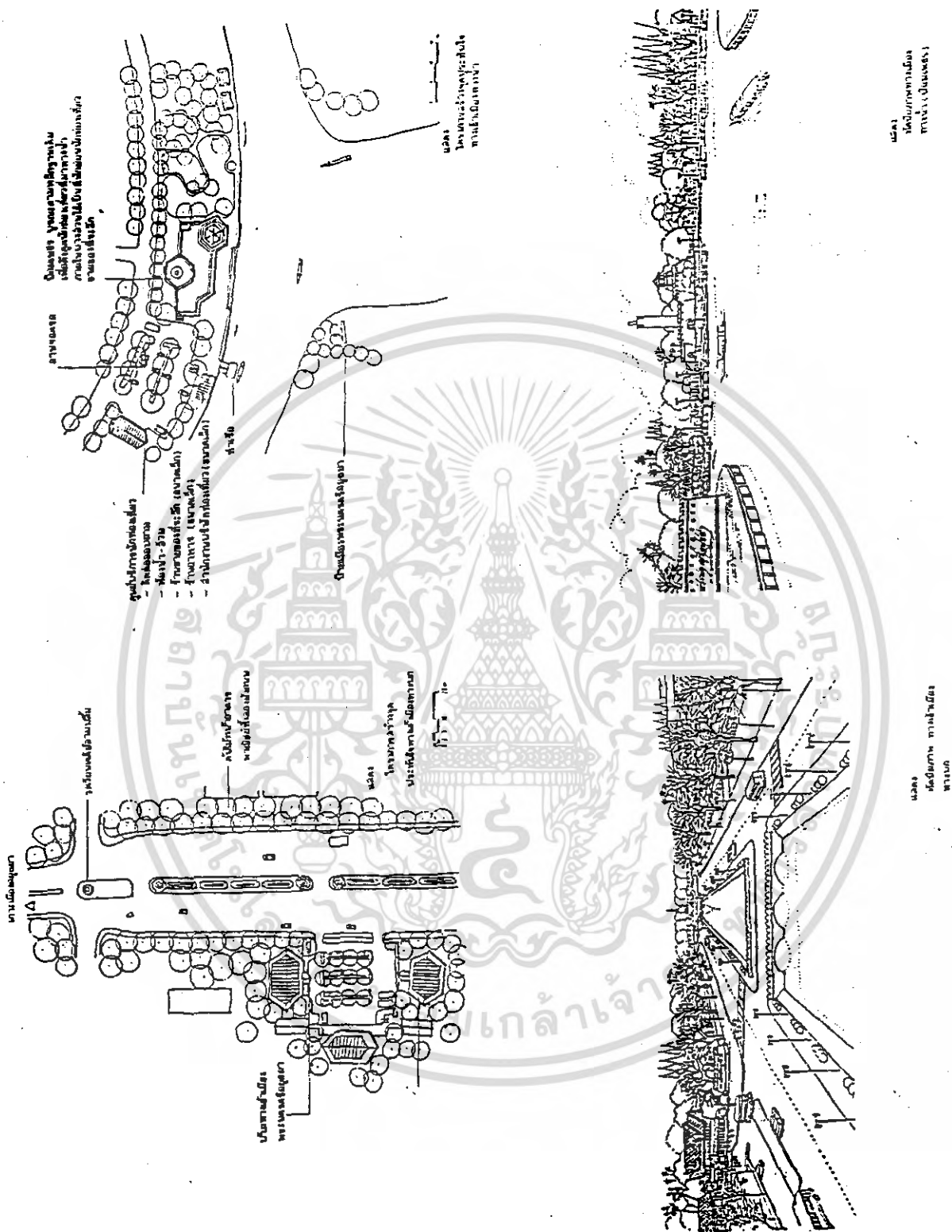
โครงการเมืองจำลองสี่ราชธานีและหอคอยอยุธยาเป็นโครงการในแผนเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวในระดับภาค เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว สร้างเสริมเศรษฐกิจแก่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และส่งเสริมการศึกษาทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม โดยโครงการเมืองจำลองสี่ราชธานี จะทำให้เกิดการค้นคว้าศึกษารวบรวมหลักฐานด้านกายภาพของเมืองในอดีต เพื่อให้คนในยุคปัจจุบันได้มีโอกาสได้เห็น ซึ่งจะเป็ประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ

โครงการหอคอยอยุธยา โครงการนี้จะทำให้นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสเห็นผังเมืองจำลองสี่ราชธานีจากมุมสูงซึ่งจะสร้างความประทับใจมาก ทำให้เห็นว่าการก่อสร้างสมัยก่อนมีการจัดผังอย่างมีระเบียบทั้งที่เครื่องมือเครื่องมือนั้นไม่มีเหมือนในปัจจุบัน และสามารถเห็นราชธานีของไทยทั้งสี่ในเวลาเดียวกัน ทั้งยังสามารถเห็นโบราณสถานของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่มีอยู่มากมายจากมุมสูง ซึ่งมุมจากที่สูงของโบราณสถานนั้นสวยงามมากอย่างคาดไม่ถึง ประกอบกับที่พื้นที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นพื้นที่ราบเรียบกว้างใหญ่ หากมีโครงสร้างทางด้านเส้นตั้งก็เป็นจุดที่น่าสนใจสามารถมองเห็นทัศนียภาพได้ไกล เห็นสภาพโดยรวมของเมืองพระนครศรีอยุธยา

ตัวเมือง แพนผังเมือง แพนน้ำ และทุ่งนาโดยรอบ ซึ่งจะต้องเป็นที่ประทับใจของทั้งชาวไทยและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ชาวต่างประเทศ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส.ว.น.ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. โครงการอชญาสัญจร (CITY TRANSPORTATION)

โครงการอชญาสัญจร เป็นโครงการในแผนเสริมศักยภาพในระดับกลุ่มและศูนย์กลาง เพื่อให้ความปลอดภัย ความสะอาดและความรู้สึกที่ประทับใจในการเอาใจใส่สำหรับนักท่องเที่ยวไทย และต่างประเทศ

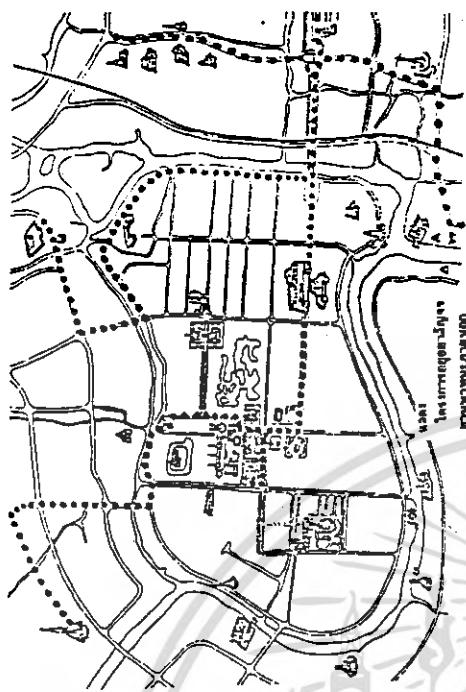
ปัจจุบันพระนครหรืออยุธยาไม่มีการขนส่งที่บริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งทำให้การท่องเที่ยวไม่สะดวกเท่าที่ควร ต้องอาศัยการเดินทางร่วมกับชาวเมืองที่ไม่ได้วางแผนสำหรับจะรองรับความต้องการด้านการท่องเที่ยว โครงการด้านการสัญจรจะช่วยแก้ปัญหาด้านการท่องเที่ยวได้มาก โดยหาหน้ะประกอบคัวพาหนะจากภายนอกท้องถิ่น

- 1) รถทัศนารชนาขนาดใหญ่ เริ่มทางจากที่อื่น ๆ ซึ่งส่วนมากจะมาจากกรุงเทพฯ เข้าที่ที่ ๗ โครงการจุดประทับใจทางเข้าทางบก (เจ็ทวิคสามปลื้ม) และใช้พาหนะอื่นต่อหรือเข้าไปจุดที่ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวหลัก ลานกรุงเก่า (วัดมณฑลพิตร) อาจใช้เส้นทางต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวนอกเกาะเมืองคือ ทะเนือคคลองช้าง เจ็ทวิคเขาทอง และในจังหวัดปริมณฑล
- 2) รถขนาดกลางและเล็ก เส้นทางการเดินทางเหมือนรถทัศนารชนาขนาดใหญ่
- 3) รถยนต์ทั่วไป เส้นทางการเดินทางเหมือนรถทัศนารชนาใหญ่
- 4) หรือใช้เรือท่องเที่ยวขนาดใหญ่ หรือหางยาวเดินทางตามลำน้ำเจ้าพระยาโดยมีท่าเรือสำหรับจอดแวะที่บางไทร บางปะอิน บริเวณโครงการจุดประทับใจทางเข้าทางน้ำ (ป้อมเพชร) และแหล่งท่องเที่ยวบางแห่งที่ตั้งอยู่ริมลำน้ำไปจนถึงหน้าวัดกษัตราธิราชและเกาะหน้าตลาดหัวรอและเชื่อมโยงกับพาหนะภายในพระนครหรืออยุธยา อันได้แก่

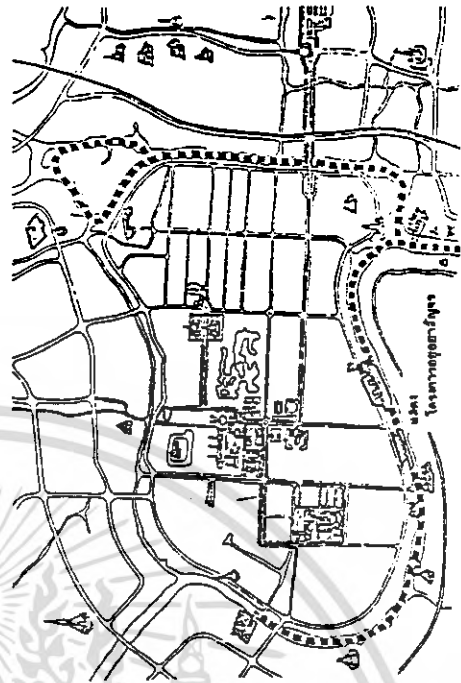
4.1) รถสีรอบเกาะเมือง เป็นรถเมล์ขนาดกลางและขนาดใหญ่ปล่อยวิ่งเป็นระยะเวลาห่างกันสม่ำเสมอ ตามเส้นทางถนนรอบเมืองวนรอบเกาะโดยเริ่มที่จุดประทับใจทางเข้าทางบก (เจ็ทวิคสามปลื้ม) นอกจากนี้ยังบริการไปแหล่งท่องเที่ยวนอกเกาะเมืองด้วยการว่าจ้างพิเศษ โดยมีจุดออกที่โครงการจุดประทับใจทางเข้าทางบกและศูนย์บริการนักท่องเที่ยวหลักที่ลานกรุงเก่า

4.2) รถลาก ใช้รถแทรกเตอร์หรือรถไถเดินลาดกรตห้วงใหม่ักท่องเที่ยวที่นั่งโดยจัดวิ่งเป็นวงจร ปล่อยวิ่งเป็นระยะเวลาสม่ำเสมอโดยมีเส้นทาง

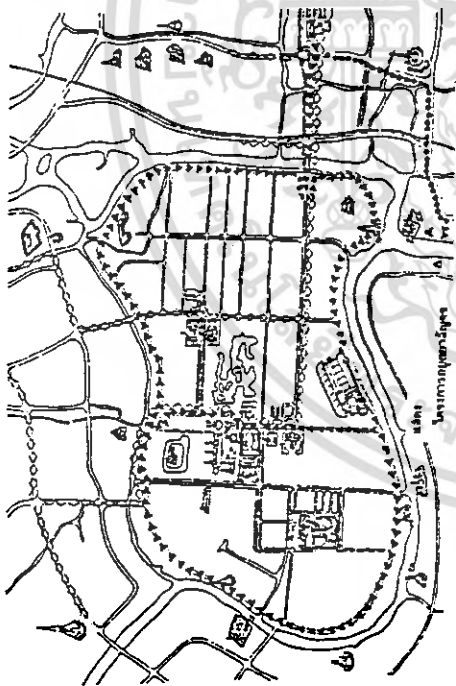
- จากศูนย์กลางการบริการนักท่องเที่ยวหลัก ลานกรุงเก่า (วัดมณฑลพิตร) เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไปส่วนสมเ็จๆ แลววนกลับมาัยลานกรุงเก่า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุที่เบี่ยงเบนเนื้อหา และต้องยื่นยั้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

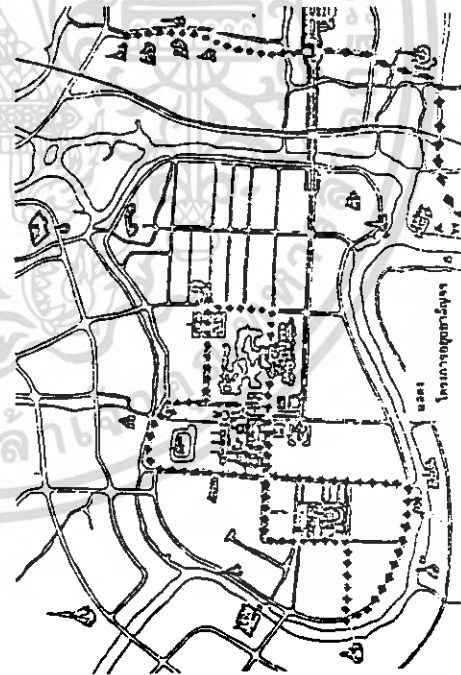
วัดสุทัศน์
พระอารามหลวง
วัดสุทัศน์
พระอารามหลวง

วัดสุทัศน์
พระอารามหลวง
วัดสุทัศน์
พระอารามหลวง

วัดสุทัศน์
พระอารามหลวง
วัดสุทัศน์
พระอารามหลวง

วัดสุทัศน์
พระอารามหลวง
วัดสุทัศน์
พระอารามหลวง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- จากศูนย์กลางบริการนักท่องเที่ยวที่อ่าวหลัก ลานกรุงเก่าไปยังศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่เขารอง (หน่วยยามหาธาตุราชบูรณะ) ต่อไปยังตลาดหัวรอ เจ้าพระหม กลับสู่ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่อ่าวหลัก โดยมีการตั้งนักท่องเที่ยวจากศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่เขารองกลับสู่ศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่อ่าวหลักลานกรุงเก่าได้โดยสะดวกผ่านถนนโรจนะ

4.3) รถตุ๊ก-ตุ๊ก เป็นรถตุ๊ก-ตุ๊กแบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบันทั่วไป แต่ปรับปรุงให้มีความแข็งแรง การควบคุมให้อยู่ในสภาพบริการนักท่องเที่ยวได้ โดยให้วิ่งเส้นทางเดียวกับรถลากและว่าจ้างพิเศษไปตามจุดต่าง ๆ ใต้ในถนนนอกเกาะเมือง โดยมีจุดจอดที่โครงการจุดประทับใจทางเข้าทางบก ทางน้ำ และศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่อ่าวหลักลานกรุงเก่า

4.4) เรือ ใช้เรือบรรทุกชาวและเรือยนต์โดยตกแต่งเป็นเรือทัศนียภาพกลาง โดยควบคุมให้มีความปลอดภัย มีเส้นทางจากบางปะอิน บางไทร บ้านฉิมพูน บ้านโปรตุเกสและโครงการจุดประทับใจทางเข้าทางน้ำ (ป้อมเพชร) วัดพุทธไสยาสน์ วัดไชยวัฒนาราม วัดชนัดโยเซฟ วัดนันทราธิราช แล้ววนอีกเส้นทางไปตลาดหัวรอวนกลับที่เกาะหน้าตลาดหัวรอ

4. โครงการอู่อุทยานศรัทธา (CITY BEAUTIFICATION)

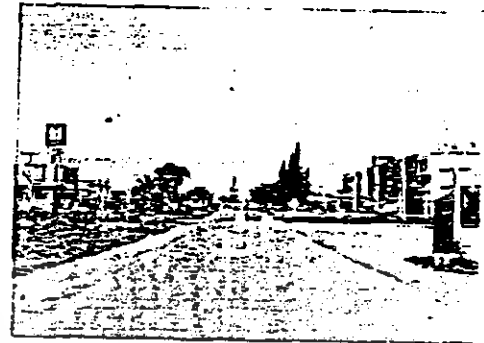
โครงการนี้เป็นโครงการตามแผนปรับปรุงและเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวให้ทันจากสภาพการถดถอย โดยให้อยู่ในระดับกลุ่มหรือศูนย์กลางเพื่อให้เกิดความร่มเย็นและสวยงาม สร้างความพอใจให้นักท่องเที่ยว เกิดความประทับใจและดึงดูดนักท่องเที่ยวที่จะมาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งยังเป็นการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เกิดความน่าอยู่ซึ่งเป็นผลดีแก่ชาวเมืองเองด้วย

โครงการนี้โดยมีการปรับปรุงสภาพเดิมให้ดีขึ้น แก้ไขต่าง ๆ ด้านกายภาพ โดยเฉพาะด้านทัศนียภาพให้คุณภาพที่ดีตามเส้นทาง (PATH) ที่นักท่องเที่ยวใช้ ตามวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพราะเส้นทางจะเป็นส่วนที่ใช่ที่สุด เป็นแนวทางที่ใช้ในการเคลื่อนที่ภายในเมือง เป็นส่วนสำคัญที่สามรถจะแสดงให้เห็นภาพและภูมิทัศน์ของเมืองได้ หรือเป็นส่วนที่เป็นหน้าตาของเมือง ทำให้ผู้พบเห็นรู้สึกถึงสารรูปของเมือง ซึ่งถ้ามีความร่มเย็นสวยงามก็จะให้ความรู้สึกประทับใจที่ดี

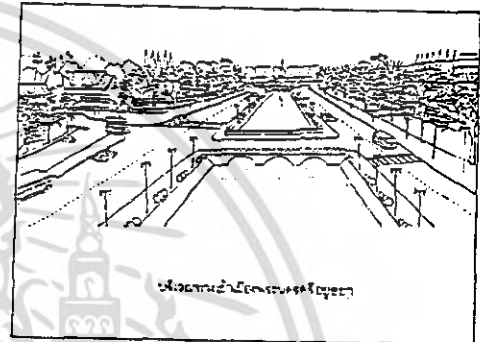
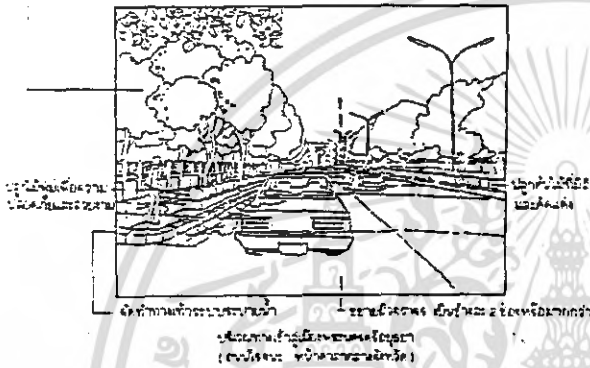
5. โครงการพัฒนาการท่องเที่ยวทางน้ำของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีลักษณะพิเศษคือเป็นเมืองเก่าที่สามารถเข้าถึงได้ทั้งทางบกและทางน้ำ ในอดีตการคมนาคมทางน้ำเป็นเส้นทางหลัก ศาสนสถานและวัดวาอารามต่าง ๆ หันหน้าออกสู่แม่น้ำหรือลำคลอง ทางน้ำจะเป็นด้านหน้าของวัด ปัจจุบันเมื่อเปลี่ยนมาใช้ถนนเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่เป็นสัญญาซื้อขายหรือการรับประกันใดๆ ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมศิลปากร

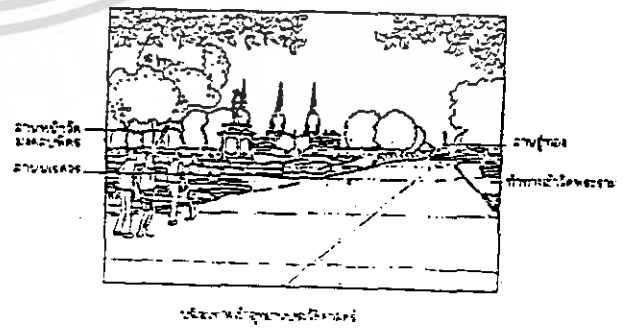
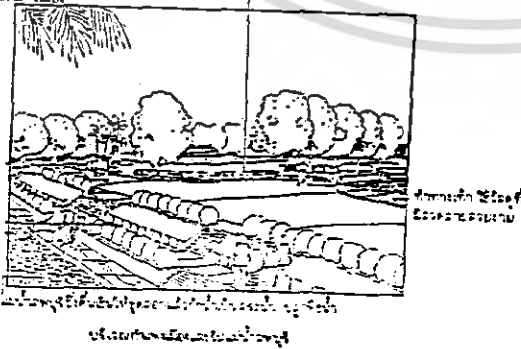
รูปถ่ายเมื่อทำถนนบริเวณหน้าหน้า 2 ปี

บริเวณหน้า ด้านหน้าหน้าหน้าหน้า
 บริเวณหน้า ด้านหน้าหน้าหน้าหน้า
 บริเวณหน้า ด้านหน้าหน้าหน้าหน้า

บริเวณหน้า ด้านหน้าหน้าหน้าหน้า
 บริเวณหน้า ด้านหน้าหน้าหน้าหน้า

บริเวณหน้า ด้านหน้าหน้าหน้าหน้า
 บริเวณหน้า ด้านหน้าหน้าหน้าหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณวัดซึ่งอาจเป็นบริเวณตั้งมาวาส ทำให้การเข้าถึงโบราณสถานแต่ละแห่งไม่เป็นไปตามเส้นทางที่ควรจะเป็น

ชุมชนที่อยู่ริมแม่น้ำเช่นเจ้าแก้วกัน ทิศนัยภาพของบ้านเรือน โบราณสถานและศาสนสถานทางคานริมน้ำจะมีความหนาแน่นและเป็นเอกลักษณ์ของเมืองอยุธยาได้แก่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในบริเวณรอบเกาะเมืองทั้งสองฝั่งจึงควรวางแผนการพัฒนาเส้นทางน้ำให้เป็นเส้นทางหลักสำหรับการท่องเที่ยวในอนาคตที่อีกเส้นทางหนึ่ง โดยมีสิ่งรองรับและมาตรการในการพัฒนาดังนี้

1) การพัฒนาทางน้ำ

1.1) ส่งเสริมให้มีกลุ่มแหล่งทุนทำกิจกรรมเรือท่องเที่ยว เป็นเรือทัศนจารทั้งขนาดกลางและขนาดใหญ่ที่หนึ่ง ไทสมายและปลอกกัญ สำหรับการท่องเที่ยวทั้งระยะไกลและระยะไกล สามารถรับนักท่องเที่ยวที่มาเป็นกลุ่มย่อยตั้งแต่ 20-40 คนได้อย่างสะดวกและปลอดภัยด้วยการใช้เรือหางยาวรับจ้าง

1.2) ส่งเสริมให้มีเรือโดยสารระยะสั้น สำหรับเชื่อมโยงจุดท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้กันคนละฟากแม่น้ำโค

1.3) ควรใช้เรือท่องเที่ยวขนาดใหญ่เป็นเรือเช่าเหมาลำจากกรุงเทพฯ เช่นเช่าเรือจากบริษัทเรือคนเจ้าพระยาหรือเรือโอเรียนเต็ลวินส์ แต่มีข้อจำกัดตรงที่จำนวนนักท่องเที่ยวต้องเป็นกลุ่มใหญ่พอสมควรไม่ต่ำกว่า 50 คนจึงจะเหมาะสมกับขนาดของเรือและค่าใช้จ่าย

2) ท่าเรือและการบริการการท่องเที่ยวทางน้ำ

2.1) ส่งเสริมให้มีบริเวณท่าเรือที่เกาะเมืองติดกันกับปากคลองท่อเป็นศูนย์ท่องเที่ยวทางน้ำ ซึ่งจะเป็นศูนย์กลางในการบริการท่องเที่ยวทางน้ำ จัดการในด้านการเช่าเรือ ขาบัตรท่องเที่ยว ที่ขายสินค้าที่ระลึก รวมทั้งมีที่ขายอาหารประเภทส่วนอาหารริมน้ำเพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวในระหว่างการท่องเที่ยวทางน้ำที่เป็นโปรแกรมช่วงบ่ายได้ด้วย

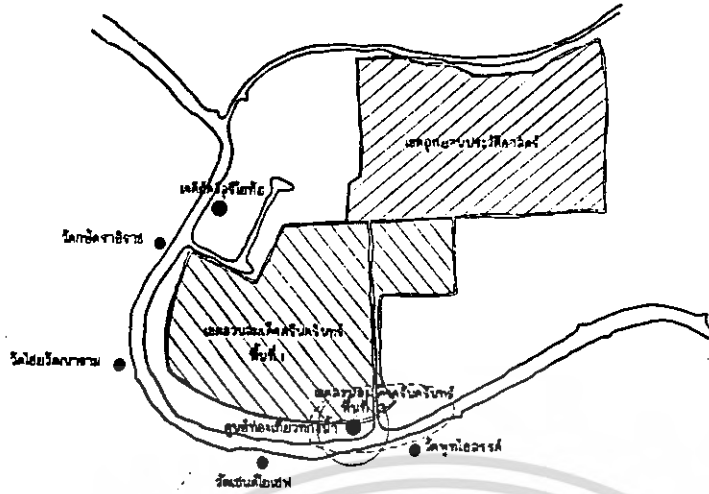
2.2) ส่งเสริมให้มาน้ำพุร้อนและท่าหน้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนคร เป็นศูนย์ของการท่องเที่ยวทางน้ำซึ่งจะอาศัยท่าหน้าทั้งสองแห่งนี้เป็นที่ขึ้น - ลงเรือท่องเที่ยว เป็นต้นทางและปลายทางของเส้นทางท่องเที่ยวโดยจัดให้มีที่จอดรถทัศนจาร และส่วนบริการการท่องเที่ยวรองรับนักท่องเที่ยวที่ใช้เส้นทางน้ำอีกส่วนหนึ่งด้วย

3) การพัฒนากัน้ำอำนวยความสะดวกพื้นฐานสำหรับการเดินทางทางน้ำ

การปรับปรุงท่าเทียบเรือหรือท่าหน้าตามแหล่งโบราณสถานต่าง ๆ ที่ขึ้นจากทางเอกสารนี้เป็นเอกสารที่รวบรวมไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า น้ำโกเชนะ ท่าหน้าพระราชวังบางปะอิน ท่าหน้าบ้านญี่ปุ่นใหญ่ในสภาพที่สำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่

แผนหลัก
ทัศนภาพท่องเที่ยว
จังหวัดศรีสะเกษ
และบริเวณใกล้เคียง

และ
ที่ตั้งหน่วยย่อยต่างๆ
สำหรับบริเวณนี้
ใกล้เคียง

1. หอจดหมายเหตุ
2. ศาลากลางจังหวัด
3. การค้าปลีกที่จอดรถ
3. สนามกีฬาและลานจอดรถ
4. การบริการนักท่องเที่ยว
5. อาคารที่พักนักท่องเที่ยว
6. ศาลาพักผ่อนและท่าเทียบเรือ
7. สำนักงานศูนย์ท่องเที่ยว
8. ศาลาอาหารและนันทนาการ
9. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
10. สวนพักผ่อนและทางเดิน

เอกสารนี้เป็นของมหาวิทยาลัยศรีสะเกษไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
 การพิมพ์ขึ้นกับงบประมาณที่ได้รับจัดสรร เป็นส่วนหนึ่งของงาน
 ไม่สามารถแก้ไขได้ หากท่านมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ และงานประชาสัมพันธ์

ขึ้นลงไค้สะดวกและปลอดภัย

3.1) จัดสร้างท่าเทียบเรือที่บริเวณหน้าวัดไชยวัฒนารามให้นักท่องเที่ยวไค้

ขึ้นชมวัดไค้

4) การพัฒนาท่าเทียบเรือประเภทรถยนต์ที่บริเวณหน้า

ควรมีใบเรือประเภทรถยนต์ที่บริเวณหน้าทั้งช่วงกลางวันและช่วงยาวเพื่อให้เหมาะสมกับเวลา

และความสนใจของนักท่องเที่ยว

การวิเคราะห์เปรียบเทียบที่ตั้งโครงการ

ไค้กำหนดค่าแห่งที่ตั้งโครงการศูนย์ ไค้ดังนี้

1. พื้นที่ริมถนนโรจนะโกศลวิคฤมาเมือง
2. พื้นที่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาตรงข้ามสวนสมเด็จฯ
3. พื้นที่บริเวณโรงงานสุรา

การพิจารณาเปรียบเทียบที่ตั้งโครงการจำแนกตามหัวข้อที่จะนำมาพิจารณาการเลือก

ที่ตั้งโครงการไค้

1. ZONING & ORDINANCE ต้องสอดคล้องกับแนวการศึกษาผังเมือง
2. CULTURAL มีสภาพที่สำคัญทางวัฒนธรรมมากพอแก่การส่งเสริม
3. ATMOSPHERE มีบรรยากาศเหมาะสม มีคุณค่าทางทัศนียภาพทางประเพณีและวัฒนธรรมพื้นถิ่น
4. ROUTE OF TOURIST อยู่ในเส้นทางท่องเที่ยวทั้งของชาวไทยและชาวต่างประเทศ
5. ACCESSIBILITY การเข้าถึงบริเวณที่ตั้งโครงการต้องสะดวกทั้งทางเท้ารถยนต์ รถประจำทางและอื่น ๆ
6. APPORCH & INVITATION การดึงดูดและจูงใจเข้าสู่แหล่งที่ตั้งและสามารถสังเกตเห็นได้ง่าย
7. INSTITUTION CENTER อยู่ในกลุ่มสถาบันทางวัฒนธรรมและการศึกษา
8. ENVIRONMENT อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม
9. INFRASTRUCTURE มีสาธารณูปโภคที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ขอสงวนสิทธิ์ในสิ่งที่ปรากฏและไม่รับผิดชอบต่อผลที่ตามมาจากการนำข้อมูลไปใช้

10. SAFETY มีความปลอดภัยสำหรับอาคารศูนย์วัฒนธรรม

- 11. LAND COST
- 12. SITE EXISTING
- 13. DESIGN ADVANTAGE

การพิจารณาเปรียบเทียบ

- ZONING & ORDINANCE

ที่ตั้งหมายเลข 1 อยู่ในเขตอุทยานประวัติศาสตร์

ที่ตั้งหมายเลข 2 และ 3 อยู่ในเขตการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นศูนย์กลางรอง

- CULTURAL

ที่ตั้งทั้ง 3 แห่งอยู่ในเขตศูนย์กลางศิลปวัฒนธรรม และมีสถานที่สำคัญมากพอ

แก่การส่งเสริม

- ATMOSPHERE

1. อยู่ในเขตที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย โดยมีบ้านเรือนตั้งอยู่ริมถนน ส่วนที่
อยู่ลึกเข้าไปภายในยังเป็นป่ารกชังมาก

2. อยู่ในเขตบ้านสวน ที่ดินส่วนใหญ่เป็นส่วนผลไม้ริมแม่น้ำเจ้าพระยา คุณ
ค่าทางทัศนียภาพดีมาก กานตรงข้ามเป็นส่วนส้มเกะจ๋าและโครงการหอ
คชชอโยธยา และเมืองจำลองสุโขทัย

3. ตั้งอยู่ในบริเวณโรงงานสุรา คานหน้าหันเขาหน้าเจ้าพระยา มีวัด
กษัตริย์ราชธานีฝั่งตรงข้าม คุณค่าทางทัศนียภาพดีมาก

- ROUTE OF TOURIST

1. อยู่ในเส้นทางเข้าสู่ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทั้ง 2 จุด

2. อยู่ในเส้นทางท่องเที่ยวรอบเกาะเมืองทั้งทางบกและทางน้ำ อยู่ใน
กลุ่มโบราณสถานและโครงการเสนอแนะ เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว

3. อยู่ในเส้นทางท่องเที่ยวรอบเกาะเมืองทั้งทางบกและทางน้ำ อยู่นอก
กลุ่มโบราณสถาน แต่อยู่ใกล้กับเจดีย์ศรีสุริโยทัยเป็นจุดสำคัญ

- ACCESSIBILITY

1. ถนนด้านหน้าคือ ถนนโรจนะ ซึ่งถือเป็นถนนสายหลักและเป็นหน้าตาของ
เมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SITE 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้... วัตถุประสงค์เพื่อการ... ระยชน์ด้านการค้า
 ไม่ควร... ให้นำไปใช้

SITE 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายใน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้เผยแพร่เอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ทางบก มีถนนอุโมงค์รอบเกาะเมือง และอยู่ในเส้นทางทางท่องเที่ยวทางน้ำ
3. ทางบก มีถนนอุโมงค์รอบเกาะเมืองและโครงการตัดถนนป่าโทเนเพิ่ม และอยู่ปลายสุดของเส้นทางทางท่องเที่ยวทางน้ำ

- APPROCH & INVITATION

1. ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้เคียงถึงกุดเลย แต่เป็นจุดที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ผ่านเขาสุกหลุมแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ
2. อยู่ในบริเวณศูนย์กลางรองของเกาะเมือง อีกทั้งยังมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่แบบที่มานเป็นสิ่งดึงดูดใจ
3. มีเจดีย์ศรีสุริโยทัยเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยว สามารถติดต่อกับศูนย์กลางการท่องเที่ยวทั้ง 2 แห่งได้สะดวก

- INSTITUTION CENTER

1. หางหน่วยศิลปากรที่ 1	2500	เมตร
หางศูนย์กลางการท่องเที่ยวหลัก	1300	เมตร
หางวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา	500	เมตร
2. หางหน่วยศิลปากรที่ 1	2500	เมตร
หางศูนย์กลางการท่องเที่ยวรอง	200	เมตร
หางวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา	2700	เมตร
3. หางหน่วยศิลปากรที่ 1	2500	เมตร
หางศูนย์กลางการท่องเที่ยวหลัก	1300	เมตร
หางวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา	2500	เมตร

- ENVIRONMENT

1. อยู่ในย่านการสัญจรไปมาของชุมชนและนักท่องเที่ยว ไม่มีโบราณสถานอยู่เลยจึงไม่มีผลต่อการออกแบบ
2. อยู่นอกเขตโบราณสถาน แบบอาคารไม่มีผลต่อโบราณสถานและอยู่ในย่านบ้านเรือนที่มีลักษณะส่งเสริมสภาพแวดล้อมให้กับโครงการที่ดี
3. อยู่นอกเขตโบราณสถานหนาแน่น แบบอาคารไม่มีผลต่อโบราณสถาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า ส่วนใหญ่ สถานการณ์เรือนมีลักษณะส่งเสริมสภาพแวดล้อมให้กับโครงการ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- INFRASTRUCTURE

ทั้ง 3 แห่งอยู่ในเขตเทศบาลนครศรีอยุธยา จึงมีระบบสาธารณูปโภคเท่าเทียมกันหมดคือ ประปา ไฟฟ้า การระบายน้ำ การเก็บขยะมูลฝอย

- SAFETY

1. อยู่ในย่านพาณิชย์และสถานีตำรวจโบราณ
2. อยู่ในเขตที่หักอาศัย
3. อยู่ในเขตที่หักอาศัย

- LAND COST

พื้นที่ทั้ง 3 แห่งเป็นที่ดินของกรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง

- SITE EXISTING

1. มีบ้านเรือนปลูกสร้างประปรายริมถนน แคคคเข้าไปยัง เป็นป่ารก
2. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นส่วนผลไม้ มีบ้านเรือนสร้างอยู่ประปรายริมน้ำ
3. พื้นที่เป็นโรงงานสุรา สภาพที่ดินและคูคลองเสื่อมโทรมต้องปรับปรุง

- DESIGN ADVANTAGE

1. พื้นที่อยู่ในถนนที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย และใกล้กับย่านพาณิชย์ไม่มีโบราณสถานจึงไม่มีจุดเด่นใด ๆ นอกจากที่มีคาน้ำติดกับถนนโรจนะ ซึ่งถือว่าเป็นถนนตอนรับของเมือง สามารถทำให้เห็นโครงการได้ชัดเจน
2. พื้นที่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา สามารถรับนักท่องเที่ยวทางน้ำได้ และสามารถจัดกิจกรรมทางน้ำได้
3. พื้นที่ติดกับคลองสรรพสามิต สามารถจัดกิจกรรมทางน้ำได้ การรับนักท่องเที่ยวสามารถทำได้โดยรับนักท่องเที่ยวจากแม่น้ำเจ้าพระยาซึ่งอยู่อีกฟากหนึ่งของถนนอุทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญ	เหตุผลในการพิจารณา	ที่ตั้ง 1		ที่ตั้ง 2		ที่ตั้ง 3	
		แถม	รวม	แถม	รวม	แถม	รวม
-	ZONING & ORDINANCE	-	-	-	-	-	-
-	CULTURAL	-	-	-	-	-	-
1	ATMOSPHERE	1	1	3	3	2	2
3	ROUTE OF TOURIST	3	9	3	9	3	9
2	ACCESSIBILITY	3	6	2	4	3	6
2	APPROACH & INVITATION	2	4	3	6	2	4
1	INSTITUTION CENTER	3	3	2	2	1	1
3	ENVIRONMENT	3	9	3	9	2	6
3	INFRASTRUCTURE	2	6	2	6	2	6
1	SAFETY	3	3	3	3	3	3
-	LAND COST	-	-	-	-	-	-
2	SITE EXISTING	2	4	3	6	1	2
3	DESIGN ADVANTAGE	2	6	3	9	3	9
			51		57		47

จากตารางเปรียบเทียบที่ตั้งโครงการทั้ง 3 แห่ง เห็นว่าพื้นที่บริเวณหน้าเจ้าพระยาซึ่งอยู่ใกล้กับศูนย์กลางรองสวนสมเด็จพระเจ้า มีความเหมาะสมที่สุดสำหรับศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่นานาชาติกลาง

2.5 การศึกษาเทศบัญญัติ

เทศบัญญัติของเทศบาลนครกรุงเทพ

เรื่องควบคุมการก่อสร้างอาคาร

หมวด 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับอาคารสาธารณะ คณะเทศมนตรีอาจกำหนดระยะยื่นของกันสาดไม่เกินขอบ
ทางเท้าได้

ระยะกันสาดสูงจากพื้นทางเท้า 3.25 เมตร

ส่วนยื่นสถาปัตยกรรม ระยะยื่นของส่วนประดับสถาปัตยกรรมของพื้นชั้นอื่น ๆ ยื่นได้
ไม่เกิน 1 ใน 20 ของความกว้างของแนวถนน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 1.20 เมตร จากผนัง
ระเบียงคานหน้าอาคาร ให้ยื่นได้ตั้งแต่พื้นชั้นสามขึ้นไป และยื่นได้ไม่เกินระยะยื่น
ของส่วนประดับสถาปัตยกรรม

ข้อ 59. ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารสูงกว่าระดับพื้นดิน เกินกว่า 2 เท่าของระยะ
จากผนังคานหน้าของอาคารจรแนวถนนทุกครึ่งข้าม

ในกรณีที่อาคารปลูกสร้างริมถนน ตรอก หรือซอย ที่มีความกว้างไม่เกิน 4.00 ม.
ห้ามมิให้ปลูกสร้างอาคารใด ๆ เว้นแต่จะไครนแนวอาคารคานอิฐถนน ตรอกหรือซอย ให้ห่าง
จากศูนย์กลางของถนน ตรอกหรือซอยนั้น 2.00 ม. จึงอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ไม่เกิน 8.00 ม.

ข้อ 63. อาคารประเภทต่าง ๆ จะต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งปกคลุม
ไม่น้อยกว่าส่วนที่กำหนดไว้ต่อไปนี้

ค. อาคารสาธารณะ ซึ่งก่อสร้างอยู่ริมทางสาธารณะ หรือทางซึ่งมี
สภาพเป็นสาธารณะ กว้างไม่น้อยกว่าสายละ 10.00 เมตร และลึกไปตามทางทั้ง 2 ด้าน
ไม่เกินด้านละ 15.00 เมตร จะไม่มีที่ว่างเลยก็ได้ หากใดกันทางไว้หลังอาคาร กว้างไม่
น้อยกว่า 2.00 เมตร หรือก่อสร้างอยู่ริมทางสาธารณะ หรือทางซึ่งมีสภาพเป็นสาธารณะสอง
สายขนานอยู่ กว้างไม่น้อยกว่าสายละ 10.00 เมตร และทางขนานทั้งสองนั้น ห่างจากกัน
ไม่เกิน 15.00 เมตร จะไม่มีที่ว่างเลยก็ได้

ง. อาคารสาธารณะ นอกจากที่กล่าวแล้วในข้อ 5. ซึ่งไม่ได้ใช้เป็น
ที่พักอาศัยควย ให้มีที่ว่างอยู่ 10 ใน 100 ส่วนของพื้นที่ เว้นแต่ในกรณีพิเศษ ที่จะระบาย
ลมและให้แสงสว่างเหมาะสมเพียงพอแล้ว คณะเทศมนตรีจะอนุมัติให้ก่อสร้าง โดยมีที่ว่างน้อย
กว่าที่กำหนดก็ได้ แต่จะใช้เป็นที่พักอาศัยควย ให้มีที่ว่างอยู่ 30 ใน 100 ส่วนของพื้นที่

จ. อาคารสาธารณะ ในกรณีที่มิใช่ช่องหน้าต่างหรือประตูเปิดสู่อากาศภายนอก
ไม่น้อยกว่า 20 ใน 100 ส่วน ของพื้นที่อาคารทุก ๆ ชั้น จะไม่มีที่ว่างเลยก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่องหน้าต่าง ประตู ทานที่เปิดสู่ภายนอก หมายถึงช่องเปิดของผนังด้าน
 ซีกทางสาธารณะ หรือด้านที่ทางที่ดินเอกชน สำหรับอาคารสองชั้นลงมา ไท่ทางไม่น้อยกว่า
 2.00 เมตร สำหรับสามชั้นขึ้นไป ไท่ทางไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร

หมวด 8

การสุขาภิบาล

- ข้อ 64. อาคารที่จะปลูกสร้างต้องมีทางระบายน้ำที่ใช้แล้วออกจากอาคารไปได้
 สะดวก
- ข้อ 65. การทำทางระบายน้ำจากอาคารไปสู่ทางนำสาธารณะ จะต้องให้มีส่วน
 ลากไม่ต่ำกว่า 1 ใน 20 ตามแนวตรงที่สัดที่จะทำได้ ถ้าจะใช้ทอกลมเป็นทางระบาย ต้อง
 มีบ่อตรวจทุกระยะ 30 เมตร และทุกมุมเลี้ยวด้วย
- ข้อ 68. การทำการระบายน้ำและติดต่อท่อระบายน้ำนั้น ท่อประปา ท่อระบาย
 น้ำในอาคารและอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับการติดต่อและการสุขาภิบาล จะต้องมึลักษณะถูกต้อง เพื่อ
 ประโยชน์ในทางอนามัยตามแบบนิยมในทางวิชาการ
- ง. ท่อประปาและโรงมหรสพ ใหม่ 1 แทนต่อ 300 คน ที่กำหนดให้
 ใช้สอยอาคารนั้น
- ข้อ 70. หองส้วมต้องมีขนาดเนื้อที่ไมต่ำกว่า 1.50 ตารางเมตร ต่อ 4 แทน
 มีลักษณะที่จะรักษาความสะอาดใ้กาย เรียบร้อย และต้องทำพื้นซึ่งไม่กุดน้ำ กับมีช่องระบายลม
 ตามสมควร
- การสร้างส้วม ภายในระยะ 30 เมตร จากเขตคลองสาธารณะ ต้องสร้าง
 เป็นส้วมถึงเก็บขนน้ำซึมไม่ได้ หรือตามแบบที่เหมาะสมกับแบบการก่อสร้างอาคาร ซึ่งเจ้าหน้าที่
 กำหนดให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับอาคารที่มีการสร้างขึ้น ซึ่งไม่คลุมเต็มเป็นที่ห้องในระหว่างชั้นของอาคาร หอมนั้นจะต้องมีความสูงจากระดับบนของพื้นห้อง ถึงระดับต่ำสุดของเพดานไม่ต่ำกว่า 5.00 เมตร โดยที่ระหว่างชั้นของอาคารดังกล่าวข้างต้น ต้องมีความสูงจากระดับของพื้นห้องไม่ต่ำกว่า 2.85 เมตร และต้องมีเนื้อที่ไม่เกิน 25 ใน 100 ส่วน ของพื้นที่ทั้งหมดของหอมนั้น ๆ ห้ามกันริมของพื้นที่สร้างสูงเกิน 90 ซม. เว้นแต่กรณีที่มีการจัดระบบการปรับอากาศ

ข้อ 40. บันไดสำหรับอาคารสาธารณะ ต้องมีธรณีประตูเสมอ เรียบกับพื้น หรือ ไม่มีเลย

ข้อ 42. บันไดสำหรับอาคารสาธารณะ ต้องทำขนาดกว้างไม่น้อยกว่า 150 ซม. ช่วงหนึ่งไม่สูงเกิน 400 ซม. และลูกตั้งไม่สูงกว่า 19 ซม. และลูกนอนไม่แคบกว่า 24 ซม.

ข้อ 43. บันไดซึ่งมีช่วงระยะสูงกว่าที่กำหนดไว้ ใหญ่ที่หัก มีขนาดกว้างยาวไม่น้อยกว่าส่วนกว้างของบันไดนั้น

อาคารที่มีบันไดติดต่อกัน ตั้งแต่สี่ชั้นขึ้นไปนั้น พื้น ประตู หน้าต่าง วงกบ ของหอมนั้น และสิ่งก่อสร้างโดยรอบบันได ต้องก่อสร้างด้วยวัสดุทนไฟ

หน้าต่างหรือช่องระบายอากาศ หรือแสงสว่าง ซึ่งทำติดต่อกันสูงเกินกว่า 10.00 เมตร ต้องสร้างด้วยวัสดุทนไฟ

ข้อ 44. ลิฟต์สำหรับบุคคลใช้สอย ใหญ่ที่ใดแต่ในอาคารซึ่งประกอบด้วยวัสดุทนไฟ เป็นส่วนใหญ่ และโดยเฉพาะส่วนต่อ เนื่องกับลิฟต์นั้น ต้องเป็นวัสดุทนไฟทั้งสิ้น ส่วนปลอกค้ำของลิฟต์ จะต้องมีอยู่ไม่น้อยกว่าสี่เท่าของน้ำหนักที่กำหนดไว้

ข้อ 46. ส่วนรากฐานของอาคาร ซึ่งอยู่ใต้ดินแล้ว เนื่องจากทางสาธารณะ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการแล้ว จะอยู่เหนือทางสาธารณะเข้าไปได้ไม่เกิน 100 ซม. แต่การเหลื่อมล้ำของไม้กีดขวางสิ่งปลูกสร้างสิ่งใดมีอยู่ใต้ทางนั้น และระดับของส่วนรากฐานที่ขึ้นออกมาในทางสาธารณะ จะคงไม่สูงกว่าระดับที่คณะกรรมการกำหนดให้

ข้อ 47. รากฐานของอาคาร จะต้องทำเป็นลักษณะถาวร มีน้คงห่อที่จะรับน้ำหนักของอาคาร และน้ำหนักที่จะใช้ขึ้นทุกได้โดยปลอดภัย ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่ากำหนดรากฐานนั้นยังไม่มั่นคงเพียงพอ ก็ให้เรียกรายการคำนวณจากเจ้าของอาคาร เพื่อประกอบการพิจารณาใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์ศัพท์

ข้อ 6. อาคารสาธารณะ หมายความว่า โรงมหรสพ หอประชุม หรือสถานที่ซึ่งกำหนดให้เป็นชุมนุมชนได้ทั่วไป เช่น โรงแรม โรงเรียน ภัตตาคาร หรือ โรงพยาบาล เป็นต้น

หมวด 4

ลักษณะอาคารต่าง ๆ

ข้อ 27. รั้ว หรือกำแพงกันเขต ให้ทำโตสูงไม่เกินกว่า 300 ซม. เหนือระดับถนนสาธารณะ และกำหนดให้สภาพโตตั้งอยู่เสมอไป ประตูรั้ว หรือกำแพงทางรถเข้า เมื่อมีความหนาในทางคานนั้นสูงตั้งแต่ 3000 ซม. ขึ้นไป จากระดับถนนสาธารณะ

หมวด 5

ส่วนต่างๆของอาคาร

ข้อ 33. หองของอาคารซึ่งบุคคลเข้าไปได้ จะต้องมียุ้งระบวยลมให้เพียงพอในเมื่อเปิดประตู หน้าต่างทั้งหมด ส่วนวิธีระบายลมนั้นให้ทำตามแบบ ซึ่งเหมาะสมกับสภาพของอาคารนั้น

ข้อ 34. ช่องทางเดินในอาคาร สำหรับบุคคลใช้สอย หรืออาศัย ให้ทำกว้างไม่น้อยกว่า 100 ซม. กับให้มีเสาที่ค้ำยันในส่วนใดแคบกว่ากำหนดนั้น ทั้งให้มีแสงสว่างธรรมชาติและเห็นได้ชัดเวลากลางวันด้วย

ข้อ 35. ออกหน้าต่างและประตูในอาคาร ให้ทำสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 200 ซม. และบุคคลที่อยู่ในห้องต้องสามารถเปิดประตู หน้าต่าง และออกจากห้องนั้นได้โดยมิจำเป็นต้องใช้เครื่องมือ

ข้อ 36. ระยะค้ำระหว่างพื้นถึงเพดานยอดฝ้า หรือผนัง สำหรับอาคารสาธารณะ โดยเฉลี่ยต้องไม่ต่ำกว่า 3.50 เมตร เว้นแต่เฉพาะห้องที่มีระบบปรับอากาศ ให้มีระยะค้ำระหว่างพื้นถึงเพดานยอดฝ้า หรือผนังแต่ละชั้น โดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 เมตร ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 6

กำลังวัตถุและน้ำหนักบรรทุก

ข้อ 53. น้ำหนักบรรทุกของอาคารประเภทต่าง ๆ นอกจากน้ำหนักของตัวอาคาร หรือส่วนเครื่องจักร และอุปกรณ์อย่างอื่นที่แนบชัด ให้คำนวณเป็นประมาณ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าอัตรา ดังต่อไปนี้

ก. โรงเรียน โรงงาน โรงพิมพ์ ร้านขายของ โรงมหรสพ หอประชุม
กิตติาคาร 400 กก./ 1 ตรม.

ง. คลังสินค้า หอสมุด พิพิธภัณฑ์ โรงกีฬา 500 กก./ 1 ตรม

ข้อ 54. แรงลมอย่างสงขนาดกัพื้นที่ดิน ให้ถือกำหนดแรกเท่ากับ 100 กก./ 1 ตรม. สำหรับส่วนอาคารเหนือชั้นสองขึ้นไปส่วนตั้งแต่ชั้นสองลงมา ให้ถืออัตราแรงลมลงมาเป็น 10 กก./ 1 ตรม.

ข้อ 55. น้ำหนักบรรทุกดินประเภทต่าง ๆ ที่รากฐานของอาคาร ต้องกำหนดให้เหมาะสม มีน้คงปลอดภัย ซึ่งถ้าไม่มีเอกสารการทดลองให้เป็นที่พอในคณะกรรมการ จะต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดดังต่อไปนี้

ก. พื้นชั้นหนึ่ง	ลค้อตราเต็ม
ข. พื้นชั้นที่สอง	ลค้อตราลง 20 ใน 100
ค. พื้นชั้นที่สาม	ลค้อตราลง 30 ใน 100
ง. พื้นเกินสามชั้น	ลค้อตราลง 40 ใน 100

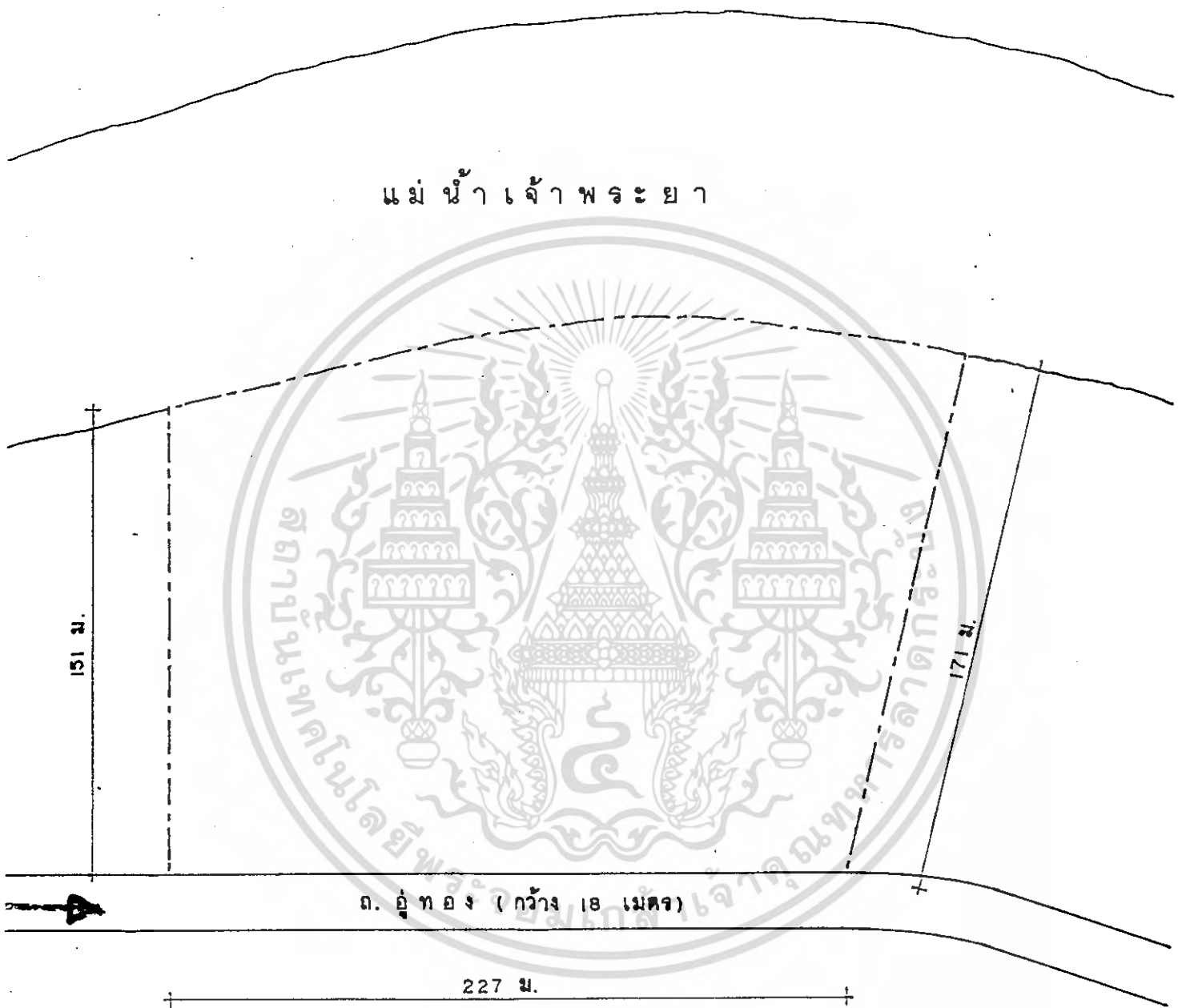
หมวด 7

แนวอาคารและระยะต่าง ๆ

ข้อ 58. ห้ามมิให้บุคคลใดปลูกสร้างอาคาร หรือส่วนของอาคารยื่นออกมา หรือเหนือทาง หรือที่ดินสาธารณะ เว้นแต่จะใคร่ขออนุญาตจากคณะกรรมการเป็นหนังสือ ซึ่งจะต้องเป็นไปตามกำหนดต่อไปนี้

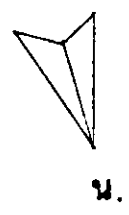
สำหรับกันสาดของพื้นชั้นแรกเหนือระดับถนน ระยะยื่นของกันสาด ต้องยื่น 1 ใน เอกสาร 10 ปี ของความกว้างช่องแนวถนน ใช้แนวถนนที่กว้าง 20.00 เมตรขึ้นไป ระยะยื่นของกันสาด ค่า ไม่ว่าต่ำกว่า 2.00 เมตร อีกถ้าห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่ น้ำ เจ้า พระ ยา

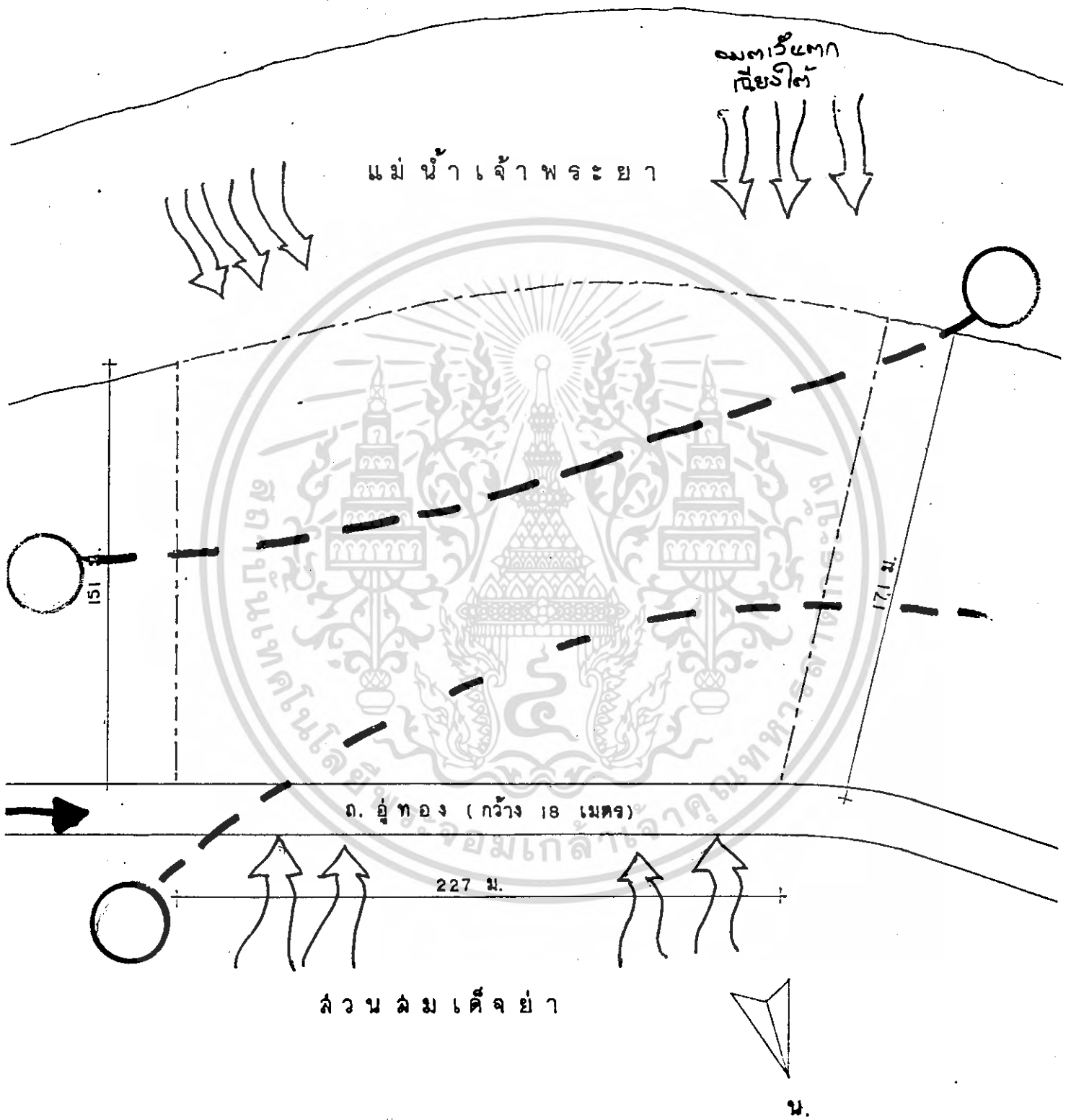

ถ. คู้ ท อ ง (กว้าง 18 เมตร)

ส่วน ล ม เต็ จ ย่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SITE OBSERVATION

เอกสารนี้เป็น... ใช้งานเพื่อการศึกษา... ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ พงสน อภทงห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องยงสงเงเงของเอกสารทุกทงที่มการนำไปใช้

บทที่ 3

การกำหนดโครงการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลาง

การกำหนดโครงการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลาง โค้ดอ้างอิงพื้นฐานจากนโยบายวัฒนธรรมสำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ นโยบายด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนาและนโยบายด้านวัฒนธรรม ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)

นโยบายวัฒนธรรมสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

- ลำดับที่ 1 จะเร่งรัดให้มีการส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมและค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่คนในชาติ เพื่อให้เกิดความรักความสามัคคีต่อกัน ซึ่งจะนำไปสู่ความเป็นธรรมในสังคม และการพัฒนาประเทศ
- ลำดับที่ 2 จะเร่งรัดให้การศึกษา คนควา วิจัย หัตถา ปกป้อง ปลูกฝัง ปกป้องรักษา ส่งเสริม เผยแพร่และสืบทอดวัฒนธรรมอันดีงาม เพื่อธำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์และมรดกของชาติ
- ลำดับที่ 3 จะเร่งรัดพัฒนา นักเรียน นักศึกษา และประชาชนให้มีความรู้ ทักษะและความซื่อสัตย์ในวัฒนธรรมของชาติ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีค่าต่อสังคมและประเทศชาติ
- ลำดับที่ 4 จะสนับสนุนส่งเสริมให้ภาคเอกชนร่วมมือกับรัฐบาล หันไปและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมของชาติให้เหมาะสมกับกาลสมัยเกื้อกูลต่อการพัฒนาประเทศยิ่งขึ้น
- ลำดับที่ 5 จะเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชนในชาติและกับชาติอื่น เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกันโดยการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม

นโยบายวัฒนธรรมของรัฐบาลของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

นโยบายด้านศิลปวัฒนธรรม ศาสนา และส่งเสริมลักษณะสังคมไทยของรัฐบาลในปัจจุบัน (พ.ศ. 2526) มีดังนี้

- 1) จะรักษาส่งเสริม เผยแพร่ และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมไทย ให้มีเอกลักษณ์สูงเด่น และจะรักษาป้องกันมิให้ศิลปวัฒนธรรมของชาติอื่นที่เผยแพร่เข้ามาในประเทศไทยทำลายศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์อันดีของชาติ รวมทั้งการปราบปรามกิจกรรมอันทำลาย และขัดต่อศีลธรรม จรรยา และชื่อเสียงเกียรติภูมิของคนไทยด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) จะศึกษา ค้นคว้า วิจัย และอนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรมของชาติและปฐมนิยสถานอันเป็นที่สักการะสักเมธีของชาวไทยของประชาชน

3) จะสนับสนุน ส่งเสริม เผยแพร่กิจกรรมทางศาสนา ตลอดจนการมีเสรีภาพในการเลือกนับถือศาสนา ส่งเสริมสันติธรรม และความสามัคคีระหว่างผู้นับถือศาสนาต่าง ๆ กัน เพื่อผลในการฟื้นฟูศิลปธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมของชนในชาติ

4) จะส่งเสริมให้ประชาชนประพฤติปฏิบัติตามครรลองของศิลปธรรม จริยธรรมเป็นพิเศษ โดยยกย่องความประพฤติของข้าราชการให้เป็นที่นับถือ สรรพ และเป็นตัวอย่างที่ดีงามของประชาชน ตลอดจนสร้างเสริมให้เด็กและเยาวชนสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ

นโยบายวัฒนธรรมในแผนงานพัฒนาจิตใจและวัฒนธรรม ระยะที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)

1) ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติและสอดแทรก เรื่องการพัฒนาจิตใจด้านคุณธรรมและค่านิยมไว้ในหลักสูตรการศึกษา อบรมทั้งในและนอกระบบ รวมทั้งผู้บริหารการศึกษาโดยเน้นการประหยัด อุดม และนิยมไทย การพึ่งตนเอง ชยันตนิยม พียร และมีความรับผิดชอบต่อระเบียบวินัยและเคารพกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่อันพึงมีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

2) ให้หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องใหม่ริการดำเนินการพัฒนาจิตใจในระบอบครอบครัว รวมทั้งผู้สูงอายุ เพื่อให้เกิดความอบอุ่นและความมั่นคงในครอบครัว

3) ให้หน่วยงานของรัฐ สถาบันทางสังคมต่าง ๆ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้นำกลุ่มต่าง ๆ ร่วมมือกันดำเนินการประชาสัมพันธ์ โดยการใช้สื่อทุกประเภท เรื่องการพัฒนาจิตใจและศิลปวัฒนธรรมของชาติทุกสาขา

4) ส่งเสริมบทบาทของศาสนสถานให้เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาจิตใจและศิลปวัฒนธรรมของชุมชน โดยแนะนำบาทของพระภิกษุ นิกายอื่นในศาสนาอื่น ตลอดจนผู้นำศาสนาให้เป็นผู้นำในการฝึกอบรม พร้อมทั้งให้มีการปรับปรุงและกระจายอำนาจในการบริหารงานของคณะสงฆ์ ให้มีความคล่องตัวและเอื้ออำนวยต่อการศึกษา เผยแพร่ และให้คณะสงฆ์ได้ดำรงมั่นคงในพระธรรมวินัยส่งเสริมศาสนศึกษาทุกระดับชั้น สำหรับพระภิกษุ สามเณร และขยายการดำเนินงานของพระธรรมทูต ตลอดจนส่งเสริมประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างบ้าน ศาสนสถาน และโรงเรียน

5) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน ก.พ.สภ. สังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย สภาสตรีแห่งชาติ ขยายการผลิตวิทยากรและพระภิกษุ วิทยากรทางด้านการพัฒนาจิตใจหรือจริยธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6) ให้กระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจ ทำเนียบการฝึกอบรมการพัฒนาจิตใจแก่ข้าราชการ พนักงานทุกระดับ เน้นระดับผู้บริหาร และระดับปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการแก่ประชาชน โดยประสานงานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในด้านการจัดหลักสูตร วิธีการ และวิทยาการฝึกอบรม พร้อมทั้งหาทางออกของส่งเสริมสถาบันและตัวบุคคลที่ดำเนินการหรือประพฤติปฏิบัติความการพัฒนาจิตใจตามครรลองคำสอนทางศาสนา

7) ให้มีการปรับปรุงการประสานงานและการร่วมรับภาระระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ชุมชน และครอบครัวในการส่งเสริมการพัฒนาจิตใจ การปลูกฝังศาสนธรรม การอนุรักษ์และการพัฒนาวัฒนธรรมทางวัตถุ

8) ปรับปรุงการศึกษา ศิลปวัฒนธรรมของชาติในส่วนภูมิภาคให้กว้างขวางขึ้นและส่งเสริมให้ประชาชนนอกระบบการศึกษาได้มีโอกาสรับการอบรม

9) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สถานันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทางชนมธรรม เน้นประเภทในระหว่างภาคในประเทศและระหว่างประเทศเพื่อให้ประชาชนในแต่ละภาค แต่ละท้องถิ่นได้มีความรู้ความเข้าใจซึ่งกันและกัน

10) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำการอนุรักษ์ทำนุบำรุงศิลปวัตถุ โบราณสถาน และโบราณวัตถุ

11) ให้มีการวางแผนพัฒนาจิตใจและแผนวัฒนธรรม ทั้งเป็นแผนระยะยาว ระยะสั้น แผนระดับชาติ แผนระดับท้องถิ่น เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระเบียบ โดยเน้นการกระจายการบริหารงาน การพัฒนาจิตใจและวัฒนธรรมสู่ภูมิภาคและให้มีการระดมสรรพกำลังคนและทรัพยากรกันอื่น ๆ ระหว่างหน่วยงานของรัฐและระหว่างประเทศ

12) เร่งรัดเสริมสร้างและปลูกฝังค่านิยมในการเคารพยกย่อง เห็นคุณค่าของความรู้และประสบการณ์ของผู้สูงอายุที่สามารถจะถ่ายทอดก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคมและครอบครัว

3.1 การประเมินความต้องการ เพื่อหาองค์ประกอบของโครงการจาก

3.1.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ

3.1.2 ขอบเขตของโครงการ

3.1.3 หน่วยงานประเภทเดียวกัน

3.1.1 การประเมินความต้องการจากวัตถุประสงค์ของโครงการ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- กานภรศึกษา

1. เพื่อเป็นศูนย์กลางของการรวบรวมเอกสารการค้นคว้าทางวัฒนธรรม ประเพณีและศิลปวัฒนธรรมประจำภูมิภาค
2. เป็นศูนย์กลางการศึกษาและวิจัยข้อมูลทางวัฒนธรรม
3. เป็นศูนย์กลางการเสด็จและรวบรวมศิลปวัตถุและวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ ประจำภูมิภาค
4. เป็นศูนย์กลางการส่งเสริม เผยแพร่ และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่าง ภูมิภาคและระหว่างชาติ

- ทางกานสังคม

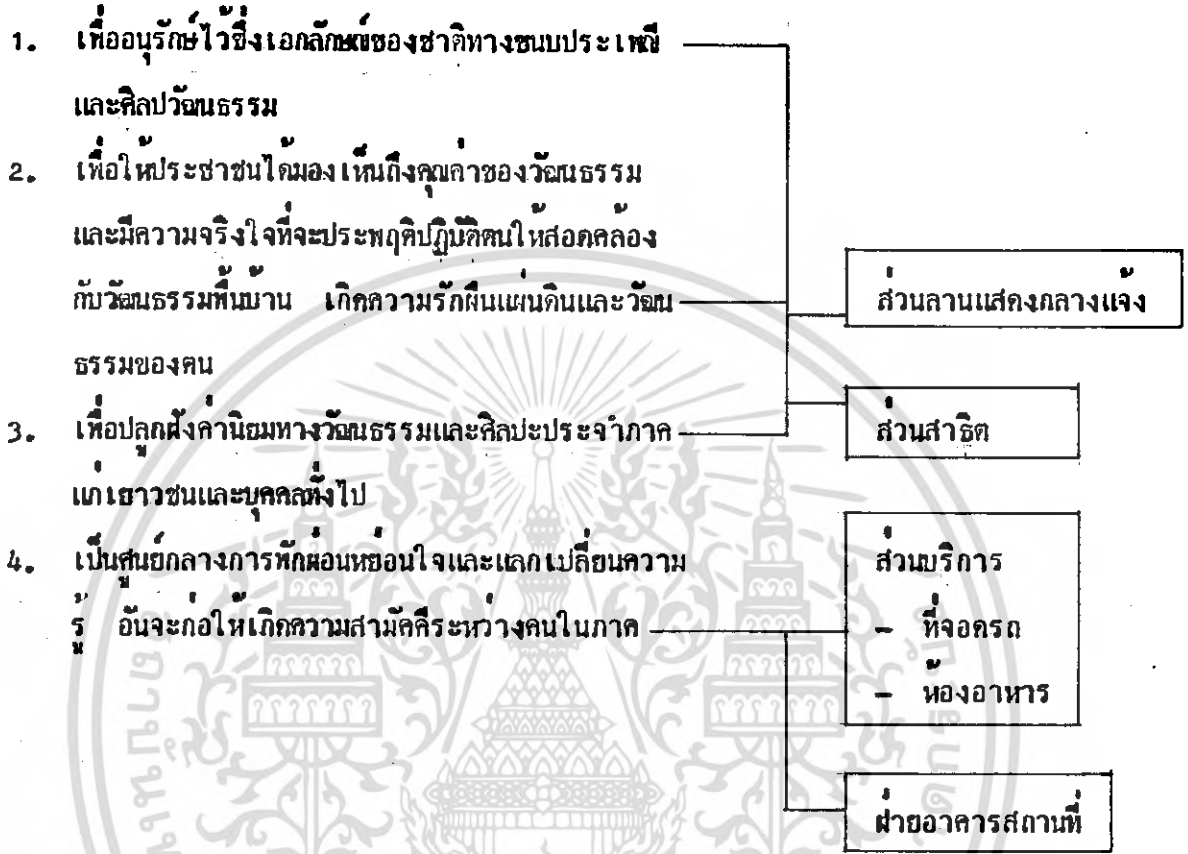
1. เพื่ออนุรักษ์ไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของชาติทางประเพณีและศิลปวัฒนธรรม
2. เพื่อให้ประชาชนได้มองเห็นถึงคุณค่าของวัฒนธรรม และมีความจริงใจที่จะประพฤติปฏิบัติให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน เกิดความรักและหวงแหนสืบแผ่นดินและวัฒนธรรมของตน
3. เพื่อปลูกฝังค่านิยมทางวัฒนธรรมและศิลปะประจำภาคแก่เยาวชนและบุคคลทั่วไป
4. เป็นศูนย์กลางการพักผ่อนหย่อนใจและแลกเปลี่ยนความรู้อันจะก่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างคนในภาค

- กานเศรษฐกิจ

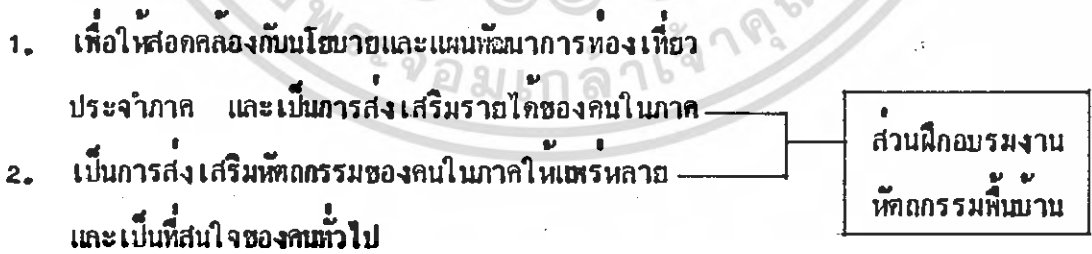
1. เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวประจำภาค และเป็น การส่งเสริมรายได้ของคนในภาค
2. เป็นการส่งเสริมงานหัตถกรรมของคนในภาคให้แพร่หลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานสังคม

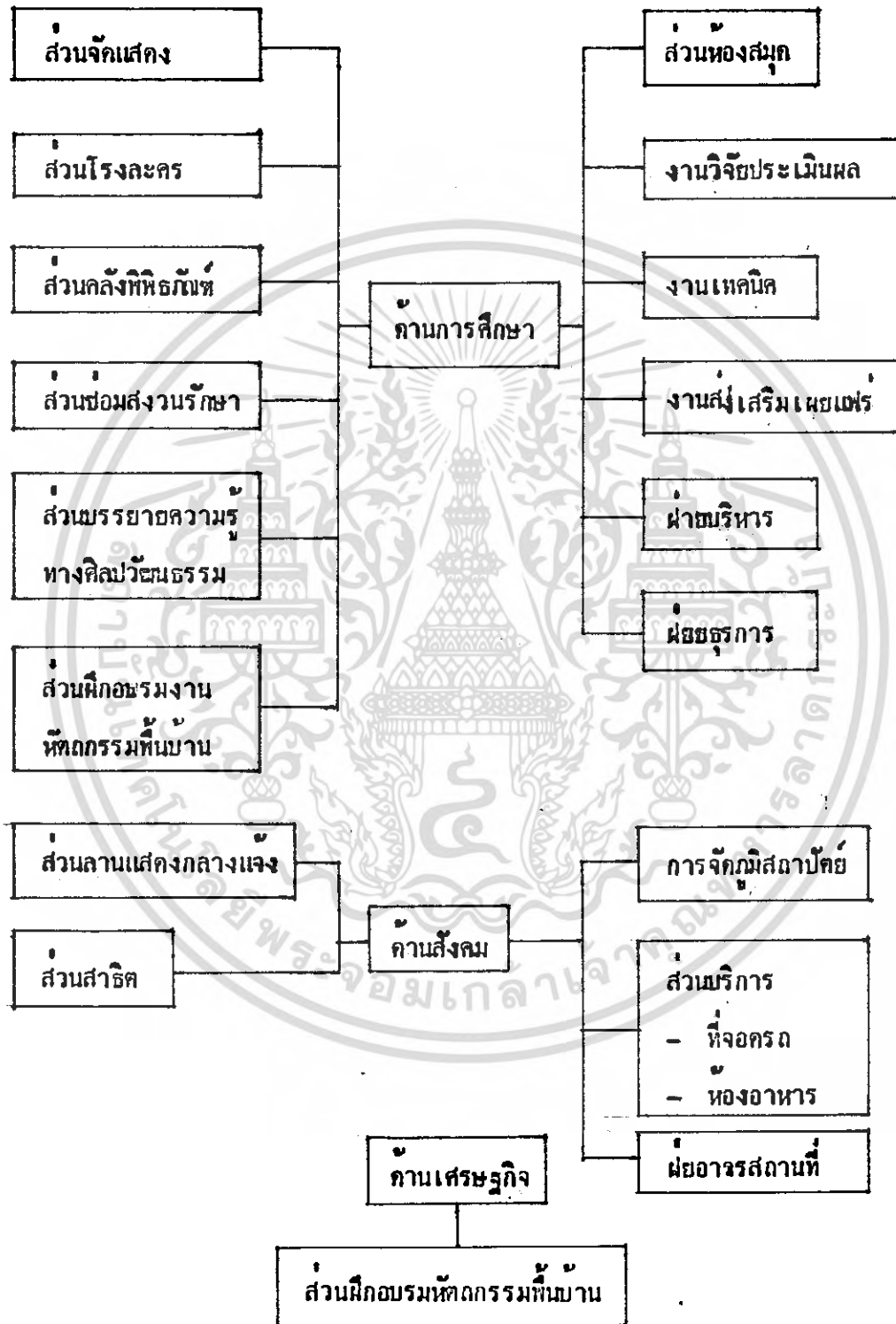

งานเสริมธุรกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปองค์ประกอบหลักของโครงการ จากการศึกษาวิจัยประสงค์ของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 การประเมินองค์ประกอบจากขอบเขตของโครงการ

ขอบเขตของโครงการ

- ด้านการอนุรักษ์ ศูนย์ทำหน้าที่รวบรวม และค้นคว้าหาข้อมูลทางศิลปวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นในภาคกลาง โดยจัดเอกสารและข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เป็นระบบ เช่น ของจริง รูปภาพ ภาพยนตร์ สไลด์ และหนังสือ เป็นต้น

- ด้านการศึกษาและวิจัย ศูนย์ทำหน้าที่ศึกษาและวิจัยข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บไว้เพื่อนำไปพัฒนาใช้กับคนในท้องถิ่นอย่างถูกต้อง โดยแบ่งส่วนวิจัยและค้นคว้าตามลักษณะของข้อมูล

- ด้านการเผยแพร่และบริการ

1. เป็นสถานที่แสดงศิลปวัฒนธรรมที่บ้านกะวันตก ในลักษณะนิทรรศการ การสาธิต การบรรยาย การแสดงต่าง ๆ รวมถึงศิลปวัฒนธรรมของภาคอื่นเป็นครั้งคราว

2. เป็นสถานที่เผยแพร่ความรู้ในรูปข่าวสาร โดยจัดทำเอกสาร เสนอแนะ แนะนำ เอกสารความรู้แบบสนใจทั่วไป

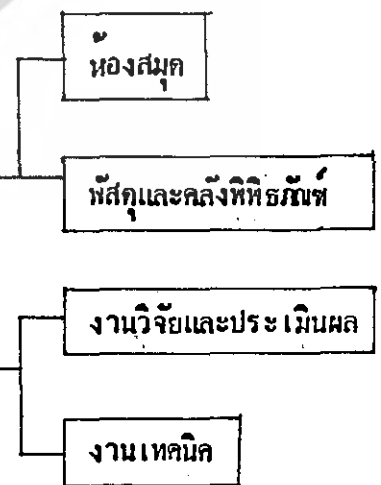
3. เป็นสถานที่ประสานงานด้านศิลปวัฒนธรรมของแต่ละหน่วยงาน หรือสถาบันอื่นทั้งภายในและภายนอกประเทศ

4. เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน และนักท่องเที่ยวที่จะได้รับความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลิน

พิจารณาองค์ประกอบหลักจากขอบเขตของโครงการ

ด้านการอนุรักษ์ ศูนย์ทำหน้าที่รวบรวมและค้นคว้าหาข้อมูลทางศิลปวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นในภาคกลาง โดยจัดเอกสารและข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ เป็นระเบียบ เช่น ของจริง รูปภาพ ภาพยนตร์ สไลด์ และหนังสือ เป็นต้น

ด้านการศึกษาและวิจัย ศูนย์ทำหน้าที่ศึกษาและวิจัยข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บไว้ เพื่อนำไปพัฒนาใช้กับคนในท้องถิ่นอย่างถูกต้อง โดยแบ่งส่วนวิจัยและค้นคว้าตามลักษณะของข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

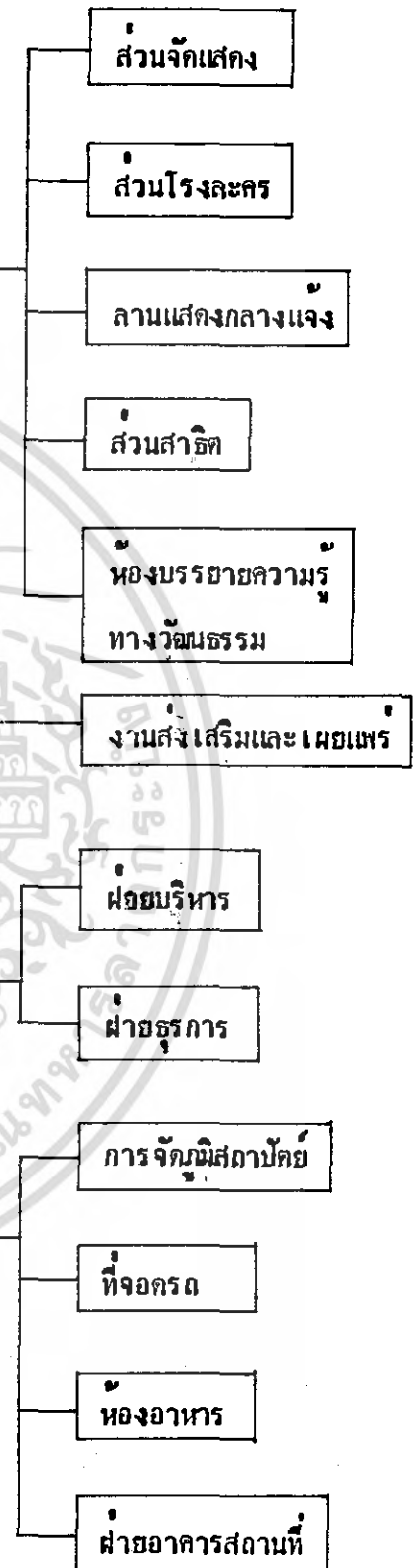
คำถามการ เผยแพร่และบริการ

1. เป็นสถานที่ที่แสดงงานศิลปวัฒนธรรมที่เข้ามาภาคกลาง
ในลักษณะนิทรรศการ การสาธิต การบรรยาย การ
แสดงต่าง ๆ รวมถึงศิลปวัฒนธรรมของภาคอื่น ๆ เป็น
ครั้งคราว

2. เป็นสถานที่เผยแพร่ความรู้ในรูปข่าวสาร โดยจัดทำ
เอกสารแนะนำ เอกสารความรู้แก่สนใจทั่วไป

3. เป็นสถานที่ประสานงานด้านวัฒนธรรมของแต่ละหน่วย
งานหรือสถานอื่น ทั้งภายในและนอกประเทศ

4. เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนและนักท่องเที่ยว
เที่ยวที่จะได้รับความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการเผยแพร่และบริการ

1. เป็นสถานที่แสดงผลงานศิลปวัฒนธรรมที่เข้านภาคกลาง
ในลักษณะนิทรรศการ การสาธิต การบรรยาย การ
แสดงต่าง ๆ รวมถึงศิลปวัฒนธรรมของภาคอื่น ๆ เป็น
ครั้งคราว

2. เป็นสถานที่เผยแพร่ความรู้ในรูปข่าวสาร โดยจัดทำ
เอกสารแนะนำ เอกสารความรู้แก่ผู้สนใจทั่วไป

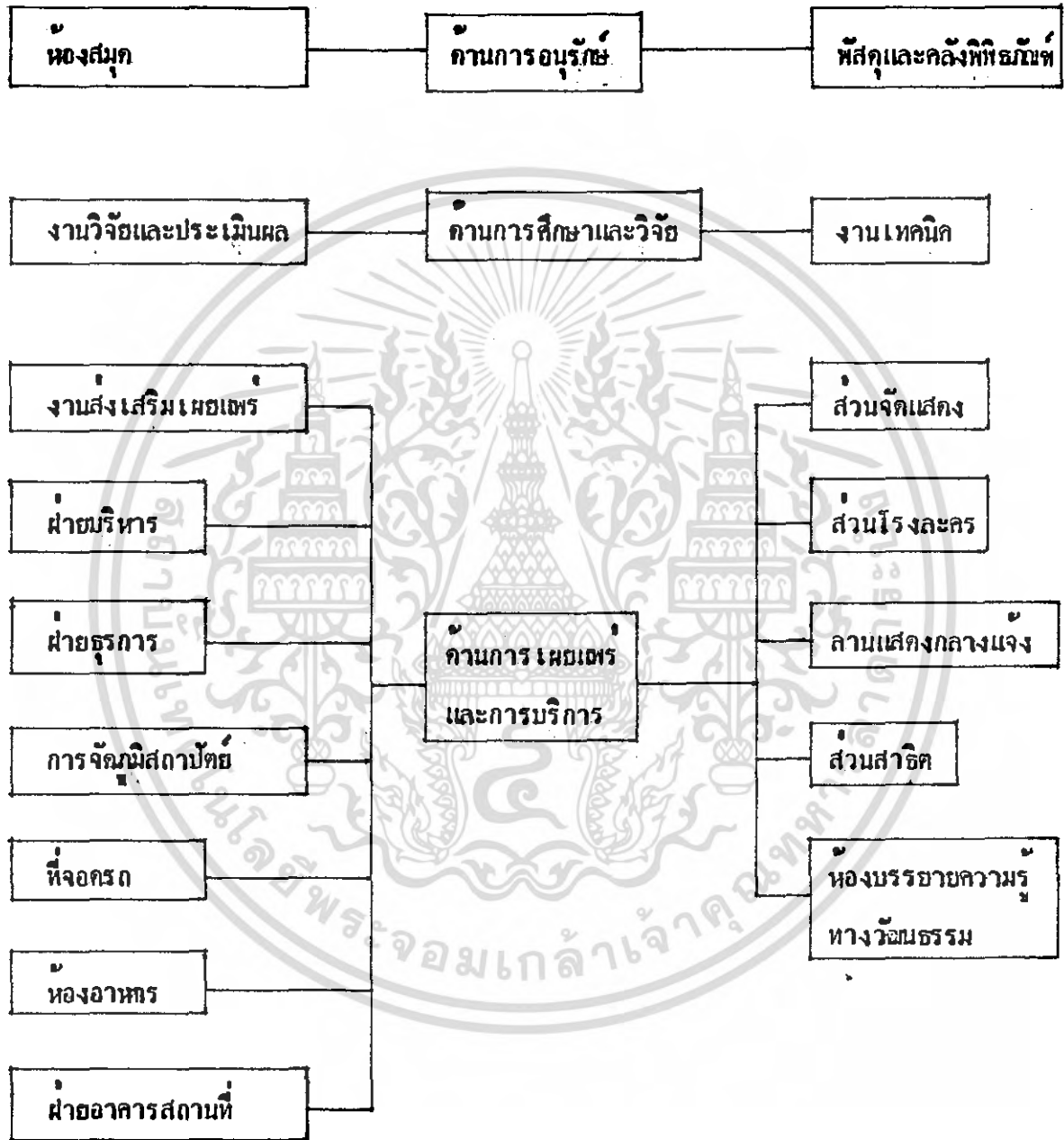
3. เป็นสถานที่ประสานงานด้านวัฒนธรรมของแต่ละหน่วย
งานหรือสถาบันอื่น ทั้งภายในและนอกประเทศ

4. เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนและนักท่องเที่ยว
เพื่อที่จะได้รับความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

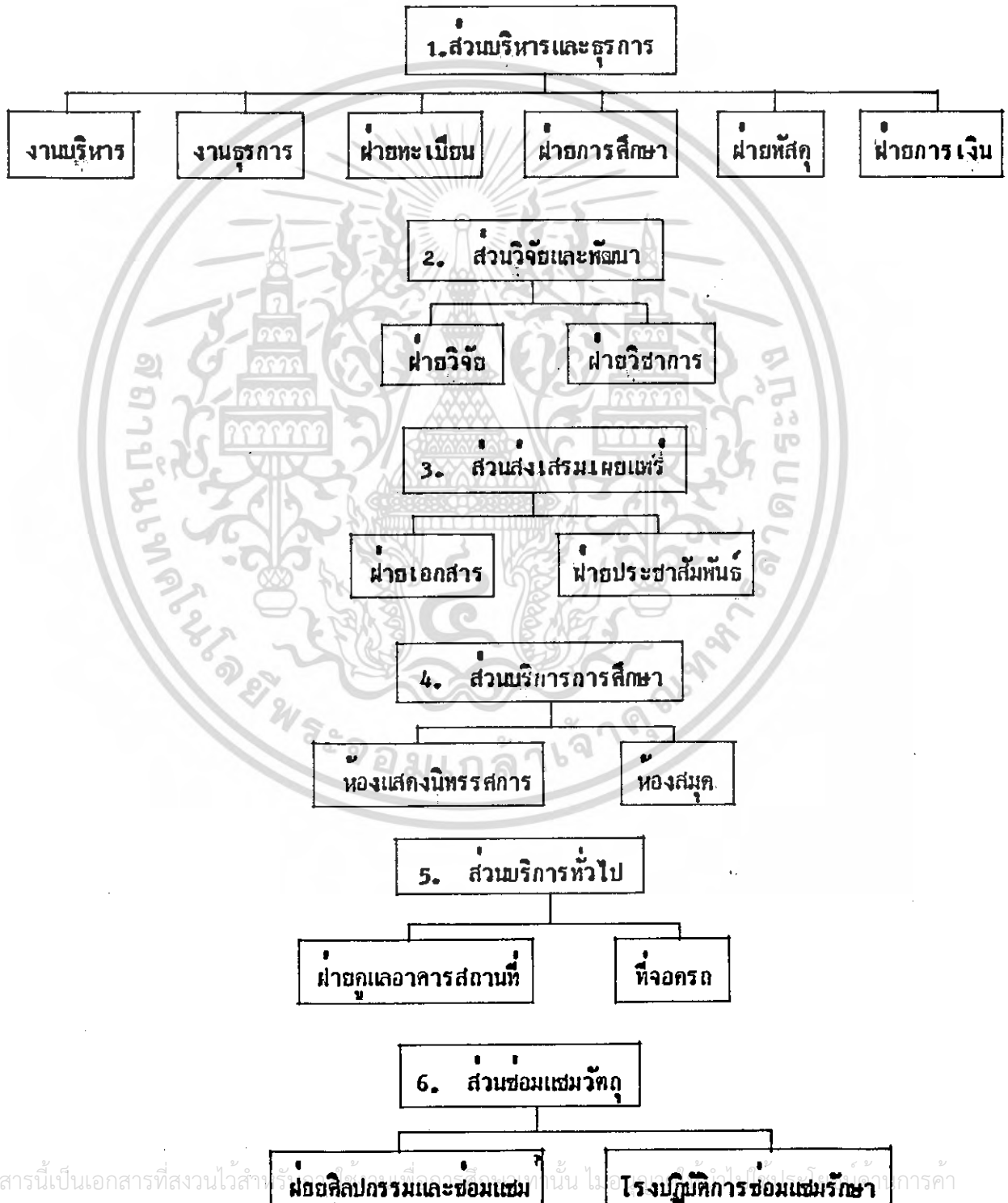
สรุปองค์ประกอบหลักจากการวิเคราะห์ขอบเขตของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.3 การประเมินองค์ประกอบหลักจากหน่วยงานประเภทเดียวกัน

จากการศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ของโครงการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมพระนครศรีอยุธยา หอจะแยกองค์ประกอบไว้ดังนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ของหน่วยงานที่มอบหมายนั้น ไม่สามารถนำไปเผยแพร่ภายนอกได้
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๑.๒ การสรุปองค์ประกอบของโครงการจาก

- วัตถุประสงค์ของโครงการ
- ขอบเขตของโครงการ
- หน่วยงานประเภทเดียวกัน

องค์ประกอบจาก ขอบเขตโครงการ	องค์ประกอบจาก วัตถุประสงค์โครงการ	องค์ประกอบจากหน่วย งานประเภทเดียวกัน	สรุป องค์ประกอบหลัก
1. ฝ่ายบริหาร 2. ฝ่ายธุรการ 3. ฝ่ายอาคารสถานที่	1. ฝ่ายบริหาร 2. ฝ่ายธุรการ 3. ฝ่ายอาคารสถานที่	1. ฝ่ายบริหาร 2. ฝ่ายธุรการ 3. ฝ่ายดูแลอาคาร	1. ฝ่ายบริหาร 2. ฝ่ายธุรการ 3. ฝ่ายอาคารสถานที่
1. ห้องสมุด 2. งานพิพิธภัณฑสถาน และ คลังพิพิธภัณฑ์	1. ห้องสมุด 2. ส่วนคลังพิพิธภัณฑ์	1. ห้องสมุด -	4. ห้องสมุด 5. งานพิพิธภัณฑสถาน และ คลังพิพิธภัณฑ์
1. งานวิจัยและ ประเมินผล 2. งานเทคนิค	1. งานวิจัยและ ประเมินผล 2. ฝ่ายซ่อมสงวนรักษา 3. ฝ่ายเทคนิค	1. งานวิจัยและพัฒนา 2. ฝ่ายศิลปกรรม และซ่อมแซม 3. โรงปฏิบัติการ ซ่อมรักษา	6. งานวิจัยและ ประเมินผล 7. ฝ่ายซ่อมสงวนรักษา 8. ฝ่ายเทคนิค 9. ฝ่ายศิลปกรรม และซ่อมแซม
1. ส่วนจัดแสดง 2. โรงละคร	1. ส่วนจัดแสดง 2. โรงละคร	1. ห้องแสดงงาน นิทรรศการ	10. ส่วนจัดแสดง 11. โรงละคร
1. งานส่งเสริมและ เผยแพร่ 2. ห้องบรรยาย	1. งานส่งเสริมและ เผยแพร่ 2. ห้องบรรยาย	1. ส่วนส่งเสริมและ เผยแพร่ -	12. งานส่งเสริมและ เผยแพร่ 13. ห้องบรรยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

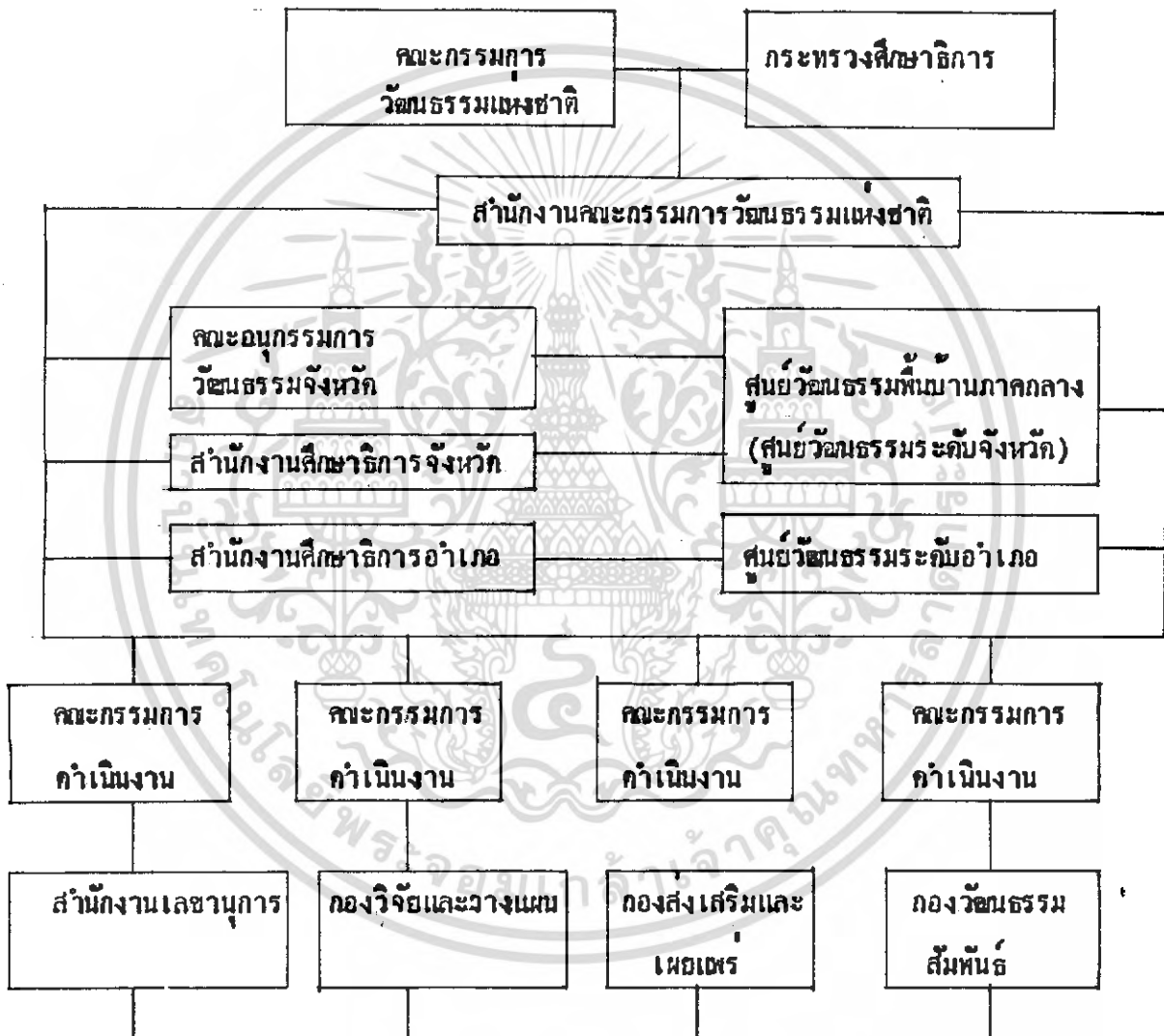
องค์ประกอบจาก ขอบเขตโครงการ	องค์ประกอบจาก วัตถุประสงค์โครงการ	องค์ประกอบจากหน่วย งานประเภทเดียวกัน	สรุป องค์ประกอบหลัก
1. ลานแสดงกลาง แจ่ง 2. ส่วนสาธิต	1. ลานแสดงกลาง แจ่ง 2. ส่วนสาธิต	- -	14. ลานแสดงกลางแจ่ง 15. ส่วนสาธิต
1. ที่จอดรถ 2. หองอาหาร	1. ที่จอดรถ 2. หองอาหาร	1. ที่จอดรถ -	16. ที่จอดรถ 17. หองอาหาร
- การจกัณมิสภาปัตยกรรม	- การจกัณมิสภาปัตยกรรม	-	- การจกัณมิสภาปัตยกรรม

องค์ประกอบหลักเหล่านี้จะนำไปวิเคราะห์หาองค์ประกอบย่อยของโครงการในเมทที่ 5 ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 โครงสร้างการบริหาร

การบริหารงานของศูนย์วัฒนธรรมที่เ้าานภาคกลาง มีฐานะเทียบเท่ากับ ศูนย์วัฒนธรรมระดับจังหวัด โครงสร้างการบริหารงานตามความสัมพันธ์ดังนี้

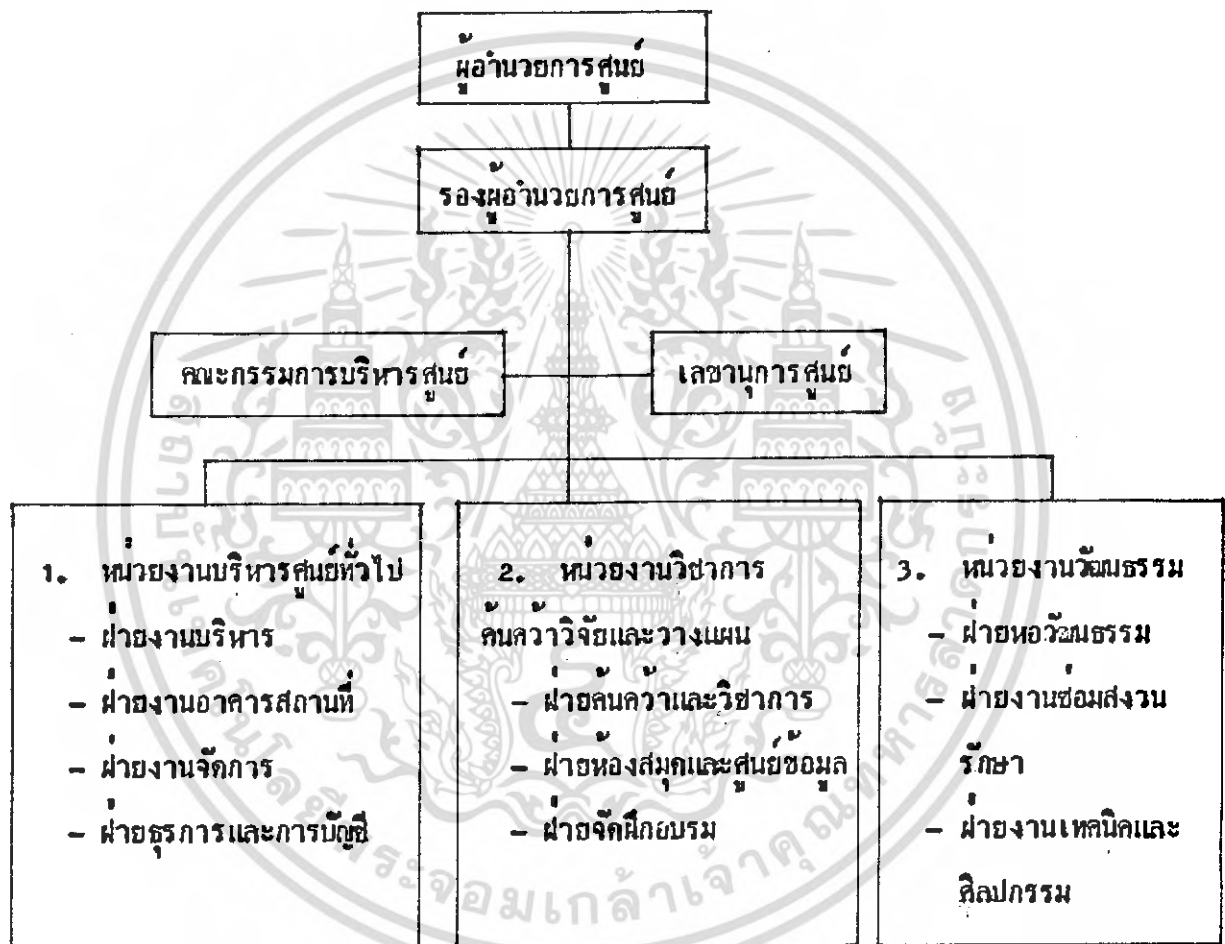

(ที่มา - เอกสารศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การจัดระเบียบการบริหารหน่วยงานในศูนย์

แผนภูมิการบริหารงานของศูนย์วัฒนธรรมที่มหาวิทยาลัยภาคกลางตามสายงานและ
การทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์

การแยกหน่วยงานตามแผนภูมิการบริหารงานภายในศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มานภาคกลาง และการจัดอัตรากำลังของแต่ละหน่วยงาน พิจารณาหน้าที่ความรับผิดชอบโดยเปรียบเทียบจากอัตรากำลังของการทำงานของการดำเนินงานอาคารประเภทเดียวกัน และองค์ประกอบที่ได้จากขอบเขตของโครงการและหน่วยงานประเภทเดียวกัน มาประกอบการพิจารณา ดังนี้

1. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ เจ้าสามพระยาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติวังจันทร์ เขมม
3. ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การจัดองค์กร การดำเนินงานของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมที่มานภาคกลาง สามารถแบ่งออกเป็นส่วนใหญ่ ๆ ดังนี้

1. ฝ่ายบริหาร
2. ฝ่ายธุรการ
3. ฝ่ายวัฒนธรรม
4. ฝ่ายเทคนิค

อัตรากำลังและหน้าที่ของบุคลากร

ฝ่าย	ตำแหน่ง	จำนวน	หน้าที่
1. ฝ่ายบริหาร	- ผู้อำนวยการ	1	- ดำเนินงานตามนโยบายและรับผิดชอบการทำงานทั้งหมด
	- คณะกรรมการวัฒนธรรม	20	- ร่วมปรึกษา วิเคราะห์และแนะนำปัญหาทางวัฒนธรรม
	- รองผู้อำนวยการ	1	- ผู้ช่วยผู้อำนวยการ
	- เลขานุการ	1	- โต้ตอบจดหมายของส่วนบริหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่าย	ตำแหน่ง	จำนวน	หน้าที่
2. ฝ่ายธุรการ	- หัวหน้าฝ่าย	1	- รับผิดชอบงานสารบัญ การเงิน พัสดุและสารนิเทศ
- งานธุรการ	- รองหัวหน้าฝ่าย	1	- ผู้ช่วยหัวหน้าฝ่าย
	- เจ้าหน้าที่สารบัญ	1	- คอมพิวเตอร์ขยาย รวบรวมเอกสาร ของฝ่ายต่าง ๆ
	- เจ้าหน้าที่สาร นิเทศ	1	- เสนอแฟ้มข้อมูล ทำสถิติ
	- งานเงินและบัญชี	2	- ดูแลการเงิน ทำบัญชีรายได้อ รายจ่าย และงบประมาณของศูนย์
	- เจ้าหน้าที่พิมพ์คค	2	- งานพิมพ์ทั่วไปของฝ่าย
- งานอาคาร สถานที่	- หัวหน้าฝ่าย	1	- รับผิดชอบงานคานอาคารสถานที่ และอาคารบริ เวณโทยรอบ
	- เจ้าหน้าที่รับ-ส่ง	1	
	- " รักษา ความสะอาด	3	
	- เจ้าหน้าที่คนสวน	2	
	- " ชั้รด	2	
	- " ชายของ	1	
	- " อามภายใน	3	
	- " อามภายนอก	4	
3. ฝ่ายวัฒนธรรม	- หัวหน้าฝ่าย	1	
- งานวิจัยและ ประเมินผล	- เจ้าหน้าที่วางแผน โครงการ	6	- วิจัยข้อมูลและประเมินผลที่จะได้และ วางโครงการแต่ละปีของศูนย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่าย	ตำแหน่ง	จำนวน	หน้าที่
- งานเผยแพร่ เกี่ยวกับการ แสดง	- หัวหน้างาน	1	- รับผิดชอบด้านการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการแสดงทั่วไป
	- จนท. จัดแสดง	8	- อำนวยความสะดวกด้านเวที, การแสดงควบคุมแสง, เสียงด้านการแสดง
- งานห้องสมุด	- บรรณารักษ์	1	- รับผิดชอบงานรวบรวมหนังสือและกิจการห้องสมุด
	- ผู้ช่วยบรรณารักษ์	2	- แยกหมวดหมู่หนังสือ และให้บริการแก่ผู้ใช้ห้องสมุดด้านการค้นคว้า
	- เจ้าหน้าที่โสตฯ	2	- ให้บริการด้านโสตฯแก่ผู้ใช้
	- เจ้าหน้าที่ทะเบียน สถิติ	1	- ทำทะเบียน - สถิติหนังสือภายในห้องสมุด
	- เจ้าหน้าที่ ซ่อมรักษา	2	- ซ่อม รักษาหนังสือภายในห้องสมุด
	- เจ้าหน้าที่ พิมพ์ดีด	1	- งานพิมพ์ดีดทั่วไป
	- เจ้าหน้าที่ ประชาสัมพันธ์	1	- ให้บริการคำแนะนำแก่ผู้ใช้อาคารศูนย์
4. ฝ่ายเทคนิค	- นักวิทยาศาสตร์	1	- วิจัย, ทดลอง, รักษาชิ้นงานแสดง
- งานซ่อมรักษา	- เจ้าหน้าที่	4	- วิจัย, ทดลอง, รักษาชิ้นงานแสดง
- งานศิลปกรรม และซ่อมแซม	- หัวหน้างาน	1	- รับผิดชอบงานด้านศิลปะและซ่อมแซม
	- ช่างเขียนแบบ	2	- ออกแบบ, เขียนแผนงานที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้วยวิธีอื่น

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่าย	ตำแหน่ง	จำนวน	หน้าที่
- งานเทคนิค	- ช่างศิลปกรรม	2	- ออกแบบ, เขียนแบบงานด้านศิลปกรรมของศูนย์ฯ
	- หัวหน้างาน	1	- รับผิดชอบงานด้านเทคนิคต่าง ๆ
	- แสง - เสียง	3	- ซ่อม, ควบคุมงานด้านแสง เสียง
	- ไฟฟ้า	2	- ควบคุมการทำงานของระบบไฟฟ้าภายใน
	- ช่างไม้	2	- ปฏิบัติงานด้านอาคาร และให้บริการกับหน่วยงานต่าง ๆ ของศูนย์ฯ ตามคำสั่ง
	- ช่างปูน	2	
	- ช่างโลหะ	2	
	- หม้อจ่ายลม	2	
	- ช่างภาพ	2	
	- ช่างเครื่อง	2	
- ช่างสี	2		

สรุป อัตรากำลังของโครงการ

1. ฝ่ายบริหาร	23	อัตรา
2. ฝ่ายธุรการ	25	อัตรา
3. ฝ่ายวัฒนธรรม	47	อัตรา
4. ฝ่ายเทคนิค	30	อัตรา
รวม เจ้าหน้าที่และพนักงานทั้งหมดของศูนย์ฯ	125	อัตรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 เจ้าของโครงการ งบประมาณ และความเป็นไปไต่ทางเศรษฐกิจ

- โครงการศูนย์วัฒนธรรมที่เขานาคกลาง อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กรมศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ การดำเนินงานภายในศูนย์ จะใช้เจ้าหน้าที่ข้าราชการ ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการดำเนินงาน และจะกระทำการบริหารงานต่างๆ ภายในศูนย์ได้โดยอิสระ

งบประมาณ และการจัดหางบประมาณ จะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. งบประมาณประจำปี แบ่งย่อยออกเป็น

- งบประมาณบริหาร คือ ใช้จ่ายในการบำรุงเลี้ยงโครงการ เช่น อุปกรณ์ครุภัณฑ์ต่าง ๆ เงินเดือน เป็นต้น
 - งบประมาณงานบริการทั่วไป คือ ใช้จ่ายในการจัดระบบต่าง ๆ เช่น งานสาธารณูปโภค งบประมาณซ่อมแซมอาคารสถานที่ งานรักษาความปลอดภัย ค่าบำรุงยานพาหนะ
 - งบประมาณค่านวัฒนธรรม คือ ใช้จ่ายค่านงานคนควา วิจัย เงินบำรุงห้องสมุด การจัดแสดงต่าง ๆ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ในโครงการ เช่น งานเอกสาร สิ่งพิมพ์ ขาวสาร
 - งบประมาณค่านเทคนิคและระบบวิศวกรรม เช่น อุปกรณ์ในการจัดฉาก จัดเวที งานช่างต่าง ๆ งานซ่อมสังวนศิลปวัตถุ และ วัตถุอุปกรณ์อื่น ๆ
2. งบประมาณพิเศษตามแบบ หรือโครงการปรับปรุงพัฒนา เช่น การจัดงานเทศกาลพิเศษประจำปี การสร้างอาคารเพิ่มเติม ฯลฯ
- รายได้จากศูนย์ ๆ ได้จาก

- งบประมาณของกระทรวงศึกษาธิการ และเงินอุดหนุนจากการบริจาคจากภาคเอกชน
- เงินรายได้จากการบริหารงานในศูนย์ฯ เช่น การเก็บค่าธรรมเนียมเข้าชมศูนย์ฯ ค่าธรรมเนียมร้านค้าภายในศูนย์ฯ และรายได้จากส่วนแบ่งการขายของที่ระลึก และงานกิจกรรมที่เขานาคกลางภายในศูนย์ฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เงินรายได้ประเภทอื่นๆ เช่น รายได้จากการจัดกิจกรรม เงินช่วยเหลือจากองค์กร หรือรัฐบาลต่างประเทศ หรือเงินอื่นใดที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติอนุมัติ

การปฏิบัติเกี่ยวกับการเงิน จะถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ หรือตามที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกำหนด

(ที่มา : เอกสารศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย)

กลุ่มเป้าหมายของโครงการ

1. เยาวชน - นักเรียน - นักศึกษา ให้ตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมพื้นบ้าน และให้ความผูกพันกับวัฒนธรรมไทย ปลุกฝังค่านิยมไทย

การบริการ

- การศึกษาหาความรู้จากห้องสมุด ศูนย์ข้อมูล
- การเข้าฟังการบรรยาย เกี่ยวกับ ประเพณี มารยาท และพิธีกรรมต่างๆ
- การเข้ารับการศึกษาอบรมทางวัฒนธรรม
- การเข้าชมนิทรรศการ และการแสดง

2. นักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เพื่อเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมพื้นบ้านให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย และทำรายได้ให้กับศูนย์

การบริการ

- การจัดนิทรรศการ เกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน
- การจัดแสดงทางวัฒนธรรม เช่น การฟ้อนรำ ทนตรี การละเล่นพื้นบ้าน ภาพยนตร์ เป็นต้น
- ให้ความสะดวกทั่วไป เช่น การบริการห้องอาหาร ร้านขายสินค้าพื้นเมือง เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ให้ความสะดวกสบาย

3. ประชาชนทั่วไป เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การแสวงหาความรู้แบบเพลิดเพลิน

การบริการ

- ส่วนพักผ่อน และสันทนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

- การจัดแสดงทางวัฒนธรรม

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ผู้เชี่ยวชาญ

4. ผู้เชี่ยวชาญ สามารถใช้โครงการในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ข้อมูลทาง วิชาการต่างๆ การค้นคว้าเฉพาะเรื่อง และการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นที่ไม่ว่างเป็นกลุ่มเป้าหมาย หลักของโครงการ มีฐานะเป็นผู้วิจารณ์การจัดแสดง การให้คำแนะนำแก่ศูนย์ มากกว่าที่จะทำ เพื่อการศึกษาวัฒนธรรมที่เฝ้ามองอย่างลึกซึ้ง

3.7 ผู้เฝ้าอาคาร และพฤติกรรมของผู้เฝ้าอาคาร

ประเภทของผู้เฝ้าอาคาร

1. ผู้ให้บริการ ไคเต เจ้าหน้าที่ พนักงาน ผู้ทำงานประจำภายในศูนย์ ตามหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้การทำงานเป็นไปด้วยดี

2. ผู้ให้บริการ ไคเต ผู้มาใช้บริการของโครงการโดยทั่วไป เฝ้ามองออกไค คังนี้

ก. ผู้เข้าชม เป็นผู้เข้าชมการจัดแสดงต่างๆของศูนย์ เช่น นิทรรศการ หอแสดงงานต่างๆ ซึ่งจากแอกกลุ่มออกไคเป็น

- ประชาชนทั่วไป นิยมเข้าชมในวันหยุดงาน หรือสุดสัปดาห์ ความตอง การที่เข้ามาใช้ศูนย์คือ ตองการความเพลิดเพลิน ทักผ่อน และตองการของแปลกใหม่ที่ไม่เคย เคยมีความประสงค์จะมาศึกษาหาความรู้ไม่มากนัก เพราะไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของวัตถุ ที่จัดแสดง

- นักศึกษา นักเรียน ส่วนใหญ่จะมีจุดหมายเพื่อตองการเรียนรู้อะไรต่างๆ ที่จัดแสดง รวมทั้งมีความตองการคำบรรยายทางวิชาการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป ผู้เข้าชม ประเภทนี้มีจำนวนมาก และส่วนใหญ่จะมีการเข้าชมเป็นแบบหมู่คณะ

- นักท่องเที่ยว เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่มีจำนวนมาก และจะเป็นกลุ่มที่สามารถดึงดูดให้เกิดรายได้ให้กับศูนย์ฯ ศูนย์วัฒนธรรมจึงมีลักษณะที่เป็นจุดสนใจทางตองการของนักท่องเที่ยวไคเป็น อย่างดี ไคเตเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่ตองการรู้เรื่องราวทางวัฒนธรรม ที่เฝ้ามองอาคาร ส่วนใหญ่จะเข้าชมในวันธรรมดา ไม่ใช่ในวันหยุดงาน หรือสุดสัปดาห์

- นักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้มีความรู้พื้นฐานในเรื่องราวต่างๆ ที่ คังนั้นความประสงค์ในการเข้าชม นอกจากจะเพื่อการวิจัย ค้นคว้าข้อมูลแล้ว ยังเป็นกลุ่มที่

สามารถให้คำวิจารณ์ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงศูนย์ได้ แต่กลุ่มนี้ก็มีจำนวนไม่มากนัก

ข. บุคคลภายนอกทั่วไป ไทเทค ผู้มาใช้บริการห้องสมุด ผู้มาติดต่องานกับเจ้าหน้าที่ต่างๆ นักแสดงและผู้ติดตาม ผู้มาใช้ห้องอาหารและอื่นๆ

ค. ผู้ให้บริการ ไทเทค ผู้จัดส่งวัสดุแสดง วัสดุภัณฑ์ ให้กับศูนย์ การจัดส่งอาหาร เครื่องดื่ม พนักงานเก็บขยะ

พฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร

พฤติกรรมของผู้ใช้อาคาร จะนำไปใช้เป็นตัวกำหนดถึงความสัมพันธ์ของผู้ใช้ในแต่ละกลุ่ม และองค์ประกอบที่เกิดขึ้นในศูนย์ แห่งใดดังนี้

1. พฤติกรรมของผู้ให้บริการ คือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่างๆ ภายในศูนย์ ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นข้าราชการในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือข้าราชการประจำ และข้าราชการชั่วคราว เช่น พนักงานทำความสะอาด คนสวน พนักงานขับรถ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย นอกจากนั้นยังมีพนักงานที่ไม่เป็นข้าราชการ คือ พนักงานประจำห้องอาหาร พนักงานประจำร้านค้า เป็นต้น

โดยทั่วไป จะมีพฤติกรรมที่เป็นไปตามระเบียบการปฏิบัติหน้าที่ข้าราชการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหน้าที่ของแต่ละบุคคล ตามลักษณะการแบ่งอัตรากำลัง ในบ่อนก่อน การทำงานในวันเปิดทำงาน จะทำงานดังนี้

ก่อนเวลา 8.30 น. เดินทางจากที่พักอาศัยมายังศูนย์ฯ โดยรถยนต์ รถประจำทาง รถจักรยานยนต์ หรือวิธีอื่นๆ และลงทะเบียนเวลาทำงานที่ เคาน์เตอร์ เมื่อมาถึงศูนย์

เวลา 8.30 - 12.00 น. เจ้าหน้าที่แยกย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ตามฝ่ายต่างๆ

เวลา 12.00 - 13.00 น. เป็นเวลาพักหอน ทานอาหารเจ้าหน้าที่จะทำธุระส่วนตัว หรืออื่นๆ

เวลา 13.00 - 16.30 น. เจ้าหน้าที่กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และลงทะเบียนเลิกทำงานในเวลา 16.30 น.

หลังเวลา 16.30 น. เป็นเวลาที่เจ้าหน้าที่เดินทางกลับที่พักอาศัย หรือออกไปทำธุรกิจส่วนตัว ยกเว้นในกรณีที่มีการจัดแสดงพิเศษในศูนย์ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พฤติกรรมของผู้ใช้บริการ ซึ่งได้แก่ผู้ชมทั่วไป นักเรียน นักศึกษา ประชาชน นักท่องเที่ยว ที่มาชมนิทรรศการ หรือการจัดแสดงต่างๆ ของศูนย์ โดยจะเดินทางเข้ามาชมศูนย์โดยรถยนต์ส่วนบุคคล รถประจำทาง การท่องเที่ยว () หรือแท็กซี่ รถสามล้อรับจ้างโดยไม่มีกำหนดเวลาแน่นอน

พฤติกรรมของผู้ใช้ชั่วคราวทั่วไป เมื่อเข้าถึงศูนย์ หอจะเรียงลำดับกิจกรรมไว้ดังนี้

- เข้าสู่โถงต้อนรับของศูนย์ จากที่จอดรถ หรือบริเวณชานชาลาต้อนรับของศูนย์ เพื่อติดต่อสอบถาม หรือการซื้อบัตรเข้าชม หรือไปยังส่วนต่างๆ ของศูนย์ หรือเข้าสู่ส่วนการดำเนินงานนิทรรศการสาธารณะโดยตรง

- ผู้ใช้ที่ต้องการจะเข้าสู่ส่วนนิทรรศการถาวร จะมีเคาน์เตอร์พนักงานต้อนรับ ตรวจบัตรเข้าชม และรับฝากของ ก่อนเข้าสู่ส่วนแสดงงาน ผู้เข้าชมนิทรรศการจะสามารถเข้าชมได้ตลอดเวลาตามเวลาการเปิดปิดของศูนย์ หรือมีการเข้าชมการแสดง การสาธิตต่างๆ

- เดินทางออกจากบริเวณแสดงงาน สู่ที่จอดรถ หรือชานชาลา เพื่อเดินทางออกจากศูนย์

นอกจากนี้แล้ว ยังมีพฤติกรรมของผู้ใช้ชั่วคราวที่มีลักษณะพฤติกรรมเฉพาะอย่าง แบ่งแยกออกเป็นหลายกลุ่ม ดังนี้

พฤติกรรมของผู้ชมการแสดงทางวัฒนธรรม ซึ่งจัดให้ในโอกาสพิเศษ คือการแสดงบนเวที การแสดงกลางแจ้งและในร่ม หรืออื่นๆ รูปแบบพฤติกรรมเรียงตามลำดับดังนี้

- เข้าสู่โถงพักคอยบริเวณทางเข้าส่วนแสดง (หลังจากเข้าสู่โถงต้อนรับของศูนย์แล้ว) ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ตรวจรับบัตร แจกสูจิบัตรประกอบการแสดง ในส่วนนี้จะมี หอongs่วม บริเวณขายเครื่องดื่ม หรือบริเวณที่พักรับผู้ชม เป็นต้น

- เข้าสู่ส่วนนั่งชมการแสดง โดยนั่งในส่วนที่จัดไว้ เพื่อชมการแสดง

- เมื่อจบการแสดง ผู้ชมเดินออกสู่โถงพักคอย เพื่อเข้าห้องนำ หรือพักรับ หรือคอยผู้มารับ หรือเดินทางสู่ส่วนจอดรถ เพื่อเดินทางออกจากศูนย์

พฤติกรรมของผู้ใช้ห้องสมุด กิจกรรมเรียงตามลำดับดังนี้

- เดินทางมายังศูนย์ผ่านโถงต้อนรับ หรือเดินเข้าสู่โถงชอยของส่วนห้องสมุดโดยตรง ในส่วนนี้จะมีเจ้าหน้าที่คอยตรวจควบคุม และรับฝากของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เขาส่งส่วนติดต่อสอบถาม การสมัครสมาชิก การขีมนหนังสือ และบริเวณสมัครหนังสือเพื่อค้นหาหนังสือที่ต้องการ
- เขาส่งส่วนอ่านหนังสือ โดยแบ่งบริเวณอ่าน บริเวณส่วนถ่ายเอกสาร หรือบริเวณส่วนบริการทางโทรศัพท์สนูปกรณ์ ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ประจำคอยให้คำแนะนำปรึกษา
- เมื่อทำธุระเสร็จแล้ว ผู้ใช้ห้องสมุดเดินทางกลับสู่ส่วนโถงทางเข้าห้องสมุด โดยเจ้าหน้าที่ตรวจเช็คและรับของที่ฝากคืน เดินทางกลับหรือใช้กิจกรรมอื่น ๆ ของศูนย์ต่อไป

หมายเหตุ

เวลาเปิด - เปิดห้องสมุด ให้เป็นไปตามกำหนดเวลาเปิด - ปิดประจำวันของศูนย์คือเวลา 8.30 - 16.30 น. ในวันเปิดทำการศูนย์

ทุกกิจกรรมมุ่งมาติดต่อเจ้าหน้าที่ศูนย์ ไทแก่ บุคคลทั่วไปที่มาติดต่อธุระหรือติดต่อราชการกับศูนย์ กิจกรรมเรียงลำดับดังนี้

- เขาส่งส่วนโถงต้อนรับของศูนย์เพื่อติดต่อสอบถาม หรือยื่นหนังสือขอพบเจ้าหน้าที่ศูนย์หรือตรงไปยังส่วนกิจกรรมเพื่อติดต่อธุระการงานโดยตรง ในกรณีที่เคยมาติดต่อแล้วหรือพบเจ้าหน้าที่ของศูนย์ในส่วนพักคอยที่จัดไว้ในแต่ละหน่วยงาน

- เมื่อทำธุระกิจการงานเรียบร้อยแล้ว ออกจากศูนย์ไปยังส่วนอื่น ๆ ในศูนย์

พฤติกรรมของเจ้าหน้าที่วิจัย วางแผน ไทแก่ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ
 วิชาการ ที่ทางศูนย์เชิญมาเปิดอบรม สัมมนา อภิปราย กิจกรรมเรียงลำดับดังนี้

๑. มายังศูนย์โดยรถของศูนย์ หรือรถส่วนบุคคล เดินทางเข้าส่วนวิชาการหรือรายงานตัวแก่เจ้าหน้าที่ศูนย์

- ไปยังส่วนพักนอน เตรียมเอกสาร ข้อมูล รวมทั้งอุปกรณ์ประกอบการสัมมนา บรรยาย หรือการสาธิต

- หลังจากการสัมมนา บรรยาย สาธิต กลับมายังห้องพัก เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร และเตรียมตัวเดินทางกลับ

พฤติกรรมของผู้นำบรรยายหรือผู้เข้ารับการศึกษา ไทแก่บุคคลทั่วไป นักเรียนนักศึกษาที่จะเข้ารับฟังการบรรยาย หรือรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่เข้าน กิจกรรมไม่ว่ากรณีใดจะต้องปฏิบัติตามข้อห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ เรื่องลำดับดังนี้คือ

- เข้าสู่โถงคอนกรีต (ติดคอสอบถาม) ตรงไปยังโถงพักคอยของส่วนหอบรรยายเพื่อรอการเข้ารับฟังการบรรยาย หรือฝึกอบรมในส่วนที่จะมีห้องนำ ๒ ส่วน และบริเวณที่ค้ำน้ำจืดไว้เพื่อความสะดวก หรือแยกไปยังส่วนกิจกรรมอื่น เช่น หออาหาร เป็นต้น
- เข้าสู่หอบรรยายตามกำหนดเวลา
- กลับออกสู่โถงพักคอย หลังจากจบการบรรยายหรือฝึกอบรมเพื่อเดินทางออกจากศูนย์ หรือพักคอยผู้มารับ หรือไปยังส่วนอื่น ๆ ของศูนย์

พฤติกรรมของนักแสดง ได้แก่ นักแสดง ศิลปิน นักดนตรี รวมทั้งผู้ติดตาม เข้ามายังศูนย์โดยส่วนตัว หรือรถของศูนย์ กิจกรรมเรียงตามลำดับดังนี้

- เข้าสู่ส่วนแสดง โดยเขาทางส่วนนักแสดง โดยมีเจ้าหน้าที่คอยตรวจควบคุมความเรียบร้อย
- จัดเตรียมอุปกรณ์การแสดง หรืออุปกรณ์ประกอบการแสดง เครื่องดนตรี ก่อนทำการแสดง หรือแต่งตัวซึ่งมีห้องนำ ๒ ส่วน ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ส่วนผู้ติดตามอาจรออยู่ที่ส่วนพักผ่อน หรือจัดเตรียมเวทีแสดง ควบคุมความเรียบร้อยก่อนการแสดง
- นักแสดงพร้อมที่จะแสดง รออยู่ที่ส่วนแสดง และทำการแสดงตามลำดับในส่วนเตรียมแสดง จะต้องมีการเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวสำหรับนักแสดงด้วย
- หลังจากจบการแสดง นักแสดงไปยังห้องพักนักแสดง หรือเปลี่ยนเครื่องแต่งกายทำความสะอาดร่างกาย เตรียมอุปกรณ์การแสดง สรุปลงการแสดง หรือพักคอย พักผ่อน ก่อนเดินทางกลับ

พฤติกรรมของผู้ใช้บริการหออาหาร กิจกรรมเรียงตามลำดับดังนี้

- เมื่อเข้าสู่หออาหาร ผู้ใช้บริการ เขาไปจองที่นั่งรับประทานอาหารในส่วนรับประทานอาหารก่อน จึงตรงไปสู่ส่วนเมอร์คนแสดงรายการอาหาร หรือส่วนบริการอาหาร
- ผู้ใช้บริการ เดินตามช่องทางเพื่อสั่งอาหารที่ต้องการรวมทั้งเครื่องดื่ม เมื่อรับประทานอาหารแล้ว จะถึงส่วนเคาน์เตอร์ ชำระเงิน แล้วจึงไปบริเวณวางช้อน ส้อม และกระดาษ หรือที่ปิ้งรสอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เดินไปยังส่วนรับประทานอาหารที่ใดจงไว้เพื่อรับประทานอาหาร
 - เมื่อรับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว ออกจากห้องอาหาร เพื่อไปใช้กิจกรรมในส่วนอื่น ๆ ต่อไป
- ในส่วนห้องอาหาร จะมีห้องน้ำ - ส้วม ไว้สำหรับผู้ให้บริการด้วยโดยจัดไว้ในตำแหน่งที่เหมาะสม

- พฤติกรรมทางวัตถุแสงของศูนย์ เป็นวัตถุแสงที่เข้ามาใหม่หรือวัตถุแสงชั่วคราว กิจกรรมเรื่องลำดับดังนี้
- วัตถุแสงจะเข้ามาทางส่วนรับ หรือชานชาลารับขนถ่าย และมีเจ้าหน้าที่ตรวจรับขึ้นวัตถุแสง เพื่อจัดทำเป็นทะเบียน หรือรูปแบบหลักฐานอื่น ๆ
 - หลังจากตรวจรับเรียบร้อยแล้ว วัตถุแสงถูกส่งไปยังบริเวณคัดแยกและจัดทำทะเบียน เพื่อแกะใส่ห่อ ลงทะเบียน ตรวจสอบสภาพ ภายนอก และเข้าสู่ห้องเก็บวัตถุแสงเพื่อเตรียมการออกแสงต่อไป
 - วัตถุแสงในศูนย์ที่เก่า ชำรุดหรือเสื่อมสภาพจะถูกส่งไปยังห้องปฏิบัติการซ่อมแซมสงวนรักษา โดยมีเจ้าหน้าที่ทะเบียนเพื่อป้องกันการสูญหาย เมื่อซ่อมแซมเรียบร้อยแล้วจะถ่ายภาพเก็บไว้ และนำเข้าสู่ห้องเก็บแสงวัตถุเพื่อเตรียมการออกแสงต่อไป

บทที่ 4

การศึกษาอาคารตัวอย่างประเภทเดียวกัน

4.1 อาคารตัวอย่างในประเทศ

4.1.1 ศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา

ที่ตั้งและลักษณะของอาคารศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา

ศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา ประกอบด้วยอาคาร 2 หลัง อาคารหลังตั้งอยู่บนถนนโรจนะ ใกล้กับวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ในตัวเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา บนที่ดิน 6 ไร่ 1 งาน 12 ตารางวา อาคารภาคผนวกตั้งอยู่บนที่ดิน 1 ไร่ 2 งาน 17 ตารางวา ที่เคยเป็นที่ตั้งหมู่บ้านญี่ปุ่น ตำบลเกาะเรียนอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งสมาคมไทย - ญี่ปุ่นมอบให้รัฐบาลไทย เป็นที่ดินต่อเนื่องเป็นผืนเดียวกันที่ดินอีก 5 ไร่ 2 งาน 30 ตารางวา ซึ่งเป็นของสมาคม ฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารทั้งสองหลังนี้ออกแบบตามสถาปัตยกรรมไทยสมัยใหม่ เน้นประโยชน์ใช้สอย
ของอาคารที่มีสภาพแวดล้อมบรรยากาศของอยุธยาซึ่งเป็นบุรีเวรอนขึ้น

ตัวอาคารหลักเป็นอาคารสองชั้น ชั้นล่างเป็นห้องทำงาน ห้องสมุด ห้องเตรียม
การจัดแสดง และเก็บของ ชั้นบนเป็นพิพิธภัณฑ์ และห้องอเนกประสงค์ เพื่อการจัดแสดง
ชั่วคราว หรือการบรรยายสำหรับประมาณ 100 คน ส่วนอาคารตึกนั้นจัดแสดงเฉพาะ
เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างอยุธยากับต่างประเทศ

ภายนอกอาคารมีสระน้ำอยู่ข้างหน้าอาคาร บางส่วนของอาคารเป็นใต้ถุนโล่ง
กว้าง ซึ่งสามารถใช้เป็นที่นั่ง และจัดนิทรรศการ หรือการแสดงต่าง ๆ

วัตถุประสงค์ของศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา

1. ศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา เป็นสถาบันวิจัยระดับชาติด้านอยุธยาศึกษา
โดยเฉพาะประวัติศาสตร์ไทยสมัยที่พระนครศรีอยุธยาเป็นราชธานี สถาบันนี้เอาหน้าที่วิจัย
เป็นหน้าที่ลำดับแรก เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลความรู้ที่ถูกต้องในขณะนี้

2. ศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา เป็นพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์มุ่งให้ความรู้
แก่ประชาชนแบบไม่เป็นทางการ นิเทศการถาวรในพิพิธภัณฑ์มีลักษณะพิเศษเป็นการพยายาม
ฟื้นฟูภาพชีวิตสังคมและวัฒนธรรมอยุธยาในอดีตขึ้นมาใหม่ด้วยการจำลองอาคารสถานที่ ชุมชน
กิจกรรม และสิ่งของที่สูญไปแล้วให้ปรากฏในแลตที่คล้ายจริงตามหลักฐานประวัติศาสตร์และ
ผลจากการค้นคว้าวิจัย

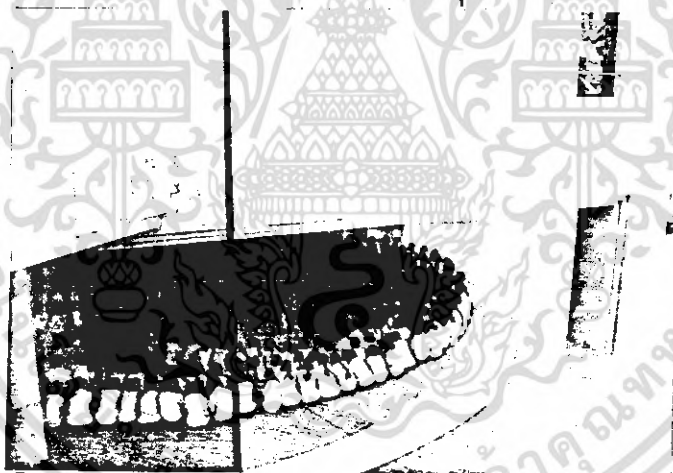
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา เป็นห้องสมุดและศูนย์ข้อมูลประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะประวัติศาสตร์อยุธยา โดยเป็นสถานที่รวบรวมค้นคว้าข้อมูล บทความ บันทึก จดหมายเหตุ ภาพเขียน รูปภาพ วัตถุ เครื่องมือเครื่องใช้ ฯลฯ เกี่ยวกับอยุธยาศึกษา ในระยะเริ่มต้นศูนย์ฯ มีหนังสือบริการในห้องสมุดประมาณ 3,000 เล่ม

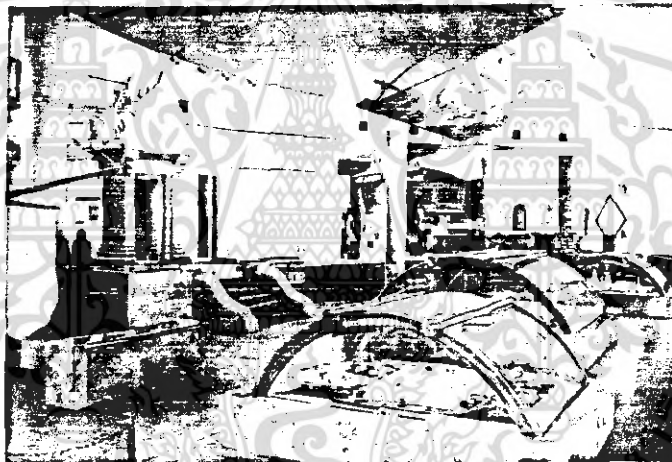
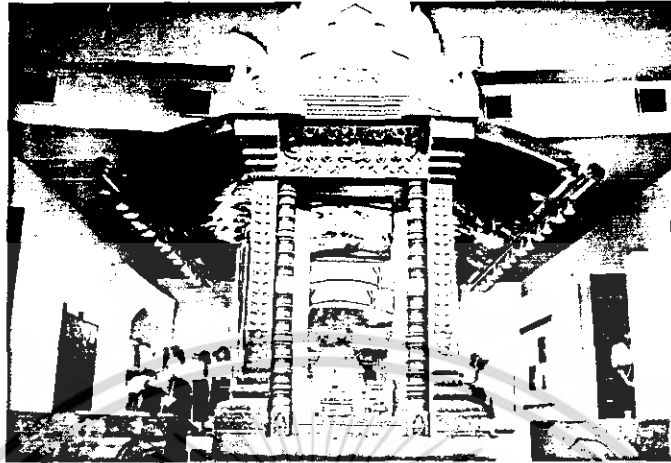
ลักษณะพิเศษของพิพิธภัณฑ์ศูนย์ศึกษาประวัติศาสตร์อยุธยา

พิพิธภัณฑ์ของศูนย์ศึกษาฯ แห่งนี้ มีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากพิพิธภัณฑ์อื่น ๆ ในประเทศไทย คือ เป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีโครงเน้นการรวบรวมและจัดแสดงสิ่งของโบราณมีค่า เช่น พระพุทธรูป เครื่องถ้วยชาม เครื่องประดับ แล้วยังหมั่มคิดจินตนาการเอาเองจากสิ่งของมีค่าที่วางเรียงรายอยู่นั้น โดยอาจขาดความเกี่ยวเนื่องกันที่เห็นชัด

พิพิธภัณฑ์แห่งนี้มุ่งเน้นสร้างภาพชีวิต สังคม วัฒนธรรม ของอยุธยา ในอดีตกลับขึ้นมาใหม่ ด้วยการจำลองอาคาร สถานที่ ชุมชน กิจกรรม และสิ่งของที่สูญไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วให้ปรากฏในแบบที่กลายเป็นจริงตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์โดยมาตราส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้ชมโดยเฉพะเยาวชนได้เข้าใจชีวิตอยุธยาในอดีตได้ง่าย ในเวลานั้น อย่างเป็นระบบ โดยใช้วิธีการและเทคโนโลยีของการจัดพิพิธภัณฑ์และการจัดนิทรรศการสมัยใหม่ เข้าช่วย

สาระเนื้อหา และรูปแบบของนิทรรศการดาวรภายในศูนย์ อยู่ในความควบคุมของคณะนักวิชาการฝ่ายไทย โดยได้รับคำแนะนำปรึกษาทางวิชาการและทางเทคนิคจากคณะนักวิชาการฝ่ายญี่ปุ่น

พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์แห่งนี้จะเสนอเนื้อหาทั้งหมด 5 แนวเรื่องคือ

1. พระนครศรีอยุธยาในฐานะราชธานี แสดงความรุ่งโรจน์ของอยุธยาใน

ฐานะเมืองหลวง มีการแสดงจำลองของพระราชวังโบราณ วัดไชยวัฒนาราม เหนือกว่าเอกสารที่เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คลองข้าง ฯลฯ

2. กรุงศรีอยุธยาในฐานะเมืองท่า แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอยุธยากับนานาประเทศ โดยมีเรือสำเภาไทยจำลองสมัยอยุธยา และจำลองบริเวณป้อมเพชร ซึ่งแสดงวิถีชีวิต ตลาด และการค้าในเมืองอยุธยา ฯลฯ

3. อยุธยาในฐานะศูนย์กลางอำนาจทางการเมืองการปกครอง แสดงอยุธยาในฐานะศูนย์กลางของเมืองสำคัญต่าง ๆ แสดงพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ ความสัมพันธ์ระหว่างพระมหากษัตริย์กับประชาชน โดยแสดงพิธีอินทราภิเษก พิธีถือน้ำพิพัฒน์สัตยา พระราชพิธีแห่พระกรุณ อธิพลความเชื่อในเรื่องไตรภูมิ ทศชาติชาดก ฯลฯ

4. ชีวิตชาวบ้านไทยสมัยก่อน แสดงความเป็นอยู่ ความเชื่อ พิธีกรรมมีการแสดงหมู่บ้านไทยจำลอง จิตรกรรมฝาผนัง ชีวิตชุมชนชาวนาน การโกนจุก แต่งงาน การละเล่นของเด็ก ภาพพิกขภัย ฯลฯ

5. ความสัมพันธ์ระหว่างอยุธยากับต่างประเทศ แสดงภาพแผนที่เมืองอยุธยาที่วาดโดยชาวต่างชาติ เอกสารติดต่อกับต่างชาติ ภาพวาดชุมชนและบุคคลสำคัญชาวต่างชาติที่ปรากฏในประวัติศาสตร์อยุธยา เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

โครงการของศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยประกอบด้วยอาคารใหญ่ย่อยที่มีลักษณะรูปทรงแบบไทยประยุกต์ ซึ่งได้มีการออกแบบให้เชื่อมโยงต่อเนื่องกันจนเป็นกลุ่มอาคารที่มีความสง่างาม และมีศักดิ์ศรี จัดได้ว่าเป็นศูนย์วัฒนธรรมที่ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลก นอกจากนี้อาจจะกล่าวได้ว่า นับเป็นความก้าวหน้าครั้งสำคัญของการส่งเสริมงาน

ทางด้านวัฒนธรรมของชาติ อาคารต่าง ๆ เหล่านี้จะได้ใช้เป็นที่จัดแสดง เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทยสาขาต่าง ๆ ให้ประชาชนได้ศึกษา และเป็นสถานที่ที่ให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป หน่วยงานราชการ และเอกชน สำหรับใช้เป็นสถานที่ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การประชุม การสัมมนา การสาธิตและการแสดงดนตรีชนิดต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นสถานที่ให้ประชาชนได้ใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ ชมการแสดงประเภทต่าง ๆ ชมภาพยนตร์ วิทยุโอบฟังเพลง อ่านหนังสือเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม หนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร วารสารต่าง ๆ ตลอดจนการนั่งเล่นในส่วนสาธารณะ หรือรับประทานอาหารที่ทางศูนย์จัดไว้บริการในรูปแบบต่าง ๆ ตามราคาที่เหมาะสมอีกด้วย

1. หอประชุมใหญ่

ประกอบด้วยห้องประชุมขนาด 2,000 ที่นั่ง จัดแบ่งเป็น 3 ระดับ มีเวทีขนาดใหญ่พร้อมด้วยอุปกรณ์สำหรับจัดเวทีจัดฉาก แสง และเสียงอย่างครบครันและทันสมัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมัย ด้านหน้าของหอประชุมมีห้องโถงทางเข้าและบริเวณรับรองทั่วไป ห้องรับรองพิเศษ และชุดห้องที่ประทับ มีห้องอาหารและส่วนบริการอื่น ๆ ตลอดจนห้องปฐมพยาบาล ส่วนหลังเวทีมีห้องแต่งตัวและห้องพักของผู้แสดงตามลักษณะสากล มีห้องฝึกซ้อม ห้องควบคุมแสง ห้องควบคุมเสียง และห้องปฏิบัติการของลาม พร้อมอุปกรณ์ถ่ายทอดเสียง 4 ภาษา ในขณะเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์เฉพาะกิจอื่น ๆ เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ทั้งขนาด 16 มม. และขนาด 35 มม. ระบบแห่งสะท้อนเสียงซึ่งปรับแต่งให้เหมาะสมกับสภาพการใช้งาน ระบบป้องกันอัคคีภัยอัตโนมัติ ระบบควบคุมการจ่ายไฟฟ้าพลังงานและการปรับอากาศ และระบบสื่อสารภายในด้วยโทรศัพท์ศูนย์กลางจรปิดและโทรศัพท์

หอประชุมใหญ่นี้จะสามารถเปิดบริการทางด้านการแสดงประเภทต่าง ๆ เช่น ละคร นาฏศิลป์ พิพิธทัศน์ คอนเสิร์ตและการแสดงดนตรีได้ประมาณปีละ 20 - 30 รายการ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นสถานที่สำหรับจัดการประชุมทางวัฒนธรรมระดับชาติ และระดับนานาชาติได้อีกด้วย

2. หอประชุม เล็กและโรงละครกลางแจ้ง

เป็นอาคารอเนกประสงค์ประกอบด้วยหอประชุมขนาดความจุประมาณ 500 ที่นั่ง พร้อมด้วยห้องโถงและบริเวณรับรอง ภายในป่องประชุมมีอัฒจันทร์ที่นั่งซึ่งสามารถพับเก็บได้ มีเวทีประเภทที่ค้ำยกแปลงรูปแบบได้หลายลักษณะส่วนบริการมีห้องสำหรับจัดเลี้ยงขนาดใหญ่ ห้องแต่งตัวนักแสดง ห้องควบคุมแสงและเสียง ห้องฉายภาพยนตร์ ฯลฯ อุปกรณ์พิเศษประจำหอประชุม เล็กประกอบด้วยระบบปรับแต่งปริมาณของห้องและแห่งสะท้อนเสียง ซึ่งสามารถปรับแต่งปริมาณของห้องให้สอดคล้องกับการใช้สอยระบบปรับอากาศ ระบบป้องกันอัคคีภัย และอุปกรณ์ประกอบการแสดงครบชุด

หอประชุม เล็กนี้สามารถให้บริการทางด้านการแสดงละครและนาฏศิลป์พิพิธทัศน์ และการละเล่น ดนตรีไทยและสากล ฉายภาพยนตร์ จัดการประชุมสัมมนาและการฝึกอบรม จิตนบริหารการประกวดหรือสาธิตทางศิลป ตลอดจนถึงงานเลี้ยงรับรองได้ประมาณปีละ 150 รายการ

ด้านหลังของหอประชุม เล็กเป็นโรงละครกลางแจ้ง โรงละครนี้มีเวทีขนาดย่อม ๆ สำหรับจัดการแสดงกลางแจ้งประเภทต่าง ๆ การแสดงดนตรีร่วมสมัยการแสดงการ

ละเล่นพื้นเมืองและอื่น ๆ ประมาณปีละ 20 - 30 รายการ และมีบริการใหม่แสดงให้ทองแดงตัวและทองหักส่วนหนึ่งภายในหอประชุมเล็ก

3. อาคารนิทรรศการและบริการ

ทางการศึกษา

มีลักษณะเป็นอาคารแฝด 3 ชั้น

ซึ่งได้รับการออกแบบให้เป็นสถานที่บริการทางการศึกษาสาขาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ห้องสมุดสำหรับประชาชน เปิด

บริการตลอดทั้งปี ให้ประชาชนอ่านหนังสือวารสาร

และนิตยสารทางศิลปวัฒนธรรม

มีบริการหนังสือพิมพ์และชาวสารรายวัน

มีบริการฟังเทปบันทึกเสียงละคร

กวีนิพนธ์และดนตรี และมีเทปโทรทัศน์ทั้งทางสารคดีและการบันเทิง

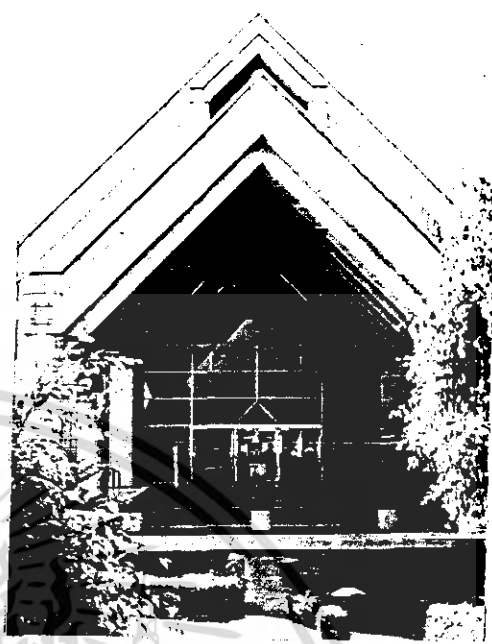
ให้ชมตามอัชฌาศัย

ชุดห้องนิทรรศการ

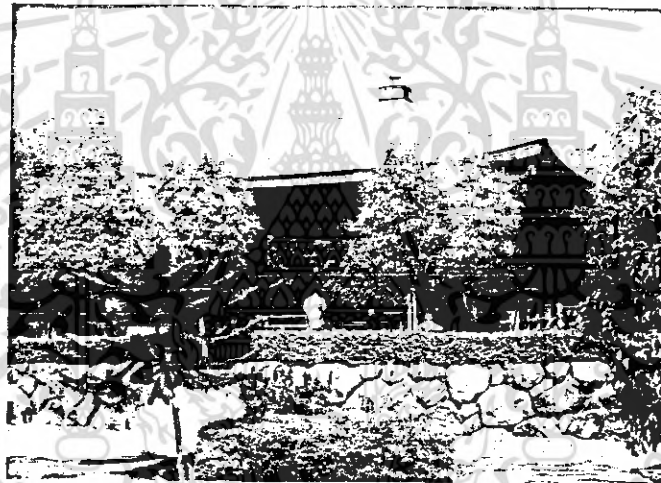
ประกอบด้วยนิทรรศการถาวรแสดง

เกียรติภูมิของประเทศชาติและชนชาวไทยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศิลปหอง เชิดชูเกียรติบุคคลสำคัญของชาติ และห้องจัดนิทรรศการหมุนเวียน ซึ่งจะเป็สถานที่จัดแสดงทางวัฒนธรรมสาขาต่าง ๆ หมุนเวียนกันไปตลอดปี นิทรรศการทั้งหลายนี้จะมีกรฉายภาพนิ่ง ฉายเทปโทรทัศน์และฉายภาพยนตร์ประกอบนิทรรศการด้วย

ชุดห้องบริการทางการศึกษา ประกอบด้วยห้องบรรณาย ห้องประชุม ห้องโสตทัศนูปกรณ์ ห้องปฏิบัติงานฝึกสอนภาษาและศูนย์ส่งเสริมการสร้างสรรค์ของเยาวชน พร้อมด้วยอุปกรณ์สำหรับจัดบริการประเภทการบรรณาสาธิต ฝึกอบรมสัมมนาวิชาการ ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานบริหาร ศูนย์สารนิเทศ ศูนย์ประชาสัมพันธ์ และศูนย์รักษาความปลอดภัย

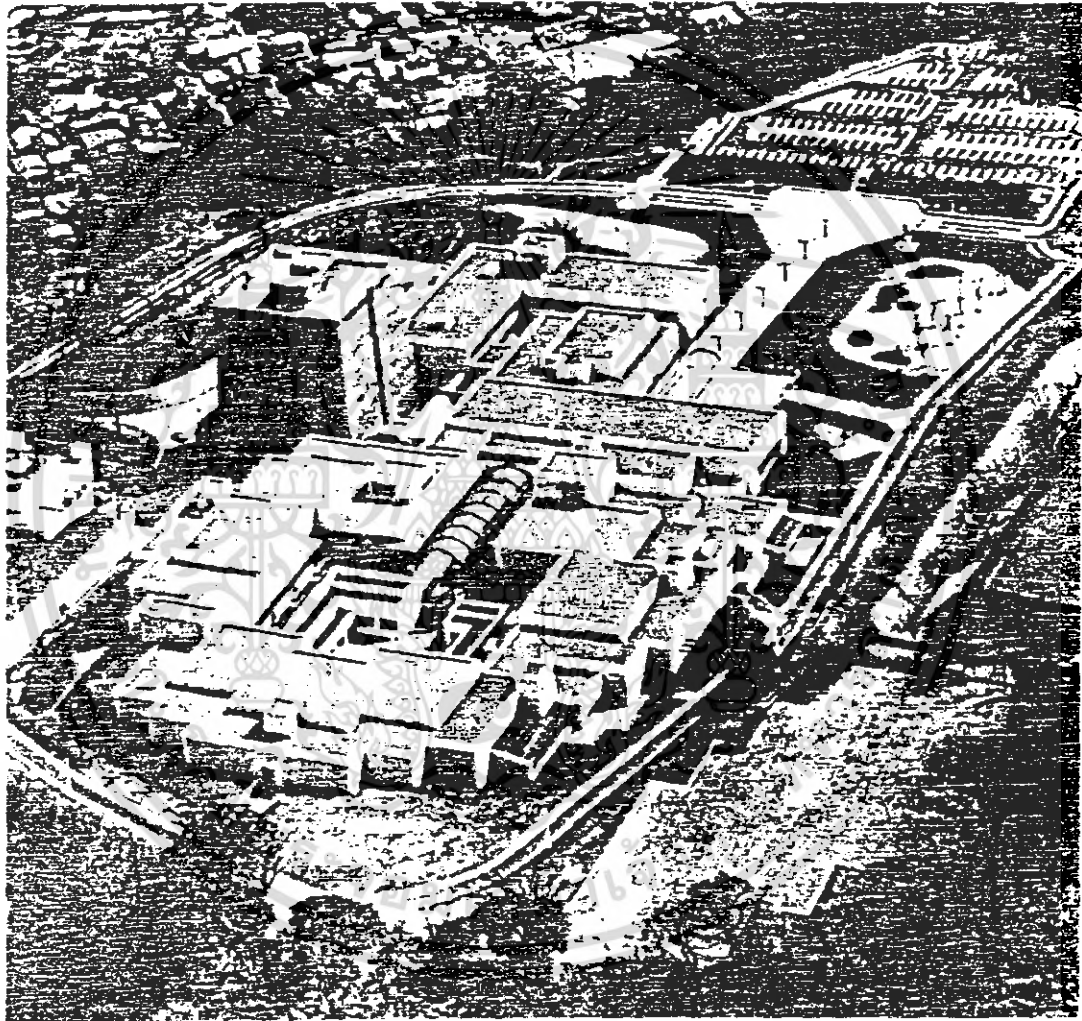
4. ศาลาไทย ศาลาญี่ปุ่น และเรือนไทย

ได้รับการพิจารณาให้รวมอยู่ในโครงการนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมไทยและสถาปัตยกรรมญี่ปุ่น ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งสัมพันธไมตรีอันดียิ่งระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลญี่ปุ่นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน กิจกรรมที่จัดขึ้นในศาลาไทยและหมู่บ้านไทยนั้น จะเป็นกิจกรรมซึ่งแสดงให้เห็นถึงขอบแผนของการดำรงชีวิตไทยตามประเพณีนิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 อาคารตัวอย่างในต่างประเทศ

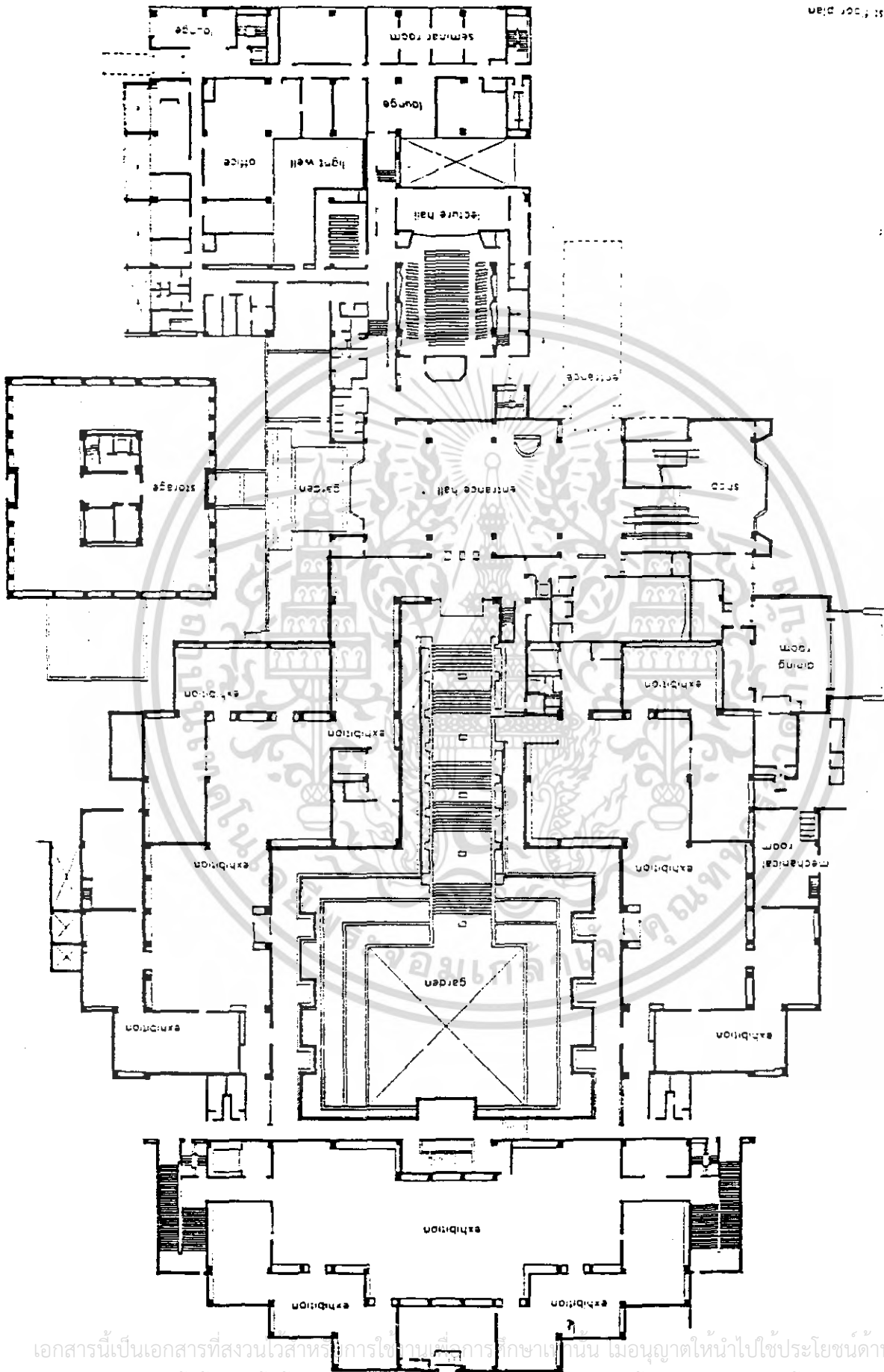
THE NATIONAL MUSEUM OF JAPANESE HISTORY

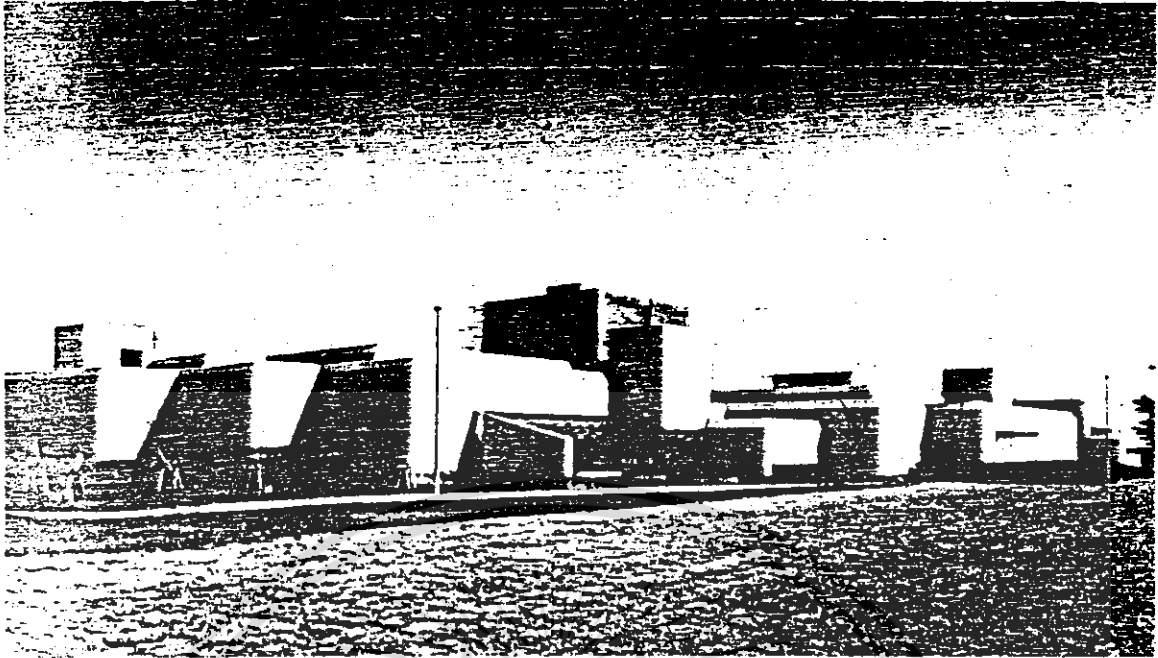
ที่ตั้งโครงการ	SAKURA: CHIBA PREFECTURE
สถาปนิก	YOSHINOBU ASHIHARA, ARCHITECT AND ASSOCIATES
ขนาดที่ตั้ง	729,277 ตร.ม.
พื้นที่อาคาร	29,685 ตร.ม.
โครงสร้างอาคาร	STEEL FRAME, REINFORCE CONCRETE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1st floor plan

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษายกเว้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

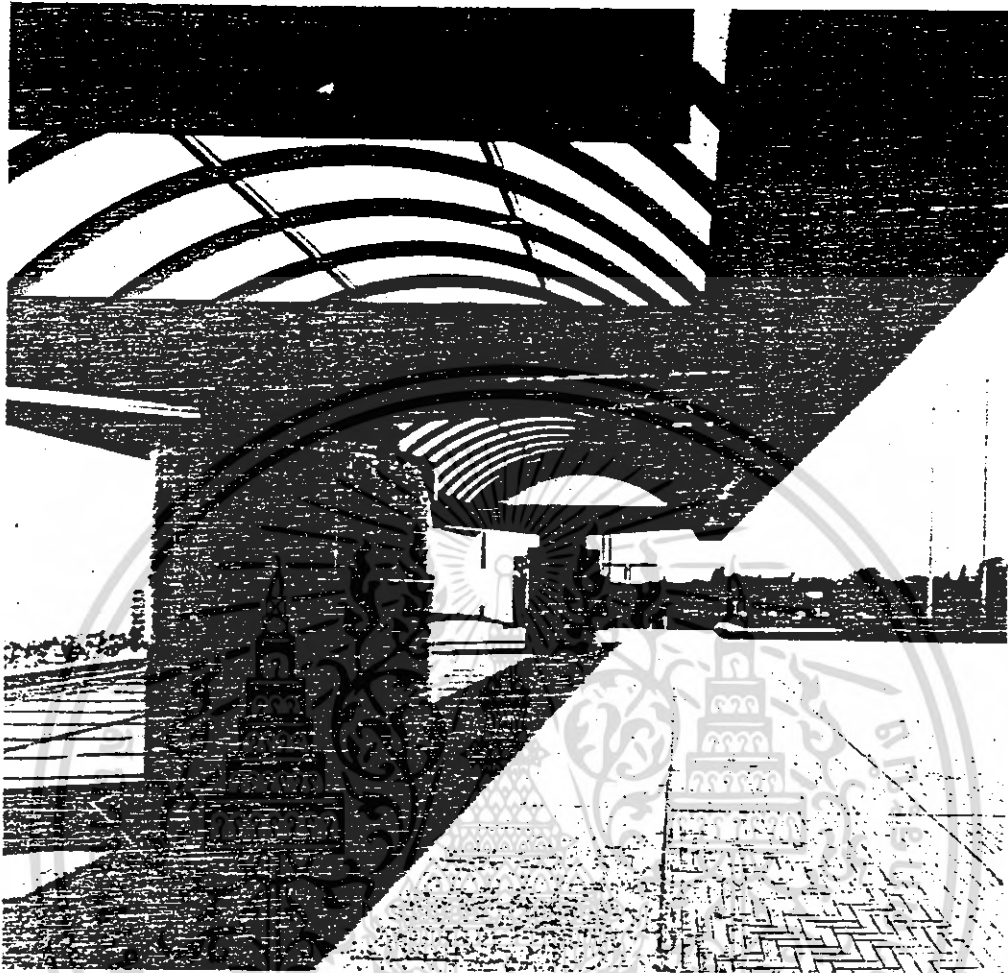

THE NATIONAL MUSEUM OF JAPANESE HISTORY เป็นหน่วยงานที่ทำการ
จัดแสดงนิทรรศการ เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ญี่ปุ่น และเป็นศูนย์กลางการค้นคว้า จักรวบรวม
ข้อมูลของประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมญี่ปุ่น ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาทางชาติพันธุ์วิทยา โบราณ
คดีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

พิพิธภัณฑ์แห่งนี้ตั้งขึ้นเมื่อเดือนเมษายน ค.ศ. 1981 โดยรัฐบาลญี่ปุ่นเป็นผู้
ดำเนินการและเปิดบริการให้กับประชาชน นักท่องเที่ยวทั่วไป และบริการอย่างพิเศษ โดย
เฉพาะนักเรียน นักศึกษา ในด้านการค้นคว้าวิจัยประวัติศาสตร์ การจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์
แห่งนี้นอกจากจะแสดงนิทรรศการประจำแล้ว ยังมีการจัดแสดงนิทรรศการพิเศษ ที่เป็นผล
งานทางการค้นคว้าวิจัยทางพิพิธภัณฑ์อีกด้วย และการแสดงนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์จะใช้โบราณ
วัตถุ และวัตถุจำลองในการจัดแสดง

ทำเลที่ตั้งของพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ ตั้งอยู่ส่วนซึ่งอดีตเคยเป็นที่ตั้งของ HISTORIC SAKURA
OLD CASTLE และเพื่อหลีกเลี่ยงกับการวิจารณ์ในกรณีที่ไม่เป็นด้วยกับการรบกวนดินแดนอันมี
คุณค่าทางประวัติศาสตร์แห่งนี้ อาคารพิพิธภัณฑ์จึงพยายามที่จะไม่เข้าใกล้บริเวณที่เป็นศูนย์
กลางของพื้นที่ตั้งปราสาทแห่งนี้ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือ ที่เคยเป็นที่อยู่ของพวกซามูไรมาก่อน และ
การออกแบบอาคารได้ออกแบบให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อมทางประวัติศาสตร์ และพื้นที่บาง
ส่วนจะจัดเตรียมเป็นที่แสดงนิทรรศการกลางแจ้งในอนาคต

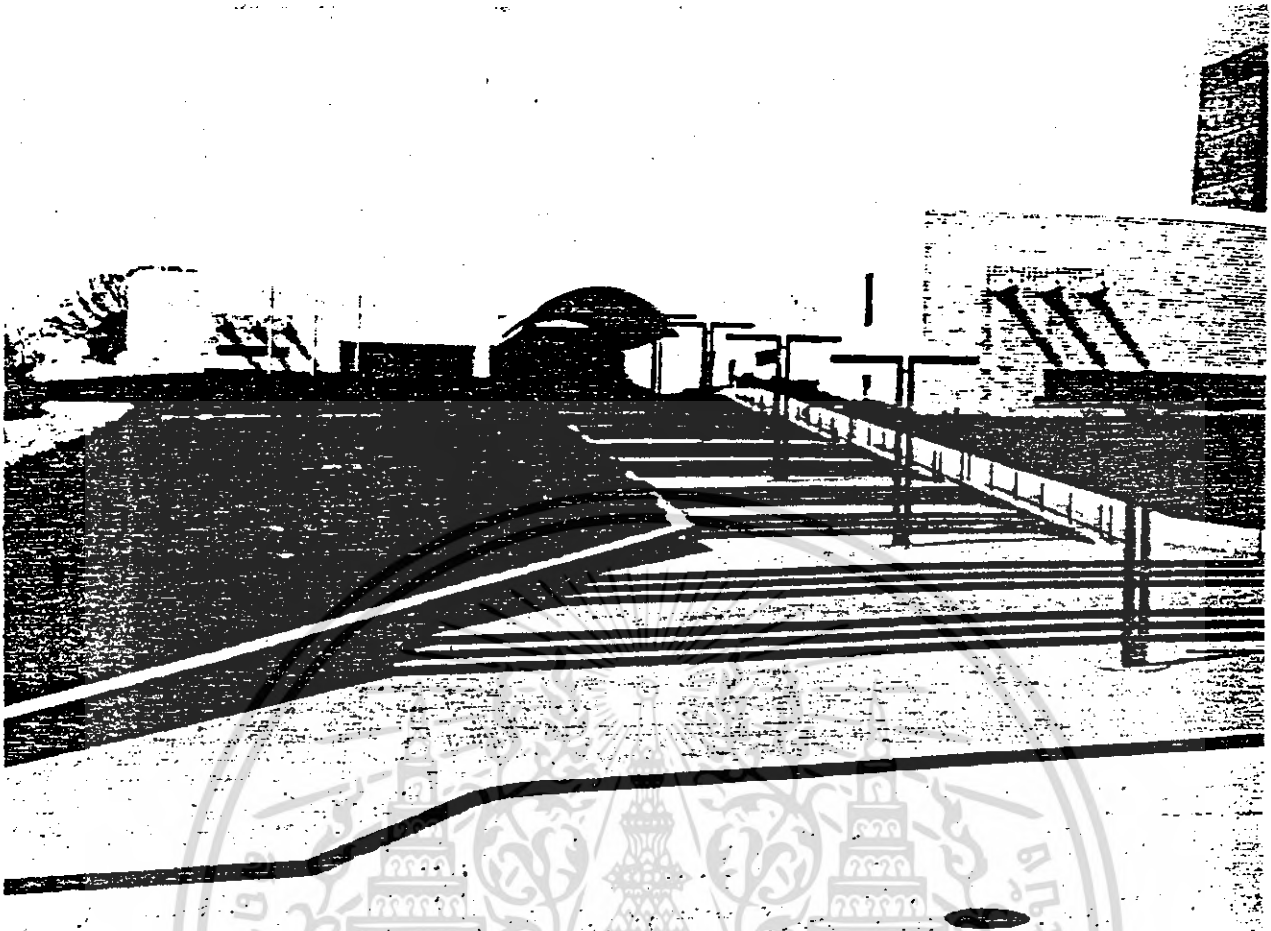
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะอาคารประกอบด้วยอาคารขนาดใหญ่ และอาคารคลังพิพิธภัณฑ์ซึ่งอาคารใหญ่ ประกอบด้วยชั้นใต้ดิน และชั้นที่ 1 การใช้ชั้นใต้ดิน เนื่องจากต้องการลดความสูงของอาคาร และสามารถใช้น้ำที่ใต้ดินมากขึ้น สำหรับคลังพิพิธภัณฑ์เป็นลักษณะอาคารสูง 5 ชั้นจากพื้นดิน และชั้นใต้ดินอีก 2 ชั้น การจัดส่วนนิทรรศการถาวร ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลัก ซึ่งจัดแสดงเกี่ยวกับชาติพันธุ์วิทยา โบราณคดี และวัฒนธรรม และมีโดงจัดแสดงเกี่ยวกับเหตุการณ์พิเศษสำคัญ ๆ ซึ่งอยู่ชั้นใต้ดิน และการนำเอา COURT YARD มาใช้เพื่อให้ชุมชนได้พักผ่อน และเปลี่ยนอารมณ์ ในระหว่างการเดินชม

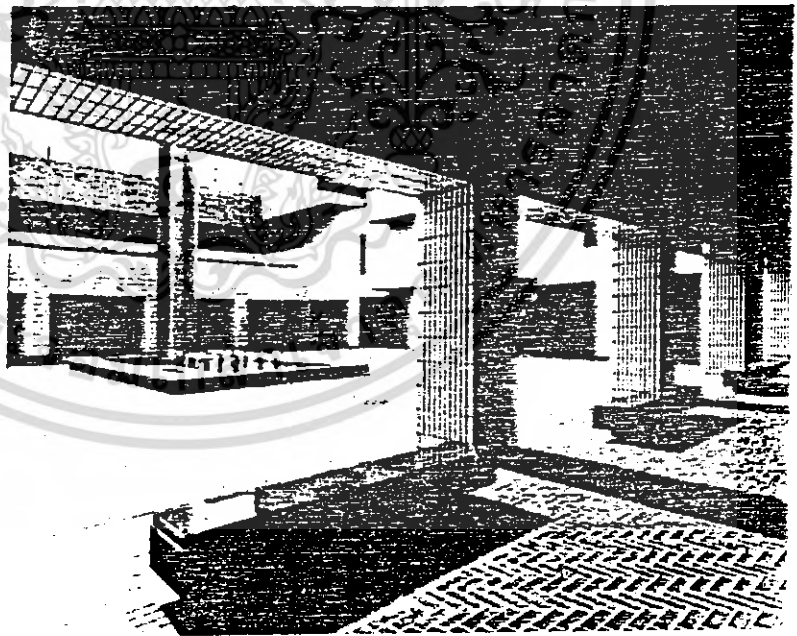
การใช้ COURT YARD เปิดโล่งกลางอาคารโดยรอบ ทำให้ LAY OUT ของอาคารดูโล่งขึ้น ทำให้การชมนิทรรศการจกส่วนหนึ่งไปยังอีกส่วนหนึ่งโดยผ่าน ซึ่งเป็นการย่นระยะทาง และ COURT YARD ยังสร้างความร่มรื่นให้แก่อาคาร โดยการจัดสวนและน้ำพุ และยังช่วยในการถ่ายเทอากาศและแสงธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

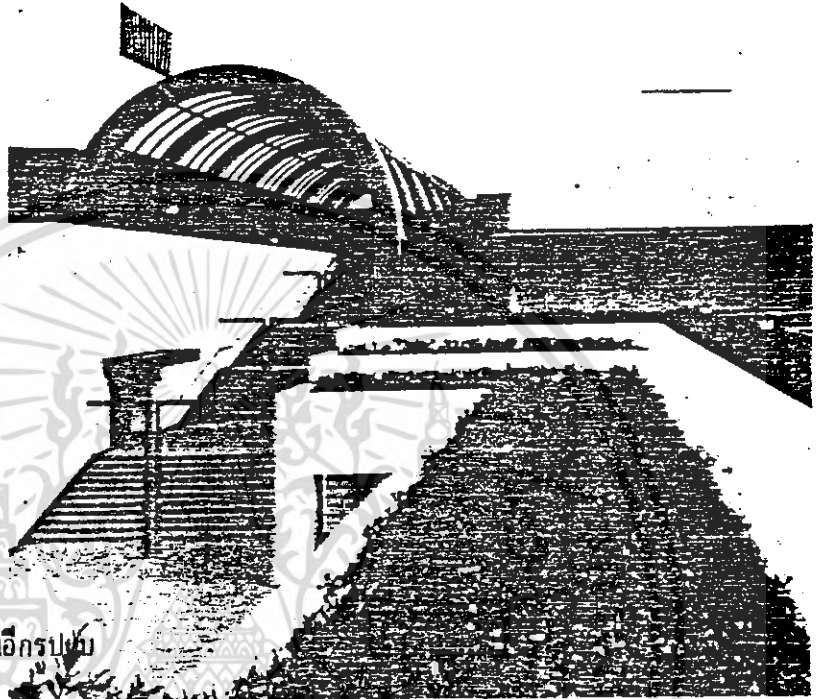
รูปทรงของอาคารส่วนใหญ่ออก
เป็นแบบ INTERANTIONAL
STYLE ซึ่งเป็นรูปทรงเรียบ ๆ
สำหรับทางเขาด้านอาคาร มี
การเน้นมาก ลักษณะการ

APPROCH ทางเขาดังกล่าว
เป็นเอกลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์แห่งนี้
นี้โดยเฉพาะซึ่งมีความโดดเด่น
เมื่อมองจากที่ไกล และอาคาร
คานที่เป็นหอประชุม และเสา
ปฏิมากรรมสีดำ ช่วยนำสายตา
เข้าสู่ ENTRANCE PORCH
และช่วยแก่ความรู้สึกที่อ้างว้างและระยะทางที่ไกล

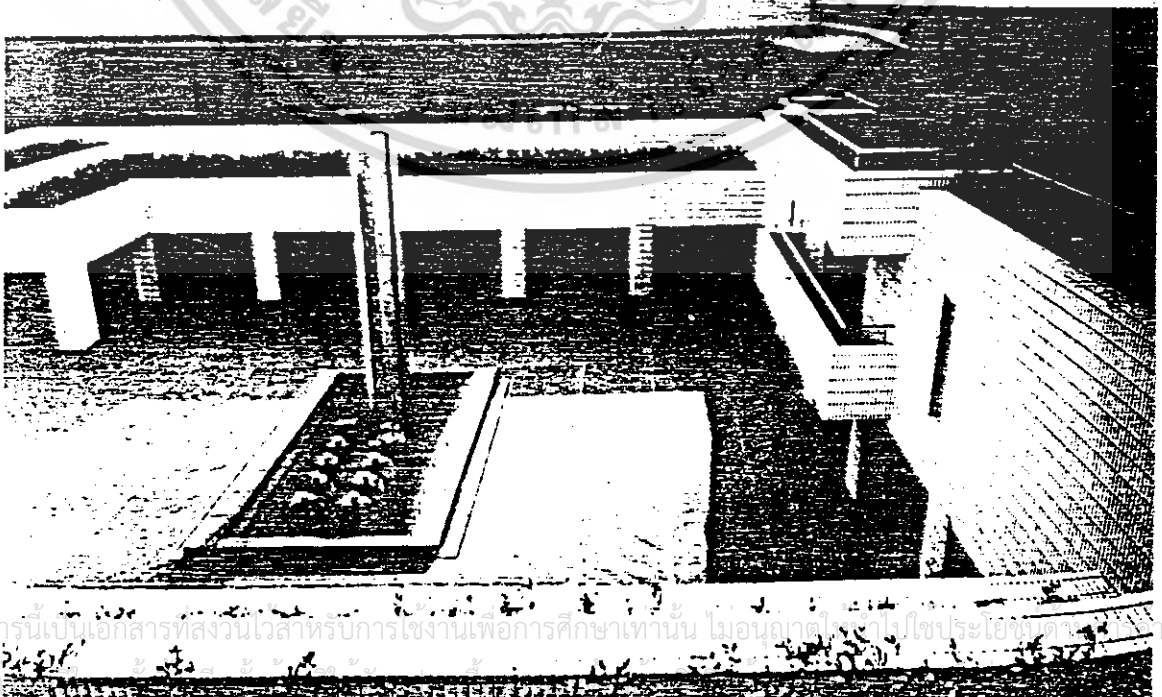
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

MASS
 MASS ของอาคารมีค่ากั
 ษณหลัง ทำให้เกิดความ
 สว่างงามที่เกิดจากแสงเงา
 ผนังสีทึบของอาคารส่วนใหญ่
 จะใช้กระเบื้อง ส่วนคลัง
 หีพธมพ์จะใช้ผิวคอนกรีต
 เปลือกซึ่งคูนำเกรงซาม

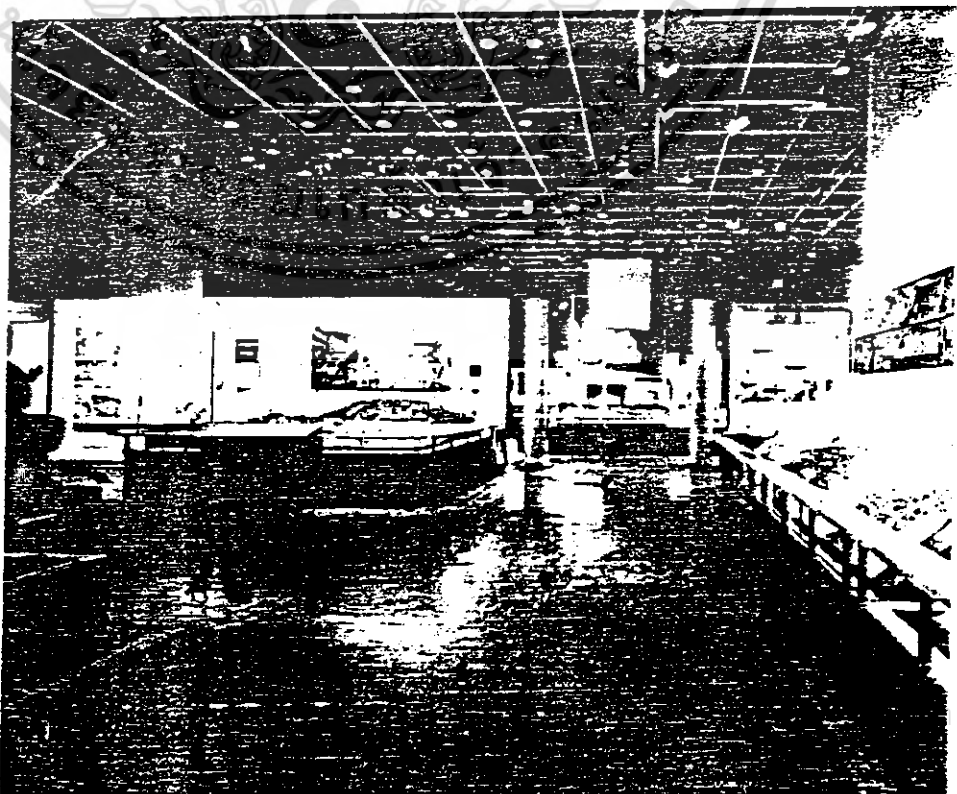

การจัดแสดงนิทรรศการ
 ภายใต้อาคาร
 การจัดแสดงในพิพิธ
 ภัณฑ์ แห่ง เป็นการจกแสดงในอีกรูป
 หนึ่ง เป็นการแสดงที่เน้น

เรื่องรายมาก่อนวัตถุ ซึ่งการแสดงนิทรรศการโตแวงออกเป็น 4 ส่วนใหญ่ ๆ และนิทรรศการ
 สำหรับภคณิพิเศษอีกส่วนหนึ่ง กละก่อนที่จะเข้าไปชมนิทรรศการเหล่านี้ ผู้ชมทุกคน
 จะต้องผ่านส่วนแฉะนำก่อน

ส่วนแนะนำพิพิธภัณฑ์ เป็นการแสดงรูปลักษณะภูมิประเทศของญี่ปุ่น ซึ่งประกอบด้วย
 ภูเขาต่าง ๆ ที่ล้อมรอบด้วยทะเล ซึ่งมีการนำเสนอเป็นภาพสไลด์แนะนำส่วนต่าง ๆ
 ของญี่ปุ่น เมื่อผ่านส่วนแนะนำ
 ก็จะกระจายไปสู่ส่วนนิทรรศการอื่น ๆ ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

บทที่ 5

สรุปองค์ประกอบของโครงการโคลละเอียค

5.1 การกำหนดองค์ประกอบหลัก และองค์ประกอบย่อย

วิเคราะห์ความต้องการของโครงการ จากสรุปผลองค์ประกอบหลักของโครงการโคลละเอียค

5.1.1 การกำหนดองค์ประกอบหลัก

การกำหนดองค์ประกอบหลักของโครงการมีที่มาจาก

1. ความต้องการจากความจำเป็นที่จะต้องมีขึ้น และเป็นส่วนสำคัญของโครงการ เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเป้าหมายหลักของโครงการ

2. ความต้องการเพื่อการ เสริมสร้างความสมบูรณ์ของโครงการ และเพื่อให้สะดวกในการพิจารณา จึงรวมองค์ประกอบหลักเป็น 8 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

1. ส่วนบริการสาธารณะ (PUBLIC SERVICE)
2. ส่วนบริหารงาน (ADMINSTRATIVE OFFICE)
3. ส่วนงานวิชาการ (EDUCATIONAL OFFICE)
4. ส่วนบริการการศึกษา (EDUCATIONAL SERVICE)
5. ส่วนโรงละคร (THEATRES)
6. ส่วนนิทรรศการ (EXHIBITION QUARTER)
7. ส่วนงานเทคนิค (TECHNICAL QUARTER)
8. ส่วนสาธิต (DEMONSTRATIVE SERVICE)

1. ส่วนบริการสาธารณะ (PUBLIC SERVICE)

เป็นส่วนให้บริการทั่วไปแก่ผู้ใช้อาคารโครงการ แยกเป็นหน่วยใหญ่ ๆ ได้คือ

- ส่วนจอร์ณบริการ : ที่จอร์ณรับจ้าง, รถประจำทาง
- ส่วนจอร์ณรถเจ้าหน้าที่ : รถยนต์, รถจักรยานยนต์
- ส่วนจอร์ณรถผู้ชม : รถยนต์, รถจักรยานยนต์, รถบัส

- โถงทางเข้า (ENTRANCE LOBBY)

- หองอาหาร (CAFETERIA)

2. ส่วนบริหารงาน (ADMINISTRATIVE OFFICE)

เป็นส่วนที่บริหารและควบคุมการดำเนินงานทั้งหมดของศูนย์ แห่งเป็น

- ส่วนบริหาร (EXECUTIVE ADMINISTRATION)

- ส่วนธุรการกลาง (ADMINISTRATION)

- ส่วนอาคารสถานที่ (BUILDING OFFICE)

3. ส่วนงานวิชาการ (EDUCATIONAL OFFICE)

เป็นงานศึกษาข้อมูลในกรวิชาการทางวัฒนธรรม โบราณคดี แห่งเป็น

- งานวิจัยและประเมินผล

- งานส่งเสริมและเผยแพร่

4. ส่วนบริการการศึกษา (EDUCATIONAL SERVICE)

เป็นงานที่รวบรวมข้อมูลทางวิชาการ เพื่อให้บริการทางการศึกษาแก่ผู้ชม และผู้สนใจทั่วไป แห่งเป็น

- ส่วนฝึกอบรม และหัตถกรรมพื้นบ้าน

- หองสมุด

- หองบรรยาย

5. ส่วนโรงละครคอน (THEATRES)

เป็นส่วนที่ให้บริการแก่ผู้ชม และผู้สนใจเผยแพร่การแสดงทางวัฒนธรรม แห่งเป็น

- ส่วนโรงละครคอน (THEATRES)

- ส่วนลานแสดงกลางแจ้ง (AMPHITHEATRES)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ส่วนนิทรรศการ (EXHIBITION QUARTER)

เป็นส่วนที่แสดงงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่นับว่า โดยงานแสดงจะเป็นวัตถุ
เครื่องใช้

- ส่วนนิทรรศการ กาว
- ส่วนนิทรรศการ ชั่วคราว
- ส่วนนิทรรศการ กลางแจ้ง

7. ส่วนงานเทคนิค (TECHNICAL QUARTER)

เป็นส่วนงานที่ให้บริการ เฉพาะส่วนงานหรือองค์ประกอบภายในศูนย์เท่านั้น
เช่น ส่วนโสตทัศนศึกษา, ส่วนบริการการศึกษา, ส่วนนิทรรศการ

8. ส่วนสาธิต (DEMONSTRATIVE SECTION)

เป็นส่วนที่แสดงการสาธิตดำเนินงานช่วงฝีมือที่นับว่า โดยคำนึงถึงสภาพบรรยากาศ
ที่ใกล้เคียงความจริงมากที่สุด นอกจากนี้ยังแสดงสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้าน มีราย
การแสดงด้านวัฒนธรรมการเล่นเป็นประจำโดยมีกำหนดเวลาแน่นอน

5.1.2 การกำหนดองค์ประกอบย่อย

สรุปการกำหนดองค์ประกอบย่อยของโครงการโดยพิจารณาจากหลักการ 3 ประ
การดังนี้

1. องค์ประกอบหลัก
2. จากความต้องการพื้นฐานของผู้ใช้ และพฤติกรรม
3. จากนโยบายและโครงสร้าง การบริหาร

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้	องค์ประกอบย่อย
1. งานบริหาร	1.1 ผู้อำนวยการ 1.2 รองผู้อำนวยการ 1.3 เลขานุการ	ห้องผู้อำนวยการ ห้องรองผู้อำนวยการ ส่วนทำงานเลขานุการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้	องค์ประกอบย่อย
		<ul style="list-style-type: none"> - ห้องอ่านหนังสือ - ห้องโสต - ทักษะศึกษา - ห้องเก็บหนังสือและซ่อม - ห้องเก็บของ - ห้องน้ำ - ส้วม
5. งานหัตถ์ และคลังพิพิธภัณฑ์	5.1 หัวหน้าฝ่าย 5.2 เจ้าหน้าที่	ห้องหัวหน้าฝ่าย ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ <ul style="list-style-type: none"> - ส่วนพักผ่อนเจ้าหน้าที่
6. งานวิจัย และประเมินผล	6.1 หัวหน้างาน 6.2 จนท. วิจัยและประเมินผล 6.3 จนท. วางแผนโครงการ 6.4 จนท. ซ่อม - สติ 6.5 จนท. พิมพ์	ห้องหัวหน้า ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ ห้องประชุมวางแผนโครงการ <ul style="list-style-type: none"> - ส่วนเก็บเอกสาร - ห้องน้ำ - ส้วม
7. ส่วนซ่อมส่งวนรักษา	7.1 นักวิทยาศาสตร์	ห้องทักนักวิทยาศาสตร์ ห้องทำงานเจ้าหน้าที่แล็บ <ul style="list-style-type: none"> - ห้องน้ำ - ส้วม
8. ฝ่ายเทคนิค	8.1 หัวหน้าฝ่าย 8.2 เจ้าหน้าที่	ห้องหัวหน้าฝ่าย ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ <ul style="list-style-type: none"> - LOUNGE - LOCKER RM. - COLLECTION STORAGE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปยังเว็บไซต์ที่เป็นการ
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้	องค์ประกอบย่อย
		<ul style="list-style-type: none"> - PHOTO LABORATORY - TECHNICAL ARTISTIC - ELECTRICAL CONTROL RM. - WOOD WORK SHOP - METAL WORK SHOP - PLASTIC & GLASS WORK SHOP - EQUIPMENT STORAGE - TOILET
9. ฝ่ายศิลปกรรม และซ่อมแซม	9.1 หัวหน้าฝ่าย 9.2 ช่างเขียนแบบ 9.3 ช่างศิลปกรรม	ห้องหัวหน้าฝ่าย ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ - ส่วนพักผ่อนเจ้าหน้าที่
10. ส่วนจัดแสดง	10.1 ผู้ชม 10.2 จนท. รักษาความปลอดภัย	LOBBY ห้องนิทรรศการถาวร ห้องนิทรรศการชั่วคราว ลานแสดงกลางแจ้ง - ห้องน้ำ - ส้วม
11. โรงละคร	11.1 หัวหน้างาน 11.2 เจ้าหน้าที่ 11.3 ผู้ชม 11.4 นักแสดง 11.5 ผู้ติดตามนักแสดง	ส่วนที่นั่งชม เวทีแสดง ห้องขายตั๋ว - ส่วนเตรียมเวทีแสดง - ห้องฝึกนักแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่หรือใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้	องค์ประกอบย่อย
12. งานส่งเสริมเผยแพร่	12.1 หัวหน้างาน 12.2 จนท. กิจกรรมเฉพาะเรื่อง 12.3 จนท. บริการข้อมูลการศึกษา 12.4 วิทยากรพื้นบ้าน 12.5 วิทยากรสัญจร 12.6 จนท. ประชาสัมพันธ์	<ul style="list-style-type: none"> - ห้องแต่งตัว ชาย-หญิง - ห้องควบคุมแสง เสียง - ห้องเก็บของ - ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ ห้องหัวหน้า ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่ ห้องทำงานวิทยากร ส่วนทำงานเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ - ส่วนบริการข้อมูลการศึกษา - ห้องพิมพ์ดีด - ส่วนต้อนรับ - พักคอย - ห้องน้ำ - ส้อม เวทีมวยขยาย - ส่วนที่นั่งฟังบรรยาย - โถงทางเข้าห้องบรรยาย - ห้องเก็บอุปกรณ์ - ห้องน้ำ - ส้อม ห้องเรียน ห้องฝึกงาน ห้องเก็บของ ห้องน้ำ - ส้อม
13. ห้องบรรยาย	13.1 วิทยากรบรรยาย 13.2 เจ้าหน้าที่ 13.3 ผู้ฟังบรรยาย	<ul style="list-style-type: none"> - ห้องเรียน - ห้องฝึกงาน - ห้องเก็บของ - ห้องน้ำ - ส้อม
14. ส่วนฝึกอบรม ทัศนกรรมพื้นบ้าน	14.1 วิทยากร 14.2 ผู้รับการอบรม	<ul style="list-style-type: none"> - ห้องเรียน - ห้องฝึกงาน - ห้องเก็บของ - ห้องน้ำ - ส้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบหลัก	ผู้ใช้	องค์ประกอบย่อย
15. ลานแสดงกลางแจ้ง	15.1 เจ้าหน้าที่ควบคุม 15.2 ผู้แสดง 15.3 ผู้ติดตามผู้แสดง 15.4 ผู้ชม	- ลานการแสดง - อัจฉริยะ - ส่วนเตรียมการแสดง - ทลาซ่า - ห้องควบคุมไฟฟ้า - หอนำ - สวม
16. โถงทางเข้าใหญ่	16.1 เจ้าหน้าที่	- ติดต่อสอบถาม - ชายของที่ระลึก - ยามรักษาการ
17. ที่จอดรถ	17.1 เจ้าหน้าที่ 17.2 ผู้ชม 17.3 แม่ค้าติดต่อ 17.4 ผู้แสดงและผู้ติดตาม	- ที่จอดรถสาธารณะ - ที่จอดรถเจ้าหน้าที่ศูนย์ - ที่จอดรถบริการประจำศูนย์ - ที่จอดรถรับจ้าง
18. ห้องอาหาร	18.1 ผู้ให้บริการ	- ส่วนทานอาหาร - MAIN KITCHEN - SERVICE COUNTER - ส่วนบริการครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 การวิเคราะห์จำนวนผู้ใช้โครงการ และวิเคราะห์พื้นที่โครงการ

5.2.1 การคาดคะเนจำนวนผู้ใช้ในอาคาร

ในแผนหลักพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้มีการคาดคะเนจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 ซึ่งเป็นปีเริ่มต้นของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 6 จนถึง พ.ศ. 2544 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 8 เมื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเริ่มสัปดาห์พลวจะเป็นดังนี้

พ.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยว		
	ชาวต่างประเทศ	ชาวไทย	รวมทั้งหมด
2530	168,376	447,936	616,312
2531	185,544	478,306	663,850
2532	203,048	504,969	710,017
2533	222,027	537,114	759,141
2534	242,637	568,912	811,549
2535	261,202	599,156	860,358
2536	279,767	629,400	909,167
2537	298,332	659,644	957,976
2538	316,897	689,888	1,006,785
2539	335,462	720,132	1,055,594
2540	354,027	750,376	1,104,403
2541	372,592	780,620	1,153,212
2542	391,157	810,864	1,202,021
2543	409,722	841,108	1,250,830
2544	428,287	871,352	1,299,639

ประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวเมื่อมีการพัฒนาเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเมื่อนำมาจำแนกจำนวนของนักท่องเที่ยวในแต่ละแหล่งที่นักท่องเที่ยวเดินทางไปเที่ยว เป็นดังนี้

แหล่งท่องเที่ยว	จำนวนร้อยละ ของนักท่องเที่ยวทั้งหมด ที่เดินทางไปเที่ยว
พระราชวังบางปะอิน	85.00
วิหารพระมงคลบพิตร	77.25
วัดพระศรีสรรเพชญ์	76.74
วัดใหญ่ชัยมงคล	68.00
วัดพนัญเชิง	65.00
วัดมหาธาตุ	63.00
นิทรรศน์สถานแห่งชาติ	58.00
หมู่บ้านชาวต่างประเทศ	54.00
นิทรรศน์สถานแห่งชาติจันทรเกษม	44.00
พะเนียดคลองซ่าง	25.00
ศูนย์ศิลปาชีพพิเศษบางไทร	6.00
บ้านอรุณนิคม	2.00

จำนวนร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

เนื่องจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีแหล่งโบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวมากมาย ในการเที่ยวแต่ละครั้งนักท่องเที่ยวจึงไม่สามารถเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยวได้ทุกแห่ง การท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงมีลักษณะการท่องเที่ยวไปชมกลุ่มสถานที่ซึ่งอยู่ในบริเวณเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 จำนวนนักท่องเที่ยวที่คาดว่าจะเดินทางไปเที่ยวพักผ่อนชาวต่างประเทศ เมื่อสิ้นภาคการท่องเที่ยวเริ่มศึกษา															
จำนวนตาม พ.ศ. เดือน และกลุ่มนักท่องเที่ยว															
	2530	2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544
รวมนักท่องเที่ยว	332808	358479	383409	409936	432336	464593	490950	517307	543664	570021	596378	622734	649091	675448	701805
ชาวไทย	126334	136294	145772	155858	166617	176638	186659	196680	206701	216722	226743	236764	246785	256805	266826
ชาวต่างประเทศ	206274	222185	237637	254078	271619	287955	304291	320627	336963	353299	369635	385971	402307	418643	434979
ตารางที่ 2 จำนวนนักท่องเที่ยวที่คาดว่าจะเดินทางไปเที่ยวธุรกิจที่สถานแห่งป่าดงห้วยทราย เมื่อสิ้นภาคการท่องเที่ยวเริ่มศึกษา															
จำนวนตาม พ.ศ. เดือน และกลุ่มนักท่องเที่ยว															
	2530	2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544
รวมนักท่องเที่ยว	271177	292094	312407	334022	357082	378558	400033	421509	442985	464461	485937	507413	528889	550365	571841
ชาวไทย	184346	198566	212374	227068	242744	257344	271942	286542	301141	315741	330340	344940	359539	374138	388738
ชาวต่างประเทศ	86831	93528	100033	106954	114338	121214	128091	134967	141844	148720	155597	162474	169350	176227	183104
ตารางที่ 3 จำนวนนักท่องเที่ยวที่คาดว่าจะเดินทางไปเที่ยวธุรกิจที่สถานแห่งป่าดงห้วยทราย เมื่อสิ้นภาคการท่องเที่ยวเริ่มศึกษา															
จำนวนตาม พ.ศ. เดือน และกลุ่มนักท่องเที่ยว															
	2530	2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544
รวมนักท่องเที่ยว	357461	385033	411810	440302	470698	499008	527317	555626	583935	612245	640554	668863	697172	725481	753791
ชาวไทย	242251	260937	279084	298393	318992	338178	357363	376548	395733	414918	434103	453288	472474	491659	510844
ชาวต่างประเทศ	115210	124096	132726	141909	151706	160830	169954	179078	188202	197327	206450	215575	224699	233823	242947

เมื่อสำรวจที่ตั้งของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลางพบว่าศูนย์อยู่ในกลุ่มเกาะเมือง (กลุ่ม ก.) โดยมีศูนย์กลางการท่องเที่ยวอยู่ 2 จุดคือ วัฒนธรรมพิพิธภัณฑ์เป็นศูนย์กลางหลัก และมีศูนย์กลางรองอยู่ที่สวนส้มเค็ง ๆ โดยแต่ละศูนย์มีโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวรอบ ๆ หลายแห่ง โดยโครงการแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่นั้นยังไม่สามารถประมาณจำนวนผู้ชมได้ ดังนั้นในการพิจารณาแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในเกณฑ์เพื่อนำมาคาดคะเนจำนวนผู้ชมโครงการ จึงควรจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเดียวกันกับโครงการ คือ พิพิธภัณฑ์ จึงสรุปได้ว่ามีแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในเกณฑ์สามารถนำมาวิเคราะห์หาจำนวนผู้ชมของโครงการศูนย์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลาง คือ

1. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา
2. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจันทรเกษม

จำนวนของนักท่องเที่ยวที่คาดว่าจะมาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทั้ง 2 แห่ง จะเป็นดังนี้ (ตามตาราง 5.3)

จากจากราคาคะเนจำนวนนักท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยแยกตามแหล่งท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2544 เป็นดังนี้

1. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา จำนวน 753,791 คน
2. พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจันทรเกษม จำนวน 571,841 คน

หากเฉลี่ยจากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้ง 2 แห่ง ได้จำนวนนักท่องเที่ยวของศูนย์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลาง ตามประมาณการปี พ.ศ. 2544 จำนวน 662,816 คน

จำนวนนักท่องเที่ยวคิดเป็น 365 วัน (ไม่รวมวันหยุด เพราะนักท่องเที่ยวมีทุกวัน) เพราะฉะนั้นใน 1 วัน มีผู้เข้าชมโครงการ 1,816 คน ศูนย์เปิดทำการ 8 ชั่วโมง / วัน (เวลา 8.30 - 16.30 น.) ดังนั้นทุก ๆ 15 นาที มีจำนวนผู้เข้าชม 56.75 คน คิดเป็น 57 คน

5.2.2 การวิเคราะห์พื้นที่องค์ประกอบโครงการ

1. ส่วนบริการสาธารณะ (PUBLIC SERVICE)

1.1 โถงทางเข้าใหญ่ (ENTRANCE LOBBY) เป็นโถงที่ใช้สำหรับเป็นจุดรวมของผู้เข้าชมก่อนจะไปยังจุดต่าง ๆ ของศูนย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนผู้ให้บริการเป็นหมู่คณะความถี่สูงสุดอยู่ในช่วง 100 คน ใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งในเวลา 15 นาทีจะมีผู้ให้บริการถึงเจ้าขอ 57 คน ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ให้บริการเป็นหมู่คณะความถี่สูงสุดอยู่ในช่วง 100 คน
 ในเวลา 15 นาที จะมีผู้ให้บริการ 57 คน
 ผู้ชมเป็นหมู่คณะในปริมาณสูงสุดประมาณ 700 คน
 ดังนั้น โถงทางเข้าใหญ่จะสามารถรับผู้ให้บริการได้ทั้งหมด 857 คน
 พื้นที่ใช้งาน 0.64 ตร.ม / คน

ดังนั้น พื้นที่โถงทางเข้าใหญ่ 857 x 0.64 = 548.5 ตารางเมตร

1.2 หองอาหาร (CAFETERIA) ใช้ระบบบริการตัวเอง (SELF SERVICE) เพราะผู้ให้บริการมีจำนวนมาก เพื่อความสะดวกคล่องตัวและเหมาะสมกับใช้ในสถาบันทางราชการ

ลักษณะการดำเนินการของระบบ แบ่งเนื้อที่ใช้อยู่เป็นส่วน ๆ คือ

- ส่วนรับประทานอาหาร (DINNING AREA)
- ส่วนทำงาน (WORKING AREA)
- ส่วนบริการ (SERVICE AREA)

ส่วนรับประทานอาหาร พิจารณาจากจำนวนผู้ชมเป็นหมู่คณะในอัตราความถี่สูงสุดคือ 100 คน

ช่วงเวลาที่ผู้ให้บริการหองอาหารสูงสุดคือ 12.00 - 13.00 น.

จำนวนผู้ใช้ใน 1 ชั่วโมง เท่ากับ 228 คน

เจ้าหน้าที่ศูนย์ 125 คน

จำนวนผู้ใช้โรงละคร 400 คน

จำนวนผู้เข้ารับบริการฝึกอบรม (หองบรรยาย 3 หอง) 300 คน

ดังนั้นผู้มาใช้บริการหองอาหาร 100 228 125 400 300

1153 คน

(จาก TIME SAVER STANDARD) คิดผู้มาใช้หองอาหาร 80 % คือ

922 คน ผู้มาใช้บริการจะใช้เวลารับประทานอาหารประมาณคนละ 20 นาที

ดังนั้นใน 1 ชั่วโมง สามารถแบ่งได้ 3 ผลัด

หองอาหารควรจัดที่นั่งไว้สำหรับผู้มาใช้บริการ $\frac{922}{3} = 307$ ที่นั่ง

จัดโต๊ะแบบ 4 ที่นั่ง ได้ $\frac{307}{4} = 76.75$ คิดเป็น 77 ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่โต๊ะอาหาร 4.5 ตร.ม. / ตัว

ดังนั้น พื้นที่ส่วนรับประทานอาหาร 77 4.5

3465 ตารางเมตร

ส่วนทำงาน เป็นส่วนทำงานของเจ้าหน้าที่และพนักงาน แบ่งเป็นส่วน
ครัว ขนาด 25 % ของพื้นที่รับประทานอาหาร 87 ตารางเมตร (จาก TIME
SAVER STANDARD FOR BUILDING) ส่วนครัวประกอบไปด้วย

ก. ส่วนเตรียมอาหาร

- ที่เตรียมอาหาร	4 %	ของพื้นที่ครัว	3.48	ตารางเมตร
- ที่เตรียมผัก	7 %	ของพื้นที่ครัว	6.09	ตารางเมตร
- ที่เตรียมเนื้อ	4 %	ของพื้นที่ครัว	3.48	ตารางเมตร
รวมพื้นที่			13.05	ตารางเมตร

ข. ส่วนประกอบอาหาร

- ช่องหวาน	12 %	ของพื้นที่ครัว	10.44	ตารางเมตร
- ช่องคาว	12 %	ของพื้นที่ครัว	10.44	ตารางเมตร
- ลานจาน	10 %	ของพื้นที่ครัว	8.70	ตารางเมตร
- เก้าอี้บริการเตรียมบริการ	6 %	ของพื้นที่	5.22	ตารางเมตร
- ทางเดิน	30 %	ของพื้นที่ครัว	26.1	ตารางเมตร
รวมพื้นที่			60.9	ตารางเมตร

ค. ส่วนบริการของครัว

- ที่รับอาหาร	10 %	ของพื้นที่ครัว	8.70	ตารางเมตร
- ที่เก็บอาหารของแห้ง	10 %	ของพื้นที่ครัว	8.70	ตารางเมตร
- ที่เก็บผัก	6 %	ของพื้นที่ครัว	5.22	ตารางเมตร
- ที่เก็บเนื้อสัตว์	4 %	ของพื้นที่ครัว	3.48	ตารางเมตร
- ที่เก็บเครื่องคั้น	5 %	ของพื้นที่ครัว	4.35	ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ที่เก็บขยะ 5 % ของพื้นที่ครัว 4.35 ตารางเมตร
รวมพื้นที่ 34.8 ตารางเมตร

ส่วนบริการ ใช้น้ำที่ 20 % ของพื้นที่ครัว 17.4 ตารางเมตร (จาก

HEROLD R. SLEEPER, " BUILDING AND DESIGN STANDARD " JOHN WILLEY
AND WONING, 1967)

ดังนั้นพื้นที่ของอาคารทั้งหมด 472.65 ตารางเมตร

1. ที่จอดรถ ที่จอดรถเจ้าหน้าที่ของศูนย์ จำนวนหน้าที่ 107 คน จาก
สถิติกองสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร ผู้ที่มีใช้บริการส่วนบริการ สังคมของทางราช
การ มาโดย

- รถเมล์ 60 %
- รถเหมา 5 %
- รถส่วนตัว 35 %

จากตาราง พาหนะในการเดินทางของชาวไทย และชาวต่างประเทศ

	ชาวไทย	ชาวต่างประเทศ
- รถเมล์, รถไฟ, เรือ	41.65 %	81.56 %
- รถส่วนตัว	28.51 %	15.31 %
- รถเหมา	18.26 %	.90 %
- อื่น ๆ	11.58 %	2.23 %
รวม	100.00 %	100.00 %

ผู้เข้าชม 1 วัน จำนวน 1816 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชาวไทย	1,232 คน	ชาวต่างประเทศ	584 คน
มารดเมล์	513 คน	รดเมล์	476 คน
รดส่วนตัว	351 คน	รดส่วนตัว	89 คน
รดเหมา	225 คน	รดเหมา	5 คน
จักรยานยนต์	143 คน	จักรยานยนต์	14 คน

จากจากรางจะได้อ่านผู้เข้าชมปกติที่มารดยนต์ส่วนตัว 440 คน ผู้ชมจอด
 รถทั้งวันและกำหนดให้รถยนต์ 1 คน / ผู้โดยสาร 3 คน เท่ากับ 147 คัน
 จำนวนผู้เข้าชมในช่วง 3 ชม. (เช้า - บ่าย) เท่ากับ $\frac{147}{2}$ เท่ากับ
 74 คัน
 พื้นที่จอดรถยนต์ส่วนบุคคล 23 ตารางเมตร / คัน
 (ARCHITECH'S DATA) 74 คน 23 เท่ากับ 1702 ตารางเมตร
 พื้นที่จอดรถยนต์เข้าชม 1702 ตารางเมตร
 พื้นที่จอดรถจักรยานยนต์ / จักรยาน 157 คน คิด 1 คัน บรรจุผู้โดยสาร 2 คน
 จำนวนจอดรถจักรยานยนต์/จักรยาน 78 คัน ครั้งวัน 39 คัน
 พื้นที่จอดรถจักรยานยนต์ / จักรยาน 1,32 ตารางเมตร / คัน
 พื้นที่จอดรถจักรยานยนต์ / จักรยาน 51.5 ตารางเมตร
 พื้นที่จอดรถสามล้อรับจ้าง คิดจำนวน 10 คัน
 รดสามล้อรับจ้าง 1 คัน บรรจุผู้โดยสาร 8 คน จำนวน

รด 10 คัน

พื้นที่จอดรถสามล้อรับจ้าง 2.40 ตารางเมตร / คัน
 พื้นที่จอดรถสามล้อรับจ้าง เท่ากับ 24 ตารางเมตร
 พื้นที่จอดรถผู้เข้าชม คิดจากราง จำนวนผู้ใช้รถวีรน์ำเพื่อรับอากาศ
 และรถวีรน์ำเพื่อชมธรรมคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชาวไทย	11.26 %	ชาวต่างประเทศ	23.87 %
จำนวนผู้เข้าชม	1 วัน	1,816 คน	
ชาวไทยที่มารับ	139 คน	จาก 1,232 คน	
ชาวต่างประเทศ	139 คน	จาก 583 คน	
รวมผู้เข้าชมที่มาโดยรถยนต์ / ทวีร์		278 คน / วัน	
รถยนต์ 1 คัน	ติดบัตรทุกผู้โดยสาร	60 คน	
จำนวนรถยนต์ผู้เข้าชม		50 คัน	
ใช้จำนวนรถยนต์ 5 คัน	รวมรถยนต์นำแสดงและเจ้าหน้าที่	2 คัน	
รวมจำนวนรถยนต์ที่จอดใน 1 วัน	และจอดเต็มวัน	7 คัน	
พื้นที่จอดรถยนต์	40 ตารางเมตร / คัน		
พื้นที่จอดรถยนต์	280 ตารางเมตร		
พื้นที่จอดรถของเจ้าหน้าที่ศูนย์			
เชิงเป็น	- ที่จอดรถเจ้าหน้าที่ศูนย์	107 คน	
	ติดจากเทศบาลนคร	10 คน / คัน	
	จำนวนรถเจ้าหน้าที่	11 คัน	
	พื้นที่จอดรถเจ้าหน้าที่ศูนย์	11 คัน	23.00 เท่ากับ 253
ตารางเมตร			
	- ที่จอดรถของศูนย์	2 คัน	(รถบริการและรถ
ราชการของศูนย์)			
	พื้นที่จอดรถของศูนย์	2 คัน	23.00 เท่ากับ 46 ตาราง
ตารางเมตร			
	รวมพื้นที่จอดรถของเจ้าหน้าที่ศูนย์	299 ตารางเมตร	
	พื้นที่จอดรถทั้งหมด	เท่ากับ 2,609.5 ตารางเมตร	

2. ส่วนบริการการศึกษา (EDUCATIONAL SERVICE)

2.1 ห้องสมุด (LIBRARY)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. ส่วนห้องสมุด (LIBRARY SECTION)

พิจารณาผู้ใช้จากชุมชน ใน 1 วัน 1,816 คน
ในการใช้แต่ละครั้งกินเวลา 2 ชั่วโมง

ในคาบ 2 ชั่วโมง มีจำนวนผู้ใช้ 454 คน

จาก REFERENCE (ชาติ) จำนวนที่พึ่งอ่านคิดจาก 70 % ของผู้ใช้
ห้องสมุดในแต่ละวัน

จำนวนที่นั่งของผู้ใช้ห้องสมุด 454 คน 70 % เท่ากับ 317 คน
และผู้ใช้ห้องสมุดที่เป็นเจ้าหน้าที่คนควาและวิจัยวางแผนเท่ากับ 4 คน

รวม 321 ที่นั่ง

พื้นที่นั่งอ่านหนังสือ 2.75 ตารางเมตร / คน

(TIME SAVER STANDARD FOR BUILDING TYPE)

พื้นที่ส่วนอ่านหนังสือ 882.75 ตารางเมตร

ห้องสมุดตั้งใหม่ใน 5 ปี ควรมีหนังสือ 20,000 เล่ม (มาตรฐานห้อง
สมุดไทย สู่หลักชัย อำนวยการ หน้า 5)

พื้นที่ส่วน BOOK STACK $\frac{20,000}{200} \times 1.17 = 117.00$ ตร.ม

(1 STACK ใส่หนังสือ 2000 เล่ม, พื้นที่ 1.17 ตร.ม / 1 STACK)

จาก TIME SAVER P. 277 - 279

ข. ส่วนโสตทัศนศึกษา (AUDIO - VISUAL)

พิจารณาผู้ใช้จากชุมชนเป็นขณะความถี่สูงสุด 100 คน โอกาสใช้ 20 %
ดังนั้นที่นั่งโสตมีจำนวน 20 ที่นั่ง

พื้นที่ห้องโสต 20×0.96

19.2 + CIRCULATION %

25 ตารางเมตร

ค. ส่วนอ่านไมโครฟิล์ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนดให้ที่นั่งอ่านไมโครฟิล์ม 1 ที่นั่ง

พื้นที่อ่านไมโครฟิล์ม 3.60 ตารางเมตร

(คู่มือบรรณารักษศาสตร์ พ.ศ. 2511 หน้า 376 - 377)

ง. โถงทางเข้า (LIBRARY HALL)

พิจารณาจากขนาด 10 % ของพื้นที่ส่วนอ่านหนังสือ

พื้นที่ LIBRARY HALL 22.5 ตารางเมตร

จ. ส่วนหนังสืออ้างอิง (REFERENCE BOOKS)

ส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือข้อมูลเกี่ยวกับวรรณคดี เพลงพื้นบ้าน และนิทรรศน์
เมือง แบ่งเป็น 2 พวกคือ

- วรรณคดีทั่วไป กำหนดให้หนังสือจำนวน 15,000 เล่ม

พื้นที่ BOOK STACK $\frac{15,000}{200} \times 1.17 = 87.75$ ตร.ม

- วรรณคดีภาคกลาง กำหนดให้หนังสือจำนวน 10,000 เล่ม

พื้นที่ BOOK STACK $\frac{10,000}{200} \times 1.17 = 58.50$ ตร.ม

ฉ. ห้องเก็บหนังสือ (BOOK STORAGE) เนื่องจากเป็นห้อง-
สมุดเฉพาะหนังสือส่วนใหญ่เป็นวรรณคดีที่เก่าและหายากมีเป็นจำนวนมาก จึงต้องใช้พื้นที่ใน
การเก็บรวบรวมและคัดลอกมาก

ในที่นี้จึงกำหนดให้ พื้นที่ BOOK STORAGE 120 ตารางเมตร

2.2 ห้องบรรยาย (LECTURE ROOM) พิจารณาผู้ใช้จากตารางตรวจ
ตารางความถี่ผู้เข้าชม เป็นหมู่คณะของพิพิธภัณฑ์แห่งชาติเจ้าสามพระยา ที่มีความถี่สูงอยู่
ในเกณฑ์ 150 - 200 คน และ 9 - 50 คน ซึ่งกลุ่มที่เกินจาก 200 คนขึ้นไป
ไปจะเป็นกลุ่มใหญ่มาก และมีความถี่น้อยมากสามารถจัดบรรยายเป็นหลายรอบได้ หรือ
อาจจะไปจัดบรรยายในโรงละครคอนเทนได

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นจึงพิจารณาจัดห้องบรรยาย ขนาด 200 ที่นั่ง และขนาดห้องบรรยาย ความจุ 50 ที่นั่ง 2 ห้อง สำหรับนักศึกษาและนักเรียนซึ่งมาเป็นหมู่คณะ และสามารถ จัดรอบเช้าชมเป็นรอบ เช้า - บ่าย ก็ได้

พื้นที่ส่วนฟังบรรยายคิด 0.61 ตารางเมตร / ที่นั่ง

พื้นที่ส่วนฟังบรรยาย $200 \times 0.61 + 30\%$
158 ตารางเมตร

พื้นที่ส่วนฟังบรรยาย $50 \times 0.61 + 30\%$
40 ตารางเมตร

ดังนั้น พื้นที่ห้องบรรยายขนาด 200 ที่นั่ง 158 ตารางเมตร

พื้นที่ห้องบรรยายขนาด 50 ที่นั่ง 40 ตารางเมตร

2.3 ส่วนฝึกอบรมหัตถกรรมพื้นบ้าน (HANDICRAFT)

เป็นส่วนการเรียนการสอนที่เปิดอบรมแก่ตัวแทนชาวบ้าน แต่ละจังหวัดในภาค เพื่อนำไปเผยแพร่และไปประกอบวิชาชีพ หรือ เป็นรายได้พิเศษ โดยเปิดอบรม รุ่นหนึ่ง ๆ

3 แผนงวิชาดังนี้

1. งานทอผ้า หลักสูตร 4 เดือน
2. งานจักสาน หลักสูตร 3 เดือน
3. งานเครื่องปั้น หลักสูตร 3 เดือน

(อาศัยพื้นฐานหลักสูตรจากโครงการพิเศษ ศูนย์ศิลปาชีพพิเศษในพระบรมราชินูปถัมภ์)

โดยในแต่ละรุ่นกำหนดผู้เข้ารับการอบรม 75 - 80 คน / รุ่น โดยแยกได้

ดังนี้

1. ทอผ้า จำนวน 25 คน
2. จักสาน จำนวน 25 คน
3. เครื่องปั้น จำนวน 25 คน

- ห้องอบรมงานทอผ้า (TEXTILE)

ติดตั้งกี่ทอผ้า จำนวน 25 กี่

พื้นที่ใช้งาน 5.00 ตร.ม / กี่

เอกสารนี้เป็นเอกสาร (สงวนลิขสิทธิ์) ของการศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ขออนุญาตให้ทำซ้ำ 30% ระเบียบด้านการค้า ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงถึงแหล่งเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- หองอบรมงานจักสาน (BASKET WORK, MATO)

พื้นที่ใช้งาน 2.00 ตร.ม / คน

พื้นที่หองอบรมงานจักสาน (25 × 2) + 30 %
65 ตารางเมตร

- หองอบรมงานปั้น

พื้นที่ใช้งาน (แทมปั้นรูป) 0.90 ตร.ม / แทม

พื้นที่หองอบรมงานปั้น (0.9 × 25) + 30 %
30 ตารางเมตร

2.4 ส่วนโรงละคร (THEATRES)

- โรงละคร เนื่องจากการแสดงในส่วนนี้ ทางศูนย์จัดให้มีขึ้นเป็นช่วง ๆ อย่างสม่ำเสมอ (ประมาณสัปดาห์ละ 2 วัน) โดยการแสดงแต่ละครั้งของทางศูนย์ จะจัดให้มีเรื่องราวเกี่ยวข้องกับเทศกาลต่าง ๆ ในช่วงนั้น ระยะเวลาในการแสดงแต่ละชุดประมาณ 1 เดือน (อาจน้อยกว่า หรือนานกว่านี้ แล้วแต่โอกาส) ยกเว้น โอกาสพิเศษ จึงจะจัดให้มีการแสดงพิเศษ และรอบพิเศษขึ้น

จากการสำรวจผู้เข้าชมการแสดงทางวัฒนธรรม เนื่องในเทศกาลต่าง ๆ จาก หองวัฒนธรรมวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา พบว่า

จำนวนผู้ชมสูงสุด 1 วัน ประมาณ 800 - 900 คน

จัดแสดงสัปดาห์ละ 2 วัน ๆ ละ 2 รอบ

1 รอบประมาณ 400 - 450 คน

จาก THEATRES, TIME SAVER STANDARD วิเคราะห์มุมมองจากระยะ การมองของผู้ชมต่อการแสดงที่ออกหาทางระยะการมองของผู้ชมต่อการแสดงที่ออกหาทางจาก เวที อยู่ในระยะ 15.00 เมตร และมากที่สุด 25.50 เมตร

จากการวิเคราะห์จำนวนที่นั่งของ THEATRES รูป PROSCENIUM FAN เป็นรูปร่างที่ดีที่สุด

จำนวนที่นั่งของระยะ 15.00 เมตร ประมาณ 400 ที่นั่ง

จำนวนที่นั่งของระยะ 25.50 เมตร ประมาณ 600 ที่นั่ง

จากการวิเคราะห์พิจารณาเลือกโรงละครขนาด 400 ที่นั่ง เพราะสอดคล้องกับจำนวนผู้ชมในงานวันสำคัญ อีกทั้งยังเป็นแบบที่ประหยัด และมีระยะ การมองเห็นที่ดีที่สุด

การวิเคราะห์ที่นั่ง

- โถงทางเข้า (LOBBY)

ผู้ขีดผังทางเข้าคิดเป็น $\frac{1}{6}$ ของจำนวนที่นั่ง 67 คน

พื้นที่ทางเข้า $67 \times 0.64 = 43$ ตารางเมตร

- ส่วนที่นั่งชมการแสดง (SEATING)

พื้นที่ที่นั่ง 1.05 ช.ม. / ที่นั่ง

(จาก THEATRES, ARCHITECT'S DATA P. 351)

พื้นที่ที่นั่งชมการแสดง 400×1.05

420 ตารางเมตร

- ห้องน้ำ - ส้วม (TOILET)

อัตราส่วนของสุขภัณฑ์ต่อคนในอาคารสาธารณะ

จำนวนคน	ส้วม		ที่ปัสสาวะ		อ่างล้างหน้า	
	ชาย	หญิง	ชาย	ชาย	ชาย	หญิง
1 - 200	2	3	2		1	1
201 - 400	3	4	3		2	2
401 - 600	4	5	4		3	3
601 - 800	5	6	5		4	4
801 - 1000	6	7	6		5	5

- จำนวนผู้ใช้คิด MAXIMUM 400 คน จำนวนสุขภัณฑ์ที่ใช้ถึง
- หอน้ำชาย โถส้วม 3 โถ, ที่ปัสสาวะ 2, อ่างล้างหน้า 1
 - หอน้ำหญิง โถส้วม 4 โถ, อ่างล้างหน้า 2

2.5 ลานแสดงกลางแจ้ง (AMPHI - THEATRES)

เป็นส่วนการแสดงการเล่นทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการแสดงกลางแจ้งอันเป็นลักษณะของการละเล่นที่เป็นอยู่ของชาวบ้านโดยทั่วไป การแสดงจะใช้จำนวนผู้แสดงจำนวนมากกว่าการแสดงภายใน THEATRES จึงต้องใช้พื้นที่ในการแสดงกว้างกว่าโดยจัดเสมือนเป็นการต้อนรับแขกบ้านแขกเมือง

- พิจารณาใช้ AMPHI - THEATRE ขนาดจุชมได้ 900 คน
(จากการสำรวจผู้เข้าชมการแสดงทางวัฒนธรรม ในช่วงเวลาที่มีเทศกาล)
คิดพื้นที่นั่งชมการแสดง AMPHI - THEATRE = 0.375 ตร.ม/คน
(จาก SPORT; STADIA , ARCH - DATA หน้า 317)
พื้นที่ส่วนนั่งชมการแสดง 0.375×900
337.5
- บริเวณพลาซ่า พักคอยก่อนเข้าชมคิด $\frac{1}{6}$ ของจำนวนผู้เข้าชม
150 คน คิด 0.64 ตารางเมตร / คน (จาก ARCH DATA)
- ส่วนหอน้ำ - ส้วม พิจารณาจากตาราง อัตราส่วนสุขภัณฑ์
หอน้ำชาย โถส้วม 6 โถ, ที่ปัสสาวะ 5 ที่, อ่างล้างหน้า 5 ที่
หอน้ำหญิง โถส้วม 7 ที่, อ่างล้างหน้า 5 ที่

การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยส่วนนิทรรศการ

แผนผังการจัดแสดงออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. ส่วนแสดงงานถาวร
2. ส่วนแสดงงานชั่วคราว
3. ส่วนแสดงงานกลางแจ้ง

ส่วนแสดงงานถาวร

เนื้อหาของงานที่แสดงครอบคลุมงานวัฒนธรรมตามสาขาค้างนี้

1. สาขาศิลปะ
2. สาขาการช่างฝีมือ
3. สาขามนุษย์ศาสตร์
4. สาขากีฬาและนันทนาการ
5. สาขาคหกรรมศิลป์

การจัดแสดงจะจัดให้มีการเรียงลำดับเรื่องราวต่อเนื่องลักษณะของงานแสดงและการแสดงจึงจัดให้เป็นส่วน ๆ ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1. หอประวัติความเป็นมา

- แหล่งวัฒนธรรมในยุคนสมัยต่าง ๆ ในภาคกลาง
- การอพยพเข้ามาของชนชาติไทย
- ชนกลุ่มน้อยในภาคกลาง
- การเมือง การปกครอง

ส่วนที่ 2. หอคติความเชื่อ

- คติความเชื่อของชาวบ้าน
- ความเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์
- ความเชื่อทางศาสนา
- ความเชื่อในเรื่องภูมิจิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3. หองภาษา และวรรณกรรม

- ลักษณะของภาษาไทย และการพัฒนา
- ภาษากัน
- งานวรรณกรรมพื้นบ้าน
- ภาษาที่เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน อันได้แก่ สุภาษิต คำพังเพย

ส่วนที่ 4. หองศิลปกรรม

- งานจิตรกรรมพื้นบ้าน
- งานประติมากรรมพื้นบ้าน
- งานสถาปัตยกรรมพื้นบ้าน

ส่วนที่ 5. หองศิลปหัตถกรรม และงานช่างฝีมือ

- ประเภทของงานช่างฝีมือ และวิธีการผลิต

ส่วนที่ 6. หองแสดงสภาพการดำเนินชีวิต และประเพณี

- ลักษณะการดำรงชีวิตของชาวบ้าน
- เครื่องมือเครื่องใช้ในการดำรงชีวิต
- ประเพณีต่าง ๆ
- การศึกษาเล่าเรียน
- อาชีพ

ส่วนที่ 7. หองกีฬา และนันทนาการพื้นบ้าน

- เพลง และการละเล่นพื้นบ้าน
- กีฬา การละเล่นและการแข่งขัน
- นาฏศิลป์ และคยตรี

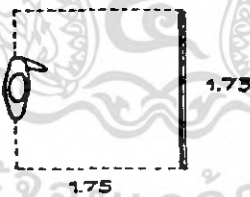
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการจัดแสดง หอจะแบ่งวิธีการนำเสนอได้เป็นประเภทดังนี้

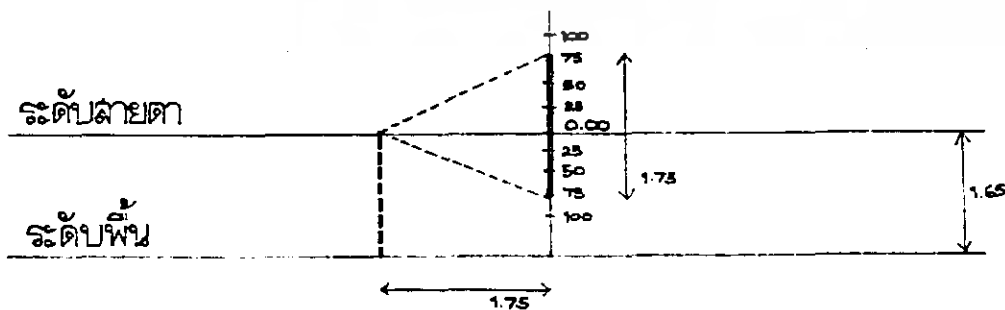
- BOARD ใช้แสดงภาพถ่าย หรือภาพนิ่ง ประกอบคำบรรยาย
- DISPLAY ใช้วัตถุแสดงเรื่องราว โดยจัดอยู่ในตู้แสดง
- FREE STAND แสดงงานที่มีขนาดใหญ่ และต้องการแสดงแบบลอยตัว
- MODEL จำลองสภาพที่แท้จริงมาจัดเป็นหุ่นจำลอง อาจจัดในลักษณะ ฉากละคร หรือใช้เทคนิค แสง เสียงประกอบ
- MOVIE จัดแสดงเป็นภาพเคลื่อนไหว

การวิเคราะห์พื้นที่ / หน่วย จาก ARCHITECT'S DATA P. 336

1. พื้นที่วัตถุแสดง 1 ชั้น = 6 - 10 ตร.ม. (คิด 8 ตร.ม. / ชั้น)
2. พื้นที่ผนังจอแผนภาพ 3 - 5 ตร.ม. (คิด 3 ตร.ม. 1.73 1.73)
3. พื้นที่แสดง กำหนดให้มีความลึก 0.6 ม. กว้าง 1.8 ม. สูง 1.67 ม.
พื้นที่แสดงงานภายใน 4.08 ตร.ม.
4. พื้นที่แสดงที่โทรทัศน์ กำหนดให้สูงจากพื้น 1.50 ม. ขนาดของจอ 0.5 0.4 ม. นำไปเช็คหาพื้นที่ (คูภาพประกอบ)

แปลน
พ.ท. (ตร.ม.) = $173 \times 175 = 303$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชิ้นงานแสดง	วิธีแสดง	จำนวน	ขนาด / หน่วย	พื้นที่ใช้สอย / หน่วย	พื้นที่รวม
<u>ส่วนที่ 1.</u>					
ห้องประวัติความเป็นมา					
- แผนที่แสดงแหล่ง	BOARD	3	1.75 × 1.75	3.03	9.09
วัฒนธรรมต่าง ๆ และ					
เส้นทางกรายายถิ่น					
- เรื่องราวทางวัฒนธรรมของ	MOVIE	2	0.50 × 0.50	1.75	3.5
กลุ่มชนต่าง ๆ					
- เรื่องราวการย้ายถิ่น					
ฐานของชาวไทย	MOVIE	2	0.50 × 0.50	1.75	3.5
- ชนกลุ่มน้อย	MOVIE	2	1.10 × 0.90	15.90	31.98
- เรื่องราวของชน	BOARD	3	1.75 × 1.75	3.03	9.09
กลุ่มน้อยในภาคกลาง	MOVIE	2	0.50 × 0.50	1.75	3.5
- ภาพสลักแสดงรูป	STAND	2	4.00 × 0.80	15.2	30.4
แบบการปกครอง	MOVIE	2	0.50 × 0.50	1.75	3.5
- ความสัมพันธ์ของ	DISPLAY	4	1.10 × 0.60	1.38	5.52
ราษฎร์และหลวง	DISPLAY	1	9.00 × 1.40	30.6	30.6
				รวม	130.68
<u>ส่วนที่ 2</u>					
ห้องคติความเชื่อ					
- ส่วนแสดงภูมิจักร	BOARD	2	1.75 × 1.75	3.03	6.06
वाल	MOVIE	2	0.50 × 0.50	1.75	3.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้ภายในเพื่อการศึกษานั้น ไม่นอบุคคลใด ๆ ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้วยวิธีใด ๆ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชิ้นงานแสดง	วิธีแสดง	จำนวน	ขนาด / หน่วย	พื้นที่ใช้สอย / หน่วย	พื้นที่รวม
	MODEL	1	3.00 × 3.00	9	25
	DISPLAY	2	2.00 × 3.00	8.00	16
- พระพุทธรูป	STAND	1	2.00 × 4.00	20	20
- ความเชื่อทาง ไสยศาสตร์	MODEL	2	1.10 × 0.90	15.90	31.80
	DISPLAY	3	1.20 × 1.80	12.0	36.0
- ความเชื่อทาง ศาสนา	MOVIE	2	0.50 × 0.50	1.75	3.5
- พิธีกรรมอัน เกี่ยวเนื่องกับศาสนา	MOVIE	1	0.50 × 0.50	1.75	1.75
- ความเชื่ออัน เกี่ยวเนื่องกับการค้า รงชีวิต	DISPLAY	2	1.50 × 1.50	4.05	8.10
	MODEL	2	1.10 × 0.90	15.90	31.80
	DISPLAY	2	1.50 × 1.50	4.05	8.10
				รวม	191.61
ส่วนที่ 3 ห้องภาษาและวรรณกรรม					
- วิทยุภาษาทางภาษา	BOARD	2	1.75 × 1.75	3.03	6.06
	MOVIE	2	0.50 × 0.50	1.75	3.5
- หลักภาษากรีก	STAND	1	1.70 × 1.70	25	25
- เรื่องราววรรณกรรม ที่นิทานและนิทานที่นิทาน	DISPLAY	1	6.0 × 1.8	22.8	22.8
	DISPLAY	3	2.0 × 3.0	9.1	18.2
	MOVIE	4	0.50 × 0.50	1.75	7.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชิ้นงานแสดง	วิธีแสดง	จำนวน	ขนาด / หน่วย	พื้นที่ใช้สอย / หน่วย	พื้นที่รวม
- ภาษาดิน	MODEL	2	2.0 × 2.0	25	50
	MODEL	1	2.0 × 2.5	17.5	17.5
	MOVIE	4	0.50 × 0.50	1.75	7.0
				รวม	157.06
ส่วนที่ 4					
ห้องศิลปะ					
1. งานจิตรกรรม					
- ลักษณะงานจิตรกรรมที่เขียน	BOARD	16	1.10 × 1.75	1.65	26.4
- ลักษณะการสร้างงานจิตรกรรมที่เขียน	DISPLAY	1			
- จิตรกรรมฝาผนัง	MOVIE	1	0.50 × 0.50	1.75	3.5
- จิตรกรรมบนลายกระฉอก	MODEL	1	5.6 × 0.6	14.56	14.56
2. งานประติมากรรม					
- ลักษณะงานประติมากรรมที่เขียน	MODEL	2	2.8 × 0.5	8.4	16.8
- ลักษณะการสร้างงานประติมากรรมที่เขียน	DISPLAY	3	2.00 × 2.5	10	30
- ลักษณะการสร้างงานประติมากรรมที่เขียน	BOARD	24	1.10 × 1.75	1.65	39.6
3. งานสถาปัตยกรรม					
- ลักษณะงานสถาปัตยกรรมที่เขียน	MOVIE	2	0.50 × 0.50	1.75	3.5
- ลักษณะงานสถาปัตยกรรมที่เขียน	DISPLAY	1	3.00 × 2.00	12.0	12.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชิ้นงานแสดง	วิธีแสดง	จำนวน	ขนาด / หน่วย	พื้นที่ใช้สอย / หน่วย	พื้นที่รวม
- รายละเอียดงานสถาปัตยกรรมพื้นบ้าน	MOVIE	2	0.50 × 0.50	1.75	3.5
- เรือนไทยจำลอง	STAND	1	8.00 × 13.00	104	104
				รวม	253.86
ส่วนที่ 5 ห้องศิลปหัตถกรรม และงานช่างฝีมือ					
- ลักษณะงานช่างฝีมือ	DISPLAY	4	2.00 × 2.00	8.00	32.00
	BOARD	10	1.10 × 1.75	1.65	16.5
๕ ลักษณะการสร้างงานช่างฝีมือ	MOVIE	2	0.50 × 0.50	1.75	3.5
	BOARD	3	1.75 × 1.75	3.03	9.09
				รวม	61.09
ส่วนที่ 6 ห้องสภาพการดำเนินชีวิตและประเพณี					
- สภาพการดำเนินชีวิตของชาวบ้าน	MODEL	2	4.00 × 1.8	21.6	43.2
	BOARD	2	1.75 × 1.75	3.03	6.06
	DISPLAY	1	2.50 × 2.00	10	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชิ้นงานแสดง	วิธีแสดง	จำนวน	ขนาด / หน่วย	พื้นที่ใช้สอย / หน่วย	พื้นที่รวม	
- ประเพณีต่าง ๆ	MODEL	2	0.50 × 0.50	1.75	3.5	
	BOARD	3	1.75 × 1.75	3.03	9.09	
	MODEL	2	1.10 × 0.90	15.90	31.80	
	DISPLAY	2	2.50 × 2.00	10	20	
	MOVIE	2	0.50 × 0.50	1.75	3.50	
- การเกิด, กศร ชาย, การรักษาโรค การเรียนอาชีพ	DISPLAY	4	2.00 × 2.00	8.0	32.0	
	MODEL	1	1.10 × 0.90	15.90	15.90	
				รวม	175.05	
ส่วนที่ 7 ห้องกีฬาและนันทนาการ	- มหรสพพื้นบ้าน	DISPLAY	4	2.00 × 2.00	8.0	32.0
		MODEL	2	1.10 × 0.90	15.90	31.80
	- กีฬาและการละเล่น พื้นบ้าน	DISPLAY	1	3.5 × 2.5	11.3	11.3
		MOVIE	2	0.5 × 0.5	1.75	3.5
	๘ นาฏศิลป์และดนตรี ไทย	MODEL	1	4.80 × 1.80	20.64	20.64
		BOARD	2	1.75 × 1.75	3.03	6.06
		MOVIE	2	0.5 × 0.5	1.75	3.5
		DISPLAY	1	3.5 × 2.5	11.3	11.3
				รวม	120.1	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนสาธิต (DEMONSTRATIVE SECTION)

เป็นส่วนแสดงสาธิตเกี่ยวกับงานอาชีพ หัตถกรรม สถาปัตยกรรม การละเล่น และประเพณีต่าง ๆ ของชาวบ้านพื้นถิ่น โดยจัดเป็นหมู่บ้านมีลักษณะเป็นเรือนขยายในครอบครัว ซึ่งผังของเรือนที่มีการขยายครอบครัวมีด้วยกัน 3 แบบคือ

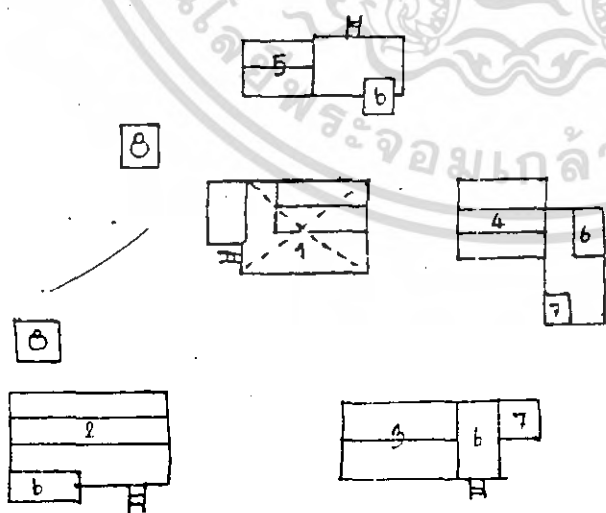
1. ปลุกเรียงเป็นแถวไปตามยาวต่อจากเรือนพ่อ - แม่
2. จัดวางตัวเรือนเป็นกลุ่ม มีลานเชื่อมตรงกลางชานเรือนนี้เปิดโล่ง

ไม่มีหลังคาคลุม

3. ปลุกเรือนขึ้นใหม่ขยับบริเวณใกล้ ๆ กัน เป็นหลัง ๆ ไปไม่มีชานเชื่อมถึงกัน

เลือกแบบที่ 3 เป็นหลักในการวางผัง เพราะมีลักษณะแผ่ขยายออกไปอย่างกระจัดกระจาย เหมาะกับสภาพแวดล้อมรอบ ๆ ลาน

ประกอบด้วย เรือนของ พ่อ - แม่ เรือนลูก และเรือนลูก และเรือนญาติ - พี่น้อง ตั้งอยู่ใกล้กัน ไม่มีชานเชื่อม บางแห่งอาจมีสะพานไม้ทอดถึงกันไม่ควรตีค่างผังขึ้นอยู่กับความพอใจ ที่จะปลุกเรือนไว้ที่ใดก็ได้ใกล้ ๆ กัน หรือพอตะโกนได้ยินถึงกัน ตัวอย่างที่พบมีหลายแห่ง เช่น หมู่บ้านทรงคนอง หมู่บ้านเคอ จังหวัดสมุทรสาคร หมู่บ้านริมคลองสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นต้น

1. เรือนพ่อ - แม่
2. เรือนลูก
- 3.-5. เรือนญาติ
6. ลานนวดข้าว
7. ยุงข้าว
8. คอกกวาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์พื้นที่ MECHANICAL ROOM

MECHANICAL ROOM จะเป็นที่ตั้งของเครื่องจักรกลของแบบต่าง ๆ ของโครงการ คือ

1. ระบบปรับอากาศ
2. ระบบไฟฟ้า
3. ระบบน้ำใช้

การวิเคราะห์พื้นที่ระบบปรับอากาศ

การพิจารณาพื้นที่ ที่จะทำการปรับอากาศ พิจารณาจาก

- อัตราการใช้งานของพื้นที่นั้น ๆ
- ความเหมาะสมทางกายภาพโดยกรรม

เนื่องจากที่ตั้งของโครงการนี้ อยู่ในเขตนานาชาติ และที่ดินมีขนาดใหญ่มาก สภาพแวดล้อม และสภาพภูมิอากาศโดยรอบที่ตั้ง อยู่ในชั้นที่ 1 ไม่มีมลภาวะ จึงทำให้อาคารส่วนใหญ่ใช้การระบายอากาศตามธรรมชาติได้ โดยไม่ต้องมีการปรับอากาศ อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวความคิดในการออกแบบ ในหัวข้อ " ลักษณะสถาปัตยกรรมในเขตร้อนชื้น " เกี่ยวกับเรื่องการระบายอากาศ โดยการเปิดโล่ง เพื่อไหลผ่านสะดวก

ดังนั้นพื้นที่ของโครงการที่มีความจำเป็นต้องปรับอากาศ คือ

1. ส่วนโรงละคร พื้นที่ 960 ตร.ม.
2. ส่วนนิทรรศการ และคลัง (พิเศษ) พื้นที่ 2442 ตร.ม.

จากตาราง

กำหนดให้	พื้นที่ปรับอากาศ ของโรงละคร โดยเฉลี่ย	22.50	ตร.ม./ตัน
	คิดเป็น เครื่องปรับอากาศขนาด	$\frac{960}{22.50} = 42.6$	ตัน.

กำหนดให้	พื้นที่ปรับอากาศ ของพิพิธภัณฑ์ โดยเฉลี่ย	25.20	ตร.ม./ตัน
	คิดเป็น เครื่องปรับอากาศขนาด	$\frac{2442}{25.20} = 97$	ตัน.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การหาขนาดห้องเป่าลม

โรงละคร ขนาดเครื่องปรับอากาศ	43 ตัน	30 + 30 ตัน
ขนาดห้องเป่าลม	3.20 + 1.20 + 2	
	7.68	ตร.ม

พิพิธภัณฑ์ และคลัง ขนาดเครื่องปรับอากาศ	97 ตัน	35 + 35 + 35 ตัน
ขนาดห้องเป่าลม	(3.50 + 2.50) × 3	
	26.25	ตร.ม

การพิจารณาเลือกใช้ประเภทของระบบปรับอากาศ

หลักพิจารณา

1. เวลาในการใช้งานของพื้นที่นั้น ๆ
2. ขนาด (ตัน) ของปริมาณการปรับอากาศ

จากหลักการดังกล่าว สามารถเลือกประเภทของระบบปรับอากาศได้ดังนี้

1. โรงละคร 400 ที่นั่ง เนื่องจากการปรับอากาศในส่วนนี้ ใช้เป็นครั้งคราว คือ เฉพาะเวลาที่มีการแสดง (ประมาณ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง) การปรับอากาศมีขนาดใหญ่ และพื้นที่การใช้งานเป็นส่วนเดียวกันตลอด

ระบบปรับอากาศที่เหมาะสม คือ ระบบчилเลอร์ ชนิดระบาย

ความร้อนควบน้ำ

2. ส่วนพิพิธภัณฑ์ และคลังพิเศษ เนื่องจากการปรับอากาศในส่วนนี้ ใช้เป็นประจำทุกวัน และการปรับอากาศมีขนาดใหญ่ ระบบปรับอากาศที่เหมาะสม คือ ระบบчилเลอร์ ชนิดระบายความร้อนควบน้ำ

หมายเหตุ เนื่องจากทั้ง 2 ส่วนนี้ ใช้ระบบปรับอากาศประเภทเดียวกัน แต่ระยะเวลาในการใช้งานแตกต่างกันมาก จึงสมควรแยกการปรับอากาศออกเป็น 2 ส่วน ไม่ถ่วงเนื่องกัน

สรุป เนื้อที่มีสองการ ดังนี้

1. ระบบปรับอากาศ 40.00 ตารางเมตร
2. ระบบไฟฟ้า 10.00 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ระบายน้ำใช้ 6.00 ตารางเมตร
(2,3 ประมาณการ เปรียบเทียบกับสถานสอนภาษา เอ.ยู.เอ.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	AMOUNT	USER	OPERATION TIME	AREA PER UNIT	CIR.	TOTAL AREA	REFERENCE
PUBLIC SERVICE							
1. ENTRANCE HALL	1	857	9.00-16.00	0.64	-	548.5	analysis
PUBLIC LOBBY	4	1	9.00-16.00	1.86	-	1.86	REF. 7
INFORMATION SECTION	1	2	9.00-16.00	1.24	-	2.48	REF. 8
TICKET BOOTH						40	EXPECTATION
BOOK AND SOUVENIR SHOP	2	1	9.00-16.00	0.00	-		
PUBLIC TELEPHONE	5	1:200	9.00-16.00	0.675	-	3.37	REF. 11
DRINKING FOUNTAIN	4	1:250	9.00-16.00	0.40	-	1.60	REF. 10
security station	1	3	9.00-16.00	1.24	-	3.72	REF. 8
LAY - OUT BOARD	1	-	9.00-16.00	2.88	-	2.88	REF. 9
INGORMATION BOARD	2	-	9.00-16.00	2.88	-	5.76	
PUBLIC TOILET							
M 5WC 6 U 4 LAV	1	-	9.00-16.00	14.54	80 %	26.17	time ssver
F. 6WC 4LAV	1	-	9.00-16.00	12.20	80 %	21.96	TIME SAVER
			TOTAL	658.3		658.3	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	AMOUNT	USER	OPERATION TIME	AREA PER UNIT	CIR.	TOTAL AREA	REFERENCE
2. cafeteria							
DINING AREA	1	922	9.00-16.00	4.50	-	346.5	ANALYSIS
KITCHEN	1	-	9.00-16.00	25%DINING	-	86.62	TIME SAVER
PREPARATION	1	-	9.00-16.00	15%KITCHEN	-	13.05	TIME SAVER
COOK	1	-	9.00-16.00	85%KITCHEN	-	60.9	TIME SAVER
KITCHEN SERVICE	1	-	9.00-16.00	40%KITCHEN	-	34.8	TIME SAVER
PANTRY SERVICE	1	-	9.00-16.00	20%KITCHEN	-	17.4	TIME SAVER
			TOTAL	559.27	15%	643.16	
3. PARKING							
PUBLIC PARKING	74	440	9.00-16.00	23.00 (MAX)	-	1702	ARCH. DATA. P. 249
BICYCLE & MOTORCYCLE	39	157	9.00-16.00	4.32 (MAX)	-	51.5	ARCH. DATA. P. 257
STAFF PARKING	13	52	9.00-16.00	23.00 (MAX)	-	299	ARCH. DATA. P. 249
ASISTANT'S BUS PARKING	2	100	9.00-16.00	40.00	-	80	ref. 13
SERVICE PARKING	6	-	9.00-16.00	23.00 (MAX)	-	138	ARCH. DATA. P. 249
MORTOR TRICYCLE	10	10	9.00-16.00	2.40	-	24	5ref. 12
PUBLIC BUS PARKING	5	278	9.00-16.00	40.00	-	200	ref. 13
			TOTAL	2494.5	70%	4240.65	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	AMOUNT	USER	OPERATION TIME	AREA PER UNIT	CIR.	TOTAL AREA	REFERENCE
1. ADMINISTRATIVE OFFICE :							
DIRECTOR'S ROOM	1	1	9.00-16.00	20.00	-	20.00	REF. 1
VICE - DIRECTOR'S ROOM	1	1	9.00-16.00	15.75	-	15.75	REF. 2
SECRETARY AREA	1	1	9.00-16.00	10.00	-	10.00	ARCH. DATA. P. 199
CONFERENCE ROOM	1	20	9.00-16.00	2.00	30%	52.00	ARCH. DATA. P. 237
STORAGE	1	-	24 HOURS	4.00	-	4.00	EXPECTATION
PANTRY	1	-	9.00-16.00	4.00	-	4.00	EXPECTATION
WAITING AREA	1	3-4	9.00-16.00	1.50	-	6.00	ARCH. DATA.
TOILET 2WC 1U 1LAV.	1	-	9.00-16.00	2.94	80%	5.30	TIME SAVER
			total	117.05	30%	153.00	
2. ADMINISTRATIVE DEPARTMENT							
DEPARTMENT HEAD'S ROOM	1	1	9.00-16.00	15.75	-	15.75	REF. 2
VICE - DEPARTMENT	1	1	9.00-16.00	12.80	-	12.80	REF. 3
STAFF OFFICE	1	6	9.00-16.00	5.00	15%	34.50	arch: 485a.
RESTING AREA	1	5-6	9.00-16.00	1.50	-	10.00	ARCH. DATA.
FIRST AID	1	2	9.00-16.00	20.00	-	20.00	EXPECTATION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	AMOUNT	USER	OPERATION TIME	AREA PER UNIT	CIR.	TOTAL AREA	REFERENCE
FILING CABINET	5	1		0.94	-	4.70	REF. 4
TOILER 2WC 1U 1LAV.	1	-	9.00-16.00	4.44	80%	8.00	TIME SAVER
			TOTAL	105.75	30%	137.47	
3. BUILDING MAINTANANCE DEPART							
BUILDING CHIEF'S ROOM	1	1	9.00-16.00	15.75	-	15.75	REF. 2
BUILDING STAFF LOUNGE	1	11	9.00-16.99	1.5	30%	21.45	ARCH, DATA.
SECURITY STAFF ROOM	1	7	24 HOURS	13.00	-	13.00	REF. 5
BUILD STAFF LOCKER' ROOM	1	11	9.00-16.00	0.60	30%	7.58	ARCH, DATA.
STORAGE	1	-	24 HOURS	8.00	-	8.00	EXPECTATION
SECURITY SYSTEM CONTROL RM.	1	1	24 HOURS	3.60	-	3.60	REF. 6
BUILLEING STAFF'S TOKLET							
2WC 1U 1LAV.	1	-	9.00-16.00	4.44	80%	8.00	TIME SAVER
			TOTAL	77.38	30%	100.59	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	AMOUNT	USER	OPERATION TIME	AREA PER UNIT	CIR.	TOTAL AREA	REFERENCE
EDUCATIONAL DEPARTMENT							
1. RESEARCH DEPARTMENT							
RESEARCH CHIER'S ROOM	1	1	9.00-16.00	15.75	-	15.75	REF. 2
STAFF OFFICE	1	9	9.00-16.00	5.00	15%	51.75	ARCH. DATA. P. 199
CONFERENCE ROOM	1	10	9.00-16.00	2.00	30%	26.00	ARCH. DATA. P. 237
FILING CABINET	5	-	-	0.94	-	4.70	REF. 2
			TOTAL	98.20	30%	127.66	
2. EDUCATION SECTION							
DEPARTMENT HEAD'S RM	1	1	9.00-16.00	15.75	-	15.75	REF. 2
STAFF OFFICE	1	2	9.00-16.00	5.00	15%	11.50	ARCH. DATA. P. 199
EDUCATIONAL SERVICE AREA	1	1	9.00-16.00	5.00	15%	5.75	ARCH. DATA. P. 199
PUBLIC INFORMATION AREA	1	1	9.00-16.00	5.00	15%	5.75	ARCH. DATA. P. 199
WAITING ARE	1	3-4	9.00-16.00	1.50	-	6.00	ARCH. DATA.
PRESS ROOM	1	2	9.00-16.00	40.00	-	40.00	OBSERVATION
FILING CABINET	5	-	-	0.94	-	4.70	REF. 4
TOILET 1WC. 1U. 1LAV.	1	-	9.00-16.00	2.94	80%	5.30	TIME SAVER

ELEMENT	AMOUNT	USER	OPERATION TIME	AREA PER UNIT	CIR.	TOTAL AREA	REFERENCE
SEMINAR RM.	2	50	9.00-16.00 TOTAL	- 154.75	- 30%	60.00 201.20	expectation
EDUCATIONAL SERVICE							
1. EDUCATIONAL FOR CULTURE							
CLASS ROOM	2	30	9.00-16.00	0.60	30%	40	ARCH. DATA. P. 134
BASKETWARE WORKSHOP	1	25	9.00-16.00	1.00	30%	32	REF. 21
BLOTH = HANDICRAFT WORKSHOP	1	25	9.00-16.00	4.00	30%	130.00	REF. 20
CLAY MODELLING AND POTTERY	1	25	9.00-16.00	0.90	30%	29.00	REF. 22
STORAGE	1	-	9.00-16.00	4, 4, 6	-	14.00	EXPECTATION
TOILET M. 2WC 2U 1LAV.	1	-	9.00-16.00	5.88	80%	9.14	TIME SAVER
F 3WC 1LAV.	1	-	9.00-16.00	5.30	80%	9.54	TIME SAVER
			TOTAL	264.18	30%	343.43	
2. LKBRARY							
CHIEF LIBRARIAN	1	1	9.00-16.00	8.10	-	8.10	REF. 13
VICE-LIBRARIAN ASSISRANT	1	2	9.00-16.90	13.20	-	13.20	REF. 14
ASSISTANT	1	5	9.00-16.00	5.00	15%	27.25	ARCH. DATA. P. 199

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	AMOUNT	USER	OPERATION TIME	AREA PER UNIT	CIR	TOTAL AREA	REFERENCE
REPAIRING SECTION	1	2	9.00-16.00	17.50	-	17.50	REF. 15
TOILET M 1WC 1U 1LAV.	1	-	9.00-16.00	2.94	80%	3.82	TIME SAVER
F 2WC 1LAV.	1	-	9.00-16.00	3.80 10%	80%	4.90	TIME SAVER
LOBBY	1	321	9.00-16.00	reading area	-	88.2	TIME SAVER
DISPOSITARY	1	-	9.00-16.00	4.00	-	4.00	EXPECTATION
CIRCULATION DESK	1	2	9.00-16.00	5.00	-	5.00	EXPECTATION
ZEROX AREA	1	1	9.00-16.00	3.00	-	3.00	REF. 16
CARS CATALOGUE	1	-	9.00-16.00	1.68	-	1.68	REF. 17
READING AREA	1	321	9.00-16.00	225.00	-	882.75	ANALYSIS
BOOK STACKS	1	20000	9.00-16.00	117.00	-	117.00	ANALYSIS
AUDIO - VISUAL ROOM	1	20	9.00-16.00	0.96	30%	24.96	REF. 18
MICROFILM ROOM	1	1	9.00-16.00	3.60	-	3.60	ANALYSIS
BOOK STORSGE	1	-	9.00-16.00	20.00	-	20.00	EXPECTATION
TOILET M2WC 2U 1LAV.	1	-	9.00-16.00	5.08	80%	6.60	TIME SAVER
F 3WC 1LAV.	1	-	9.00-16.00	5.30	80%	6.89	TIME SAVER

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	AMOUNT	USER	OPERATION TIME	AREA PER UNIT	CIR.	TOTAL AREA	REFERENCE
TAPE STORAGE	1	-	9.00-16.00	10.00	-	10.00	analysis
SOUND LAB AND CONTROL	1	15	9.00-16.00	23.92	-	23.92	analysis
			TOTAL	1272.38	30%	165.05	
3. LECTURE THEATRE							
SEATING	1	200	9.00-16.00	0.60	-	158	ARCH. DATA. P. 134
FOYER	1	24	9.00-16.00	0.64	-	16.00	ARCH. DATA.
STAGE	1	1	9.00-16.00	15.00	-	45.00	ARCH. DATA.
PROJECTION ROOM	1	1-2	9.00-16.00	9.00	-	9.00	TIME SAVER P. 265
PREPARATION	1	2-4	9.00-16.00	5.00	-	5.00	EXPECTATION
STORAGE	1	-	24 HOURS	9.00	-	9.00	EXPECTATION
TOILET 2WC 2U 1LAV.	1	-	9.00-16.00	5.08	80%	9.45	TIME SAVER
3WC 2LAV.	1	-	9.00-16.00	6.10	80%	10.98	TIME SAVER
			TOTAL	262.43	30%	431.15	
4. LECTURE ROOM							
SEATING	1	50	9.00-16.00	0.60	-	30.00	ARCH. DATA. P. 134
STAGE	1	1	9.00-16.00	24.00	-	24.00	EXPECTATION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	AMOUNT	USER	OPERATION TIME	AREA PER UNIT	CIR.	TOTAL AREA	REFERENCE
TECHNICAL QUARTER			TOTAL	54.00	30%	70.20	
1. TECHNICAL OFFICE							
DEPARIMENT HEAD'S ROOM	1	1	9.00-16.00	15.75	-	15.75	ref. 2
ASISTANT'S ROOM	1	6	9.00-16.00	5.00	15%	34.50	ARCH. DATA. P. 199
LOUNGE	1	20	9.00-16.00	1.50	30%	39.00	ARCH. DATA
LOCKER ROOM	1	20	9.00-16.00	0.66, 0.5	30%	30.16	ARCH. DATA P. 280
WOODWORKING SHOP	1	2	9.00-16.00	32.00	-	32.00	TIME SAVER P. 74
ART METAL WORKSHOP	1	2	9.00-16.00	23.40	-	23.40	TIME SAVER P. 75
PLASTIC AND GLASS WORKSHOP	1	2	9.00-16.00	12.00	-	12.00	TIME SAVER P. 74
MODEL-BUILDING SHOP	1	2	9.00-16.00	12.00	-	12.00	TIME SAVER P. 74
PHOTOGRAPHIC LABORATORY	1	2	9.00-16.00	30.00	-	30.00	EXPECTATION
MECHANICAL ROOM	1	-	24 HOURS	40.00	-	40.00	ANALYSIS
FAN COIL ROOM	1	-	24 HOURS	10.00	-	10.00	ANALYSIS
TOILET M.2WC 2U 1LAV.	1	-	9.00-16.00	5.08	80%	6.00	A. DATA
W.3WC 1LAV.	1	-	9.00-16.00	5.30	80%	9.54	A. DATA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	AMOUNT	USER	OPERATION TIME	AREA PER UNIT	CIR	TOTAL AREA	REFERENCE
2. PERMANENT EXHIBITION							
HISTORY OF CULTURAL	1	-	9.00-16.00		-	130.68	ASALYSIS
BELIEF	1	-	9.00-16.00		-	191.61	ASALYSIS
LITERATURE	1	-	9.00-16.00		-	157.06	ASALYSIS
FLOK ART	1	-	9.00-16.00		-	253.86	ASALYSIS
HANDICRAFT	1	-	9.00-16.00		-	61.09	ASALYSIS
LIFE & CUSTOM	1	-	9.00-16.00		-	175.05	ASALYSIS
RECREATION	1	-	9.00-16.00		-	120.10	ASALYSIS
			TOTAL	1089.45		1416.28	
TOILER M. 3WC 3U 2LAV = 11.80							
W. 4WC 2LAV. = 13.70							
3. TEMPORARY EXHIBITION	1	-	9.00-16.00	345	-	345	ANALYSIS
STORAGE	1	-	24 HOURS	80	-	80	ANALYSIS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	AMOUNT	USER	OPERATION TIME	AREA PER UNIT	CIR.	TOTAL AREA	REFERENCE
4. OUT - DOOR	1	-	9.00-16.00		-	281.5	ANALYSIS
			TOTAL	2182.78	-	2182.78	
THEATRES							
LOBBY	1	67	9.00-16.00	0.64	-	43.00	ARCH. DATA
TICKET BOOTH	1	3	9.00-16.00	1.24	-	3.72	REF. 8
SEATING	1	400	9.00-16.00	1.05	-	420.00	ARCH. DATA P. 351
STAGE	1	40	9.00-16.00	225.00	-	225.00	ANALYSIS
PROJECTION ROOM	1	2	9.00-16.00	18.00	-	18.00	TIME SAVER P. 304
FILM STORAGE	1	-	24 HOURS	4.00	-	4.00	EXPECTATION timeSAVER
LIGHTION CONTROL	3	3	9.00-16.00	12.00	-	36.00	P. 304
TECHNICAL CONTROL ROOM	1	2	9.00-16.00	12.00	-	12.00	ARCH. DATA P. 355
SCENE STORAGE	1	-	9.00-16.00	90.00	-	90.00	TIME SAVER P. 304
STAGE MENAGER	1	1	9.00-16.00	13.50	-	13.50	TIME SAVER P. 304
REHERSAL ROOM	1	80	9.00-16.00	67.50	-	67.50	TIME SAVER P. 304
DRESSING ROOM	6	80	9.00-16.00	64.20	-	61.20	TIMESAVER P. 304

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	AMOUNT	USER	OPERATION TIME	AREA PER UNIT	CIR.	TOTAL AREA	REFERENCE
GREEN ROOM	2	100	9.00-16.00	1.50	30%	195.00	ARCH. DATA
WORK SHOP	1	7	9.00-16.00	108.00	-	108.00	TIME SAVER P. 304
STAGE STORAGE	1	-	24 HOURS	36.00	-	36.00	EXPECTATION
LOADING AREA	1	-	24 HOURS	36.00	-	36.00	EXPECTATION
STORAGE	1	-	24 HOURS	36.00	-	36.00	EXPECTATION
ASISTANT'S ROOM	1	7	9.00-16.00	5.00	15%	40.25	ARCH. DATA. P. 199
PUBLIC TOILET							
M. 3WC 2U 1LAV.	1	-	9.00-16.00	16.58	80%	11.80	TIME SAVER
F. 4WC 2LAV.	1	-	9.00-16.00	7.60	80%	13.70	TIME SAVER
STORAGE TOILET							
M. 2WC 2U 1LAV.	1	-	9.00-16.00	5.08	80%	6.60	time saver
F. 3WC 1LAV.	1	-	9.00-16.00	5.30	80%	9.54	TIME SAVER
STAFF LOUNGE	1	8	9.00-16.00	1.50	30%	15.60	ARCH. DATA
			TOTAL	1502.50	30%	1953.25	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	AMOUNT	USER	OPERATION TIME	AREA PER NNIT	CIR.	TOTAL AREA	REFERENCE
AMPHITHEATRE							
STAGE	1	60-80	9.00-16.00	300.00	-	300.00	ANALYSIS
BACK STAGE	1	60-80	9.00-16.00	1.50	-	120.00	ARCH. DATA
SEATING	1	1500	9.00-16.00	0.375	-	562.5	ARCH. DATA P. 317
TICKET BOOTH	1	3	9.00-16.00	1.24	-	3.72	REF. 8
PLAZA	1	334	9.00-16.00	0.64	-	210.00	ARCH. DATA
			TOTAL	1196.22	-	1196.22	
รวมทั้งหมด			=	15+19.22		ตารางเมตร	
รวม OPEN SPACE 30%			=	19654.79		ตารางเมตร	
รวมพื้นที่ศูนย์ศิลป์และวัฒนธรรมภาวภาคตะวันตก			=	19655		ตารางเมตร	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อมูลพื้นฐานทางสถาปัตยกรรมขององค์ประกอบหลักของโครงการ

5.3.1 สำนักงานและส่วนบริหาร

การจัดสำนักงานในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 2 ระบบคือ

1. ระบบการจัดออกเป็นห้องโดยเฉพาะ (THE INDIVIDUAL ROOM SYSTEM) นิยมกันมากในยุโรป มีกฎคือกำหนดในการติดคอเข้าถึงห้องต่าง ๆ โดยลักษณะเช่นนี้จะมีข้อดีคือ เป็นสัติกเป็นส่วนตัว (PRIVACY) และสบาย แต่มีข้อเสียที่ราคาสูง
2. ระบบการจัดแบบเปิดตลอด (THE OPEN LAYOUT) ไม่ต้องคำนึงถึงการไขทางติดคอภายในระหว่างห้อง (CORRIDOR) ระบบนี้เราสามารถใช้นี้ที่ห้องทั้งหมดโดยวางเค็มที่สำหรับจะทำเป็นที่ทำงานต่าง ๆ โดยไม่มีผนังหรือ PARTITIONS มาบัง ทำให้มีราคาถูกกว่าแบบแรก แต่ต้องมีระบบที่จะระบายอากาศโดยมีประสิทธิภาพ และต้องคำนึงถึงไฟฟ้าซึ่งต้องใช้แสงธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นระบบไฟฟ้าจะต้องดีด้วย

ในการจัด LAY OUT ในการวางแปลนมักจะขึ้นอยู่กับสัดส่วนของเส้นแบ่ง เนื้อที่ของคณยในที่จะแบ่งเอาไว้ (GRID) โดยถือหลักมาจากการใช้เนื้อที่ของคณงาน 1 คน ใช้เนื้อที่เท่าไร เป็นเกณฑ์ แล้วแบ่งเนื้อที่ออกมาด้วยเส้นแบ่ง (GRID) ว่าช่วงหนึ่ง ๆ จะใช้คนทำงานกี่คนและก่อนที่จะกำหนดส่วนต่าง ๆ ลงไปจำเป็นจะต้องให้แน่ใจเสียก่อนถึงความต้องการและประโยชน์ใช้สอยว่าจะมีความผิดพลาดในภายหลัง เนื้อที่สำหรับพนักงานกับเจ้าหน้าที่อาวุโสหรือผู้จัดการควรจะแยกเป็นส่วนต่างหาก โดยเฉพาะในกรณีที่ต้องเป็นห้องเล็กห้องน้อย การจัดแบบ 2 ห้องหรือ 1 เนื้อที่เป็นแบบที่ตีที่สุด บางครั้งอาจใช้มาตรฐานในการที่จะให้ได้เนื้อที่ใช้สอยมากที่สุด

การเพิ่มจำนวนโต๊ะ เนื้อที่สำหรับชั้นไว้ของตงกำหนดด้วยรวมทั้งตู้เก็บ เอกสารหรือหรือตู้เก็บพวกการ์ดต่าง ๆ ขนาดที่น้อยที่สุดคือ 1.6 - 2.03 และระยะระหว่างโต๊ะถึงกำแพงเป็น 0.75 หรือ 0.70 เมตรก็ได้ ถ้าห้องหรือชั้นวางของไม่สูงเกิน 0.90 เมตร ระยะที่ว่างโต๊ะห่างจากกำแพงเป็น 0.70 - 1.75 ซึ่งจะไม่ทำให้พนักงานหยิบของโต๊ะสะดวกโดยไม่ต้องกลัวจะสูงเกินไป

การจัดกำแพงเปิดเป็นการจัดผังของสำนักงานแบบไม่ลงมีเงาเงินเชื่อมภายในที่กว้างขวาง (CORRIDORS) การจัดแบบนี้ไฟฟ้าที่ใช้ต้องมีมากพอและการถ่ายเทอากาศก็ดีด้วย

ในอเมริกาการจัดแบบเปิดเป็นที่นิยมกันมาก การจัดระบบนี้มักจะขึ้นอยู่กับการแบ่งพื้นที่ห้องในชั้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่าง ๆ ที่จะจัดสำนักงานซึ่งมักจะมีเนื้อที่กว้าง และการที่จะจัดให้เป็นห้องเล็กห้องน้อยนั้นมักจะ
ไม่ค่อยทำกัน จะมีก็แต่ห้องผู้จัดการหรือห้องที่มีอาวุโสเท่านั้น ฉะนั้นในการจัดห้องแบบเปิดนี้
จึงเป็นการจัดที่ประหยัดในค่านราคาและมีความเหมาะสมในการใช้เนื้อที่ และการจัดผนังก็มัก
จะทำแบบให้เคลื่อนที่ได้ (REARRANGING MOVABLE PARTITION) สะดวกใน
การควบคุมการทำงาน ประหยัดไฟฟ้า เต็มข้อเสียอยู่ที่เกี่ยวกับเรื่องเสียง เพราะเป็นสำนักงาน
ที่โล่งตลอดไม่มีผนังที่ปิดกันทับทำให้เสียงสามารถก่อให้เกิดความรำคาญแก่พนักงานบ้าง เราอาจ
อาจจะแก้ไขใต้วงโดยการออกแบบเพดานและผนังห้องหรือกำแพงห้องเล็กไม่ได้ทั้งหมด

การจัดแบบนี้ทำให้เกิดปัญหาขึ้นมาว่าจะทำให้การทำงานของพนักงานมีประสิทธิภาพ
สูงขึ้นหรือน้อยลงกว่าการแบ่งเป็นห้อง ๆ ซึ่งพอจะพูดได้ว่าขึ้นอยู่กับ การเคยชินของพนักงานแต่ละ
แห่ง คนในยุโรปมักนิยมแบบเป็นห้องเล็กห้องน้อย เพราะมีความรู้สึกเป็นส่วนตัวมากกว่า คนทำ
งานไม่ค่อยไปกังวลอยู่กับคนงานคนอื่น การจัดแบ่งเป็นห้องนี้มักจะไม่นิยมกันมากนัก เพราะ
ราคาสูงมาก ถึงแม้จะมีข้อดีอยู่ที่การดำเนินงานอย่างก็ตาม การจัดผนังแบบเปิดในห้องที่
มีขนาดใหญ่ขึ้นนั้นเป็นการยกเลิกการใช้ทฤษฎีแบบมีทางเดินภายในอาคารโดยสิ้นเชิง จะมีก็แต่
ทางเดินติดต่อกันระหว่างชั้นเท่านั้น

ผลรับที่ได้มากที่สุดในการจัดแปลนแบบเปิด (OPEN LAYOUT) ก็คือการประหยัด
เนื้อที่ซึ่งเนื้อที่สุทธิในการจัดสำนักงานสำหรับคนงานในหนึ่งเนื้อที่คือ 7.5 - 8.5 ตารางเมตร
ต่อ 2 คน ผู้เชี่ยวชาญชาวเยอรมันได้เคยแถลงไว้ว่าอาจลดลงมาเหลือ 4 - 5 ตารางเมตร
ในกรณีการวางผังแบบ OPEN LAYOUT KENNETH HIRIPNEN ใช้ขนาด 6 - 8 ตาราง
เมตร ซึ่งจะรวมเนื้อที่สุญญากาศเข้าไปด้วยและระยะที่กำหนดให้โต๊ะคือโต๊ะเป็น 1.0
เมตร หรือ 1.30 เมตร ขนาดของโต๊ะจะเป็น 0.80 คูณ 1.50 และการจัดแบบนี้ต้องการ
ทั้งความกว้าง - ลึก

สำหรับเนื้อที่ที่ใช้ในการทำงานของเจ้าหน้าที่คนหนึ่งต้องไม่น้อยกว่า 5 ตารางฟุต
โดยเฉลี่ยความสูงของห้องไม่เกิน 2.60 นั้น คือต้องการเนื้อที่ในการทำงานประมาณ 42-66
ตร. ฟุตต่อคน ทั้งนี้เป็นเนื้อที่เพียงพอสำหรับการนั่งโต๊ะ เก้าอี้ และจัดเป็นทางเดินด้วยถ้าหาก
เป็นส่วนที่ติดต่อกับบุคคลภายนอกด้วย เนื้อที่กองเต็มเป็นอ่าวน้อย 20 ตร. ฟุต และมีความ
กว้างหลังโต๊ะประมาณ 2 ฟุตเป็นอย่างต่ำเพื่อการสะดวกในการนั่ง ส่วนทางเดินก็คำนึงถึง
ความกว้างของร่างกายคนโดยประมาณ 20-22 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3.2 รานอาหาร

1. แบบจัดเป็นร้านอาหาร คือ การจัดแบ่งบริเวณจำหน่ายอาหารภายในห้องอาหารออกเป็นร้าน ๆ แต่ละร้านจะมีบริเวณประกอบอาหารและบริเวณขายอาหารของตนเอง การให้บริการอาหารโดยวิธีการสั่งอาหาร แล้วจะมีคนบริการอาหารให้ถึงที่

2. จัดแบบขายเป็นช่อง ๆ คือการจัดแบ่งเป็นบริเวณจำหน่ายอาหารภายในห้องอาหารเป็นช่อง ๆ อาหารที่จำหน่ายเป็นอาหารสำเร็จรูปเรียบร้อยแล้ว อาจจะมีที่ประกอบอาหารเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น ก๋วยเตี๋ยว หรือสำหรับอุ่นอาหารและมีบริเวณล้างจานอยู่ด้านหลังของช่องจำหน่ายอาหาร การให้บริการแบบนี้ จะต้องช่วยตัวเองคือเดินซื้ออาหารและชำระเงินในแต่ละช่อง

3. จัดแบบเป็นคาเฟ่เรีย เป็นระบบบริการอาหารโดยผู้รับบริการทุกคนช่วยตนเองโดยจัดเป็นเคาน์เตอร์จำหน่ายอาหาร ผู้ให้บริการจะต้องเข้าแถวเดินเดินไปรับอาหารจากที่เคาน์เตอร์ เริ่มจากตอนต้นของเคาน์เตอร์และเดินไปจนสุดปลายเคาน์เตอร์และชำระเงิน

4. แบบจัดเป็นแดนทีน (CANTEEN) การบริการอาหารแบบแดนทีนไม่มีการจำหน่ายอาหารหนักและเป็นเวลา แต่เป็นอาหารว่างจำหน่ายได้ตลอดวัน จะมีที่ขายอาหาร ที่เก็บของเช่น น้ำอัดลม มีอุปกรณ์ที่สามารถปรุงอาหารง่าย ๆ

บริเวณจัดแบบ

- มุมหนึ่งของห้องอาหาร

- ตามจุดต่าง ๆ ของสถานที่

- ตามจุดพักผ่อนของผู้ให้บริการ

การจัดโต๊ะอาจใช้โต๊ะที่สามารถเก็บพับได้วางไว้เป็นจุด ๆ อาจมีร่มไว้บังแดด
ขนาดเนื้อที่ที่ต้องการสำหรับการออกแบบคาเฟ่เรีย

ข้อมูลต่อไปนี้เป็นการแสดงความสัมพันธ์ของขนาดเนื้อที่ที่จัดเป็นเพื่อการเขียนแบบคาเฟ่เรียและครัว ซึ่งไม่ใช่ตัวเลขแสดงขนาดที่แน่นอนในการออกแบบครั้งสุดท้าย เพราะแต่ละงานย่อมมีลักษณะพิเศษและความแตกต่างกันออกไปสำหรับครัวควรจะมีควมรู้เพียงหกอ่อนที่จะเขียนแบบสำเร็จ ข้อมูลต่อไปนี้ได้มาจากการศึกษาเปรียบเทียบมาตรฐานจากการจัดครัวของหนังสือ BUILDING AND DESIGN STANDARDS และหนังสือ TIME SAVER STANDARDS และจากการปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญด้านโภชนาการของไทย ได้แก่ ม.ล. เต็ม ชุ่มสาย ผู้จัดการคาเฟ่เรียขององการซีไอ และคาเฟ่เรียธนาคารกรุงเทพ หัวหน้าฝ่ายโภชนาการโรงพยาบาล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่เอกสารนี้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอมูล

เนื้อที่ที่โครงการของบริเวณรับประทานอาหาร 1.10 - 1.40 ตารางเมตร/คน
เนื้อที่ที่โครงการของส่วนบริการ(ครัว) 20%ของพื้นที่รับประทานอาหาร โดยแยกรายละเอียด
ออก เป็น

1. ที่เตรียมอาหาร		
- เตรียมของแห้ง	4%	ของเนื้อที่ครัว
- เตรียมผัก	7%	"
- เตรียมเนื้อสัตว์	4%	"
2. ที่ประกอบอาหาร		
- ซองหวาน	12%	"
- ซองลาว	6%	"
3. เกมอาหารเตรียมบริการ	6%	"
4. ล้างจาน	10%	"
5. ทางเดิน	33%	"
รวม	100%	
เนื้อที่ส่วนบริการครัว		
1. ที่รับอาหาร	10%	"
2. ที่เก็บอาหาร		
- เก็บอาหารแห้ง	10%	"
- เก็บผัก	6%	"
- เก็บเนื้อสัตว์	4%	"
- เก็บเครื่องคั้น	5%	"
3. เก็บขยะ	5%	"
4. ห้องทำงาน	5%	"
5. ส่วนบริการอื่น ๆ	20%	"
รวม	65%	"

เนื้อที่ของบริเวณเคาน์เตอร์บริการอาหารใช้เนื้อที่ประมาณ 20% ของพื้นที่เตรียม
อาหาร หรือถ้ามีแถวบริการอาหาร 2 แถว ใช้เนื้อที่ 80 ตารางเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดส่วนต่าง ๆ

1. SERVICE COUNTER ควรจัดใหม่ความสัมพันธ์กับทางเข้า เพื่อให้เนื้อที่เหลือเป็นทางเดิน ไม่ควรให้เกิดการพลุกพล่านตรงทางเข้า
2. การจัดโต๊ะควรจัดใหม่ เนื้อที่น้อยที่สุดแก่คนไ้มากและสะดวก
3. ห้องครัวควรอยู่ติดกับ
4. ห้องเก็บของ (STORAGE) ควรเข้าโดยตรงจากห้องครัวได้ และใกล้กับทางติดต่อกับทางจอดรถ กระจายของ

ส่วนประกอบที่จำเป็น

1. การให้แสงสว่างตามธรรมชาติ ห้องอาหารมักจะกำหนดให้ได้แสงธรรมชาติถึง 2 คาน แสงวิทยาศาสตร์กำหนดการให้แสงไว้ดังนี้
ที่พักรับประทานอาหาร 50 กำลังเทียน ครัว 20 กำลังเทียน
2. การให้สี สีของห้องอาหารนี้ควรเป็นสีอ่อน ๆ เช่นขาว ฟ้าอ่อน ส้มอ่อน ก่อให้เกิดบรรยากาศที่อบอุ่นรับประทาน สีที่เหมาะสมที่สุดคือแก่ สีเหลือง
3. การระบายลมและความร้อน อาจใช้เครื่องระบายความร้อนช่วยทั้งในห้องอาหารและครัว
4. ที่ค้ำน้ำติดตั้งในที่ที่สะดวกและเข้าถึงง่าย
5. โต๊ะ เก้าอี้ ควรเป็นแบบที่เคลื่อนย้ายได้และไม่ก่อให้เกิดเสียงดัง

ตำแหน่งที่เหมาะสมที่ตั้งห้องอาหาร

ตำแหน่งของห้องอาหารไม่จำเป็นต้องอยู่ศูนย์กลาง แต่ควรอยู่ในตำแหน่งที่ทุกคนจะสามารถไปถึงได้อย่างสะดวก ทั้งจากตึกอำนวยการ จากห้องแสดงนิทรรศการ จากห้องสมุด ห้องปฎิภาณและบรรยาย จะต้องอยู่ในทำเลที่เหมาะสมในการรับประทานและพักผ่อนคลายอารมณ์จากความตึงเครียด และต้องหोजจะจัดให้มีทางบริการได้สะดวก

สำหรับหลักในการพิจารณาเลือกที่ตั้งของห้องอาหาร เราอาจแยกพิจารณาได้เป็นข้อต่อไปนี้

1. ข้อพิจารณาในการเลือกที่ตั้งของครัว

1.1 ควรตั้งในที่ไกลจากบริเวณที่ชุมชนใหญ่ผ่านไปมา และไกลจากบริเวณห้องแสดงนิทรรศการ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเสียงของการทำงานและกลิ่นอาหารกระจายเข้าไปรบกวน

เอกสาร คณะกรรมการนิทรรศการ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 อยู่ในบริเวณที่รถส่งของจะเข้าถึงได้ เพื่อสะดวกในการส่งอาหารแต่ละวันโดยทั้งอาหารแห้ง เช่น ข้าวสารซึ่งหนักมาการถเข้าถึงที่ไม่ได้จะต้องสิ้นเปลืองแรงงานและเวลามาก

1.3 ไม่ควรอยู่ตามเหนือลมของอาคารนิทรรศการ เพราะจะทำให้กลิ่นอาหารเข้าไปรบกวนการชมนิทรรศการ

2. ข้อพิจารณาในการ เลือกสถานที่ตั้งของบริเวณห้องอาหาร

2.1 ควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ผู้ชมส่วนใหญ่จะเข้าไปถึงได้ง่าย

2.2 เป็นบริเวณที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ แม้บริเวณอื่นของพิพิธภัณฑ์จะปิด

3. ข้อพิจารณาในการ เลือกทิศทางวางผังห้องอาหาร

3.1 ทิศทางลม ทิศครีวและห้องอาหารควรสร้างให้ตามยาวขวางทางลมที่พัดเป็นส่วนใหญ่ในรอบปีคือ ตะวันตกเฉียงใต้ จะทำให้ครีวและห้องอาหารไม่ร้อน เป็นที่พอใจของพนักงานและผู้ริโภค

3.2 ทิศทางแดด จะต้องไม่รับแดดจนเกินไปเพราะจะทำให้เกิดความร้อนและอบอ้าว ควรให้ตามยาวรับแดดน้อยกว่าด้านแคบ อาคารควรมีชายคายาวพอสมควร เพื่อป้องกันแดดและฝน

5.3.3 ห้องปาฐกถาและฉายภาพยนตร์ (LECTURE AND FILM AUDITORIUM)

ห้องปาฐกถาและฉายภาพยนตร์ใช้สำหรับการประชุม แสดงปาฐกถา ฉายภาพยนตร์และการแสดงทางศิลปะ เช่น บทละคร บทกวี และดนตรี ที่ใช้ผู้แสดงไม่มากนัก (ไม่เกิน 15 คน)

โดยทั่วไปห้องปาฐกถาและฉายภาพยนตร์มี 2 ชนิดคือ

1. แบบมี BALCONY

2. แบบไม่มี BALCONY

ปริมาตรของ AUDITORIUM

ปริมาตรของ AUDITORIUM ขึ้นอยู่กับวงดนตรีที่บรรเลงและจำนวนผู้ฟัง

CONTENTS

ของ AUDITORIUM อาจอยู่ระหว่าง 150,000 - 1,000,000 ลูก

บาทสี่ผู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
- วงดนตรีขนาด 40 - 50 คน จะมีเสียงที่ดังเมื่อบรรเลงใน AUDITORIUM
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ที่มีขนาด 100,000 - 200,000 ลบ.ฟุต

- วง SYMPHONY ที่สมบูรณ์ขนาด 60 - 100 คน ควรใช้ปริมาตรของ
ห้องขนาด 300,000 - 800,000 ลบ.ฟุต
- AUDITORIUM ขนาดจุ 1,000 คน ควรใช้ปริมาตร 125 ลบ.ฟุตต่อ
คน
- AUDITORIUM ขนาดจุ 2,000 คน ควรใช้ปริมาตรไม่เกิน 175 ลบ.
ฟุตต่อคน

แตงวงอาจมีปริมาตรถึง 200 ลบ.ฟุตต่อคน แต่อย่างไรก็ตามการใช้วงดนตรี
ขนาดใหญ่บรรเลงใน AUDITORIUM ขนาดเล็กเกินไปหรือใช้วงดนตรีขนาดเล็กบรรเลงใน
AUDITORIUM ใหญ่มาก ๆ จะทำให้เกิดเสียงที่ไม่เหมาะสม
การจัดส่วนต่าง ๆ ควรมีลักษณะดังนี้

LOBBY บริเวณนี้จะต้องมีขนาดเท่ากับจำนวนคน ซึ่งบริเวณนี้จะมีคนคับคั่งมาก
การรอคอยมักจะมีในบริเวณนี้เนื้อที่ประมาณ 1/6 ของพื้นที่นั่งชม

LOUNGE ระหว่างการหยุดพักการแสดงชั่วคราว ผู้ชมจะมานั่งพักผ่อนกันอยู่ในบริเวณนี้
จึงควรจัดห้องให้มีความกว้างและสูงพอสำหรับคนที่จะออกมาพักคุย ควรจะมีที่นั่ง มีโทรทัศน์
น้ำเย็นและใกล้กับทางเข้าไปยัง LAVATORIES ด้วย

LAVATORIES จะต้องเป็นทางที่ไปได้โดยไม่ต้องบอกกล่าว ห้องสำหรับผู้ชายและผู้
ชายและห้องแต่งตัวสำหรับผู้หญิง ควรมีที่แต่งตัว 1 ที่ต่อคนดู 600 ที่นั่งสำหรับห้องน้ำหญิง ควรมี
ที่ปัสสาวะ 5 ที่ อ่างล้างหน้า 3 ที่ และสาม 2 ที่ต่อ 1000 ที่นั่ง สำหรับผู้ชายมีสาม 5 ที่
และอ่างล้างหน้า 5 ที่

PROJECTION ROOM สูงกว่า CROSS OVER ด้านหลังของห้องประมาณ 8
- 10 ฟุต แถวหลังสุดไม่ควรเกิน 22.50 เมตร อย่างต่ำ 20.00 เมตร สูงสุดไม่เกิน 36
เมตร

ความลาดเอียงของพื้นในสายตาของผู้ที่ระดับ FIRST ROW ของที่นั่งจะมี SLOPE
ประมาณ 20° กับ STAGE หากเป็นโรงละครคอนแวนต์จะไม่เอียง

ความลึกของเวที จากกำแพงด้านหน้าถึงเวทีด้านหลังในประมาณ 7.80-12.00 เมตร

ลักษณะการจัดที่นั่ง

การจัดที่นั่งโดยทั่วไปมี 3 แบบคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. COMMON ONE BANK เป็นแบบการจัดที่นั่งแถวเดี่ยวตลอดริมทางเดินสองข้าง ซึ่งไม่ควรกว้างต่ำกว่า 1.50 เมตร (ตามเทศบัญญัติ) เหมาะสำหรับใช้กับหอประชุมขนาดกลาง จัดได้เป็นแบบ

ก. STRAIGHT ROW เป็นแบบแถวเดี่ยวตลอดแบบนี้ไม่ดีเพราะคนที่นั่งแถวริมจะต้องเอียงคอมมาก

ข. CURVE ROW เป็นแถวโค้ง (ความโค้งอย่างน้อยรัศมี 20 ฟุต) แบบนี้ดีกว่าแบบแรกคือ คนนั่งทั้งหมดได้รับความสบายทั่วถึงกัน แต่แบบนี้จะคงค่านิ่งถึงชนิดของพื้นซึ่งควรเป็นพื้น LEVEL FLOOR หรือ STEPPED FLOOR ถ้าแบบ INCLINED FLOOR ทำลำบาก

ทั้งสองแบบนี้ถ้าใช้กับหอประชุมกว้างแล้วไม่เหมาะสม เพราะที่นั่งแต่ละแถวยาวมาก คนที่นั่งกลางแล้วไม่เหมาะสม ไขว้ออกลำบาก ฉะนั้นระหว่างแถวควรกว้างอย่างน้อย 30 นิ้ว หรือ 80 เซนติเมตร (วัดจากหนักหลังถึงหนักหลัง) และทางเดินสองข้างต้องกว้างพอที่จะให้คนเดินสวนกันได้สบาย แบบนี้จึงใช้กับหอประชุมที่เล็ก ๆ ซึ่งแต่ละแถวมีที่นั่งไม่เกิน 14 ที่ (ในต่างประเทศ) แต่ในประเทศไทยแต่ละแถวไม่เกิน 20 ที่ (ตามเทศบัญญัติ)

2. TWOBANK ROW เป็นแบบที่จัดที่นั่งออกเป็น 2 ตอน โดยมีทางผ่านตรงกลาง และมีทางเดินสองข้างของแต่ละแถวอีกควยซึ่งเบ็ดเตล็ดเนื้อที่น้อยแต่บรรจุคนได้มากกว่า แบบนี้นิยมใช้กันมากในโรงมหรสพในประเทศไทย เพราะมีทางเดินส่วนทางซึ่งแต่ละทางกว้างไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร การจัดก็มี 2 วิธีเช่นกันคือ

ก. STRAIGHT ROW แบบนี้ขอเสียเหมือนข้อ 1 ก. แต่บรรจุคนได้มากกว่าแต่ละแถวหนึ่ง ๆ มีสองคอน ตอนหนึ่ง ๆ มีเก้าอี้ไม่เกิน 12 ที่

ข. CURVES ROW ดีกว่าข้อ ก. และคนที่นั่งชมได้รับการสะดวกสบายมากกว่า

3. THREE BANK ROW เป็นแบบที่จัดแถวแต่ละแถวออกเป็น 3 ตอน แต่มีทางเดินสองทางเท่านั้น เพราะสองข้างทางแถวติดกับกำแพงของห้อง เพื่อเป็นการประหยัดเนื้อที่ห้อง การจัดแบบนี้ใช้กับหอประชุมใหญ่ ๆ ทางเดินต้องไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร แบ่งออกเป็น 3 วิธี

ก. STRIGHT ROW แบบนี้ที่นั่งตอนริมไม่สบายเพราะต้องเอียงตัว เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข. STRAIGHT CENTER SIBE เบนนี้ไม่ค่อยดีเช่นเดียวกับวิธีแรก

ค. CURVED ROW เบนนี้ดีที่สุดเพราะทุก ๆ ที่นั่งไม่ว่าที่ใด ๆ ก็ได้รับ

ความสะดวกเต็มที่

TYPE OF ROW อาจใช้เป็นแถวตรงตัดตามขวางของตัวโรง ส่วนด้านข้างโค้ง
ไปข้างหรือทางที่อาจจัดเป็นแถวเส้นโค้งทั้งหมดซึ่งมีแบบดังนี้

1. STRAIGHT ROW

2. COMPOUND ROW

3. CURVED ROW

4. FAN ROW

อนึ่งรัศมีของแถวบนเส้นโค้ง (CURVED ROW) ระหว่างที่นั่งยาว 40 ฟุต อย่าง
น้อยจากจุดกึ่งกลาง ที่ห่างจากจุดประมาณ $1/8$ ของความยาวของจอในทางราบ
การจัดที่นั่ง

ก. แบบ TRADITIONAL SEATING เป็นการจัดที่นั่งแบบพับได้อย่างในสหรัฐ
อเมริกาทำให้เลี้ยที่นั่งน้อย ประมาณ $7/8$ ตร. ฟุตต่อ 1 ที่นั่ง

ข. แบบ CONTINENTAL SEATING เป็นแบบการจัดที่นั่งแบบยุโรป การจัดที่นั่ง
จัดอย่างธรรมดาตามแถว แต่ละแถวไม่จำกัดจำนวนเก้าอี้แล้วแต่ความสะดวกสบายของผู้ใช้ การจัด
เก้าอี้พับไม่ได้จัดโดยสะดวกสบายเหมาะสม BACK TO BACK 36 - 42 ฟุตเพื่อความสะดวก
สบายของผู้เข้าออกไม่ทำความรำคาญแก่ผู้ที่นั่ง เบนนี้กินที่ 8 - 9 ตร. ฟุตต่อ 1 ที่นั่ง
การจัดระดับที่นั่ง (ELEVATION OF SEAT)

ใน AUDITORIUM จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องยกระดับที่นั่งเพื่อผลทางด้านเสียงและ
เห็นได้ชัดยิ่งขึ้น ปัญหาข้อนี้ E. PETZOLD เป็นผู้ค้นพบซึ่งมีหลักว่าพนักพิงถึงหลังพนักพิง (PITCH BACK)
เปลี่ยนไปตามมุมของการมองไปยัง CENTER OF INTEREST ระยะหลังของ PITCH ที่กว้าง
มากมักใช้สำหรับคอนเสิร์ตกับส่วนที่อยู่ใกล้กับพื้นที่ของวงดนตรี หรือที่นั่งชั้นบน CLEARANCE ใน
การจัดที่นั่งบนที่นั่งที่ติดฝาผนังหรือจะต่องเว้นที่ไว้ระหว่างเก้าอี้กับผนังอย่างน้อย 1 นิ้ว
ประเภทของพื้นลาด แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. ทางลาดเดี่ยว (SINGLE SLOPE) ควรมีที่นั่งไม่เกิน 22 แถว อาจจุคนได้ประ
มาณ 200 คน จอควรมีขนาด 12 - 15 ฟุต ขอบล่างควรสูงกว่าระดับพื้น (DATUM) 32 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่นั่งแถวแรกห่างจากจอประมาณ 2.10 เมตร ส่วนความลาดแถวที่ 1 - 7 ไม่ตองลาดตั้งแต่แถวที่ 7 ขึ้นไปมีความต่างกันของความลาดประมาณ 3 นิ้วต่อ 1 แถว

2. ทางลาดสองทาง (DOUBLE SLOPE) พื้นชนิดนี้ควรสูงกว่าแบบแรกคือสูงประมาณ 84 นิ้ว ความลาดที่ทางเข้าเวทีทำเป็น SLOPE ไม่นิยมทำเป็น STEP จะทำความลาดไปถึง STAGE และยก STAGE เป็น PLATFORM ทางหากก็ได้

3. ลาดสองทางมี STADIUM เฉพาะ STADIUM นั้นจะต้องยกขึ้นชั้นให้สูงขนาดพื้น三尺ซึ่งควรมีขนาดอย่างน้อย 7 ฟุต และความลาดบน STADIUM เป็นมุมไม่เกิน 35° STEP ที่ใดประมาณเท่ากับ ความลาดทางเดิน นอกจากนี้เราต้องพิจารณาถึงว่าถ้าเก้าอี้มีแนวตรงกับความลาดของพื้นก็ตองมาก แต่ถ้าวางเอียงกับความลาดก็มันน้อย ถังนั้นหอประชุมหรือโรงมหรสพควรจะเป็นดังนี้

- ขนาดของจอภาพยนตร์ จะมีขนาดใดก็ตามยอมได้สัดส่วนสัมพันธ์กับระยะของแต่ละแถวถึงจอรวมกัน ทั้งความกว้างของแต่ละแถวถ้ากำหนดให้ SCREEN มีส่วนสูง 1 หน่วย ระยะของแต่ละแถวถึงจอตั้งแต่แถวแรกและแถวต่อไปเป็น 4.65 เมตรเป็นอย่างต่ำ 5.20 เมตร ขนาดทั่วไปพอดี 5.25 เมตรเป็นอย่างมาก

การหาขนาดของจอภาพยนตร์ เราสมมติให้จอกว้าง 1 หน่วย ส่วนของความกว้างของแถวที่นั่งก็เป็นสัดส่วน จากการค้นหาแถวหน้าของที่นั่งกว้างอย่างน้อยที่สุด 2.50 เมตร หรือ 3.00 เมตร เป็นอย่างมากที่สุดในการคิดตั้งจอภาพยนตร์ ยอมตองคำนึงถึงผลที่ได้จากทางทัศนวิสัยซึ่งได้แก่ มุมที่มองเห็นภาพในจอทั้งทางตรงและทางขวาง มุมที่จกัว่าเห็นภาพใดคั้นคือ 60° กับแนวคิ่งที่มุมบนของจอกับระดับผดแถวหน้าสุด และมุม 35° ใน กับเส้นคิ่งที่ตั้งฉากกับคานกว้างของจอซึ่งจกัว่าเป็นการอยู่ในที่ที่มีทัศนวิสัยที่อาจจะเห็นภาพบนจอได้ แต่ในส่วนหน้านิยมใช้มุม 40° ซึ่งเป็นแนวที่มองเห็นภาพใดคั้นที่สุด

- ACOUSTIC DESIGN OF AUDITORIUM

ความต้องการเกี่ยวกับการออกแบบ AUDITORIUM มีดังนี้

1. ความคองการเกี่ยวกับการออกแบบ

1.1 เสียงคิ่งสม่ำเสมอในทุกส่วน

1.2 เสียงตอง DIFFUSE

1.3 REVERBERATION TIME ที่เหมาะสมในการฟัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตองอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ไม่ควรมีเสียง SOUND DEFECT ดังนี้คือ

เสียงตอง ECHO, FLUTTER ECHO

- SOUND CONCENTRATION

-SOUND SHADOW

- ROOM RESONANCE

1.5 เสียงหรือการสั่นสะเทือนที่รบกวนต้องขจัด

5.3.4 ห้องสมุดศิลปะ

ห้องสมุดศิลปะเป็นส่วนประกอบที่เสริมให้โครงการพิพิธภัณฑ์สมบูรณ์ยิ่งขึ้นห้องสมุดศิลปะนั้น นอกจากจะเป็นที่สำหรับผู้เชี่ยวชาญของพิพิธภัณฑ์ได้ศึกษาค้นคว้า เพื่อประกอบการทำงานและการจัดแสดงแล้ว ยังใช้เป็นที่พักผ่อนความร่าเริงเกี่ยวกับกิจการงานของพิพิธภัณฑ์ และเปิดโอกาสให้คนนอกเข้ามาใช้ค้นคว้าเรื่องราวต่าง ๆ ทางศิลปะ

ขอคำนึงในการออกแบบห้องสมุด

- การให้แสงอย่างสม่ำเสมอ
- มีการควบคุมอุณหภูมิเพื่อรักษาสภาพหนังสือ โดยในระบบการปรับอากาศภายในอย่างสม่ำเสมอตลอดเวลา ซึ่งนอกจากจะรักษาสภาพหนังสือแล้ว ยังเพื่อความสะอาดสบายแก่ผู้ใช้บริการห้องสมุดอีกด้วย

- ตำแหน่งที่ตั้งไม่ให้มีการรบกวนจากภายนอกได้
- สามารถขยายได้เมื่อมีหนังสือเพิ่ม
- มีการควบคุมดูแลการเข้าออกโดยเจ้าหน้าที่ห้องสมุดหรือบรรณารักษ์
- ถ้าสามารถจัดให้ได้รับแสงธรรมชาติก็ควรทำ เพราะจะเป็นการช่วยลดการใช้พลังงานไฟฟ้าได้

ตำแหน่งเฟอร์นิเจอร์ภายในห้องสมุด

ชั้นวางหนังสือ การจัดวางชั้นอาจจัดวางตรงกลางห้องหรือข้าง ๆ มีที่ว่างสำหรับเป็นที่อ่านหนังสือให้เป็นสัดส่วนมากขึ้น การวางชั้นหนังสือกลางห้องควรวางระยะห่างกันระหว่างชั้น 1.50 เมตร ผู้ใช้จะไ้หยิบหนังสือได้โดยสะดวก

ชั้นวางเอกสาร ชั้นวางควรอยู่ไกลทางเข้าหรือเป็นที่คนเข้าถึงได้ง่ายหรือมองเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โค้งงายและไม่ไกลจากการควบคุมมากนัก เนื่องจากว่าวารสารได้มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงต้องการให้ผู้ใช้ห้องสมุดได้รับความรู้ทันต่อเหตุการณ์และเวลา

โต๊ะรับจำหน่ายหนังสือ เป็นโต๊ะที่จะมีผู้มาติดต่อยืมและคืนหนังสือเสมอ มักจะจัดวางอยู่ไกลทางเข่าออกเพราะเป็นการสะดวกแก่ผู้ใช้ในการยืมและคืนหนังสือหึ่งยังเป็นการช่วยให้เจ้าหน้าที่ควบคุมดูแลการยืมได้ดียิ่งขึ้น เพราะเมื่อผู้ใช้ยืมหนังสือไปแล้วเจ้าหน้าที่จะได้ตรวจดูเป็นครั้งสุดท้ายก่อนออกจากห้องสมุด

โต๊ะบริการราชการ ควรอยู่ในที่ที่เห็นได้ง่ายจากทางเข้า อยู่ตรงกลางระหว่างหนังสือทั่วไปและหนังสืออ้างอิง หรือให้ไกลกับเจ้าหน้าที่ที่บริการตอบคำถาม และโต๊ะรับจ่ายเพื่อผู้ใช้ใดคนหาหนังสือของห้องสมุดโดยสะดวก

ชั้นหนังสืออ้างอิง ควรอยู่ไกลกับบรรณวิักษ์ เพื่อจะได้ให้คำอธิบายหรือคำแนะนำแก่ผู้ใช้ ควรมีที่นั่งอ่านควยในกรณีที่มีเนื้อหามากพอ

โต๊ะเจ้าหน้าที่บริการตอบคำถาม ควรอยู่ในที่ที่มองเห็นง่ายไกลกับหนังสือทั่วไปและสะดวกในการติดต่อสอบถาม

ป้ายนิเทศการหรือคณิศการ เป็นที่ตั้งจุดใจควรอยู่ตรงข้ามทางเข่าออกให้ผู้ใช้ห้องสมุดเห็นได้ทันที เมื่อเขามาใช้ห้องสมุด

โต๊ะในห้องอ่านหนังสือ ควรจัดที่นั่งให้สอดคล้องตามบริ เวณชั้นหนังสือ ห่างกันประมาณ 1.50 - 1.80 เมตรระหว่างเก้าอี้ตัวหนึ่ง จักจากกึ่งกลางเก้าอี้ประมาณ 0.75 - 0.90 เมตร

ใส่ท่อนวัสดุ อาจเก็บไว้ในตู้ไกลกับเจ้าหน้าที่รับจ่ายหรือเป็นห้องต่างหาก

เครื่องถ่ายสำเนา ควรอยู่ในบริเวณหนังสืออ้างอิงเพื่อให้บริการสะดวกยิ่งขึ้น

เครื่องครุภัณฑ์ของห้องสมุด

ขนาดของชั้นหนังสือทั่วไป

1. ชั้นหนังสือชนิดไม่สูง 1.55 เมตร
2. ชั้นหนังสือชนิดโต๊ะสูง 2.10 - 2.15 เมตร ฐานสูง 0.10 เมตร ลึก 0.20 - 0.25 เมตรสำหรับหนังสือทั่วไป
ถ้าเป็นชั้นที่วางหนังสือได้ 2 แถวลึก 0.40 - 0.60 เมตร
ถ้าเป็นชั้นวางเรียงติดไปกับฝาผนังแต่ละช่องไม่เกิน 1.00 เมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่อผู้ยืมได้เห็นว่าไม่เหมาะสมในการนำมาใช้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสูง 1.05 เมตร กว้าง 0.90 - 0.92 เมตร ลึก 0.40-0.45 เมตร ถ้าจะไม่ให้ออกสารงอพิษควรใส่เพิ่มวารสารเดี่ยว

โต๊ะอ่านหนังสือ ขนาดโดยทั่วไปสูง 0.75 เมตร กว้าง 0.90 เมตร โต๊ะสี่เหลี่ยมผืนผ้าสามารถนั่งได้ 4 คน โต๊ะกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 36" 42" 48" การจัดโต๊ะในห้องหนังสือระยะระหว่างโต๊ะตัวหนึ่งถึงโต๊ะอีกตัวหนึ่ง 5" ระหว่างเก้าอี้กับเก้าอี้ติดจากตรงกลางเก้าอี้ 2" กับ 6"

โต๊ะสำหรับวางพจนานุกรม โต๊ะสำหรับวางพจนานุกรมหรือหนังสือที่เล่มใหญ่ขึ้น คอนกรีตเอนลาด ตอนกลางเป็นชั้นสำหรับวางหนังสือเล่มใหญ่ ๆ ได้ มีขนาดความสูง 1.08 - 1.10 เมตร กว้าง 0.60 เมตร ลึก 0.30 เมตร

รถเข็นหนังสือ ขนาดมาตรฐานของรถเข็นคือ กว้าง 0.37 - 0.40 เมตร ยาว 0.75 เมตร สูง 0.90 เมตร สำหรับขนาดใหญ่กว้าง 0.35 เมตร ยาว 1.00 ม. สูง 1.90 เมตร ชนิดที่จะเข้าไปอยู่ในตู้รับจ่ายหนังสือได้ กว้าง 0.55 เมตร ยาว 0.65 ม. สูง 0.75 เมตร

ตู้บัตรรายการ เป็นตู้ซึ่งประกอบด้วยลิ้นชักขนาดมาตรฐานสำหรับใส่บัตรรายการ หนังสือคือขนาด 3" 5" ลิ้นชักนี้วางซ้อนกันเป็นชั้น ๆ ตู้บัตรรายการมีหลายขนาดแล้วแต่ว่าจำนวนลิ้นชัก (แถวละ 5 ลิ้นชักเรียงกันเป็นแถวยาว กว้าง 33" ถึง 39" ความสูงแล้วแต่ลิ้นชักที่เพิ่ม)

ตู้มีเพียง 5 - 6 แถวซ้อนกัน (25 - 30 ลิ้นชัก) สูง 24" - 30" มีหลายแถว ขาส่ง 10" จำนวนลิ้นชักจะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับจำนวนหนังสือในห้องสมุด หนังสือเล่มหนึ่งต้องการบัตรรายการอย่างน้อย 3 ใบ

ลิ้นชักมาตรฐานยาว 14 3/4 นิ้ว ตู้บัตรใครราว 1,000 - 1,200 บัตร

ระบบป้องกันเสียงในห้องสมุด

การใช้วัสดุที่ช่วยไหลลดเสียงจะต้องได้รับการพิจารณาโดยละเอียดเช่น หินเก็บเสียงได้ 3% ของคลื่นเสียง อีก 9% จะสะท้อนกลับมามากขึ้น เราจะต้องพิจารณาเลือกใช้พื้นที่มีความเหมาะสม

วัสดุที่ใช้ดูดเสียงเราอาจจะใช้วัสดุใหม่ที่มีอยู่มากมายเช่น กระเบื้องยาง กระดาษอัด ม่านหนา ๆ และหนักเป็นต้น ส่วนการใช้เครื่องปรับอากาศในห้องสมุดจะเป็นการป้องกันเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า

รับทราบ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การให้แสงสว่างสำหรับห้องสมุด

การให้แสงสว่างสำหรับห้องสมุดทางที่ก็เป็นปัญหาสำคัญอันหนึ่งในการออกแบบ ความเข้มของแสง (ฟุต/กาลังเทียน) การสะท้อนแสง การตัดแสง การควบคุมแสง การเกิดเงา จะต้องคิดอย่างรอบคอบตลอดอาคาร แสงสว่างธรรมชาติถ้าจะใช้ควรหลีกเลี่ยงแสง โดยตรงและแสงกลางจากท้องฟ้า

เงาและแสงสะท้อนจะรบกวนสายตา เราจะสามารถหลีกเลี่ยงได้โดยการศึกษา และเลือกวัสดุที่จะนำมาใช้เป็นผนังบังแดดและเพดาน ควรมีสีสว่าง ๆ แต่มีความเข้มของ แสงน้อยกว่าบริเวณที่จัดไว้ให้อ่านหนังสือ ผนังและเพดานสีมันจะส่งผลร้ายควรหลีกเลี่ยงมากที่สุด หากเกิดการตักกันของแสงขึ้น(เราสามารถดูได้ที่อัตราเปรียบเทียบความสว่าง) จะเป็นการ เลวร้ายอย่างยิ่ง มักทำให้เกิดการเพ่งและเหนื่อยในการใช้สายตาอ่านหนังสือ อัตราการ เปรียบเทียบที่ว่ามีประมาณ 3 ต่อ 1 ในห้องถัดไป

ตารางจะชี้ให้เห็นถึงการขัดแย้งและการ เข้ากันได้ จะเป็นการปลอดภัยหากเราให้ มีแสงสว่าง 75 - 85 ฟุต/กาลัง เทียนที่บริเวณอ่านหนังสือและลดความ เข้มของแสงลงในที่ซึ่งมี เหตุการณ์ในสถานประกอบการและจิตวิทยา

- การใช้แสงไฟควรอยู่ในลักษณะแสงผสม
- อยู่ที่การ PLANNING อะไร เป็นสิ่งบังคับขนาด LIBRARY

การปรับอากาศในห้องสมุด

การระบายอากาศภายในห้องสมุดเป็นสิ่งที่เราจะละเลยไม่ได้โดยเด็ดขาด ความ สบายและอากาศที่เหมาะสมเป็นสิ่งทีทุกคนปรารถนา หากอากาศภายในห้องสมุดมีความอบอ้าว หรือหนาวจนเกินไปจะเป็นสิ่งที่รบกวนผู้ใช้ห้องสมุดเป็นอย่างมาก นอกจากจะเป็นการชักจูงไม่ให้ เข้าใช้แล้วยังก่อความรำคาญและหงุดหงิดอีกด้วย การใช้ห้องสมุดผู้ใช้จำเป็นมากที่จะต้องใช้สมาธิ หากห้องสมุดมีอากาศที่สบายพอเหมาะแล้วจะทำให้ผู้ใช้สามารถเข้าไปอยู่ในอาคารนั้น ๆ ได้นาน การระบายอากาศสามารถทำได้ 2 วิธีด้วยกัน

1. วิธีธรรมชาติ การระบายอากาศด้วยวิธีธรรมชาติ เป็นของดีมากแต่เนื่องจาก เราไม่สามารถจะควบคุมอุณหภูมิของอากาศได้
2. ใช้เครื่องปรับอากาศ เป็นวิธีสิ้นเปลืองอยู่มากแต่ได้ผลคุ้มค่าสมควรที่จะนำ มาใช้ในห้องสมุด ประโยชน์ที่จะได้รับคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สามารถควบคุมอุณหภูมิภายในอาคารให้มีความสม่ำเสมอคือระหว่าง 70 - 72° ฟาเรนไฮต์
- ควบคุมความชื้นของอากาศให้อยู่ในสภาพปกติ
- ควบคุมระบบหมุนเวียนของอากาศภายในห้องสมุด
- ป้องกันเสียงในอาคาร
- ป้องกันฝุ่นละอองในอาคาร
- การกระจายอากาศภายในทั่วถึงกัน
- ป้องกันปลวกที่จะเข้ามาภายในอาคาร เพราะอาคาร เป็นห้องมิกซิค

5.3.5 ห้องประชุม Auditorium

การออกแบบ AUDITORIUM

1. การที่จะให้เสียงคงที่ตลอดจนถึงหลังงานเสียงที่เสียไปเมื่อมีระยะทางเข้ามาเกี่ยวข้องกับและมีการดูดกลืนเสียงโดยเก้าอี้บุวมและหมอนคนประชุม (ABSORPTION = 0.5 M² sab IN/PERSO) ระยะทางไกลเสียงจะ เบาต่อจกัโคนทั้งอยู่ไกลคนกว่าเนคเสียง
2. ยกคนกว่าเนคเสียงเพื่อให้เสียงส่งถึงผู้ฟังโดยตรง
3. พื้นสำหรับผู้ฟังของขระคัมหรือพื้นลาด (1 คอ 8) หรือทำเป็นขั้น ๆ
4. ควรจัดให้มีการสะท้อนรอบ ๆ คนกว่าเนคเสียงด้วยวัสดุช่วยสะท้อนเสียง
 - ก. เพดาน มีระยะเวลาความเบาเรชาคณิต พื้นผิวสะท้อนเสียงควรมีขนาดพอๆ กับช่วงคลื่นของเสียง เช่น สะท้อน ต้องวางในลักษณะที่เกิด ของเวลาไม่เกิน 30 MILLISEC
 - ข. ผนังบริเวณไกลคนเสียงควร เป็นผาแข่งช่วยสะท้อนเสียงไปสู่ทุกไกล ๆ

อีกทางหนึ่ง

ค. วัสดุช่วยสะท้อนเสียงได้แก่ PLASTER PLYWOOE, GYPSUM BOARD

5. FLOOR AREA และปริมาตรห้องควรมีขนาดเล็กที่สุดเพื่อย่นระยะทางและการสะท้อนเพื่อลดการ เสียพลังงานของเสียงที่เินทางผ่านอากาศ

6. ผาไม้ควรขนานกันเพื่อลด ECHO ของเสียงโดยเฉพาะบริเวณไกลคนกว่าเนคเสียง ทำให้เสียงค่อยประสิทธิภาพไปไ้

7. ผู้ฟังและผู้บรรยายอยู่ในตำแหน่งที่เห็นและฟังไ้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. กรณีที่ต้นกำเนิดเสียงหลายชนิด การออกแบบที่จะให้ได้ยินโดยทั่ว ความเป็น REFLECTIVE SURFACE อยุ่ล้อมรอบต้นกำเนิดแต่ละอัน

9. กรณีห้องกว้างมาก จะนำลำโพงมาประกอบด้วยก็ได้

10. DIFFUSE OF SOUND เกิดได้โดย

ก. IRREGULARITY เช่น ส่วนยื่นของโครงสร้างจาก CEILING และการตกแต่งภายใน

ข. การใช้ DIFFUSER เพื่อให้เกิด DIFFUSION สำคัญสำหรับ CONCERT HALL, OPERA HOUSE และ AUDITORIUM เป็นต้น

อัตราส่วนของความกว้างยาวของ AUDITORIUM ไม่ตายตัวแน่นอน ขึ้นอยู่กับการจัดขนาดของแถวที่นั่ง ซึ่งสะดวกสบาย และใหญ่ทุกที่นั่งได้ยินเสียงชัดเจนทั่วกัน และขึ้นอยู่กับการขยายเสียงที่นำมาใช้

อัตราส่วนโดยประมาณคือ ความยาว : ความกว้าง 2 : 1 หรือ 1 : 2 : 1 (ความยาว : ความกว้างของ ROYAL FESTIVAL HALL 1 : 7 : 1)

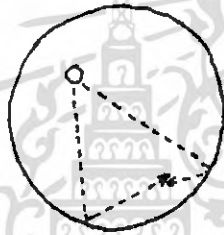
AUDITORIUM ที่มี PLAN เป็นรูปวงรี CURCULAR OR ELLIPTICALLY SHAPE มักจะทำให้เกิด FOCUSING EFFECTS คือ เสียงจะไปรวมกันที่จุด ๆ หนึ่ง ไม่กระจายสม่ำเสมอทำให้เกิดเสียงก้องขึ้น และจะแก้ไขได้โดยผ้าเบม CONVEC SURFACE เป็นช่วง ๆ ในกรณีที่จำเป็นต้องใช้ PLAN รูปนี้

PLAN ที่ดีที่สุดของ AUDITORIUM ต้องเป็นรูปคล้าย ๆ หัก (PLAN SHAPED PLAN) เพราะผนังคนข้างซึ่งผายออกทำหน้าที่เป็นฉากสะท้อนเสียงได้อย่างดี จะช่วยสะท้อนเสียงไปสู่ด้านหลังของ AUDITORIUM แต่ต้องระวังไม่ให้ระยะระหว่างเสียงตรงและเสียงสะท้อนต่าง ๆ เกินกว่า 50 - 65 ฟุต เพราะจะทำให้เกิดเสียง ECHO ขึ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนที่นั่งใกล้เวที ถ้าเกิน 65 ฟุต จะเกิดเสียง ECHO ขึ้นทันที

PLAN ที่ไม่ควรนำมาใช้คือ รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ถ้าไม่จำเป็นควรหลีกเลี่ยง เพราะจะเกิด FLUTTER ECHO และจะแก้ไขได้บ้าง โดยกรุผนังและเพดานด้วยวัสดุคูดเป็น อย่างดีและเหมาะสม ส่วนที่เกิดเสียง ECHO นอกจากนี้ ยังควรหลีกเลี่ยง PLAN ที่จะทำให้เกิด FOCUSING OF SOUND คือ กังมากบางแห่ง และเกือบจะไม่ได้ยินเลยในบาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แห่งและหลักเสียง PLAN ที่จะก่อให้เกิดเสียง ECHO ขึ้น (ใน ROYALFESTIVAL HALL ใช้กำแพงต่างขนาดกัน ช่วยให้เกิด INTERRO FLEDION จำนวนคงที่ซึ่งช่วยให้เพลงมีกังวานไพเราะ หลังจากที่ใช้วัสดุดูดเสียง ป้องกันเสียง ECHO ตามส่วนต่าง ๆ ที่ต้องการแล้ว) การจัดแถวที่นั่งของห้อง ควรจัดให้ STAGE ให้ความสำคัญกับที่นั่งนี้ เพื่อ VISIBILTY และ DISTRIBUTION OF SOUNE (ให้มีการกระจายเสียงอย่างทั่วถึงกัน) RADIT ของความกว้างค่อยาว ควรจะอยู่ระหว่าง 1 : 1 : 1 หรือ 1 : 1 : 4 จึงควรออกแบบ FLOOR PLAN ให้มีรูปร่างที่เหมาะสม FLOOR PLAN ที่มีรูปร่างเป็นวงรี (CIRCULAR ELLIPTICAL) มักจะทำให้เกิด FOCUSSING EFFECT คือ เสียงไปรวมกันเป็นจุด ไม่กระจายไปทั่วห้อง

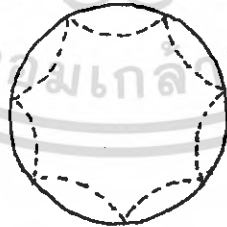

จากรูปที่ 1 จะเห็นการสะท้อนของเสียงตามส่วนต่าง ๆ ซึ่งพยายามจะเกิด

ที่บริเวณ

S 1

จากรูปที่ 2 ในรูปที่ห้องเป็นวงรี focus เกิดขึ้นโดยชัดเจน โดยเฉพาะที่จุด แสดงการเกาะกันในเรื่องเสียงสะท้อนในห้องทั้งสองนี้ ทำให้ได้โดยการใช้ผนังที่รวมเสียงโดยเอาผนังโค้งออก

เพื่อช่วยในหูที่อยู่ไกลเวทียิ่งขึ้น กำแพงของห้อง อาจวางให้เบนห่างออกไปได้ REFLECTION ของเสียงจากผนัง เช่นนี้จะช่วยทำให้ตรงกับเสียงที่ไปถึงแถวหลังของห้องประชุม ดีขึ้นแต่ REFLECTION ที่วางนี้จะควบคุมโดยถูกต้อง โดยเช็ดถูโดยรอบคอบอย่า ไม้ก่อให้เกิด ความแตกล้างของเสียงตรง และเสียงสะท้อนเกิน 50" - 60" ดังได้กล่าวมาแล้ว เสียงที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไปถึงผู้ฟังจะไม่มี ความ สนับสนุน เช่น ในเวลาคุณภาพดนตรี อาจารย์ก็ว่า เสียงไม่ได้ออกมาจาก
จอหรือพร้อมกับการฉายภาพแสดง

แสงสว่าง

หลักเกณฑ์ในการให้แสงสว่างภายใน AUDITORIUM มีอยู่ 3 วิธีคือ

1. การมองเห็นโดยชัดเจนและสะกดกสบาย (VISIBILITY)
2. การตกแต่ง (DECORATION)
3. อารมณ์ (MOOD)

VISIBILITY

การให้แสงสว่างแบบ VISIBILITY ก็เพียงให้มองเห็นที่นั่งอ่านรายการแสดง
เท่านั้น ไม่ควรให้เกิดเงา จึงนิยมซ่อนดวงไฟ หรือใช้ไฟฟ้าที่มีแสงอ่อนติดอยู่ใต้เพดาน ให้
แสงผ่านรอยรูเล็ก ๆ หรือผ่านช่องเพดาน ปริมาณของแสง ควรประมาณ 3 - 4 ฟุตเทียน ซึ่ง
เพียงพอแล้ว แสงสีขาวที่มืดที่สุด แสงสว่างที่จัดนี้ จะไม่ทำให้สภาพของ AUDITORIUM เสีย
ไปอาจจะให้แสงสลัว ๆ และคนก็มองไม่เห็นดวงไฟ นอกจากจะแขวนขึ้นมอง แต่มักไม่ค่อยมีใคร
แขวนดูเพดานนัก

นอกจากนี้ ควรจัดแสงสว่างพิเศษเพื่อความปลอดภัย กฎเกณฑ์อยู่ที่เพื่อความ
ปลอดภัย เช่น ตามริมเก้าอี้หรือแนวทางเดิน จัดวางไม้ไว้ไกล ๆ ที่พื้นที่เก้าอี้ทุกตัวสลับกัน เพื่อ
ให้แสงสว่างเฉพาะมองเห็นทางเดินหรือคั่นบันไดเท่านั้น

DISTRACTION

แสงไฟที่ MUSIC STAND นั้น อาจทำให้ผู้ฟังเกิดความวอกแวกได้ และเป็นที่น่า
รำคาญ นอกจากบางที่การแสดงบนเวที เข็มจะเป็นการฉายแสงที่ MUSIC STAND
แต่ก็จะไม่ให้แสงสะท้อนนั้น หากไม่ได้ ดังนั้น พื้นที่ ๆ สว่างนี้ ก็จะอยู่ที่สายคาดคนดู หากเรา
มองเห็นคนดู มีวิธีการหลายอย่างที่เหมาะสม คือ

- ยกพื้น ORCHESTRA ให้สูงขึ้น
- ทำ PITCH สำหรับวงดนตรีให้เล็กลงไป
- ทำแบบ DOVERED ORCHESTRA PITCH VOVER
- แผ่น NOTE (SCORES) เป็นแผ่นกระดาษดำเขียนตัวขาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เวทีที่แสดง ควรมียาลงควัน และแก๊สออกมาในขณะที่เกิดเพลิงไหม้ เพื่อป้องกันการลุกลามของไฟ ความร้อนแก๊สจาก หรือก็มีสัญญาณแจ้งเหตุเพลิงไหม้ด้วย
- เวทีแสดงห้องแต่งตัว ห้องวัสดุต่าง ๆ ควรมียาลงควันหรือหัวฉีดเพลิงอัตโนมัติ (SPRINKLER HEAD) ที่จะปล่อยน้ำออกมาเป็นฝอยคลุมบริเวณที่เกิดเพลิงไหม้ได้โดยอัตโนมัติ และจะเกิดสัญญาณแจ้งเหตุแก่เจ้าหน้าที่ดับเพลิงด้วย

ทางออกฉุกเฉินสำหรับ AUDITORIUM จะต้องมีอย่างพอเพียงและเปิดง่าย มีอัตราส่วนดังนี้

จำนวนคน	ทางออกฉุกเฉิน
1 - 60	1
61 - 600	2
601 - 1000	3
1001 - 1400	4
1401 - 1700	5
1701 - 2000	6
2001 - 2250	7
2251 - 2500	8
2501 - 2708	9

- ช่องทางออกฉุกเฉินทุกช่อง ต้องจัดตัวอักษรโตขนาด 6" สูงจากระดับพื้น 6 - 9 ฟุต เห็นได้ง่าย และมีแสงเรืองให้เห็นข้อความในที่มืด

- การทำให้แสงเรือง มีหลักสองประการ

1. ใช้ไฟฟ้า
2. ใช้ไฟจากแบตเตอรี่ไว้ตลอดเวลา แม้ขณะที่ไฟฟ้ามดับ

- นอกจากนี้ตามหลังมู่ม หรือที่ซุ้มชั้น ควรมียาลงควันหรือหัวฉีดเพลิงอัตโนมัติสูงใหญ่ ควรโล่ง ไม่มีเก้าอี้เสริม หรือมีของเกะกะเป็นอันขาด ตรงที่เป็นบันไดหรือเป็นขั้น ควรทำให้สังเกตง่าย เช่น ใส่ไฟไว้ หรือทาสีขาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DECORATIVE LIGHTING

- การให้แสงที่กำแหง เพดาน และ PROCONIUM ควรทำให้แสงไฟกลมกลืนกัน ระหว่าง BACKGROUND กับคนนั่ง มีความสว่างพอสมควร และสีที่ควรจะช่วยส่งเสริมสีของผนัง หรือ เพดานให้เด่นยิ่งขึ้น

- เพิ่มแสงสว่างเฉพาะตรงจุดที่สำคัญ ตามโครงการที่ต้องการตกแต่ง หรือต้องการให้เด่น เช่น ตามช่องกำแหง ศิลปวัตถุ หรือเครื่องประดับที่นำมาใช้

- โคมไฟที่ใช้ตกแต่ง เช่น โคมระย้า หรือโคมอื่น ๆ เป็นการให้แสงสว่างโดยตรงโคมเหล่านี้ต้องสวยงามมาก และไม่ควรให้แสงสว่างมากเกินไป จนทำให้เกิดความรำคาญ ถ้าเป็นเช่นนี้ เราอาจซ่อนดวงไฟ เพื่อให้แสงได้ฉายไปยังเพดานหรือผนังอย่างเคียว เพดานแบบ TRANSVERSE CEILING LOUVERS จะมองดูเหมือนกับลดความลึกของโรงและเพดานลง

MOOD ยังไม่ได้กำหนดให้แน่นอนลงไปไว้ว่า การให้แสงสว่างใน AUDITORIUM ที่จะทำให้เกิดอารมณ์นั้น เป็นอย่างไร โดยทั่วไป มักจะมีการให้แสงไฟจากหน้าเวที (FOOT LIGHT) โดยเปลี่ยนสีไปมาต่าง ๆ สักกั ดังนั้น จาก เพดาน มักจะใช้สีกลางเพื่อรับแสงที่ส่องจาก FOOT LIGHT นี้

กำแหงคานข้าง (SIDE WALL) หน้าที่ของกำแหงคานข้าง คือ ช่วยส่งเสริมให้เสียงไปอยู่ด้านหลัง (สำหรับห้องขนาดใหญ่) ซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับ AUDITORIUM ที่ไม่ใช่ SOUND AMPLIFICATION SYSTEM ควรตรวจสอบกำแหงคานข้างด้วยวิธีมุมตกเท่ากับมุมสะท้อนก็ได้ สิ่งที่ต้องระวังก็คือ ต้องตรวจสอบสีของ PITCH จะลองไม่เกิดระดับอันจะก่อให้เกิดเสียง ECHO ถ้ากำแหงส่วนใดทำให้เกิดอาการเช่นนี้ ต้องทำให้เป็น DIFFUSION สีหรือไม้ที่ใช้ ABSORPTION MATERIAL บ่อย

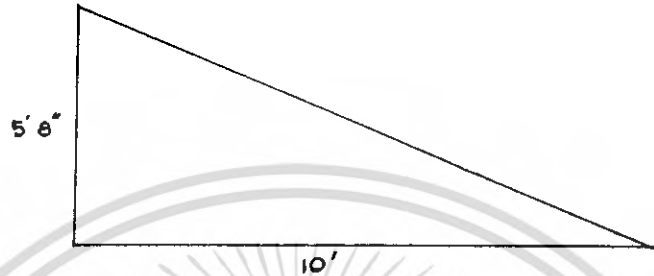
FLPTTER ECHO อาจเกิดเพราะกำแหงคานข้างบอย ๆ เหมือนกัน จึงป้องกันได้

โดย

1. เบนกำแหงเสียงเข้าหากัน
2. ทำให้ไม่เป็นกำแหงขนาน

เบนกำแพงออก

กำแพงที่เบนออกหรือเข้า ไม่แต่จะช่วยแก้ FLUTTER แต่ยังช่วย REFLECT DIFFUSION เสียงด้วย ระยะ 5 ฟุต 8 นิ้ว - 10 ฟุต นับว่าดีผล

กำแพงด้านหลัง (REAR WALL)

ไม่ควรเป็น FOCUSSING CONCAVE ดังที่โคกลาวแลว เรื่องการสะท้อนเสียงที่ทำให้เกิดการสะท้อนจากผนังหลัง แบบนี้ก็จะทำให้เกิดเสียงดังรวมทั้งจุดโศก MICROPHONE เสียงเลยเข้าไปอีกครึ่งหนึ่ง เรียกว่าเกิดอาการ FEED BACK แต่อาจแก้ได้โดยการ SPRAY เหล็กนาคอนติคกับกำแพง

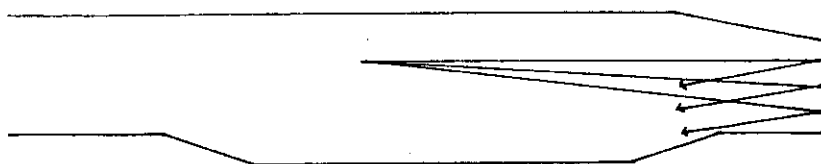
แต่อย่างไรก็ตาม จากเหตุผลในเรื่องการทำกรทลอง จะเอียง SLOPE ตรงจุดโศกเวลาที่ดีได้

เพดาน (CEILING)

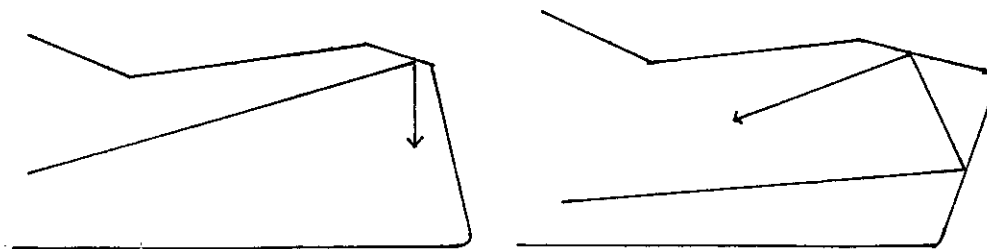
เพดานห้องที่ใช้ทั้งเครื่องดนตรี ปาร์กกา ควรประมาณ 1/3 หรือ 2/3 ของความกว้างของห้อง RATIO 1/3 เหมาะกับห้องใหญ่ RATIO 2/3 เหมาะกับห้องเล็ก เช่นตัวอย่างห้อง 100" 150" เพดานควรเป็น 30° - 35° ขนาดของห้อง 18" 24" เพดานควรเป็น 10° - 12°

เพดานทางส่วนโกลเหนือเวที ถ้าเบนเป็นมุมให้เสียงสะท้อนจาก SPEAKER ไปสู่แถวหลังไต่จะดีมาก

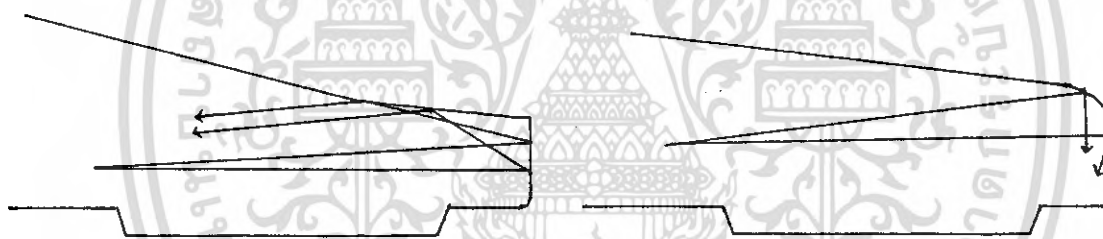
กำแพงแถวหลัง กำแพงควรทำเป็นมุมสะท้อนเสียงลงสู่พื้นแถวหลัง

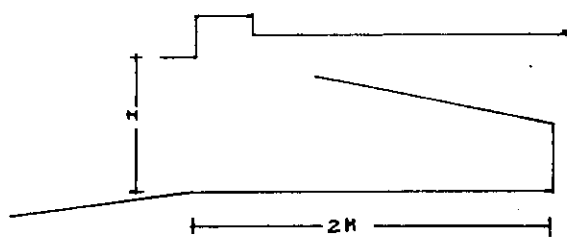
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอาจารย์และบุคลากรเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่สู่สาธารณะโดยไม่ผ่านการพิจารณา
BALCONY SOFFIT ควรจะช่วย REFLECT เสียงลงสู่พื้นแถวหลัง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

BA:CONY RECESS DESIGN ที่ชั้น BALCONY ควรจะคืน และเพดานควรจะ
 สูงตามกฎเกณฑ์ ที่ทำกัน ส่วนลึกไม่เกิน 2 เท่าของส่วนสูง และ REVERBERATION TIME
 ก็ควรจะเท่ากับเนื้อที่ส่วนใหญ่ของ AUDITORIUM

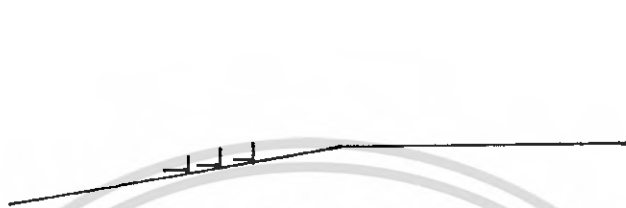

จากรูปที่ 1 จะเห็นการ FEED BACK และรูปที่ 2 จะเห็นการ PLAY เสียง
 ออกมาจากรังการเอียงเพดานกับกำแพงด้านข้าง ช่วยให้หูฟังส่วนไกลได้ยินชัดขึ้นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำกำแพงห้องให้เห่ ก็มีช่วยทำให้เกิดเสียงดีขึ้น และเป็นการเก็บ ECHOS แต่สำหรับ AUDITORIUM ที่มีความลาดสูง จะต้องมีการทำกำแพงห้องให้เห่ ก็อาจทำให้กลายเป็นช่วย perfect เสียงกลับเข้าไปข้างหน้าอีกก็ได้ ถ้าลาดขึ้นสูง

หลักการคือ อาคารของเสียงส่วนต่าง ๆ ภายใต BALCONY จะต้องมีการกำหนดให้หายไปในเวลาเท่ากันถ้า OPENNING ต่ำ และ RECESS ลง ระดับของเสียงจะค่อยเกินไปในเนื้อที่ส่วนนี้ โดยเฉพาะเมื่อมีส่วนหลังใน AUDITORIUM ใหญ่ จะต้องอาศัยทำกำแพงห้องเป็น DIFFUSION เพื่อช่วยกระจายเสียงให้โดยทั่วเนื้อที่ BALCONY, RECESS ที่ยิ่งขึ้น ถ้ายังกำแพงห้องเป็น CONCAVE SURFACE ควบแล้ว ยิ่งทำให้เสียงไม่สม่ำเสมอยิ่งขึ้น ถ้ายังใช้กระจกบังทางเขตทางเดินส่วนหลัง ถ้าเป็นเรื่องที่เพิ่มความเสียหายในเรื่องเสียงอีก

FIRE PROTECTION

AUDITORIUM เป็นสถานที่ชุมนุมชน อาจเกิดไฟไหม้ได้ง่าย เช่น จาก พรหม เถาอี้ ภาพยนตร์ หรือสไลด์ อาจเกิดขึ้นจากไฟฟ้าช็อต จากซิมป์หรือ ความร้อนจากแสงไฟ การควบคุมและป้องกัน

- โครงสร้างอาคาร ควรเป็นวัสดุทนไฟ
- วัสดุที่ใช้ตกแต่ง เช่น ฉาก ม่าน และสิ่งตกแต่งต่าง ๆ ควรเป็นวัสดุทนไฟทนความร้อน คือไม่ลุกเป็นเปลว การไหม้เกรียมมีรัศมีเป็นวงขยายไม่เกิน 5" และเมื่อถูกเปลวไฟ ควรจะดับภายใน 2 นาที คือหยุดการไหม้เร็ว
- เวทีแสดง ควรมียาฉนวนไฟ (FIRE CURTAIN) ทำด้วยวัสดุทนไฟแบบแผ่นแข็งหรือม้วนไว้ก็ได้ จาก ASBESTOS หรือผ้าหนา ๆ ชุมน้ำยาทนไฟสำหรับปล่อยลงมากั้นระหว่างเวทีกับที่นั่งคนดู แก้วชมขณะที่กำลังพยายามรีบออกจากสถานที่

5.3.6 ส่วนลานแสดงกลางแจ้ง

กำหนดสถานที่ดังนี้

1. อยู่ในบริเวณสงบเงียบ
2. ห่างไกลจากการจราจร
3. ควรจะดำรงความเป็นธรรมชาติของภูเขา หรืออาจทำ ARTIFICIAL EMBANKMENTS หรือล้อมรอบด้วยต้นไม้เขียว
4. ไม่มีกระแสลมรบกวน จะมีลมพัดผ่านไม่ควรเกิน 5 - 10 ไมล์ต่อ

ชั่วโมง

ARRANGEMENT

1. ON PLAN ตามทิศทางลม
2. ALOPE ของบริเวณที่นั่ง ควรอยู่ระหว่าง 10 - 20°
3. เกียงที่จุดต่าง ๆ ไม่ควรน้อยกว่า 75% ของเสียงที่จุดกำเนิด
4. ระยะจากเวทีแสดงถึงแถวหลังสุดไม่ควรเกิน 140 ฟุต และส่วนกลางไม่ควรเกิน 180 ฟุต
5. CENTER OF CURV ของแถวที่นั่งควรอยู่ห่างจากกำแพงหลังเวทีไม่น้อยกว่า 30 ฟุต
6. OPEN - AIR THEATRE ที่ทาง ACOUSTIC นั้นจะจุไม่เกิน 3,000

คน

ACOUSTICAL TREATMENT ที่พิจารณาถึงด้าน DESIRABLE SOUND ซึ่งประกอบด้วย

1. TREATMENT ในทาง STRUCTURE โดยฉากรับ SHECE ซึ่งเรียกว่า ORCHESTRA SHECE ไม่ควรเป็นแบบ CURVESHSFACE เพราะจะทำให้เสียงไปรวมกันเป็นจุด ควรทำเป็น REFLECTIVE PANEL จัดมุมต่าง ๆ ให้เสียงสะท้อนกระจายไปยังผู้ฟังทั่วทุกจุด

2. TREATMENT ในทางวัสดุ เช่น เพดาน พื้น ควรเป็นวัสดุทำจากพวก HIGH REFLECTIVE MATERIAL เป็นเวทีที่ใช้แสดงดนตรีควรจะทำด้วยไม้ เช่น PLYWOOD เพื่อเสียงจะได้นุ่มนวลขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ถ้าไม่สามารถ TREAT ดังกล่าวข้างต้น ก็ควรใช้เครื่องขยายเสียง
เฉพาะจุดที่ได้อิน

UNDERSIRABLE SOUND

มันเป็นเสียงรบกวนภายนอก มีวิธีป้องกันคือ

1. ABSORPTION METHOD โดยการปลูกต้นไม้ล้อมรอบ เพื่อลดเสียงต่าง ๆ จากภายนอก
2. PROVENTION METHOD โดยการก่อกำแพงขึ้นโดยรอบ ป้องกันเสียงรบกวนได้

TIME FOR PERFORMANCE

นอกจากต้องเลือกฤกษ์เวลาตามลักษณะภูมิศาสตร์ของห้องที่แล้ว ยังต้องคำนึงถึงอุณหภูมิและทิศทางลมประจำฤดูกาล และฤกษ์ที่ลมบนมีความเร็วมากกว่าลมกลาง เพราะเสียงจะไปได้ไกล และอุณหภูมิของอากาศข้างบนควรจะมากกว่าข้างล่าง เพื่อเหตุผลอันเดียวกัน ฉะนั้น เวลาที่แสดงควรจะเป็นตอนเย็นหรือตอนกลางคืน นอกจากจะเขียนสบายแล้วยังให้ผลทาง

6.3.7 คลังพิพิธภัณฑ์ (COLLECTION STORAGE)

คลังพิพิธภัณฑ์ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของพิพิธภัณฑ์ คลังพิพิธภัณฑ์จะมีขนาดเนื้อที่เท่าใด ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนต่อเนื้อที่จัดแสดง สำหรับพิพิธภัณฑ์ทางศิลป โดยอัตราเฉลี่ยจะมีเนื้อที่ประมาณ 20 % ของเนื้อที่แสดงงานบางส่วนของคลังพิพิธภัณฑ์ อาจจัดเป็นส่วนซึ่งเป็นห้องศึกษาคนควา จำแนกประเภทอย่างมีระบบ พร้อมทั้งมีป้ายบอกหมวดหมู่ มีบัตรคนอ่านยวความสะดวก และอาจแยกส่วนเป็นห้องเก็บของมีค่า (STORAGE VAULT)

ซึ่งใช้เก็บศิลปวัตถุที่หายากและมีค่ามาก จะนำออกแสดงเมื่อมีโอกาสสำคัญ ๆ เท่านั้น คลังพิพิธภัณฑ์ควรมีการปรับอากาศ และควบคุมความชื้น ติลลวไล้สะควกและรวดเร็ว โดยตรงกับส่วนแสดงงาน และส่วน SERVICE จากภายนอก ประตูเขาออกควรกว้างไม่น้อยกว่า 2.40 เมตร และสูงไม่น้อยกว่า 3.60 เมตร 25 % ของเนื้อที่ส่วนนี้ออกแบบเป็นพิเศษสำหรับรับ HEAVY LOAD ได้ประมาณ 1,000 กิโลกรัม ต่อ ตร.เมตร

สิ่งสำคัญของคลังพิพิธภัณฑ์คือ ความปลอดภัย ฉะนั้นผู้ที่จะเข้าออกในส่วนนี้ต้องมีหน้าที่โดยตรง ในบางโอกาสอาจจัดบริการแก่ผู้ที่สนใจจริง ๆ ที่จะเข้ามาทำการศึกษา คือผู้เชี่ยวชาญ นักศึกษาชั้นสูง (SCHOLARS TEACHERS, ADVANCED STUDENTS)

ในการออกแบบต้องคำนึงถึงการขยายตัวอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อการส่งวนรักษาเข้ามาเป็นเอกในการพิจารณา สถาปัตยกรรมที่จัดทำ จะกลายเป็นปัญหาทางเทคนิคที่จำเป็น แม้ว่าข้อเสนอทางการส่งวนรักษาไม่ต้องการใช้ SPACE ที่แตกต่างจากธรรมดา หากแต่ขอพิจารณาสภาวะแวดล้อมที่ส่งวนนำมาพิจารณาด้วยอย่างกว้างขวาง ดังนั้น การเก็บรักษาอาจอยู่ในรูปของ

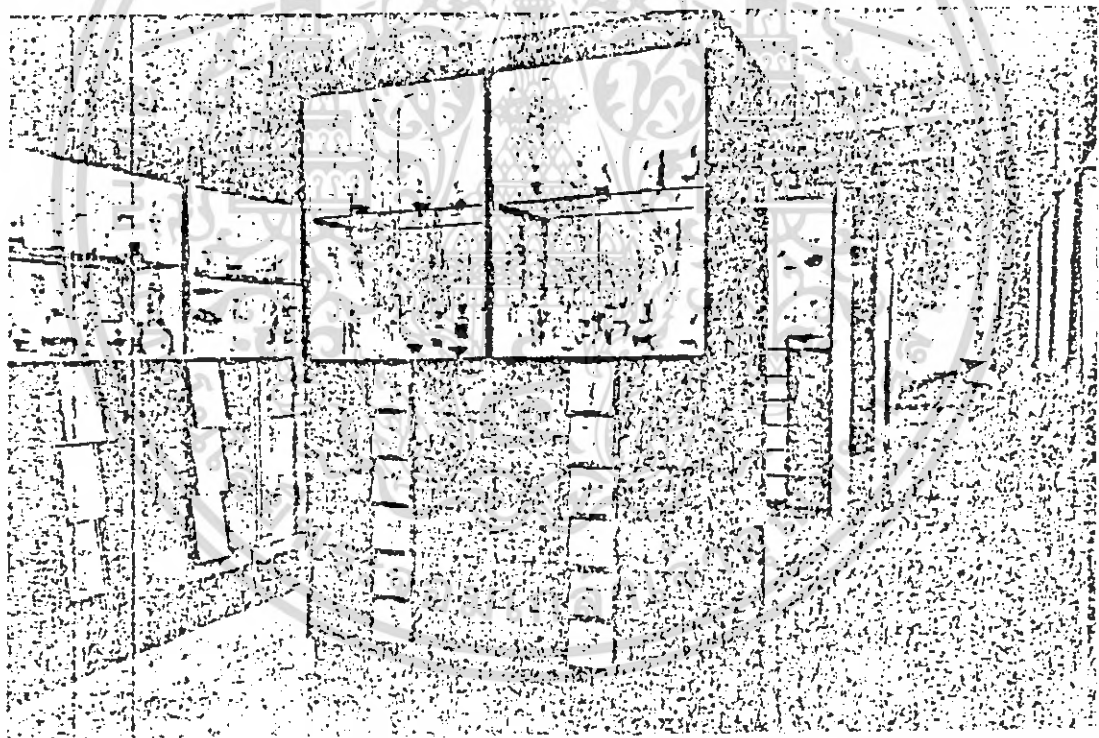
1. อาคาร STORAGE อยู่ในลักษณะที่ปิด และแยกตัวเป็นอิสระ
 2. SPACE ของ STORAGE ถูกล้อมรอบด้วยส่วนใช้สอยอื่น ๆ
 3. ห้องเก็บรักษาอยู่ใต้ดิน ถูกรบกวนจากสภาพธรรมชาติน้อย เหมาะกับการส่งวนรักษา ในกรณีที่ดินที่ต่ำ หรือระดับน้ำใต้ดินสูง การเก็บรักษาแบบนี้อาจจะไม่ได้อะไรในแง่ของความประหยัด นอกจากจะหลบอยู่ในเนินดิน
 4. ห้องเก็บรักษา แยกออกจากอาคารใหญ่ การเคลื่อนย้ายวัตถุของกระหว่าอย่างระมัดระวัง โดยการควบคุมสภาวะที่เหมาะสมคงเดิม
- การส่งวนรักษาในห้องจัดแสดง
- การส่งวนรักษาวัตถุในห้องจัดแสดง เริ่มก่อนโดยการศึกษาวัตถุหรือกลุ่มของวัตถุ ความสัมพันธ์ทางกายภาพและเคมี ความสัมพันธ์กับองค์ประกอบ ต้องมีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ THE MICRO - CLIMATE, THE MICRO CLIMATE & THE HUMAN MICRO CLIMATE
1. THE MACRO CLIMATE ไม่เหมาะสมกับทั้งสภาวะของชุมชนและวัตถุ ในกรณีของอากาศบ้านเรา ดังนั้นอาคารหรือส่วนของอาคารภายนอกจะเป็นตัวป้องกันความร้อน ความชื้น ฝุ่นละออง ความชื้น ที่จะเข้ามารบกวนภายในอาคาร
 2. THE MICRO CLIMATE มี 2 ส่วน คือ MICRO CLIMATE สำหรับชุมชนและสำหรับวัตถุที่แสดง ซึ่งอาจใช้วิธีแยกส่วนทั้งสองออกจากกันด้วยกระจก หรือรวมกันโดยที่ต่อสละอันใดอันหนึ่ง
 3. กรณีที่มีความต้องการความแตกต่างระหว่าง MACRO CLIMATE กับบริเวณจัดแสดงไม่มากนัก การปรับอากาศด้วยเครื่องปรับอากาศ จำเป็นเพียงเพื่อเหตุผลของสภาวะนาสบายของชุมชน
 4. กรณีที่มีความต้องการสภาวะอากาศเหมือนกัน การจัดก็มีอิสระมากขึ้น โดยมีข้อเสนอแนะทางการป้องกันความปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. **VOLUMETRIC PROTECTION** จักให้การป้องกันภายในอาคาร หน้าต่างมีลูกกรงเหล็ก หรือเหล็กดัดแข็งแรง ช่องลม ช่องลม ช่องเพดาน ให้มีลูกกรงเหล็กดัด ประคบน้ำมีทางเดียว ท่อน้ำไม่ให้ไหลได้ ไม่ให้ดินไม้ใหญ่ที่จะใส่อาคาร

3. **FIXED POINT PROTECTION** ได้แก่ การป้องกันเป็นแห่ง ๆ โดยอาศัยระบบสัญญาณแจ้งภัยช่วย เช่น ที่วัตถุสำคัญบางชิ้น

4. **AGAINST DIRECT ATTACK** ป้องกันการจู่โจม ปล้นวัตถุสำคัญ จะต้องแสดงในที่ซึ่งมั่นคง ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้ ใช้ระบบสัญญาณแจ้งภัย เมื่อมีสัญญาณจะปิด ประตูหน้าต่างเขตซึ่งจะช่วยในการตักจับคนร้ายได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสงวนรักษา

ในข้อพิจารณาถึงการสงวนรักษาวัตถุในพิพิธภัณฑ์ มีความจำเป็นต้องพิจารณาถึงวัตถุในพิพิธภัณฑ์ ซึ่งอาจแบ่งเป็น 3 กลุ่มด้วยกันคือ

1. วัตถุคนแบบ (ORIGINAL)
2. วัตถุลอกเลียน (REPRODUCTION)
3. การบันทึกด้วยระบบ (AUDIO - VISUAL)

งานสงวนรักษา มีจุดประสงค์เพื่อต่อสู้กับสภาวะที่เปลี่ยนแปลงไปของธรรมชาติ ในภาวะที่สภาพแวดล้อมมีความแน่นอน ขึ้น การสงวนรักษามีขึ้น เพื่อต่อสู้กับความเสียหายที่จะเกิดแก่วัตถุ ทั้งในแง่ของสภาวะอากาศ และการสูญหายเนื่องจากการโจรกรรม

ในการพิจารณาถึงแนวโน้มทางสังคมวิทยา ที่เรียกร้องให้มีการเปิดพิพิธภัณฑ์ออก เพื่อให้มีความสัมพันธ์กับสภาวะแวดล้อม การรวมตัวกับสภาพแวดล้อม เพื่อสอดคล้องมาซึ่งวัตถุและการแตกต่างกัน ก็จะขัดแย้งกับข้อพิจารณาทางการสงวนรักษาวัตถุดังกล่าว ปัญหาเกิดขึ้นว่าปรัชญาในการวางแผนทางของอาคาร ผูกมัดความต้องการให้วัตถุ หรือ "ชุมชน" เป็นเอกในงานสถาปัตยกรรม

งานสถาปัตยกรรมพิพิธภัณฑ์ ไม่สามารถสนองความต้องการดังกล่าวทั้งสองอย่างได้พร้อม ๆ กัน ในข้อพิจารณาทางสังคมและจิตวิทยา ต้องคำนึงถึงลบล้างไปกับการสงวนรักษา และการมองเห็นการประสานแนวคิดทั้งสองเข้าด้วยกัน

STORE ROOMS เป็นส่วนสำคัญยิ่งในการสงวนรักษา วัตถุควรจะถูกเก็บอยู่ในสภาวะปานกลางทางเทคนิควิทยา

1. ผนังกำแพงในแยกจากโลกภายนอก ไม่ให้ถึงความร้อน ความเย็น เข้าไปได้
2. มีทางเข้าออกน้อยที่สุด เพื่อไม่ให้เกิดการรบกวนของความร้อนและความชื้นจากร่างกาย และอากาศภายนอกเข้ามามากเกินไป ให้มีการเข้าเชื่อมน้อยที่สุด ถึงแม้จะเป็นไปเพื่อจุดประสงค์ทางการศึกษา ล้อมมีห้องพิเศษ เป็น
3. การให้แสงสว่าง ทั้งแสงธรรมชาติและไฟฟ้า ควรลดน้อยที่สุด
4. การระบายอากาศ ต้องมีการปรับอากาศและกรองอากาศอย่างถี่ เพื่อ

ควบคุมอุณหภูมิ ความชื้น ฝุ่นละออง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเข้ดงักกล่าว ทำให้การแก้ปัญหาทางสถาปัตยกรรมมีต่าง ๆ กันออกไป การแยก ส่วนขอเสภาวะแวกกลม เป็นปัญหาทางเทคนิคของสถาปัตยกรรม โดยพื้นฐานแล้ว มีวิธีการจัด อยู่ 2 กรณี

1. แยกห้องหรือรวมห้อง ด้วยระบบปรับอากาศที่เป็นอิสระ หรือกลางแจ้ง การรักษาและการจัดแสดงจะกระทำใน SECTION ต่าง ๆ กันด้วย การคิดสิ่งทางเทคนิคใน แต่ละส่วนจำเป็นต้องมีการวางแผนล่วงหน้าในชั้นแรก ๆ ของการออกแบบ

2. ใช้ระบบของ SPACE ใน SPACE โดยปรับอากาศสำหรับวัตถุโดยเฉพาะ

6.3.8 ส่วนจัดแสดง (EXHIBITION HALL)

โดยทั่วไป ห้องจัดแสดงควรให้พื้นที่มาก เพื่อความสะดวกในการตกแต่ง แบ่งกัน เมื่อออกแบบจัดแสดง ระดับของเพดานควรจะเหมาะสม ไม่สูงหรือต่ำเกินไป สำหรับ ART GALLERY นี้แสดงภาพเขียนและประติมากรรม ต้องการเพดานสูง และต้องการแสงสว่างจาก หลังคา

๕ ห้องที่ต้องการแสงจากหลังคา เป็น SKYLIGHT หรือ ARTIFICIAL LIGHT

- สูงประมาณ 18 - 20 ฟุต (5.40 - 6.00 เมตร)
- ห้องที่ต้องการแสงสว่างด้านข้าง สูงประมาณ 16 ฟุต (4.80 เมตร)
- แต่ปัจจุบันนิยมใช้ ARTIFICIAL LIGHT (แสงเทียม) และสร้าง เพดานที่ต่ำกว่าเดิม ระหว่าง 12 - 14 ฟุต (3.60 - 4.20 เมตร)
- ถ้าเป็นอาคารเล็กและห้องเล็ก ความสูงไม่ต่ำกว่า 10 ฟุต (3.0 เมตร)

แต่การสร้างอาคารให้เพดานสูงไว้ จะสะดวกในการดัดแปลง ถ้าต้องการให้ต่ำก็ทำ SUSPENDED CEILING ขึ้นใหม่

- การกำหนดขนาดของห้องจัดแสดงนั้นยาก แต่โดยทั่วไปแล้วต้องการ ความจริง ตั้งแต่ 20, 25, 35, 40 (6.00 2 12.00 เมตร) และยาว 1 1/2 เท่า ของความกว้าง

ลักษณะของห้องจัดแสดง มีหลายแบบ

- ห้องแสดงแบบธรรมดา (THE SIMPLE CHAMBER) คือ ห้องที่มีหน้า

ต่าง ซึ่งอาจจะเป็นหน้ากลางสูง หรือมีหน้ากลางด้านหนึ่ง และใช้แสงไฟช่วยในการจัดแสดง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ห้องแสดงแบบยกพื้น (THE HALL WITH A BALCONY) เป็นพิพิธภัณฑ์แบบเก่าที่มีนิทรรศการในยุโรปและอเมริกา ก็มีห้องโถงชั้นล่าง ชั้นบนโคไปเป็นห้องโถง มองลงมาเห็นข้างล่าง

- ห้องแสดงแบบห้องแสดงใหญ่ (THE CLEARSTORY HALL) เป็นแบบห้องแสดงใหญ่ มีหน้าต่างสูงสองคานหนึ่ง

- ห้องแสดงภาพเขียนที่ใช้แสงธรรมชาติจากหลังคา (THE SKYLIGHT PICTURE GALLERY) ปัจจุบันไม่เป็นปัญหามากนักสำหรับสถาปนิก เพราะพิพิธภัณฑ์ส่วนใหญ่นิยมใช้ไฟฟ้าประดิษฐ์

- ห้องแสดงแบบเฉลียง (THE EXHIBITION CORRIDOR) ถือการจัดเฉลียงให้เป็นที่แสดงได้ เช่น อาคาร THE SOLOMON AND GUGGENHEIM ที่นครนิวยอร์ก ออกแบบเป็น CORRIDOR สำหรับแสดงภาพเขียนและประติมากรรม ทำเป็นเฉลียงเวียนจากข้างกลางถึงขอบ ใช้ทั้งแสงธรรมชาติและไฟฟ้า

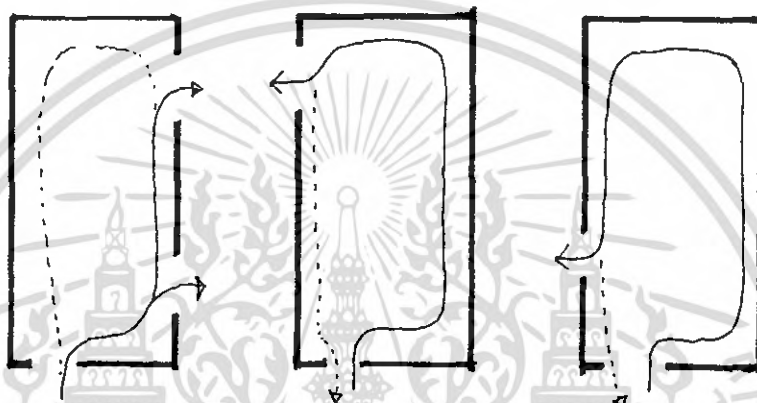
- ห้องแสดงแบบไม่มีหน้าต่าง เป็นที่นิยมกันในประเทศตะวันตก และปลอดภัยไว้สำหรับจัดแสดงศิลปกรรมที่ต้องการ

- ห้องแบบ CABINETS คือ ห้องแสดงแบบใช้ตู้ลิคผนึก และอีกด้านหนึ่งเป็นหน้าต่างใช้ตู้หรือแผงบังเนื้อที่ในห้องแสดง

การออกแบบห้องแสดง (DESIGNING THE HALL EXHIBITION)

- ห้องแสดงของพิพิธภัณฑ์สถานต่าง ๆ มักมีการเปลี่ยนแปลงเรื่องราวและแบบลักษณะของห้องแสดงอยู่เสมอ การเปลี่ยนแปลงห้องแสดงบ่อย ๆ รวมทั้งวัสดุที่จัดแสดงนั้น เป็นส่วนหนึ่งที่กระตุ้นเตือนประชาชนให้อยากเข้าชมพิพิธภัณฑ์สถานมากยิ่งขึ้น เมื่อการจัดแสดงหมุนเวียนเรื่อย ๆ เช่นนี้ ผู้ออกแบบห้องแสดงจะต้องปลอดภัยและห้องแสดงมีความอิสระ สามารถเปลี่ยนสภาพภายในได้อย่างกว้างขวาง

หลักสำคัญของการวางผังรูปห้องแสดงนั้น ก็ไม่จำกัดแบบรูปลักษณะแน่นอนแต่อย่างใด หากแต่มักน้อยความเรื่องราวที่จัดแสดงนั้น ๆ โดยปกติแบ่งตอนไว้แต่แบ่งเลี้ยวกัน เพราะจะทำให้ประชาชนเกิดความสับสนในการชม

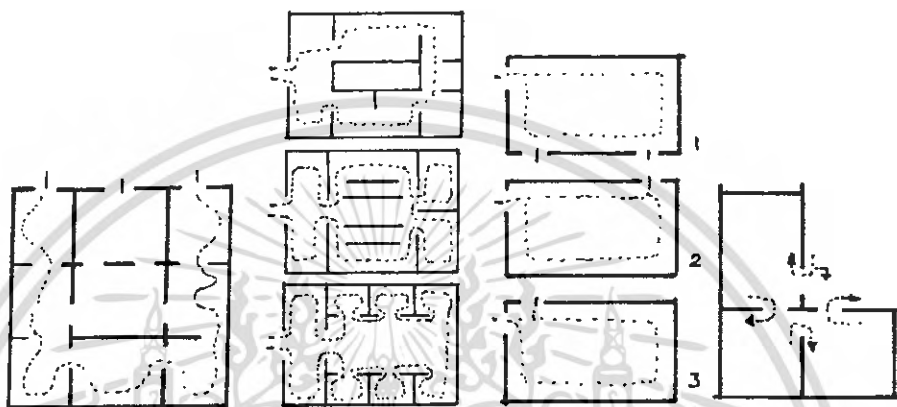
ผังพื้นห้องแสดงแบบ เอ เป็นการออกแบบห้องแสดงศิลปะสมัยคริสต์ ซึ่งมีขนาดกว้างพอสมควร ห้องแสดงนี้มีประตูทางเข้า 2 ประตู แทนที่จะอาศัยผนังห้องหึ่งสี่ด้านเป็นที่จัด ซึ่งแสดงวัตถุใญ่จำนวนมากน้อยขึ้น สะดวกในการดูแลรักษาความปลอดภัย มีผนังทึบ อาจแบ่งช่องห้องใหญ่ออกเป็นห้องเล็ก ๆ หลายห้อง โดยใช้แผงหรือคู่เข้ามาแทน ทำให้มีเนื้อที่สำหรับจัดแสดงมากขึ้นหลายเท่าตัว และถึงผู้ชมให้เดินชมวัตถุและเรื่องราวไปตามลำดับเหตุการณ์ วัตถุที่เป็นสัมฤทธิ์ อาจไว้กลางห้องเพื่อป้องกันความชื้นของผนังได้ด้วย

ผังพื้นห้องแบบ บี แสดงให้เห็นการแบ่งช่องห้องแสดงภายในหลาย ๆ ห้องที่ติดต่อกันไปรอกสิ่งแกล้วอย่างถึงว่า ห้องแบบ บี นั้นประตูเข้าออกมีเพียงประตูเดียว แต่อาศัยการออกแบบภายใน สามารถดึงดูดผู้ชมไปสู่ทิศทางที่ส่องการได้ดี

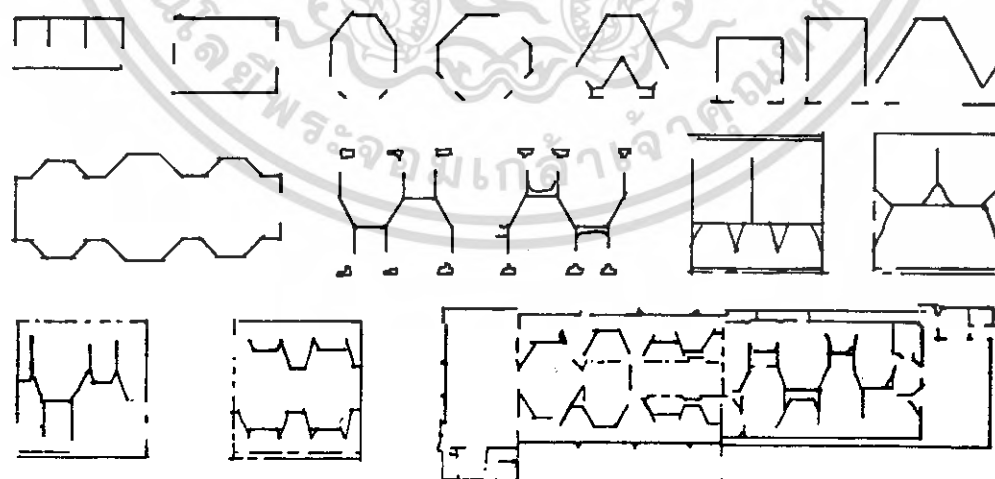
ผังพื้นห้องแสดงแบบ ซี และ ดี แสดงให้เห็นการแบ่งช่องห้อง ด้วยประตูทางเข้าแบบต่าง ๆ หลักสำคัญในขั้นนี้ก็คือ อยางปล่อยให้ห้องแสดงโล่ง โดยผู้ชมมองเห็นทะเลเอกสาคเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใ้การใ้ช้แทนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านใ้การค่าห้องแสดงจากการใ้ไหลเขาไปที่ทาง เขาเท่านั้นเพราะวิธีการ เช่นนั้นสะดวกในการรักษาความปลอดภัยใ้ไม่ว่ากรณีใ้ใ้ หงสน อีกทั้งห้ามมิใ้เด็ดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำใ้ไปใ้

แต่ไม่ถึงจุดความสนใจของผู้ชมแต่อย่างใด ทั้งยังเป็นการเร่งเร้าให้อยากเห็นตัวดูอย่างรวดเร็ว
ควยเข้าไป

การจัดพื้นที่ห้องแสดงแบบ ซี มีข้อสังเกตดังนี้

ทางออกชิดเกินไป ทำให้ส่วนที่เหลือของห้องกลายเป็นส่วนไม่สำคัญ
ทางออกอยู่ห่างจากทางเข้า ทำให้ผู้ชมมุดเกือบทั่วห้อง ถึง 3/4 ของห้อง
ทางออกที่ดีทำให้ผู้ชมมุดเกือบทั้งหมด

ภาพผังที่ 1 เป็นการแสดงให้เห็นประตูทางเข้าห้องแสดงที่ผ่านไปยังหลาย ๆ ห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหมาะสำหรับการจัดทำคัลลิกแมนัง หรือแขวนภาพเขียน เพราะห้องแสงบังคับผู้ชมไม่ให้เรียงลำดับ
ไปข้างหน้าทางเข้า ส่วนที่ 2 - 8 เป็นประตูเข้าออกคู่ โดยการวางผังเป็นรูปต่าง ๆ เพื่อหลบ
ผนังรูปสี่เหลี่ยมที่จำเจ เป็นการเปลี่ยนสายตาและความจำเจของประชาชน สำหรับผังรูปห้อง
แสดงที่ 8 - 15 มีการชักเยื้ององค์ประกอบของห้องแสงแบบต่าง ๆ ซึ่งเน้นในเรื่องการเคลื่อนไหว
ไหวของผู้ชม ให้เห็นเรื่องราวเป็นตอน สำหรับภาพสุดท้าย คือ ผังหมายเลข 16 นั้น คำน
ข้ายเป็นผังพื้นชั้นล่าง ส่วนคานบนเป็นผังพื้นชั้นที่ 2 ของพิพิธภัณฑ์สถานมหาวิทยาลัยปรีณสตัน พัง
สังเกตว่าการจัดผังห้องแสดงภายในนั้นคือ การประยุกต์ผังหมายเลข 9 - 15 มาจัดทำขึ้นนั
เอง

ขนาดของห้องแสดง

เป็นการยากที่จะวางหลักลงไปแน่นอน นอกจากจะดูตัวอย่างอาคารที่สร้างแล้ว และ
สังเกตผลที่ได้รับเช่น

NATIONAL GALLERY

ขนาด 20 x 30 (6.00 x 6.00 ม.)

และ 25 x 45 (7.50 x 13.50 ม.)

ความกว้างยาวมากกว่าหรือน้อยกว่า 20 แต่ความยาวต้องไม่น้อยกว่า $1\frac{1}{2}$ เท่า
ของความจริง ซึ่งเป็นขนาดที่ใช้อยู่ทั่วไปในปัจจุบัน

เพดาน ความสูงของเพดาน

- GLIMAN กำหนดให้ใช้เพดานสูง 34 ฟุต (10.20 เมตร)

- แต่การทำใหญ่คล้ายกับว่าเพดานเป็นที่โหล่ง เพดานจะสูงเพียง 18 -
20 ฟุต (5.40 - 6.00 เมตร) เท่านั้น ดังเช่น อาคาร TELEDU MUSEUM OF ART

และ NATIONAL GALLERY

การโหล่งจากคานขวาของห้อง BOSTON เริ่มนำความสูง 16 ฟุต (4.80 เมตร)
แต่ไม่ได้รับความนิยม

สำหรับห้องเล็ก ๆ ที่จัดแบบพื้นที่ ใต้ใช้ความสูง 10 ฟุต (3.00 เมตร) เป็นม
มาตรฐานถ้าสูงเกินไป

โดยทั่วไป การโหล่งตามแบบวิทยาศาสตร์ จะเปลี่ยนแปลงการสร้างเพดาน
เพดานต่ำลง เพื่อให้รับแสงจากข้างบนและด้านข้าง จะใช้ความสูงประมาณ 12 - 14 ฟุต (3.60
- 4.20 เมตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างความสูงของเพดานในอาคารต่าง ๆ

CRANBROOK ACADEMY OF ART

เพดานสูง 13, 16, 17 $\frac{1}{2}$ ฟุต

ROCHESTRE MUSEUM

เพดานสูง 11, 14, 16 $\frac{1}{2}$ ฟุต (3.30, 4.20, 5.00 เมตร)

เพดานแขวน (SUSPENDED CEILING)

ประโยชน์คือ กันแสงจากเหนือหัว และสามารถใช่ SPACE หรือเพดานเป็น

- ช่องอากาศ
 - ทางเดินสายไฟ
 - ทำให้การติดตั้ง FLUSH LIGHT หางออกไปอีก
 - ช่วยเก็บเสียงสะท้อน
 - เพื่อการคิดไฟแบบ LIGHTING TRAFFER (ไฟรูปลี่เหลี่ยมผืนผ้าที่ล่องกันเป็นแนวยาว) ซึ่งนำมาใช้ในการออกแบบชนิด flexibility เพื่อการแสงเป็นครั้งคราว
- การทำเพดานแขวนจะต้องใช้ SPACE มากขึ้น จึงต้องเผื่อ SPACE สำหรับปรับขนาดความสูงได้ SPACE เหนือหัวขึ้นไป บางครั้งก็ต้องการความสูงกว่าธรรมดา เพื่อการทำห้องฟ้าจำลองสำหรับสิ่งที่แสดง หรือเป็นที่ตั้งของ TAP LIGHTING BOX

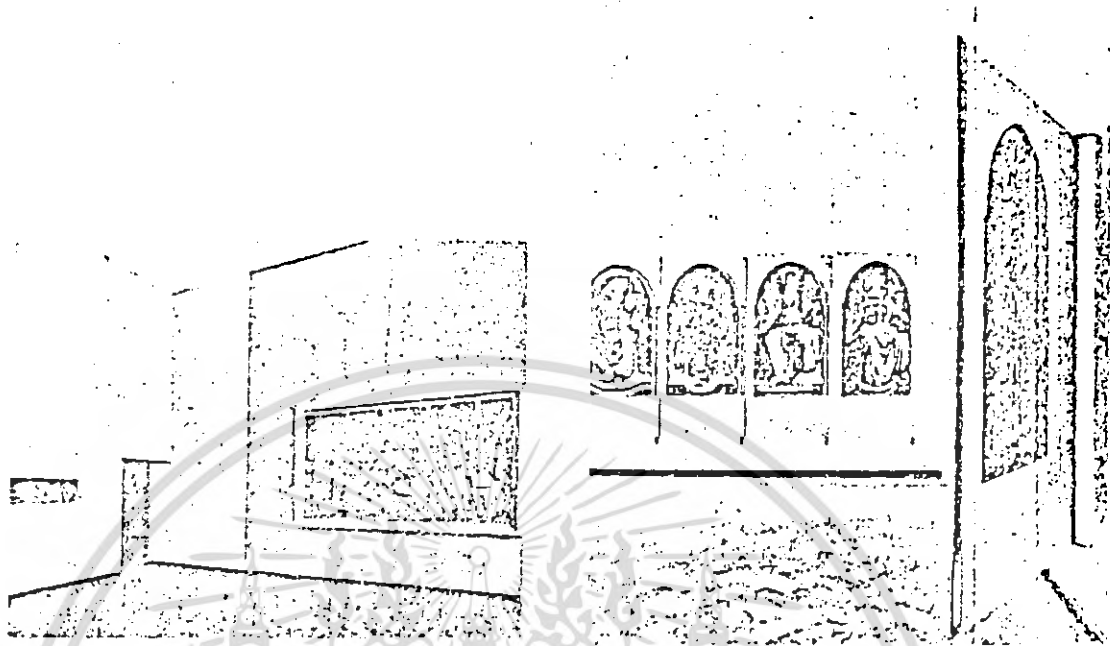
เพดานลอยสูง 12 - 16 ฟุต (3.60 - 4.80 เมตร)

ใต้เพดานคอนกรีตสูง 19 - 20 ฟุต (5.10 - 6.00 เมตร)

การจัดลำแสง ใช้ความสูง 20 ฟุต (6.00 เมตร) ก็พอเพียงแล้วสำหรับหัวห้องแต่ห้องใหญ่ เพดานอาจสูง 25 ฟุต (7.50 เมตร)

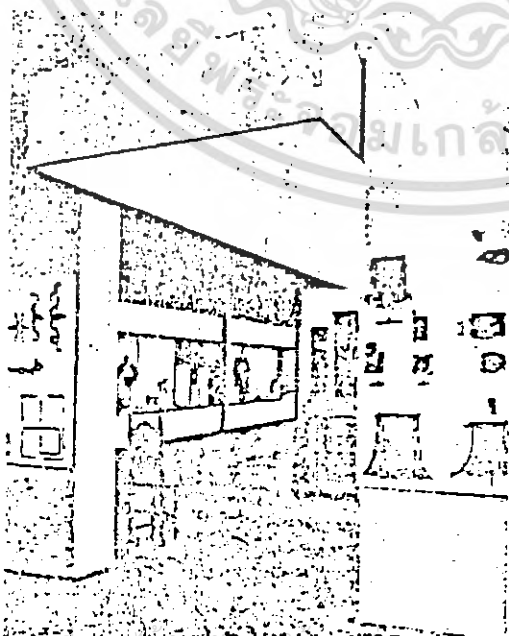
ผนัง (WALL) ผนังที่สะดวกที่สุดสำหรับการแสดงศิลปกรรมนั้น การยึดด้วยโครงสร้างของอาคาร แต่ในทางปฏิบัติแล้ว เราอาจเปลี่ยนแปลงได้ เช่น เปลี่ยนสีของผนัง เพื่อผิวของผนัง เพื่อให้ผนังบางส่วนอยู่ลึกเข้าไป อันเป็นวิธีที่เหมาะสมในการลด SPACE ให้เล็ก

นอกจากนี้ ผนังยังสามารถทำด้วยวิธีอื่นได้อีก คือ

(1) แสดงผนังพลาสติกใน
UFFIZI GALLERY,
FLORENCE ออกแบบโดย
สถาปนิก INAZIO GRADELLA

(2) ใบบานพับยึด PANEL กับผนังใน
UFFIZI GALLERY, FLORENCE

(3) ที่รองรับวัตถุทำด้วยไม้สัก อยู่ใน
ประเทศเยอรมันนี ตกแต่งภายใน
โดย C. AEIGL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

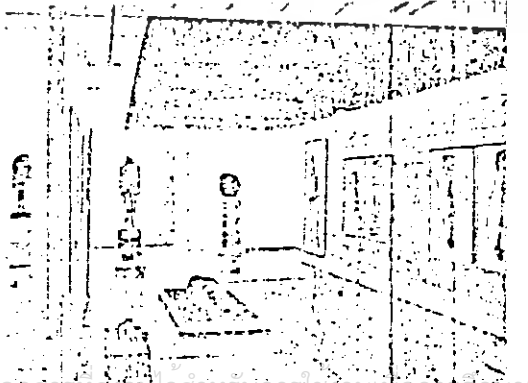
คือ ผลที่เกิดจากการตกแต่งด้วยผนัง พื้น หรือเพดาน แต่จะต้องให้ประโยชน์ที่สมบูรณ์ในการทำหน้าที่เป็นคำอัน แมคกราวน์ และการเพ่งที่ว่าง แต่ประโยชน์ที่แท้จริงคือ ต้องการให้เปลี่ยนแปลงและเคลื่อนที่ได้ การเปลี่ยนแปลงต้องสัมพันธ์กับแสง การแสดงและการเคลื่อนไหวของผู้ดูในแต่ละโอกาส การจัดที่ว่างด้วย จะต้องมิชอบเขตจำกัดที่แน่นอนควย

(4) ในการแสดงของ JACKSON POLLOCK ในหอศิลป์ WHITE CHAPEL, LONEON, TREVOR DANNATT ออกแบบผนังเป็นแบบกลอง

(5) การแสดงออก FRANK LOYD WRIGHT ในพิพิธภัณฑ์ XI TRIENNALE, MILAN, CARLO SCARPA ออกแบบภายในโดยใช้ผนังที่เคลื่อนที่ได้

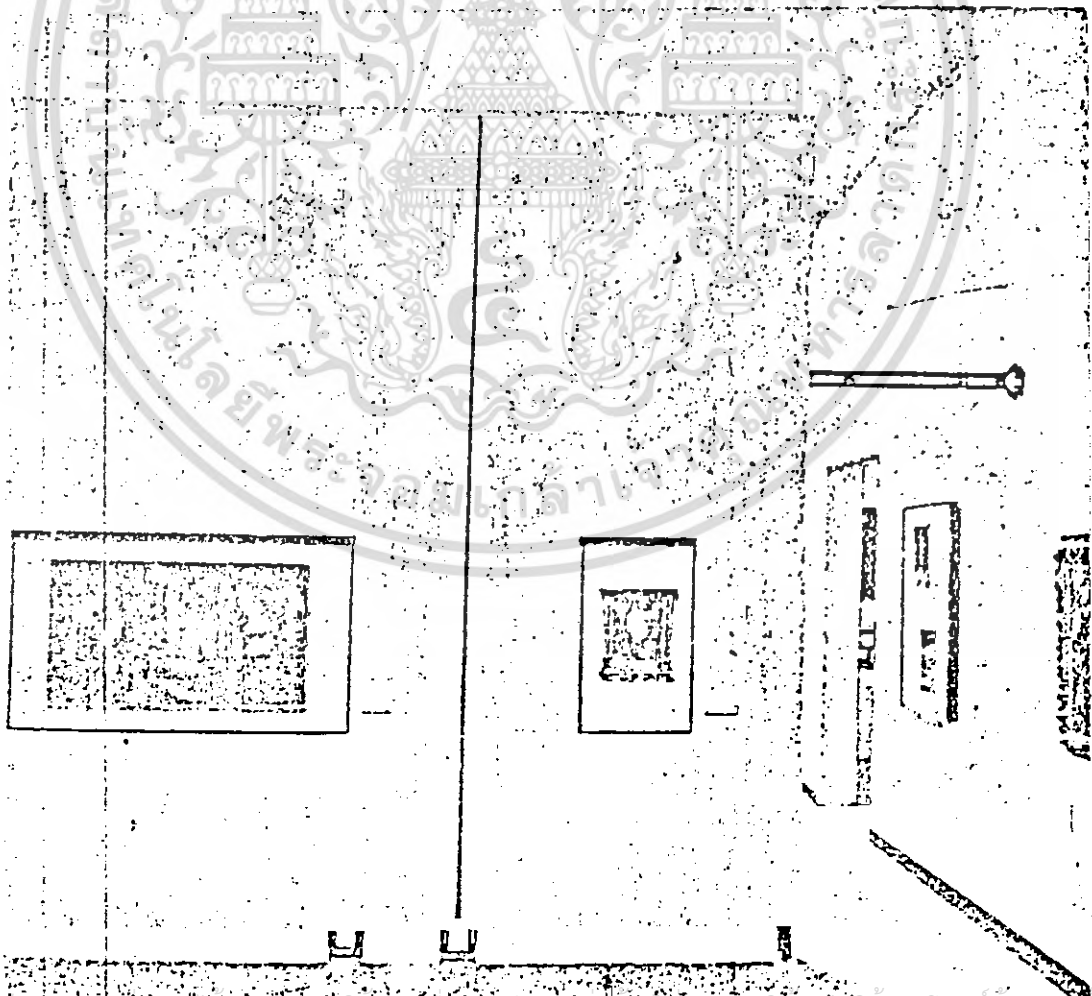

(6) การแสดงของ L. BASKIN ในพิพิธภัณฑ์ BOYMANSYAN BEUNINGEN, ROTTERDAM สถาปนิก A.J.V.D. ออกแบบภายในโดยใช้ฉากไม้สักและลดเพดานให้ต่ำลงมา เพื่อให้ได้แสงทางอ้อม

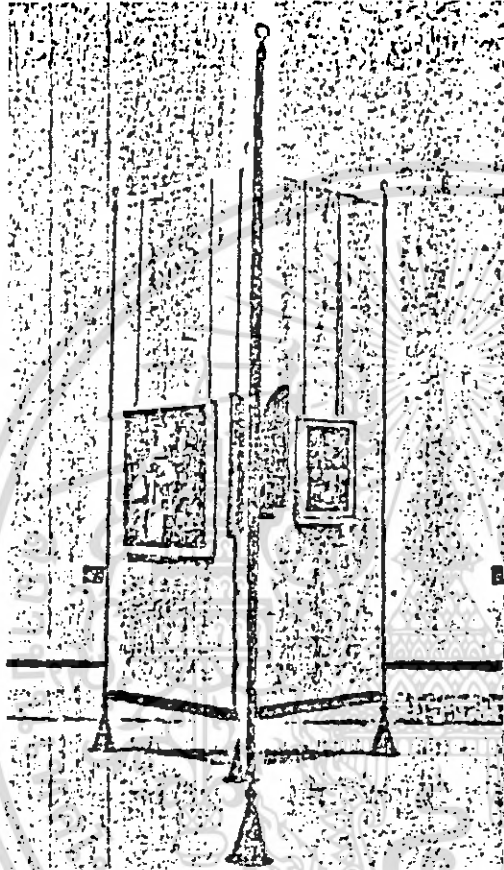
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(7) การแสดง EXPERIMENTAL PAINTERS ในพิพิธภัณฑ์ AMSTERDAM

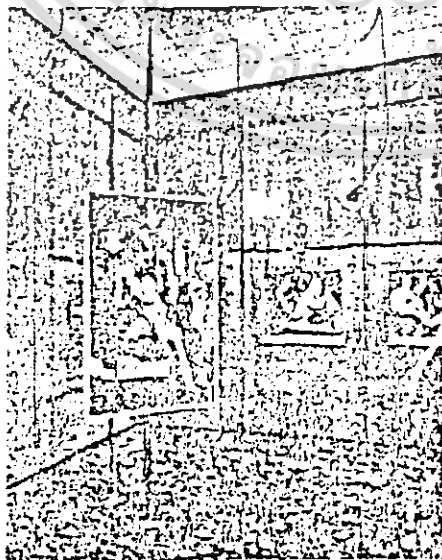
ตกแต่งภายในโดย F.A. ESCH AUZIER แทนที่จะใช้นั่งหรือฉากกั้นตามปกติ กลับนำภาพไปติดไว้บนกลองไม้ที่วางราบกับพื้นด้วยความเข้าใจของผู้ออกแบบที่ว่ามนุษย์จะสามารถมองวัตถุได้ทุกทิศทางโดยการหมุนตัวหรือหมุนศีรษะเท่านั้น

- (8) ห้อง BELLINE ในพิพิธภัณฑ์ GALIGRIA DELL' ACCADEMIA ในเวนิส ออกแบบฉากกั้นยึดตรึงทางก้านข้าง และมีกระจกอยู่ในผนัง โดยสถาปนิก

- (9) สถาปนิกในที่ทำงานของ ARCHITETTI BBPR ออกแบบฉากในพิพิธภัณฑ์ CASTELLO SFORZES ในมิลาน โดยการใช้กรอบโครงเหล็ก แล้วบุด้วยผ้า แล้วใช้ SLING ขวนภาพ เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้เปลื้องออกไปในการจัดแปลงวัตถุที่อ่อนตัว ทรงตัวไม่ได้ มาเป็น BACKGROUND

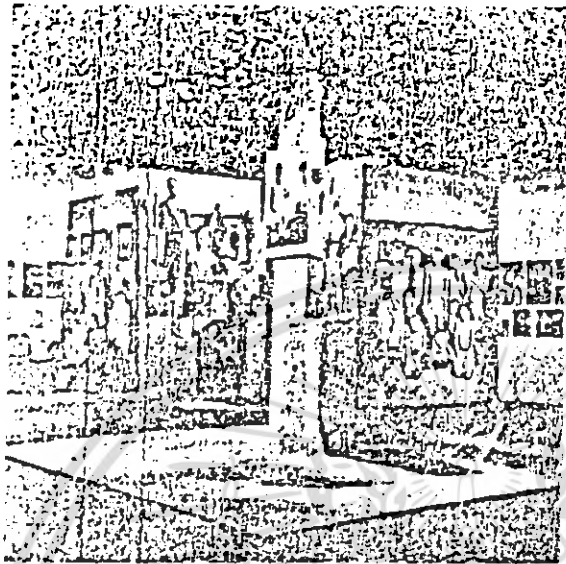

- (10) ภาพแสดงไม้จำเป็นต้องใช้ PARTITION ด้านหลังก็ได้ ใช้ลวดซึ่งระหว่างพื้นและเพดาน ยึดติดกรอบรูปด้านหลัง หรือใช้ภาพเหล็กยึดติดกรอบรูปไว้ก็ได้ วิธีนี้ภาพจะสวยงามด้วยตัวของมันเอง เพราะไม่มี BACKGROUND มาทำลาย หรือมาช่วยเน้นภาพให้ชัดหรือเด่นจากเดิมเลย

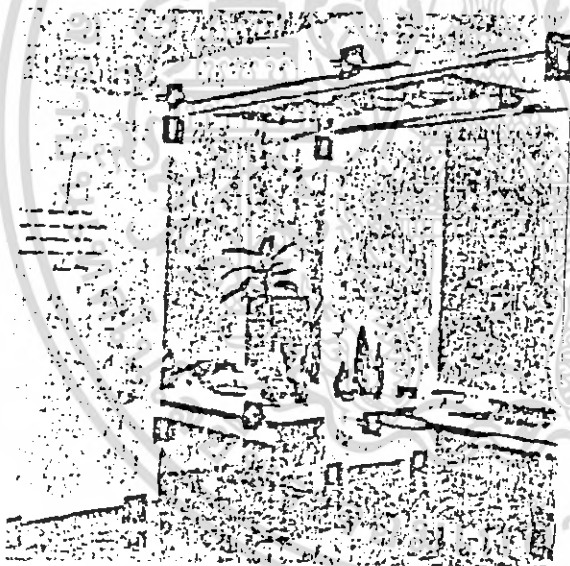
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่เป็นอยู่ในห้องแสดง
ชั่วคราวในพิพิธภัณฑ์ PALAZZO

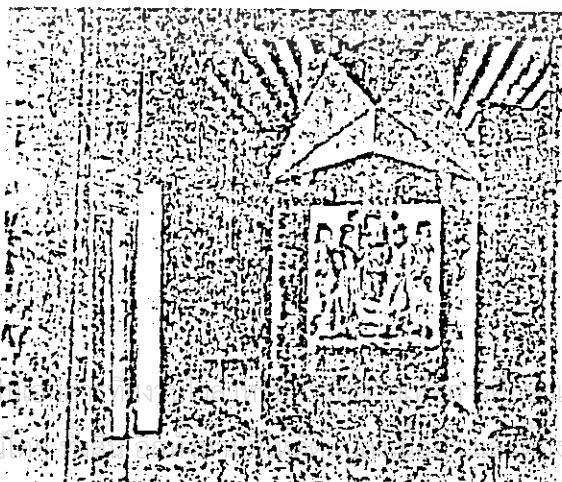
BLANCO ออกแบบโดยสถาปนิก
FRANCO ALBINI

(11) การแสดงภาพถ่ายเรื่อง "ครอบครัว
ของมนุษย์" ในพิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัย
ใหม่ในนิวยอร์ก PAUL RUDOLPH
ออกแบบซึ่ดภาพโดยใช้เส้นลวดซึ่ดภาพ
ห้อยจากเพดาน ทำให้ภาพลอยอยู่
ในอากาศ ให้บรรยากาศแตกต่าง
ออกไปอีก

(12) NATHAN SHAPIRO ออกแบบ PANEL
ให้เป็นกลุ่มก้อน โดยซึ่ด
โองใหม่ UNITY เคียวกัน คำ
นี้ถึงหลักการใช้ SPACE ยุคใหม่
มีการ COMPOSE PANEL ให้สวย
งาม ภาพนี้ได้มาจากพิพิธภัณฑ์ศิลปะ
บัลติมอร์ MARYLAND แสดงใน
หัวข้อเรื่อง "รูปทรงจากอิสราเอล"

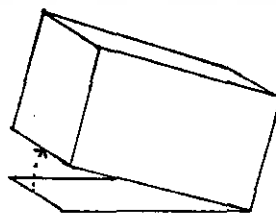
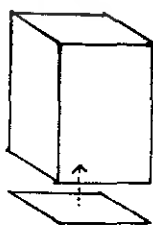
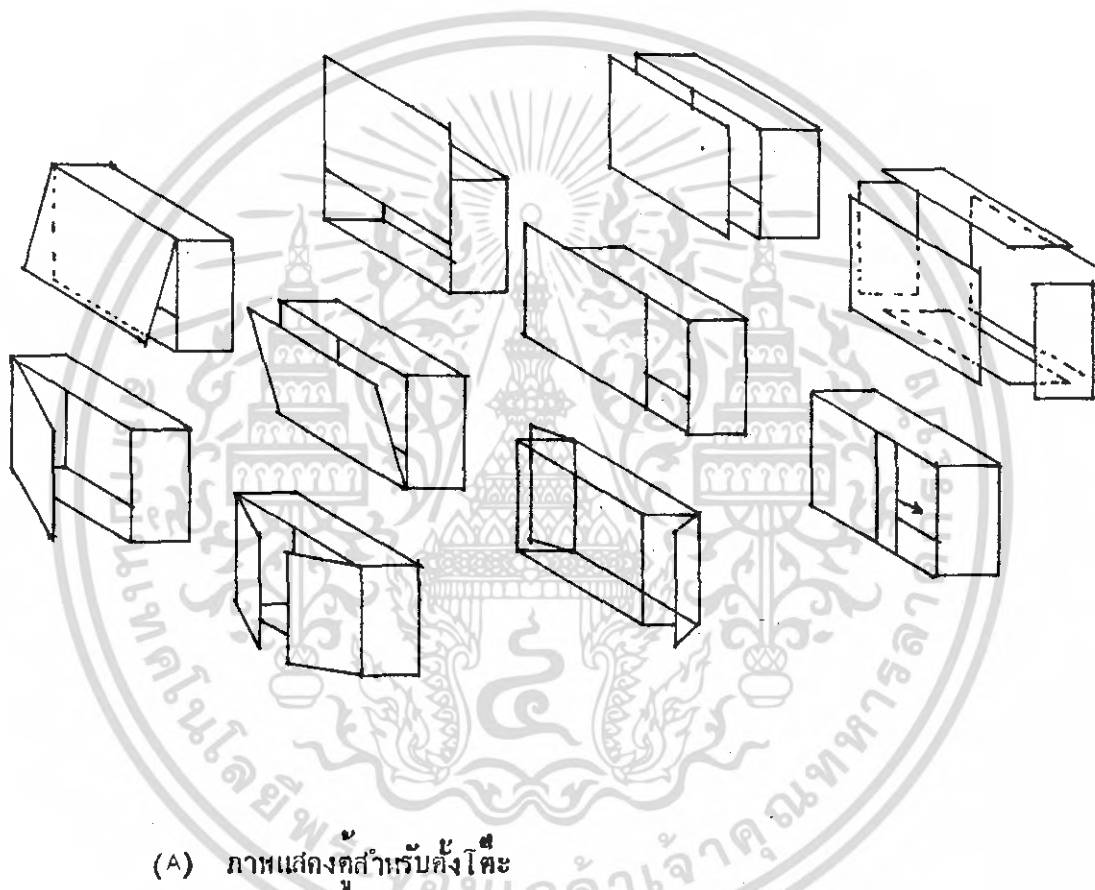

(13) ฉากไม้ซึ่ดพร้อมทวยแต่งคานบนและ
คานข้าง ในการแสดงของ CARLO
CRIVE อยู่ใน PALAZZO DELALLE
เวนิส ออกแบบโดยสถาปนิก EGLE
TRINCANNATO ภาพนี้คิดแล้วไม่
คายน่าสนใจ เป็นแบบเก่า

เอกสารนี้เป็น
ไม่ว่ากรณี

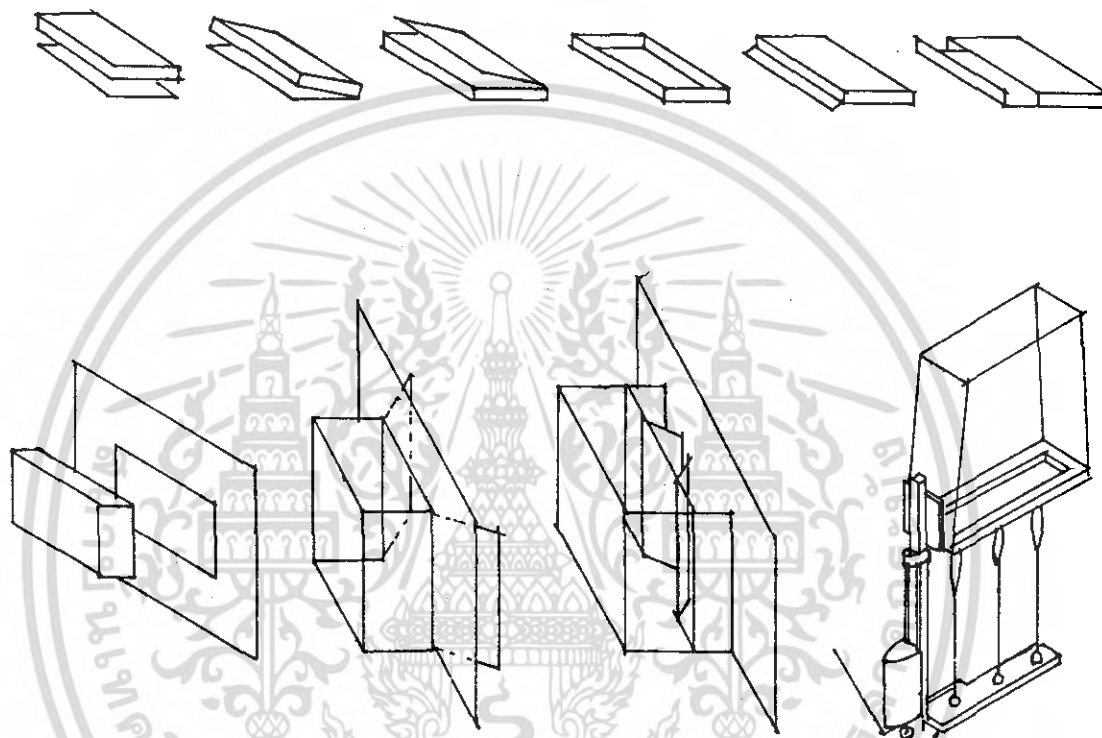
ท่านนั้น ไม่นอนุญาติให้ทำไปโดยไม่ขออนุญาต
ถ้า
ข้างอิงถึงเจ้าเรื่องเอกสารทุกคั้งที่มีการทำไปใช้
คายน่าสนใจ เป็นแบบเก่า

สำหรับบรรจุวัตถุที่แสดง
 การใช้กระดาษเพื่อจุดประสงค์ 3 ประการ คือ
 การป้องกันฝุ่น เมาลง และควบคุมสภาพอุณหภูมิให้ปกติ ไม่เปลี่ยนแปลงเร็วเกินไป
 สำหรับการป้องกันการโจรกรรมนั้น เป็นเรื่องยากมาก ฉะนั้นแสดงตู้ชนิดต่าง ๆ และการเปิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

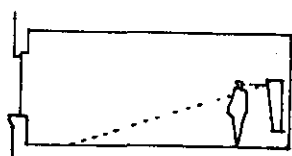
(B) ตู้ตั้งโต๊ะโดยอิสระในแนวตั้ง

- (C) ข้างผนัง แยกคและผนังเป็นคนละชิ้น
- (D) คลื่นผนัง นำของเข้าโดยทางด้านหลัง
- (E) บางครั้งใช้ขนาดใหญ่ หนัก ต้องใช้เครื่องมือทางกลศาสตร์เคลื่อนย้าย

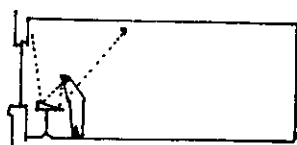
เช่น FORK LIFT หรือใช้เครื่องมือเลื่อนไปตามราง

ตู้ลิ้นชัก จะเกิดการสะท้อนแสงมากน้อย ขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่ตั้ง ความเอียงลาด เป็นวิธีเดียวที่แก้การสะท้อนแสงจากคอนกรีตผนังได้ ภาพกลาง ๆ เหล่านี้แสดงวิธีแก้การสะท้อนแสงเมื่อจุดกำเนิดแสงอยู่ในที่ต่าง ๆ

- (1) เมื่อตั้งตู้กระจกตรงข้ามหน้าต่าง ให้เอียงลิ้นชักทำมุมแหลมกับพื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (2) เมื่ออยู่เบื้องหน้าหน้าต่าง ให้
เอียงกระจกออกจากหน้าต่างเข้า
หาตัวผู้

- (3) ต่ให้เห็นหน้าเข้าหากัน ให้เอียงกระจก
ห้ามชนซึ่งกันและกัน อย่างวางขนาน
กัน

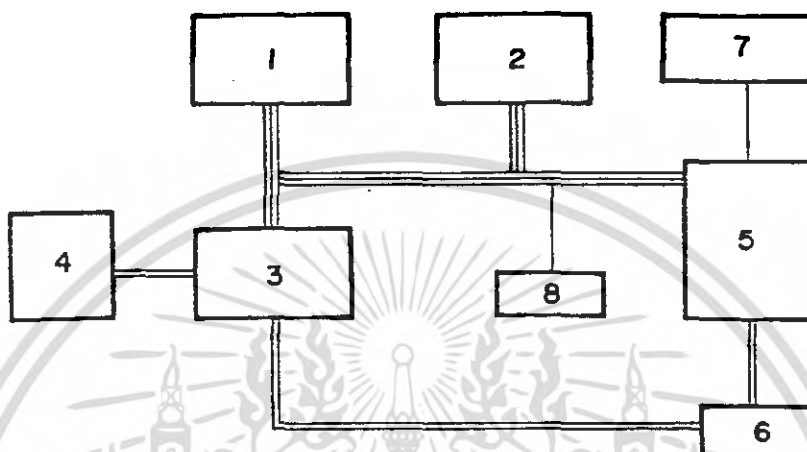

- (4) เมื่อแสงเข้ามาทางเบื้องบน และ
อยู่เบื้องหลังผู้ ไม่ตองเอียงกระจก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของส่วนบริหาร

INTERACTION MATRIX

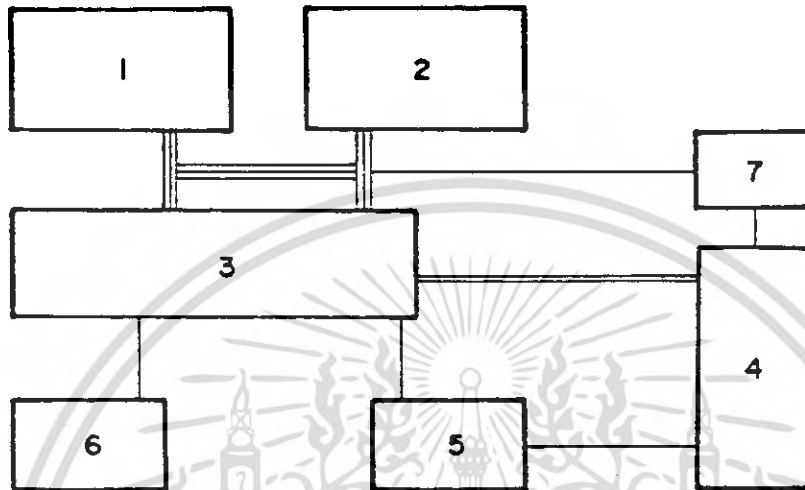
NO.	ELEMENT	1	2	3	4	5	6	7	8
1	DIRECTOR								
2	VICE DIRECTOR	3							
3	SECRETARY	3	3						
4	WAITING AREA	1	1	2					
5	CONFERENCE ROOM	3	3	3	0				
6	PANTRY	0	0	2	1	2			
7	STORAGE	0	0	0	0	1	0		
8	TOILET	1	1	1	0	1	1	1	

GIVEN 0 NONESSENTIAL
 1 UNDERSIRABLE
 2 DESIRABLE
 3 ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของส่วนอาคาร

INTERACTION MATRIX

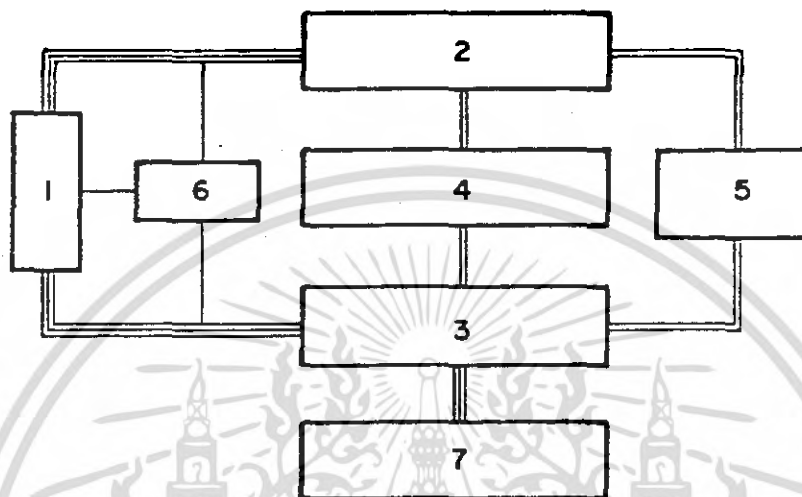
No.	ELEMENT	1	2	3	4	5	6	7
1	EXECUTIVE ADMINISTRATION							
2	DEPARTMENT HEAD'S ROOM	3						
3	EXECUTION ADMINISTRATION	3	3					
4	WAITING AREA	1	1	2				
5	FIRST AID	0	0	1	1			
6	STORAGE	0	0	1	0	0		
7	TOILET	1	1	1	1	0	0	

- GIVEN
- 0 MONESSENTIAL
 - 1 UNDERSIRABLE
 - 2 DESIRABLE
 - 3 ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความล้มพันธ์ของส่วนเจ้าหน้าที่

INTERACTION MATRIX

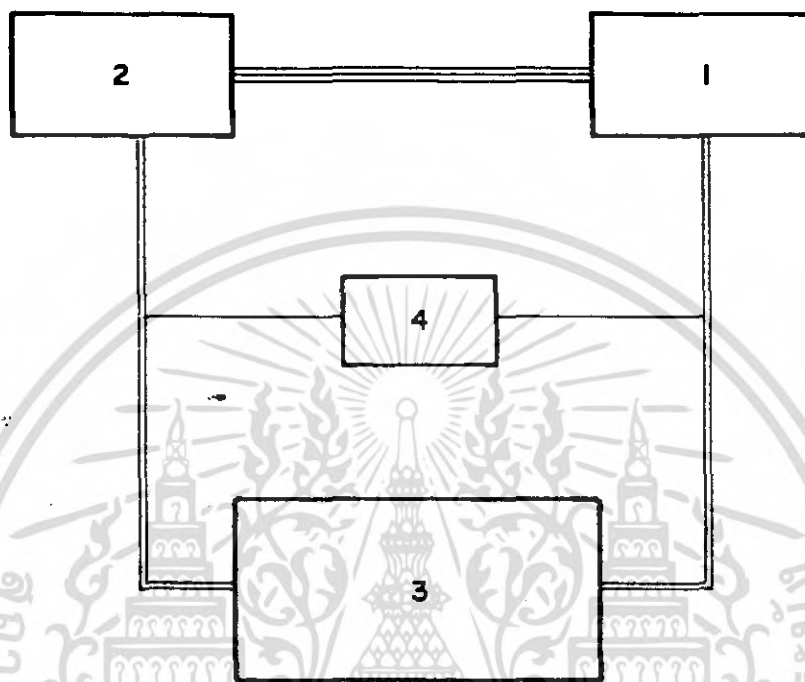
No.	ELEMENT	1	2	3	4	5	6	7
1	BUILDING'S CHIEF							
2	BUILDING STAFF	3						
3	SECURITY STAFF	3	0					
4	STORAGE	0	2	2				
5	LOCKER'S ROOM	0	2	2	0			
6	TOILET	1	1	1	0	0		
7	SECURITY SYSTEM CONTROL RM.	0	0	3	0	0	0	

- GIVEN 0 NONESSENTIAL
- 1 UNDERSIRABLE
- 2 DESIRABLE
- 3 ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของส่วนงานวิจัยและประเมินผล

INTERACTION MATRIX

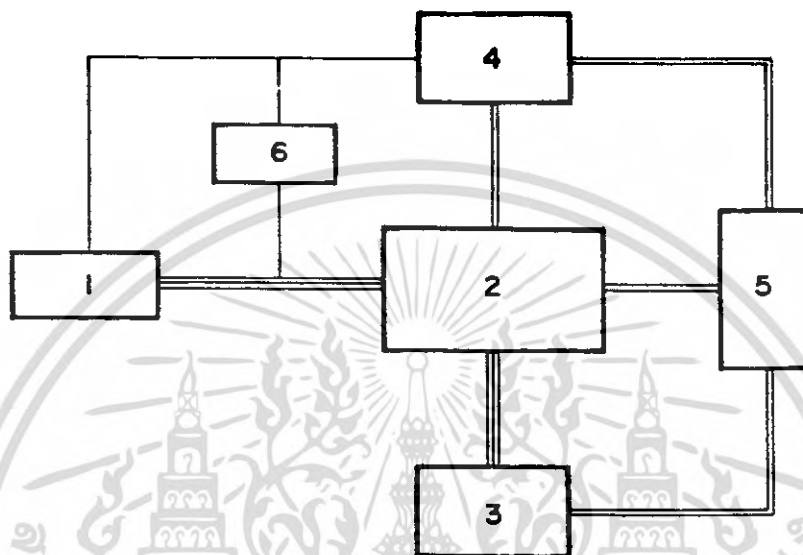
No.	ELEMENT	1	2	3	4
1	RESEARCH HEAD'S ROOM				
2	STAFF OFF.	3			
3	CONFERENCE	2	2		
4	TOILET	1	1	1	

GIVEN	0	NONESSENTIAL
	1	UNDERSIRABLE
	2	DESIRABLE
	3	ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของส่วนงานคลังเลริมและเผยแพร่

INTERACTION MATRIX

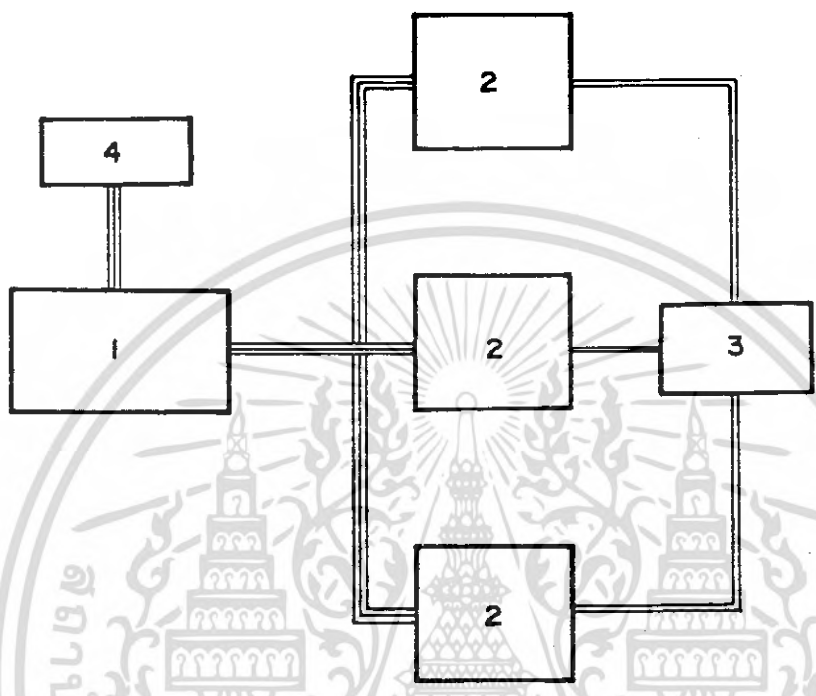
No.	ELEMENT	1	2	3	4	5	6
1	DEPARTMENT HEAD'S ROOM						
2	STAFF OFFICE	3					
3	PRESS ROOM	0	3				
4	PUBLIC INFORMATION	1	2	2			
5	WAITING AREA	1	2	2	2		
6	TOILET	1	1	1	1	1	

- GIVEN 0 NONESSENTIAL
- 1 UNDERSIRABLE
- 2 DESIRABLE
- 3 ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของส่วนการเรียนการสอน

INTERACTION MATRIX

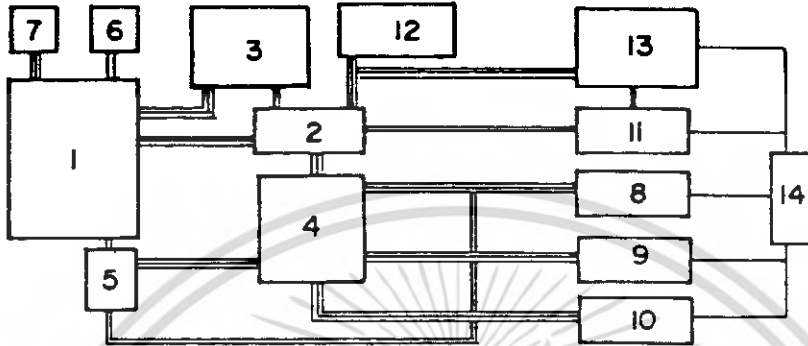
No.	ELEMENT	1	2	3	4
1	LECTURE ROOM				
2	SHOP	3			
3	STORAGE	2	2		
4	TOILET	3	1	0	

- GIVEN
- 0 NONESSENTIAL
 - 1 UNDERSIRABLE
 - 2 DESIRABLE
 - 3 ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบห้องสมุด

INTERACTION MATRIX

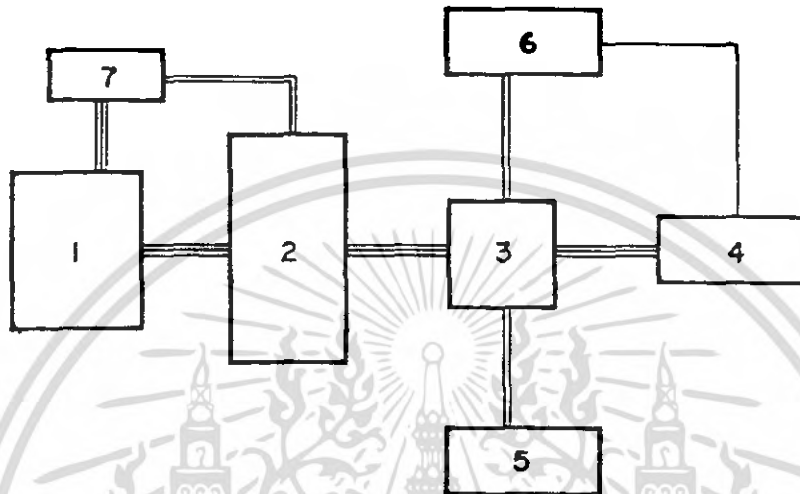
NO	ELEMENT	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	LOBBY														
2	CIRCULATION DECK	3													
3	AUDIO - VISUAL	3	2												
4	READING AREA	2	3	1											
5	CARD CATALOGUE	2	2	0	3										
6	ZEROX AREA	2	1	0	1	1									
7	DISPOSITARY	3	0	0	0	0	0								
8	PERIODICAL	0	2	0	3	2	0	0							
9	CULTURE BOOK	0	2	0	3	2	0	0	2						
10	REFERENCE	0	2	0	3	2	0	0	2	2					
11	REPAIRATION ROOM	0	2	1	0	0	0	0	2	2	2				
12	CHIEF'S ROOM	0	3	1	0	0	0	0	0	0	0	1			
13	STAFF'S ROOM	0	3	1	0	0	0	0	1	1	1	2	3		
14	BOOK STORAGE	0	1	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	1	

- GIVEN
- 0 NONESSENTIAL
 - 1 UNDERSIRABLE
 - 2 DESIRABLE
 - 3 ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของห้องบรรยาย

INTERACTION MATRIX

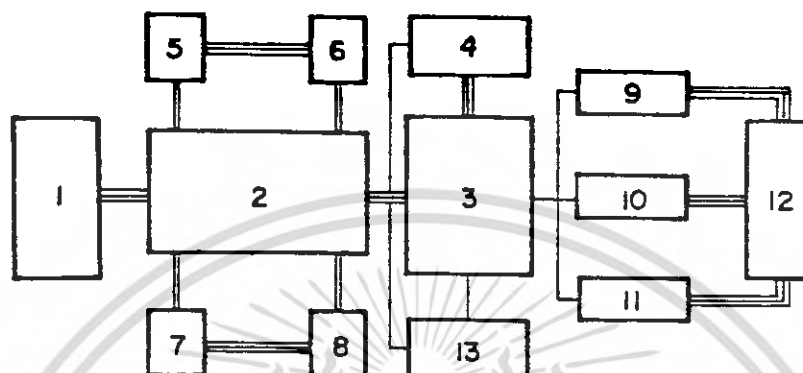
No.	ELEMENT	1	2	3	4	5	6	7
1	LOBBY							
2	SEATING	3						
3	STAGE	1	3					
4	PROJECTOR ROOM	0	2	3				
5	PREPARING	0	0	2	1			
6	STORAGE	0	0	2	1	0		
7	PUBLIC TOILET	3	2	1	1	1	1	

- GIVEN 0 NONESSENTIAL
- 1 UNDERSIRABLE
- 2 DESIRABLE
- 3 ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ขององค์ประกอบฝ่ายเทคนิค

INTERACTION MATRIX

Nº	ELEMENT	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	DEPARTMENT HEAD'S ROOM													
2	ASSISTANT'S ROOM	3												
3	LOUNGE	0	3											
4	LOCKER ROOM	0	1	3										
5	COLLECTION STORAGE	0	2	0	0									
6	LABORATORY	0	2	0	0	3								
7	TECHNICAL ASTISTIC	0	2	0	0	0	1							
8	ELECTRICAL CONTROL RM.	0	2	0	0	0	1	3						
9	WOOD WORK SHOP	0	1	2	1	0	0	1	1					
10	METAL WORK SHOP	0	1	2	1	0	0	1	1	2				
11	PLASTIC & GLASS WORK SHOP	0	1	2	1	0	0	1	1	2	2			
12	EQUIPMENT STORAGE	0	0	1	0	0	0	1	1	3	3	3		
13	TOILET	1	1	1	1	0	1	0	0	1	1	1	1	1

GIVEN

0 NONESSENTIAL

1 UNDERSIRABLE

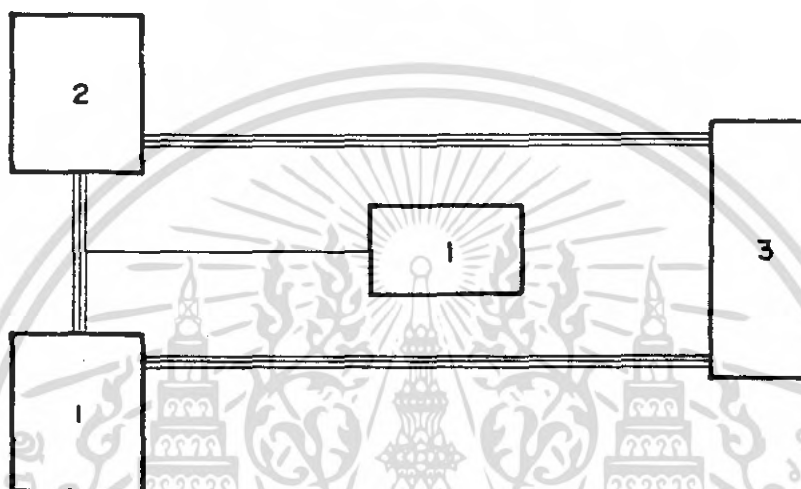
2 DESIRABLE

3 ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความล้มพันธ์ของส่วนงานซ่อมลงवरรักษา

INTERACTION MATRIX

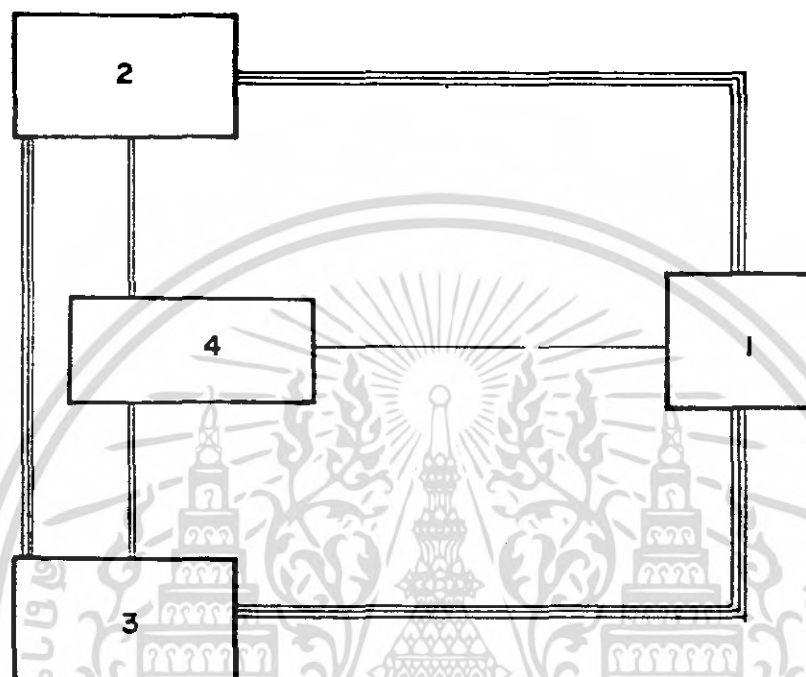
No.	ELEMENT	1	2	3	4
1	CHEMIST'S ROOM				
2	STAFF OFFICE	3			
3	LABORATORY	3	3		
4	TOILET	1	1	0	

GIVEN 0 NONESSENTIAL
 1 UNDERSIRABLE
 2 DESIRABLE
 3 ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของส่วนศิลปะและซ่อมแซม

INTERACTION MATRIX

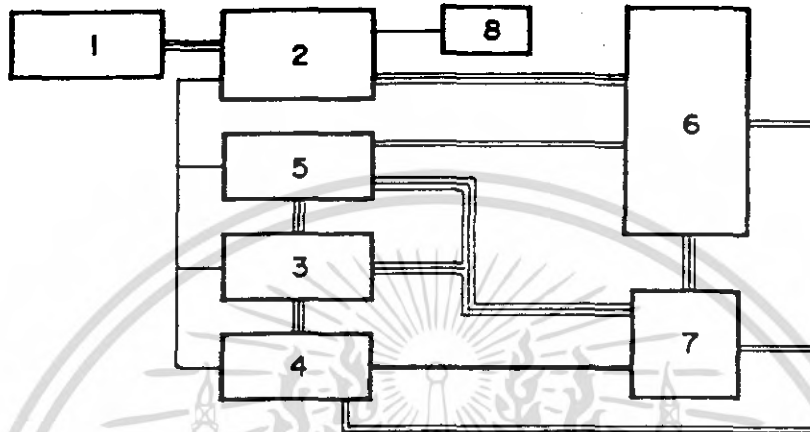
No.	ELEMENT	1	2	3	4
1	DEPARTMENT HEAD'S ROOM				
2	DRAWING STUDIOS	3			
3	ART STUDIOS	3	3		
4	RESTING AREA	1	2	2	

GIVEN	0	NONESSENTIAL
	1	UNDERSIRABLE
	2	DESIRABLE
	3	ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของส่วนงานพัสดุและคลังพิพิธภัณฑ์

INTERACTION MATRIX

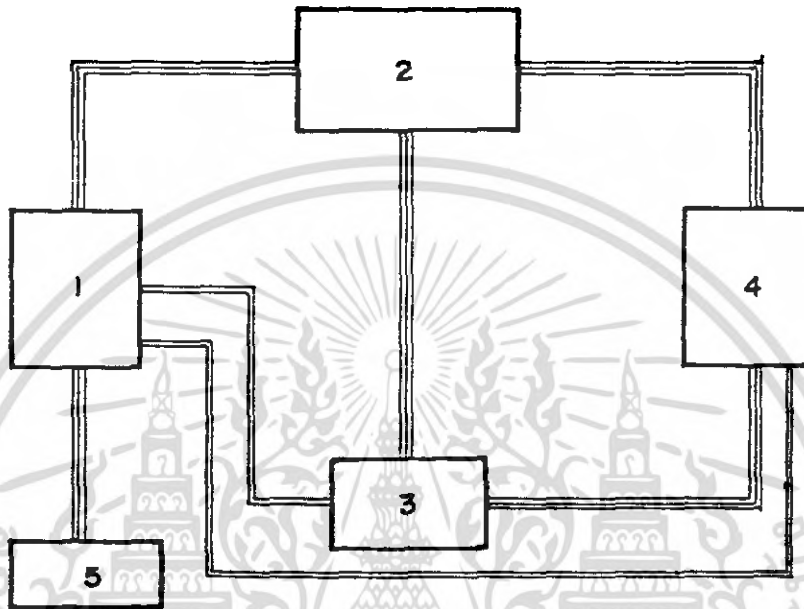
No.	ELEMENT	1	2	3	4	5	6	7	8
1	CHIEF'S ROOM								
2	STAFF'S ROOM	3							
3	LOADING AREA	0	1						
4	RECIEVING AREA	0	1	3					
5	PACKAGE ROOM	0	1	3	3				
6	COLLECTION STORAGE	0	3	0	2	2			
7	TEMPORARY STORAGE	0	0	3	2	3	3		
8	STORAGE	0	1	0	0	0	0	0	

- GIVEN 0 NONESSENTIAL
- 1 UNDERSIRABLE
- 2 DESIRABLE
- 3 ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของส่วนจัดแสดง

INTERACTION MATRIX

NO.	ELEMENT	1	2	3	4	5
1	LOBBY					
2	PARMANENT EXHIBITION	3				
3	TEMPORARY EXHIBITION	2	3			
4	OUT-DOOR EXHIBITION	2	3	3		
5	TOILET	3	1	1	0	

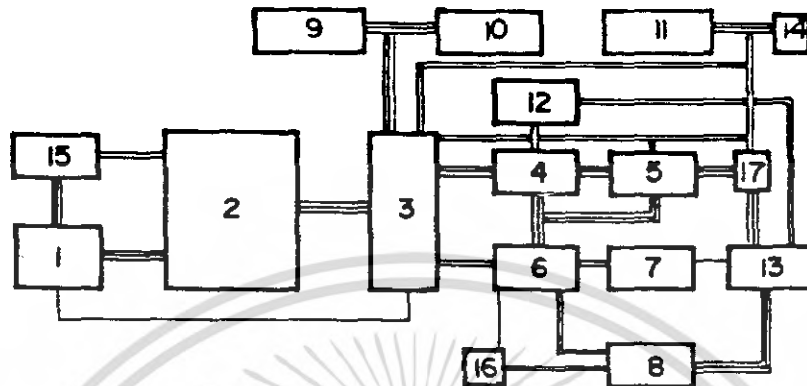
GIVEN

0 NONESSENTIAL
 1 UNDERSIRABLE
 2 DESIRABLE
 3 ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของส่วนโรงละคร

INTERACTION MATRIX

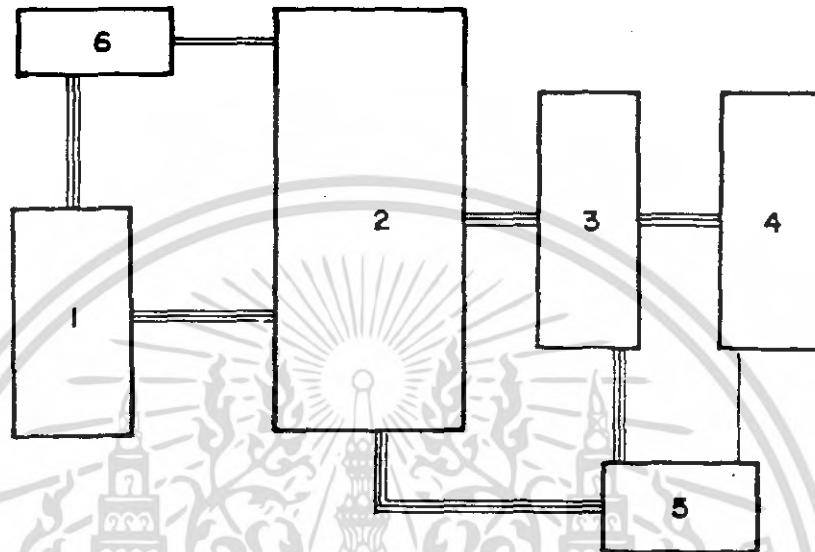
NO	ELEMENT	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	
1	LOBBY																		
2	SEATING	3																	
3	STAGE	1	3																
4	STAGE WING	0	0	3															
5	STAGE MANAGER	0	0	2	3														
6	REHEARSAL ROOM	0	0	2	3	3													
7	DRESSING ROOM	0	0	1	2	0	2												
8	GREEN ROOM	0	0	0	1	1	2	3											
9	PROJECTION ROOM	0	0	3	0	0	0	0	0										
10	TECHNICAL CONTROL ROOM	1	1	3	0	0	0	0	0	3									
11	WORK SHOP	0	0	2	0	0	0	0	0	1	1								
12	STAGE STORAGE	0	0	2	2	0	1	0	0	0	0	0							
13	LOADING AREA	0	0	0	0	0	0	1	3	0	0	0	2						
14	STORAGE	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	3	0	1					
15	PUBLIC TOILET	3	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0				
16	STAGE TOILET	0	0	1	1	1	1	2	2	1	1	1	0	0	0	0			
17	STAFF LOUNGE	0	0	2	1	3	1	0	0	2	2	2	2	3	2	1	1		

GIVEN 0 NONESSENTIAL
 1 UNDERSIRABLE
 2 DESIRABLE
 3 ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RELATIONSHIP DIAGRAM

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของส่วนลานกลางแจ้ง

INTERACTION MATRIX

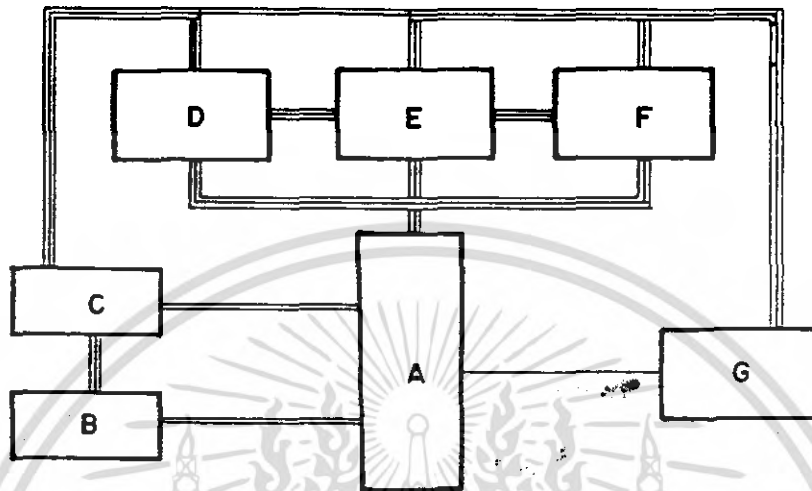
No.	ELEMENT	1	2	3	4	5	6
1	PLAZA						
2	OUT-DOOR SEATING	3					
3	OUT-DOOR STAGE	2	3				
4	STAGE WING	0	1	3			
5	ELECTRICAL CONTROL ROOM	1	3	3	1		
6	TOILET	3	2	0	1	0	

GIVEN 0 NONESSENTIAL
 1 UNDERSIRABLE
 2 DESIRABLE
 3 ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

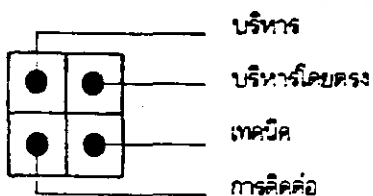
RELATIONSHIP DIAGRAM .

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์องค์ประกอบหลักของโครงการ

INTERACTION MATRIX

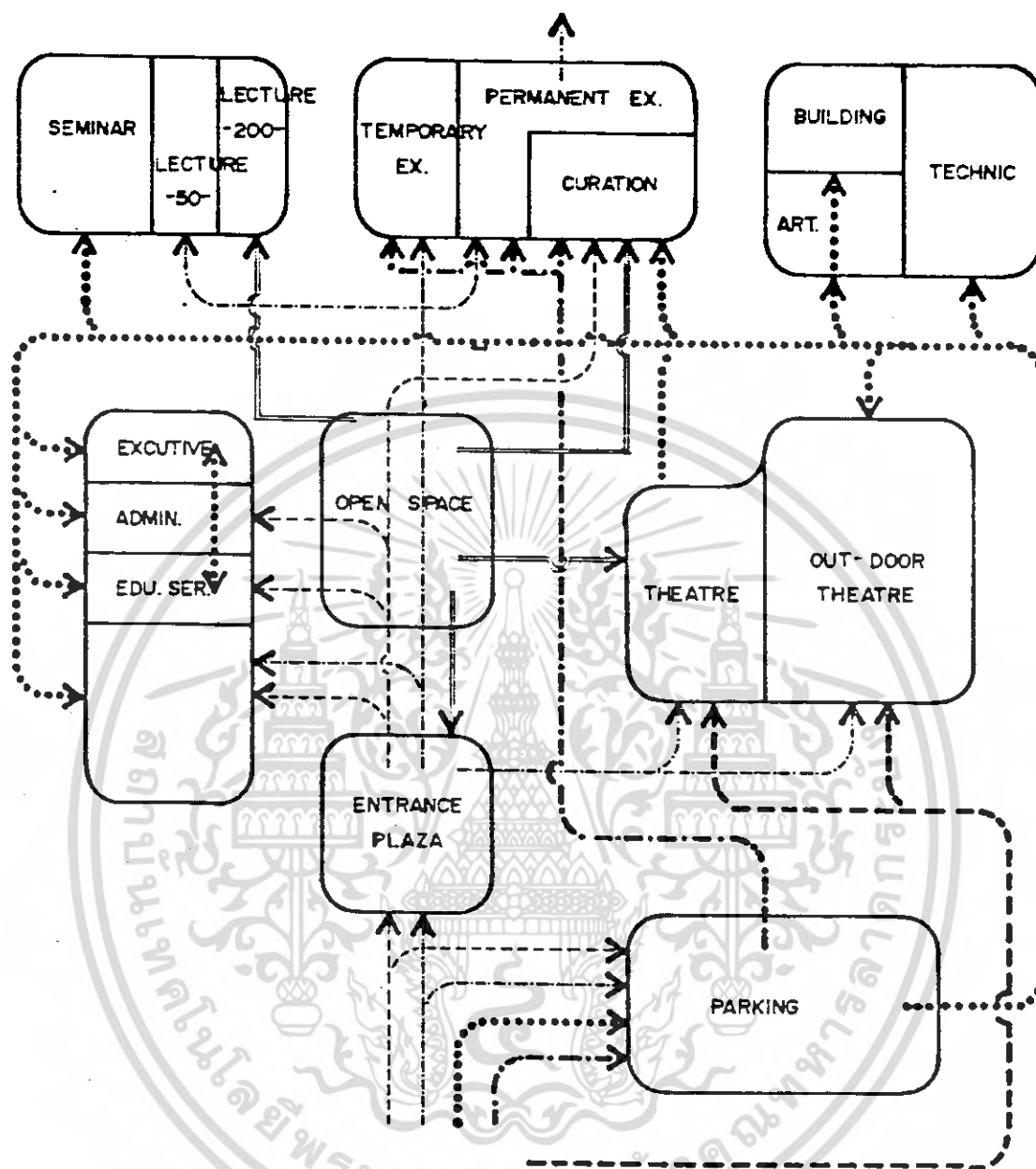
NO.	ELEMENT	A	B	C	D	E	F	G
A	PUBLIC SERVICE		•	•	•	•	•	•
B	ADMINISTRATIVE OFFICE	2		•	•	•	•	•
C	EDUCATIONAL OFFICE	2	3		•	•	•	•
D	EDUCATIONAL SERVICE	3	1	3		•	•	•
E	THEATRE	3	1	2	3		•	•
F	EXHIBITION QUARTER	3	1	3	3	3		•
G	TECHNICAL QUARTER	1	1	0	1	3	2	

- GIVEN
- 0 NONESSENTIAL
 - 1 UNDERSIRABLE
 - 2 DESIRABLE
 - 3 ESSENTIAL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

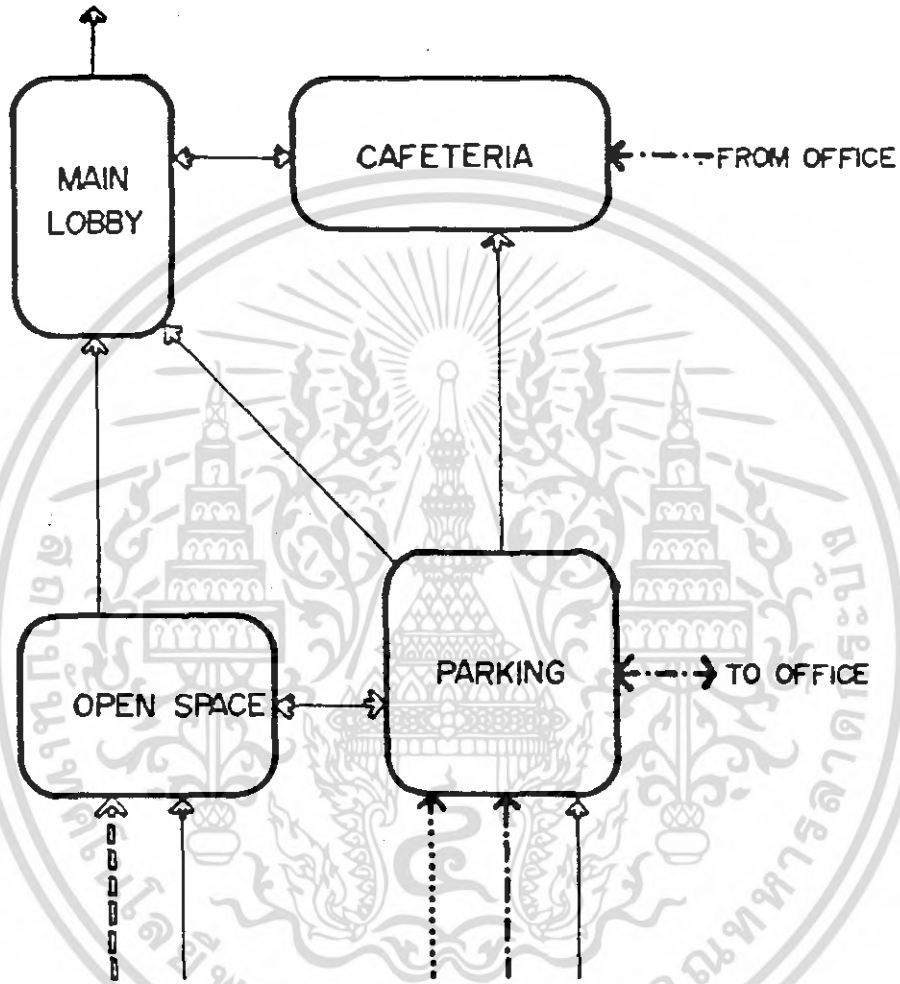
RELATIONSHIP DIAGRAM

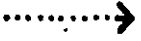
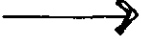

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PUBLIC SERVICE BEHAVIOR RELATIONSHIP

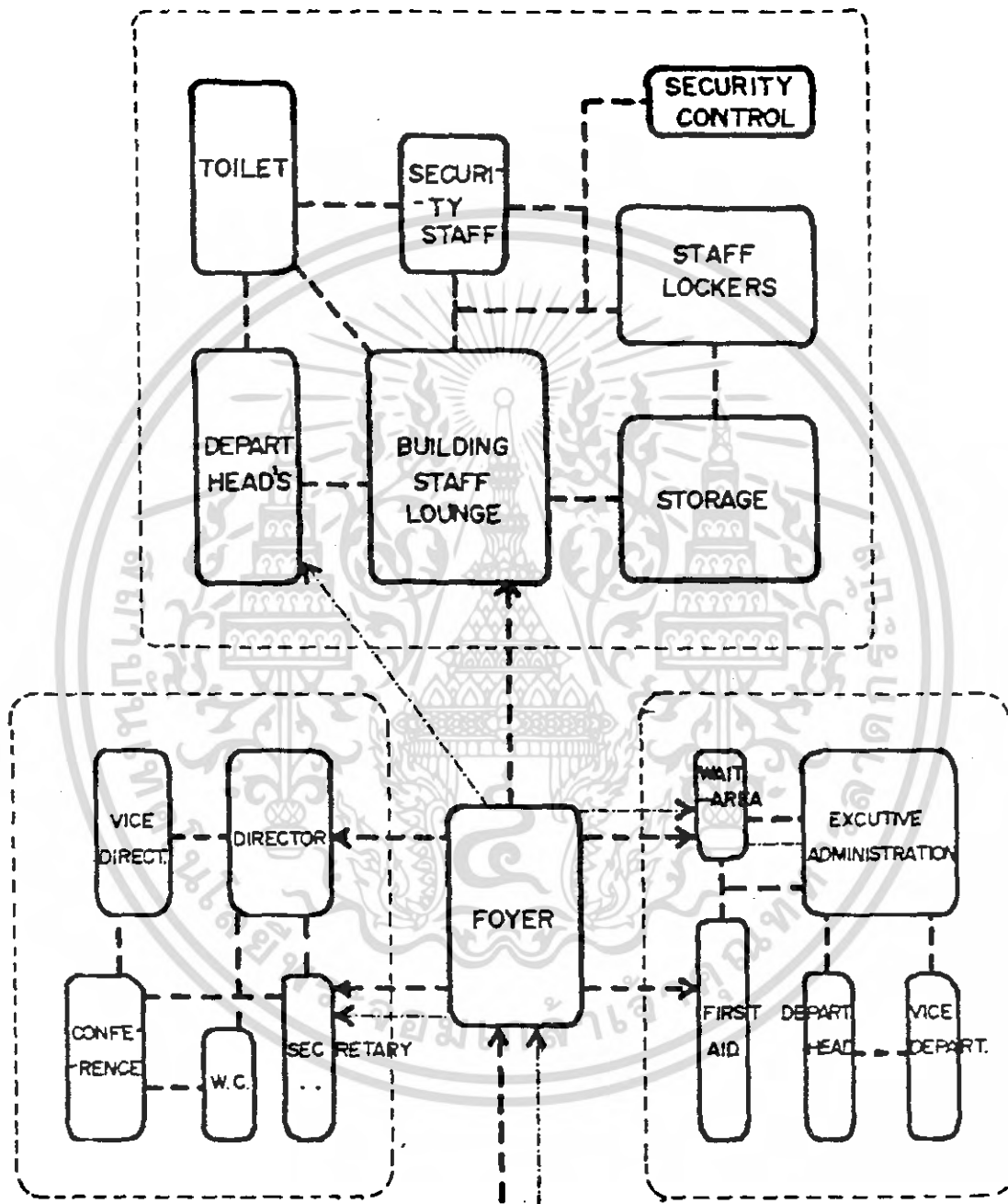
TO SEMI-PUBLIC ZONE

KEY		PEDESTRAIN ROUTE
		VEHICLE ROUTE
		USERS
		STAFFS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

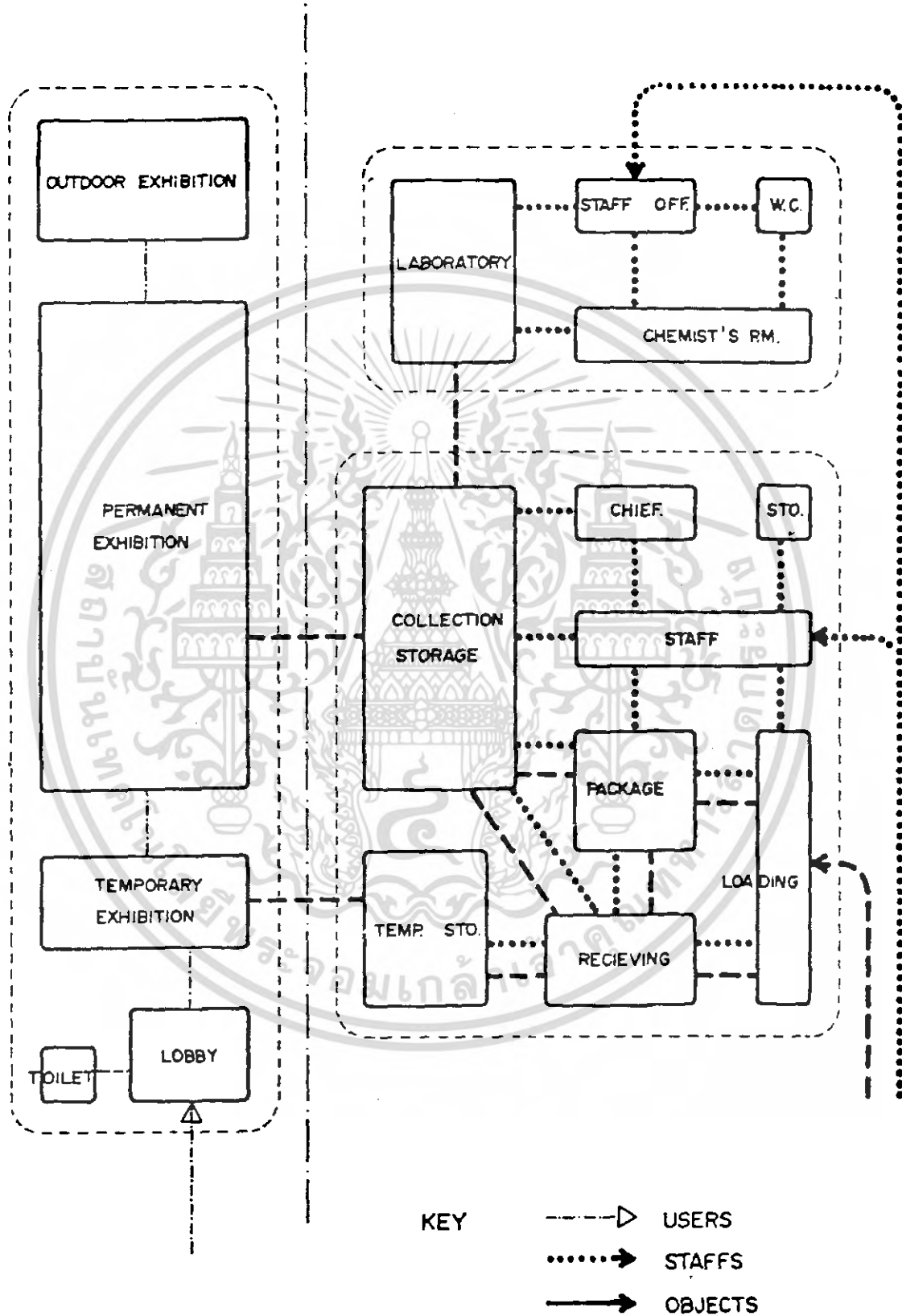
ADMINISTRATIVE OFFICE BEHAVIOR RELATIONSHIP

KEY - - - - -> STAFFS
 - - - - -> VISTORS

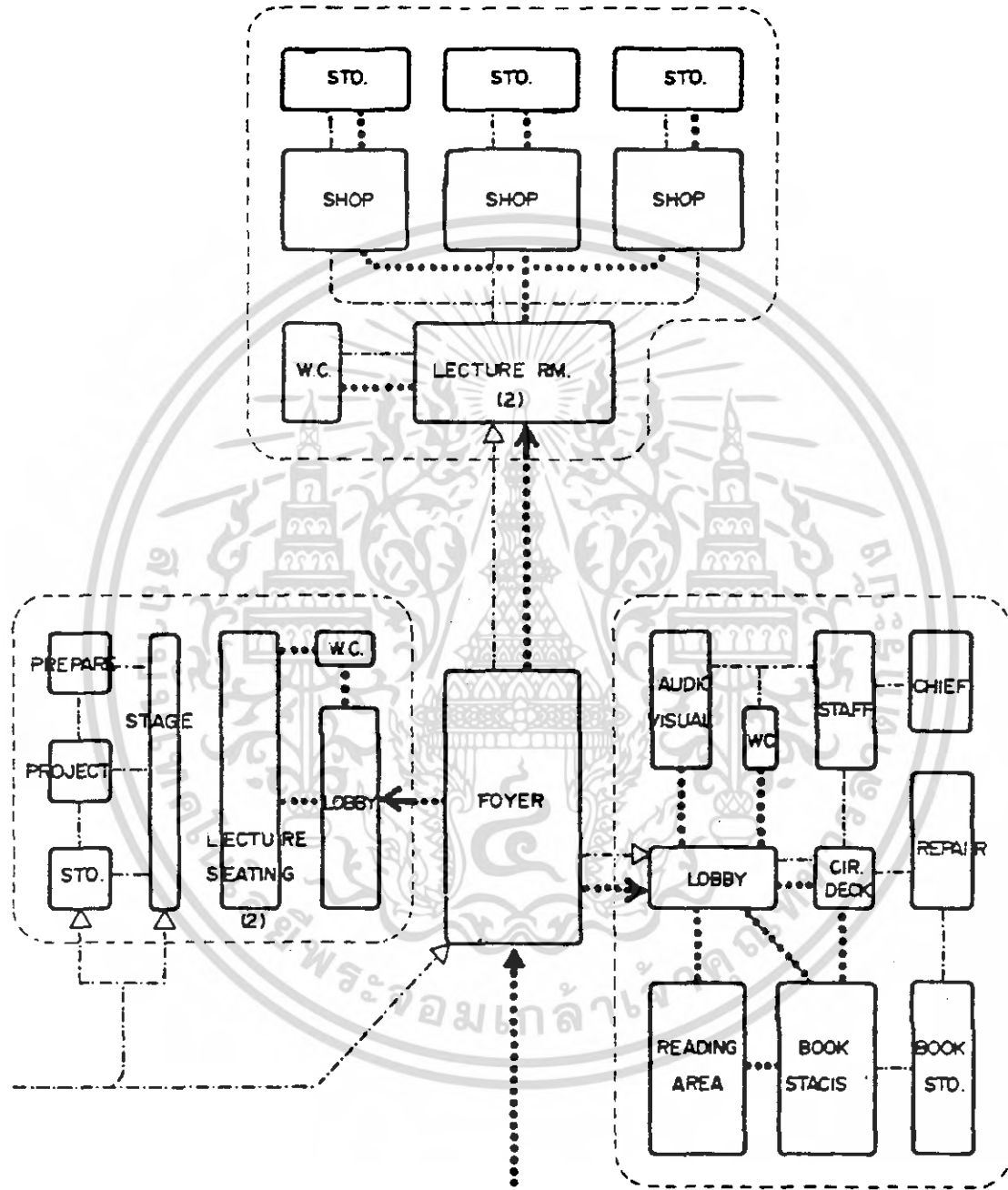
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

EXHIBITION QUARTER BELIAVIOR RELATIONSHIP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

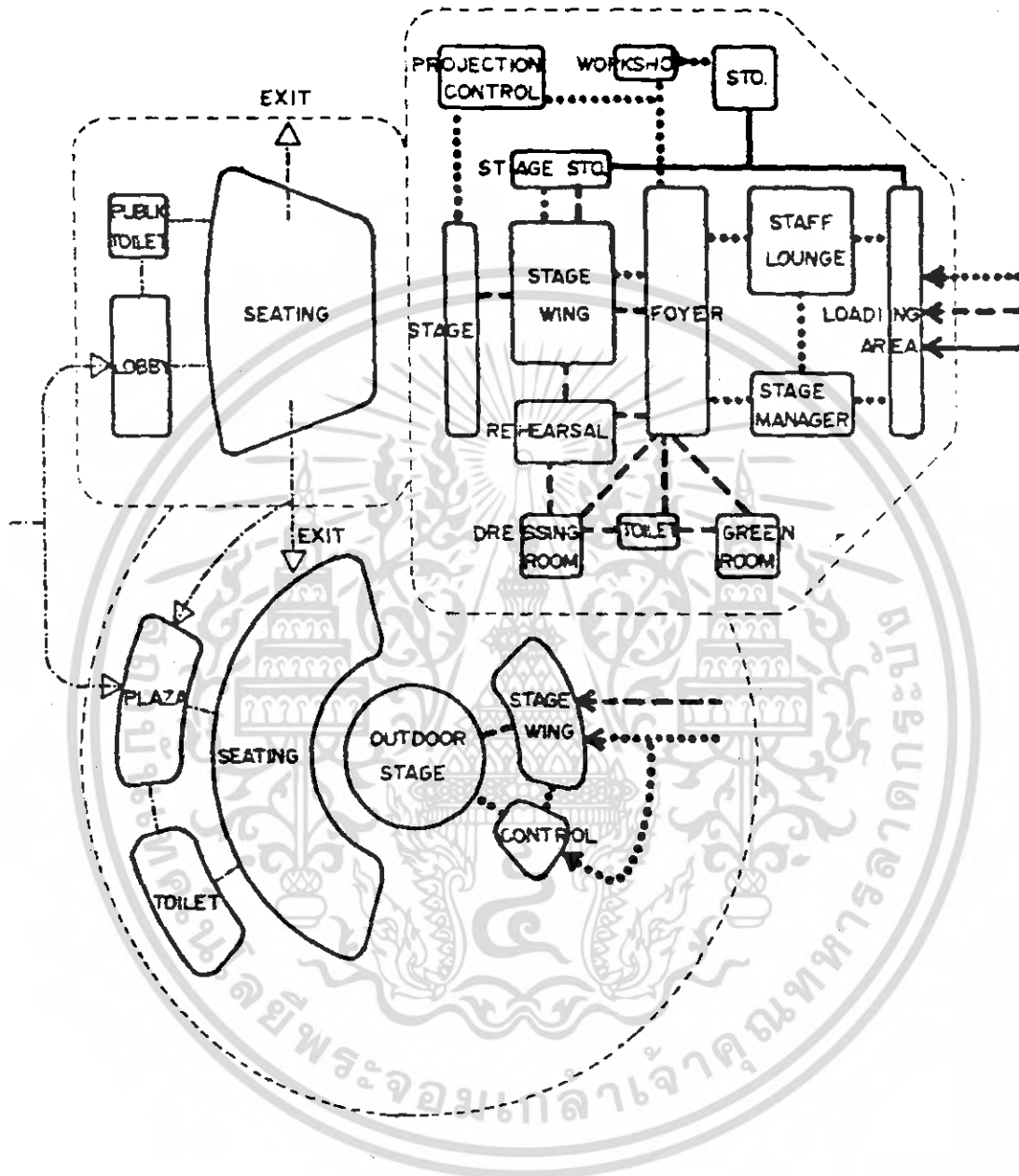
EDUCATIONAL SERVICE BELIAVIOR RELATIONSHIP

KEY - - - - -> STAFFS
> USERS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

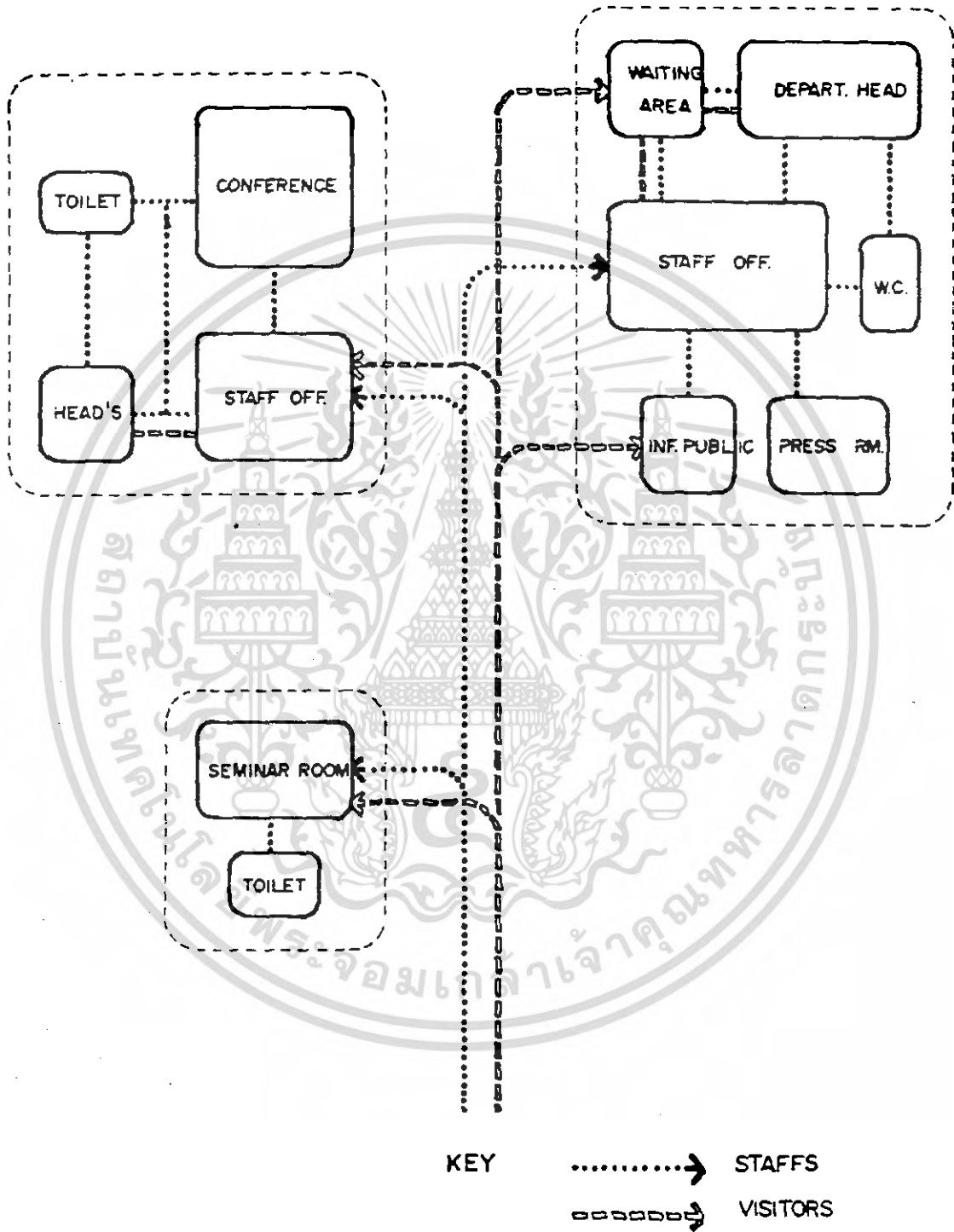
THEATRE BELIAVOR RELATIONSHIP

- KEY
- > USERS
 -> STAFFS
 - - -> ACTINGS
 - > ACTING MATERIALS

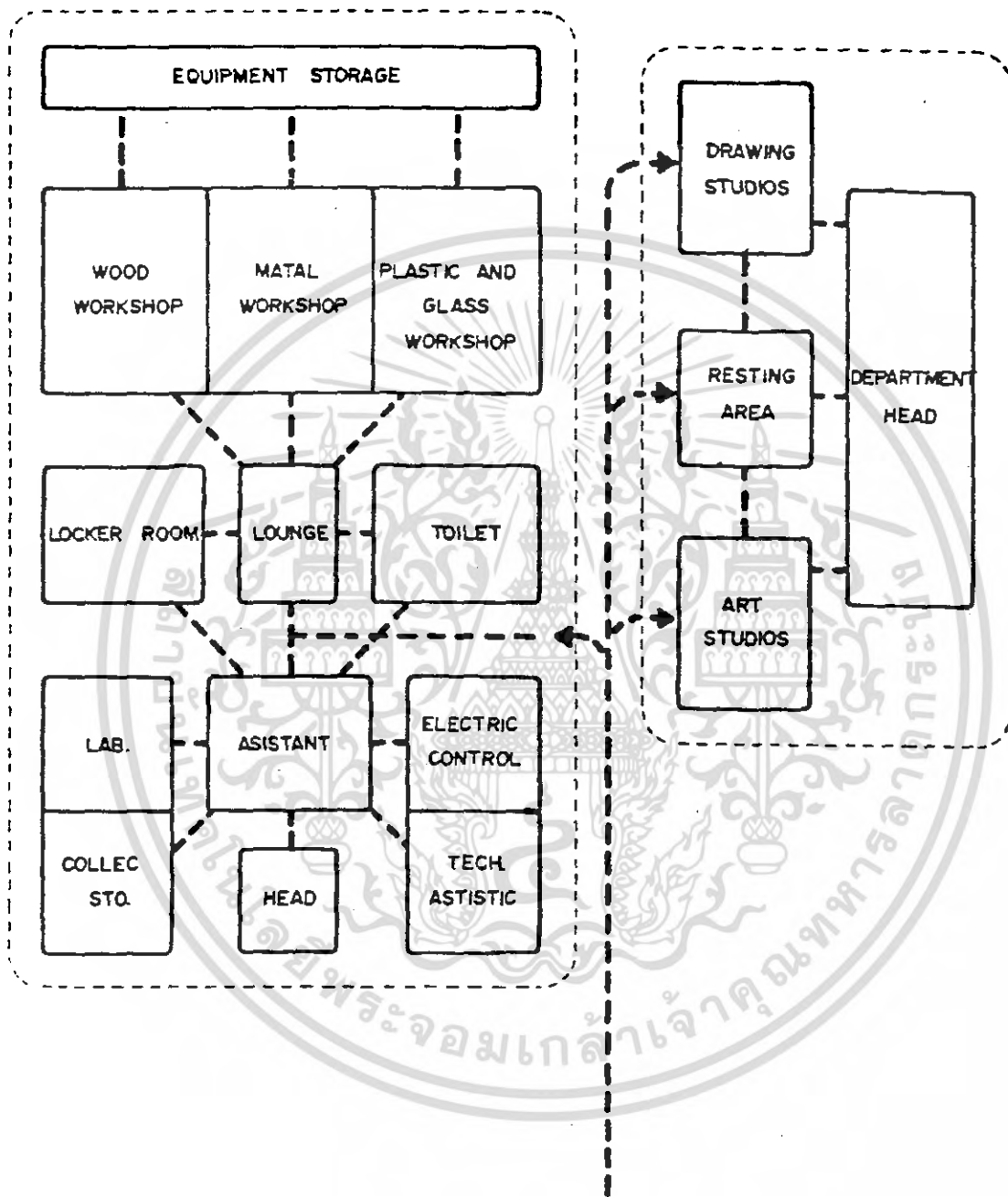
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

EDUCATIONAL OFFICE BELIAVIOR RELATIONSHIP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

TECHNICAL QUARTER BELIAVIOR RELATIONSHIP

KEY - - - - -> STAFFS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ระบบต่าง ๆ ในการออกแบบ

แนวคิดในการออกแบบระบบทางวิศวกรรม

6.1 ระบบไฟฟ้า นอกจากจะใช้ระบบไฟฟ้าในเครือข่ายของกรไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยการแปลงกระแสไฟฟ้าจากกำลังสูง เป็นกำลังต่ำที่จุดรวมเคี้ยวแล้ว ศูนย์จะจัดให้มีเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินอีกในกรณีจำเป็น

โดยพิจารณาถึงความสำคัญในแต่ละกิจกรรม จะแบ่งประเภทของเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉินเป็น 2 แบบคือ

1. เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากลาง (GENERATOR SET) จะจ่ายไฟฟ้าไปยังส่วนกิจกรรมที่มีผู้ใช้ชอุมมาก และมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินกิจกรรมต่อไปโดยไม่ขาดตอน คือส่วนโรงละคร ส่วนโถง ส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ส่วนรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

2. เครื่องกำเนิดแสงสว่างฉุกเฉิน (EMERGENCY LIGHTING) จะเป็นเครื่องให้แสงสว่างเป็นจุด เพื่อป้องกันโรภภัยที่ อาจจะเกิดขึ้นในกรณีที่ระบบไฟฟ้าขัดข้อง

6.2 ระบบระบายน้ำฝนและป้องกันน้ำท่วม

บริเวณโดยรอบของโครงการจะซุกเป็นเมื่อน้ำ ซึ่งจะไ้ประโยชน์ในการสร้างบรรยากาศของความเป็นอยู่กับน้ำตามลักษณะของพื้นที่นวม การป้องกันโรภภัย การป้องกันอัคคีภยและจะช่วยระบายน้ำฝน และป้องกันน้ำท่วม ในบริเวณโครงการ เพื่อให้ไหลออกสู่ถนนจ้จระยะยา การซุกน้ยังไ้ประโยชน์จากดินที่ซุกขึ้นมา สามารถนำไปถมพื้นที่อื่น ๆ ในโครงการเพื่อให้ระคิมดินในโครงการสูงขึ้น เนื่องจากแต่เดิมพื้นที่โครงการมีระคิมต่ำกว่าถนนอุทองโดยรอบ

การป้องกันน้ำท่วมของโครงการ กระทำโดยการสร้างเขื่อนรอบ ๆ พื้นที่โดยเฉพาะคานที่คิกเม่น้ำโดยจะมีประคินน้ำกั้นระหว่างบ่อน้ำภายในกับเม่น้ำ เพื่อคอยปรับระคิมน้ำในโครงการให้ไ้คตามที่ต้องการ และใช้เครื่องสูบน้ำในกรณีที่ต้องการให้ระคิมภายในสูงหรือต่ำกว่าระคิมน้ำภายนอกโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 ระบบกำจัดน้ำเสีย

เนื่องจากอาคารโครงการ เป็นอาคารทางวัฒนธรรม น้ำเสียจึงเป็นสารพวกอินทรีย์เป็นส่วนใหญ่ การกำจัดอาคารเป็นแบบกระจายตัว จุดของการเกิดน้ำเสียจึงกระจายออกเป็นจุด ๆ โดยพิจารณาถึงรูปแบบของกิจกรรมแล้ว ปริมาณของน้ำเสียที่เหมาะสมของอาคารโครงการคือ การใช้ระบบ บ่อเกรอะ บ่อซึม ซึ่งใช้ระบบการสลายตัวโดยใช้แบคทีเรียเป็นตัวช่วยสำคัญในการกำจัด

6.4 ระบบปรับอากาศ

สมาคม AMERICAN SOCIETY OF HEATING AND VENTILATING ENGINEER

ได้กำหนดหลัก "EFFECTIVE TEMPERATURE INDEX (ดัชนีอุณหภูมิที่มีประสิทธิภาพ) แสดงถึงการผสมกันระหว่างอุณหภูมิตามชั้นการเคลื่อนไหวของอากาศที่สบายที่สุด อุณหภูมิประมาณ $71 - 76^{\circ}F$ ในฤดูร้อนและ $66 - 76^{\circ}F$ ในฤดูหนาว อุณหภูมิดังกล่าวมีความชื้น 50% อากาศจะหมุนเวียนระหว่าง 15 - 20 ฟุต/วินาที แต่ในฤดูหนาวไม่สามารถบังคับความชื้นสัมพัทธ์ให้ถึง 50%

หลักการทั่วไปของการปรับอากาศในอาคาร

1. ความหมายของการปรับอากาศ คือ การควบคุมสภาวะอากาศให้เป็นไปตามที่เราต้องการ คือ

- ก. ควบคุมอุณหภูมิให้ตรงกับที่ต้องการ
- ข. ควบคุมความชื้นให้เหมาะสมกับสภาวะน่าสบายที่สุดของมนุษย์

ค. ควบคุมความสะอาดของอากาศในห้อง

2. การส่งผ่านความร้อนเกิดจาก

- ก. การแผ่รังสีความร้อนโดยไม่ต้องอาศัยตัวกลางใด ๆ เลย เช่น ความร้อนที่แผ่จากดวงอาทิตย์มายังโลก หรือความร้อนที่ผ่นช่องเปิดหรือกระจกเข้ามาในอาคาร

ข. การนำและการพาความร้อน โดยอาศัยตัวกลางที่เป็นของเหลว หรือ ก๊าซ และของแข็งตามลำดับ

3. ความร้อนซึ่งเคลื่อนที่เข้ามาในอาคาร หรือที่อาคารที่ได้รับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเฉพาะในไปอนอนาคตไม่เ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์ของบุคคลใด
โดยการแผ่รังสี การนำและการพา แยกออกเป็น 2 ประเภท คือ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก. SOLAR HEAT GAIN BY RADIATION

ข. TRANSMISSION HEAT GAIN BY CONDUCTION

การคำนวณความร้อนที่เข้ามาภายในอาคารสำหรับกรุงเทพฯ ณ ตำแหน่ง
เส้นรุ้ง 14° เหนือ ทิศทางชั้นตอครั้งนี้

กระแสลมและการระบายอากาศ

1. กระแสลม คืออากาศที่ไหลผ่านร่างกาย ในการช่วยถ่ายเทความร้อน
2. การระบายอากาศ คือการเปลี่ยนเอาอากาศเก่าภายในห้องออกไปและ
มีอากาศที่สดชื่นกว่าเข้ามาแทนที่

3. WIND ANALYSIS กระแสลมภายในอาคารเกิดจาก

- ก. ความแตกต่างของความกดอากาศ
 - ข. ความแตกต่างของอุณหภูมิ
- อัตราความเร็วลมที่พัดผ่านร่างกาย
0.80	ฟุต/วินาที	ไม่รู้สึก
0.80 - 1.6	"	รู้สึกสบายโดยไม่ว่ามีลมปะทะ
1.6 - 3.3	"	รู้สึกสบายโดยมีลม

ทิศทางลม

- ก. อากาศจะไหลจากแหล่งความกดอากาศสูงสู่ความกดอากาศต่ำ
- ข. เพื่อให้เกิดการถ่ายเทที่ที่สุดของอากาศ ช่องทางลมออกต้องมี
เท่ากับช่องทางทางเข้า
- ค. ช่องทางออกลมที่ใหญ่กว่าทางเข้าจะเพิ่มความเร็วลม
- ง. ทิศทางลมมิได้เกิดขึ้นจากตำแหน่งของช่องทางออก
- จ. ตำแหน่งและชนิดของทางเข้าสามารถบังคับทิศทางของลมผ่านห้องได้

การเปลี่ยนอัตราแรงลม

แรงลมในอัตราที่ต่ำจะช้าลงโดยผิวที่ขรุขระ แรงลมจะสูงขึ้นเมื่อระดับ
สูงขึ้น การเปลี่ยนความเร็วของลมซึ่งสัมพันธ์กับความสูง เรียกว่า WIND GRADIENT ซึ่งขึ้นอยู่กับ
ลักษณะภูมิประเทศ

การเปลี่ยนแปลงของลมในแต่ละวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ก. ในเวลากลางวัน ทิศจะคลายความร้อนที่รับจากดวงอาทิตย์ อากาศ
ไม่วุ่นวายใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไกลพื้นดิน เมื่อได้รับความร้อนจากพื้นดินจะลอยตัวสูงขึ้น ผสมกับอากาศในระดับสูง อากาศที่เย็นกว่าจะไหลเข้ามาแทนที่ ทำให้ความเร็วของลมเพิ่มขึ้นในระดับต่ำ

ข. ในเวลากลางคืน อากาศบริเวณไกลพื้นดินจะเย็นไม่ลอยตัวสูงขึ้น แรงลมในระดับต่ำจะลดลง

หลักในการพิจารณาเลือกใช้ระบบแอร์ - คอนดิชัน

1. สามารถให้อากาศเย็น บริสุทธิ์ และการกระจายไคสม่ำเสมอทั่วห้อง
2. มีความเย็นเพียงพอที่จะขับ HEAT GAIN ได้ทั้งหมด
3. เครื่องเดินเงียบไม่มีเสียงรบกวนหรือเกิดความสั่นสะเทือน
4. สามารถควบคุมอุณหภูมิให้ไคตามต้องการไคง่าย
5. มีความคงทนแข็งแรง มีประสิทธิภาพและอายุการใช้งานไคนาน
6. พิจารณาเกี่ยวกับราคาเครื่อง คิวคิตตั้ง และค่าซ่อมแซมตองเหมาะสม

กับคุณภาพ

7. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน หมายถึงบำรุงรักษาและกินไฟนอย

ระบบเครื่องปรับอากาศแบ่งออกเป็น 3 ระบบคือ

1. UNIT AIR - CONDITIONER สี่เก WINDOW UNIT และ PACKAGE

UNIT เป็นเครื่องที่ทำมาสำเร็จรูปสามารถใช้ไคติดตั้งไครวดเร็วไคโดยไมตองเตรียมวางทอต่าง ๆ

ในอาคารกอนีใช้สำหรับเนื้อที่เล็ก ๆ ขนาด 5,000 - 23,000 บีทียู และใช้ไมสม่ำเสมอ ราคา

ถูก ขนาด 12,000 ราคาประมาณ 8,000 บาท และการซ่อมแซมไมตองใช้ช่างชำนาญนัก

แต่เสียตรงที่ว่าเกิดเสียงคังเพราะระบบนี้รวมทุกส่วนของเครื่องอยู่ในนั้น ไคเฉพาะคอมเพรสเซอร์

หงผู้ไซประมาณ 3 เมตร อาจมีเสียงรบกวนไค และหากติดตั้งไมก็จะสั่นสะเทือน อายุใช้งานก็

สั้นเพียง 5 ปีเป็นอย่างมาก กินไฟมากค่าใช้จ่ายสูง PACKAGE UNIT และคล้ายกับ WINDOW

UNIT แต่เป็นชนิดใหญ่กว่าใช้สำหรับขนาด 3-10ตัน ขนาดของเครื่อง 5-10 ตัน กว้าง

ประมาณ 1.5 เมตร สูง 2.00 เมตร หนา 0.90 เมตร ซึ่งตองหาที่ติดตั้งระบายความร้อนออก

ไคง่าย

ข้อคังของเครื่องนี้คือ ราคาถูกกว่าในขนาดคันที่เท่ากัน ซึ่งตองใช้แบบ WINDOW UNIT

หลายเครื่อง และอาจจะทนทานถึง 6 ปี เพราะคอมเพรสเซอร์เป็นชนิดใหญ่ กินไฟนอยกว่าแต่

เสียงคังหอกัน และการจ่ายอากาศตองมีที่วางเหนือเพดานข้างสำหรับเดินทอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตองอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. SPLIT SYSTEM คือระบบที่แยกคอมเพรสเซอร์ออกจาก FAN COIL สำหรับแอร์คอนดิชันขนาดใหญ่ตั้งแต่ 10 - 40 ตัน เพื่อมิให้เกิดเสียงดังภายในห้อง โดยแยกตัวคอมเพรสเซอร์ไว้นอกอาคาร เกือบเฉพาะในอาคารเพียง FAN COIL เพราะว่ามันสิ้นเสียงและไม่มีเสียงดัง แล้วเดินสายจากคอมเพรสเซอร์เข้ามาใน FAN COIL ถ้าระยะห่างท่อไกลมากจะทำให้ REFRIGERANT ที่เข้าไปยัง FAN COLL TEMPERATURE ไม่ดีเพราะ HEAT GAIN ฉะนั้นไม่ควรไกลกว่า 15 เมตร

การออกแบบต้องเตรียมที่สำหรับวางเครื่องให้เหมาะสม และมีที่สำหรับ ซึ่งอาจจะมีอันใหญ่อันเดียว หรืออันเล็ก ๆ หลายอัน เครื่องแบบนี้ที่ไม่มีเสียงรบกวน สามารถควบคุมอุณหภูมิ แต่ละห้องให้แตกต่างกันได้ โดยอาศัยระดับความเร็วของพัดลมที่เป่าลมเย็นเข้าไปในห้อง นอกจากนี้ยังสามารถใช้เพียงบางส่วนได้ อายุใช้งานนานกว่า PACKAGE แต่ราคาสูงกว่า

3. CENTRAL AIR CONDITONING SYSTEM เป็นระบบ CHILLER WATER ใช้น้ำเย็นเป็น REFRIGERANT ต้องมีห้องสำหรับติดตั้งขนาดใหญ่และเครื่องทำความสะอาบน้ำ ระบบเหมือน SPLIT SYSTEM เพราะแยกคอมเพรสเซอร์ออกไปเช่นเดียวกัน ระบบนี้เหมาะสำหรับอาคารที่ใช้ตั้งแต่ 50 ตันขึ้นไป และเหมาะที่สุดถ้าใช้เกิน 100 ตันขึ้นไป เพราะระบบอื่นไม่ดีกว่าระบบนี้

เครื่องปรับอากาศระบบนี้ทุก ๆ ตันคือ เจียบที่สุด ปรับได้ง่ายทนทาน 20 - 25 ปี ค่าบำรุงรักษาและกินไฟน้อยที่สุด ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานถูกที่สุด

การออกแบบสำหรับติดตั้งระบบนี้ ต้องติดพร้อมกับการออกแบบอาคารตั้งแต่ต้นและมีข้อที่ควรคิดคือถ้าเป็น INSULATION ขนาดใหญ่ 200-300 ตัน จะแยกเครื่องออกเป็นเครื่องละ 100 ตันหรือ 150 ตัน ซึ่งแพงกว่าแต่ดีกว่าคือเวลาเสียนั้น ถ้าใช้เครื่อง 300 ตัน ก็จะเสียหมด แต่ถ้าใช้เครื่อง 2 เครื่องจะสามารถใช้งานได้ครึ่งหนึ่ง และถ้าแยกเป็นเครื่องละ 50 ตัน 4 เครื่องซึ่งสำหรับใช้ 200 ตันจะยิ่งดีขึ้นเพราะถ้าเสียเครื่องหนึ่งก็ยังสามารถใช้อีก 3 เครื่องที่เหลือได้ซึ่งจะพอใช้ได้ทั้งหมดที่อาคารเพราะมีความเย็น 75% จะเห็นว่าสถาปนิกต้องคิดให้รอบคอบเพื่อมิให้เสียผลประโยชน์จนเกินไป ในกรณีที่เครื่องยนต์ขัดข้อง

ข้อพิจารณาเกี่ยวกับห้องเครื่องและบริเวณที่ปรับอากาศ

1. ห้องเครื่องไม่ควรที่จะอยู่ไกลจากบริเวณที่ปรับอากาศ ซึ่งถ้าอยู่ใกล้กันจะทำให้เปลือง
2. ห้องเครื่องจะต้องอยู่ในบริเวณที่จะไม่ทำให้เกิดเสียงรบกวนแก่ส่วนอื่น ๆ
3. ในลักษณะที่เป็นไปไคห้องเครื่องควรจะอยู่รวมเป็นห้องใหญ่ห้องเดียวในการควบคุมเครื่องปรับอากาศ แต่หากว่ามีความจำเป็นในการกระจายห้องเครื่องออกไปเป็นห้องย่อย ก็เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5 การรักษาความปลอดภัยในศูนย์วัฒนธรรม

การป้องกันความเสียหายและการสูญเสียซึ่งอาจเกิดขึ้นแก่วัตถุในศูนย์วัฒนธรรมนั้น เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการดำเนินงานบริหาร เมื่อศูนย์วัฒนธรรมทำการรวบรวมวัตถุเข้าไว้แล้วเห็น ภาระความรับผิดชอบที่จะต้องคุ้มครองป้องกันความปลอดภัยตั้งปงจ ปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย ปลอดภัยจากอัคคีภัย ปลอดภัยจากการชำรุดเสื่อมสภาพ จากภัยจากธรรมชาติ เช่นอุทกภัย ความชื้น และแสงสว่าง เป็นต้น

ความเสียหายและการสูญเสียที่สำคัญซึ่งอาจเกิดขึ้นแก่วัตถุที่ศูนย์วัฒนธรรมรวบรวมไว้ อีกเหตุหนึ่งก็คือ การบกพร่องในงานทะเบียนซึ่ง เป็นหลักฐานในการคุ้มครองวัตถุจากการสูญเสีย หรือการทุจริตทั้งปวง

การป้องกันโจรภัยและอัคคีภัย โดยมีเทคนิคสมัยใหม่อยู่มากที่จะเลือกใช้ได้ และใน บางกรณีก็ขัดกันบ้าง เช่น การป้องกันอัคคีภัย อาคารจะจงมีกระเบื้องเคลือบ หรือบันไดฉุกเฉิน ทางออกฉุกเฉิน ซึ่งเป็นบันไดที่อาจจะเป็นประโยชน์ในการโจรกรรมได้ ฉะนั้น จึงต้องวางแผน ป้องกันจุดอ่อนอย่างรอบคอบด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่เห็นเหมาะสมที่สุด

ห้องงานซ่อมสงวนรักษาและงานทะเบียน เป็นเทคนิคเฉพาะซึ่งต้องกล่าวถึงเป็นพิเศษ ทั้งสองเรื่องฉะนั้น การรักษาความปลอดภัยที่จะกล่าวถึงในที่นี้ก็คือ ปัญหาการป้องกันโจรภัยและ อัคคีภัย

อาคาร ศูนย์วัฒนธรรมกับการป้องกันภัย

เริ่มตั้งแต่งานวางแผนอาคารบนพื้นที่ดินก็จะต้องคิดถึงความปลอดภัย อันตรายจาก สภาพแวดล้อมธรรมชาติ เช่น ฟ้าผ่า ไฟ ฟ้าผ่า ฟ้าผ่า ล้วนเป็นอันตรายต่อวัตถุ การเลือกสถานที่ ตั้งจะต้องอยู่ในที่ซึ่งไม่มีอันตรายจากภาวะธรรมชาติแวดล้อม ไม่อยู่ในแหล่งแออัดหรือแหล่งอุตสาหกรรม ซึ่งอาจเกิดมลพิษทั้งเรื่องเขม่าควันไฟ อากาศเสียและอาจเกิดเพลิงไหม้ได้ง่าย ขณะเดียวกัน ก็ไม่อยู่ในที่เปลี่ยวห่างไกลชุมชนซึ่งอาจเกิดโจรกรรม เนื้อที่สร้างพิพิธภัณฑสถานควรมีบริเวณ หอ สโมสรมีทางออกมากกว่าหนึ่งทางในภาวะฉุกเฉิน

แบบอาคารและการก่อสร้างอาคารต้องคำนึงถึงการรักษาความปลอดภัย ทั้งโจรภัย และอัคคีภัย หากจะใช้ระบบแจ้งภัยจะต้องงานแผนไปพร้อมกับการสร้างอาคาร เช่นการใช้ประตู เหล็กซ้อนในผนัง และใช้ระบบอัคคีโนมิติ เมื่อเกิดเสียงสัญญาณภัย ประตูจะปิดเองทันทีระบบ

แมคนินคางย ๆ คือระบบใส่เหล็กหน้าคางประตูและกุญแจ ก็จะต้องออกแบบให้เหมาะสมสวยงาม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยามรักษาการณ์ทั้งกลางวันและกลางคืนจะต้องมีระเบียบวินัย เข้มแข็งตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาพร้อมที่จะเผชิญกับสถานการณ์ สัญญาณแจ้งภัยระบบใดก็ตามที่จัดตั้งจะต้องสามารถแจ้งสัญญาณตรงไปยังที่ยาม และสามารถส่งสัญญาณไปที่สถานีตำรวจใกล้เคียง เสียงสัญญาณไซเรนจะต้องดังไปทั่วบริเวณเพื่อให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือกันทั้งที่ เฉพาะที่ห้องยามควรจะมีเครื่องหมายให้ทราบว่า เหตุเกิดที่ห้อง ส่วนไหนของอาคารขนาดเล็กที่มีเจ้าหน้าที่ไม่พอ ระบบแจ้งภัยควรจะต้องจัดโดยระบบอัตโนมัติหมายความว่า เมื่อเกิดเสียงสัญญาณภัยขึ้นแล้ว ประตูต่าง ๆ จะปิดเองโดยอัตโนมัติ เพื่อให้คนหาตัวคนร้ายได้

ยามรักษาการณ์ สายตรวจและเจ้าหน้าที่ประจำห้อง มีความสำคัญอย่างยิ่งในเวลากลางวัน ในเวลากลางคืน ยามรักษาการณ์จะต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มแข็ง ออกตรวจตรวจจริง จึงโดยทั่วไปจะมีนาฬิกาสำหรับเดินตรวจและไซตามจุดต่าง ๆ ที่กำหนดเพื่อเป็นหลักฐานไม่ให้ยามละทิ้งหน้าที่ขณะเดียวกันจะต้องมีระบบสัญญาณแจ้งภัยช่วยด้วย

เทคนิคการป้องกันภัย

ระบบสัญญาณแจ้งภัยมีอยู่มากมายในปัจจุบัน เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ทำให้มีเครื่องสัญญาณภัย ด้วยระบบต่าง ๆ มาก

ระบบป้องกันภัยสมัยใหม่เน้น MR. ANDRE NOBLECOURT ได้เขียนบทความไว้ในวารสาร G.A. DOCUMENT มีโดยย่อดังนี้

ก. เทคนิคทางกลศาสตร์ MECHANICAL TECHNIQUES คือการป้องกันรักษาความปลอดภัยที่ใช้กันอยู่ทั่วไปได้แก่

1. การสร้างรั้วลอมที่มั่นคงแข็งแรง
2. ในระบบกุญแจ ใส่ประตูห้องและตู้จัดแสดง
3. ตูกระจก กันสั่นสะเทือน SHOCK PROOFING ยังไม่เข้า
4. ใช้พลาสติกหนา หรือ PLEXIGLASS
5. สร้างห้องนรภัย ตู้นรภัย ป้องกันรังสีและอัสคิภัย
6. ใช้บานประตูเหล็กสำหรับห้องสำคัญ และทำประตูเบ็ดปิดอัตโนมัติ

ข. เทคนิคทางไฟฟ้า ELECTRICAL TECHNIQUES

คุณลักษณะง่าย เตรียมแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้อบครอบตั้งแต่ออกแบบอาคาร การออกแบบอาคารโดย
ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยจะเกิดปัญหามาก ต้องมาเสริมเหล็กค้ำค้ำ เพิ่มกำแพง และความมั่นคง
อื่น ๆ เมื่ออาคารเสร็จแล้ว ซึ่งจะทำให้สิ้นเปลืองและไม่เหมาะสม นอกจากนั้นต้องทราบว่า
มีสิ่งของมีค่ามากน้อยแค่ไหน หากมีเครื่องเพชร เครื่องทอง ก็จะต้องสร้างห้องมั่นคงไว้ด้วย
และน่าสังเกตว่าห้องชั้นล่าง ประตูหน้าต่างชั้นล่างมักเป็นหนทางโจรภัยมากกว่าชั้นบนนอกจากนั้น
ต้นไม้ใหญ่ ท่อน้ำ รางน้ำ กระโถย เครื่องที่จะช่วยในการป้ายเป็นควัดักได้จะต้องระมัดระวังให้
มาก

อาคารที่ถูกหลักการ จะต้องมึประตู่ทางเข้าในอาคารประตูเดียว ผู้ชมจะเข้าออก
ทางเดียวกัน ซึ่งเป็นการง่ายในการคุมครอง หากเกิดเหตุโจรกรรม เมื่อบุกประตูใหญ่ ก็จะ
กักขังผู้ชมไว้ทั้งหมด

การป้องกันอันตรายจากผู้ชม

เป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งที่ผู้เข้าชมอดไม่ได้ที่จะอยากสัมผัสจับต้องวัตถุ เพื่อชื่นชมใน
ความงาม หรือเมื่อมีความสนใจเป็นพิเศษ ในการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์สถาน จะต้องมึทั้งจัด
แสดงในตู้และนอกตู้ ของนอกตู้มักจะถูกสัมผัสจับต้องอยู่เสมอ ซึ่งการสัมผัสแตะต้องนั้นจะทำให้
เกิดความเสียหายชำรุดแตกหักหรือเสื่อมสภาพไค้ง่าย ฉะนั้น ในการจัดแสดงจะต้องหาทางป้อง
กัน เช่นทำชกกันไม้ให้ผู้ชมเอื้อมถึง ใช้เชือกกัน ในประเทศตะวันตกประชาชนนับถือรูปเคารพ
จึงมักจะปรากฏว่าพระพุทธรูป ที่จัดแสดงกลางห้อง จะมีดอกไม้วางมาลัยมาคล้องมาวางบูชา
อยู่บ่อย ๆ ถ้าไม่มีพนักงานเห็นก็จะเทาทองบิต ในพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร ห้องกอง
ประวัติด้านศิลปะ มีโครงการชุมนุมระดมยืมจัดแสดงอยู่พร้อมด้วยภาชนะดินเผา ปรากฏว่ามีผู้ใส่
เงินในภาชนะดินเผาอยู่เป็นประจำ บางครั้งโยนเหรียญไปบนภาชนะ ทำให้ภาชนะแตกเสียหาย
การดูแลจะต้องอาศัยพนักงานเฝ้าห้องที่เข้มแข็ง ในเรื่องดังกล่าว ขึ้นอยู่กับผู้ออกแบบการจัดแสดง
และผู้จัดแสดงจะต้องคำนึงในเรื่องความปลอดภัย และวางแผนป้องกันพร้อมไปกับการออกแบบ
นิทรรศการ

การป้องกันโจรภัย

เครื่องมือจำเป็นอย่างอึ่ง ซึ่งเป็นเครื่องช่วยในการป้องกันโจรภัยก็คือ สัญญาณแจ้ง
ภัยซึ่งเป็นปัญหายุ่งยากอยู่มาก ในปัจจุบันระบบอิเล็กทรอนิกส์ทันสมัยและมีเครื่องมือที่ก้าวหน้าในทาง
เทคโนโลยีจะเลือกนำมาติดตั้งในพิพิธภัณฑ์สถานอย่างมากชนิดแต่อย่างไกรก็ตาม แต่จะมีสัญญาณแจ้งภัยที่
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งวนไว้สำหรับการศึกษาเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านราคา
เชื่อว่าเทคโนโลยีที่ส่กก็ตาม แต่ไม่มีสิ่งใดจะแทนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยได้ สัญญาณแจ้งภัย
ไม่ว่ากรณีใดๆ ฟังสน อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีสำเนาไปใช้
จะไม่มีผลอะไรถ้าเจ้าหน้าที่ไม่มีส่วนรวมงานด้วย

ใช้เป็นระบบสัญญาณแจ้งเหตุ (ALARM SYSTEM) ประกอบด้วยเครื่องตรวจจับ (DETECTOR) ซึ่งจะรายงาน (TRANSMISSION) เป็นสัญญาณเสียง (ALARM) ซึ่งเป็นเครื่องช่วยป้องกันรักษาความปลอดภัย มีเทคนิคใหม่ ๆ อยู่มาก ดังเช่น

1. เทคนิคทางไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (ELECTRIC AND ELECTRONIC DEVICES)

1.1 เครื่องตรวจจับเสียง (SOUND DETECTOR) ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์จับเสียง ถ้ามีคนร้ายลักลอบเข้าไปในสถานที่ซึ่งติดตั้งเครื่องเสียงไว้ หรือถ้ามีการจ้องเงา ทำให้เกิดเสียงขึ้นแล้วเครื่องจับเสียงรายงานไปยังสัญญาณแจ้งเหตุ ทำให้เกิดเสียงก้องขึ้นแจ้งภัยทันที

1.2 เครื่องจับโดยอาศัยหลักในการเปลี่ยนแปลงของความจุของไฟฟ้า CAPACITANCE VARIATION DEVICE วิธีนี้ใช้จับโดยอาศัยการเปลี่ยนแปลงของความจุของไฟฟ้าภายในห้อง ถ้ามีคนเข้าไปในเขตที่ติดตั้งเครื่องนี้ ประจุไฟฟ้าถูกรบกวน เพราะคนเป็นตัวนำไฟฟ้า จึงทำให้ความจุของไฟฟ้าเปลี่ยนแปลงไป เครื่องจับก็จะส่งสัญญาณทำให้เกิดเสียงก้องขึ้น

1.3 รั้วไฟฟ้า (ELECTRIC FENCING) วิธีนี้ใช้เดินไฟลวดหรือลวดไวที่รั้วหากเกิดการกระทบกระทั่ง ทำให้วงจรไฟฟ้าขาด ก็จะทำให้เกิดเสียงกริ่งสัญญาณขึ้น

1.4 เครื่องตรวจจับคลื่นเสียงสูง (ULTRASONIC FENCING) วิธีนี้ใช้ตั้งคลื่นเสียง ULTRASONIC WAVE เข้าไป เมื่อมีการเคลื่อนไหวผ่านคลื่นเสียง ทำให้คลื่นเสียงถูกตัดจะทำให้ค่าของ ULTRASONIC WAVE ที่ตั้งไว้ลดลง ก็จะส่งสัญญาณเสียงกริ่งขึ้น วิธีนี้มีประสิทธิภาพไวมาก แต่เมื่อกริ่งขึ้นแล้วทุกครั้งจะต้องตั้งเครื่องใหม่

นอกจากนี้ DETECTOR ยังใช้ป้องกันไฟไหม้ได้ด้วย คือ เมื่อเกิดความร้อนขึ้นในที่ซึ่งตั้งเครื่องคลื่นเสียงไว้ ก็จะมีผลต่อ ULTRASONIC WAVE เช่นเดียวกับมีคนผ่านเข้ามาเช่นกัน

1.5 เครื่องกีดขวางไฟฟ้า (ELECTRIFIED BARRIERS) คล้ายกับรั้วไฟฟ้า แต่ใช้ไฟแรงสูง ถ้าคนเข้าไปถูกสายไฟ หรือลวดอาจถึงตายได้

2. เทคนิคทางกลศาสตร์และอิเล็กทรอนิกส์ (ELECTROMECHANICAL DEVICES)

2.1 เครื่องตรวจจับการกระทบกระเทือน มักใช้ป้องกันวัตถุ ทุ่นแสดง ตู้เซฟ ก้าวแดงประตู และหน้าต่าง ถ้ามีการกระทบกระทั่งก็จะเกิดสัญญาณเสียงขึ้น

2.2 เครื่องตรวจจับลวด (WIRE DETECTORS) มี 2 วิธี

ระบบกลศาสตร์ ใช้ลวดติดกับวัตถุ หรือที่ซึ่งต้องการคุ้มกัน แล้วต่อไปยังสัญญาณเสียง เมื่อลวดถูกดึงหรือซาดก็จะเกิดเสียงขึ้น

ระบบไฟฟ้าผ่านใบมลวดซึ่งมีฉนวนหุ้มห่อ ถ้าวางจรไฟฟ้าซาดก็จะเกิดสัญญาณเสียง ระบบไฟฟ้าในอาคาร เช่น รั้ว ใต้ระบบกลศาสตร์ใช้ภายในอาคาร

2.3 พรมลวดไฟฟ้า (WIRE CARPETS) ใช้ลวดซ่อนอยู่ใต้พรมและ

เดินกระแสไฟฟ้า ถ้ามีคนเดินเหยียบบนพรม วงจรไฟฟ้าและแรงกดจะทำให้เกิดสัญญาณเสียงขึ้น

2.4 วงจรสัมผัส (SECURITY CONTACT) ใช้โลหะเป็นแผ่นหรือปุ่ม

สัมผัสกันอยู่และเดินกระแสไฟฟ้า ถ้าปุ่มหรือแผ่นโลหะ แยกจากกันจะทำให้วงจรไฟฟ้าซาด ทำให้เกิดเสียงหรืออาจทำตรงข้าม คือ เมื่อจุดทั้งสองซึ่งไม่ได้สัมผัสกัน ถ้าถูกกระทบกระเทือนทำให้เกิดการสัมผัสกันขึ้นวงจรไฟฟ้าปิด ทำให้เกิดเสียงดังขึ้น

2.5 เครื่องตรวจจับความร้อน (HEAT DETECTORS) วิธีนี้ใช้ติดตั้งในที่ซึ่ง

เป็นโลหะ เช่น ห้องนิรภัย เพื่อป้องกันการใช้เครื่องเผาเจาะเหล็กด้วยตะเกียงที่มีเครื่องวัดอุณหภูมิ ถ้าความร้อนขึ้นถึงขีดที่ตั้งไว้ ก็จะเกิดสัญญาณขึ้น

2.6 การควบคุมประตูทางเข้า (ELECTROMECHANICAL CONTROL AND LOCKING EXITS) การควบคุมประตูทางเข้าออก สำคัญมากในการตักจับคนร้าย เมื่อ

เกิดเหตุฉุกเฉินใช้วิธีการทางกลศาสตร์ และอิเล็กทรอนิกส์ ใช้แม่เหล็กไฟฟ้า เครื่องควบคุมไฟฟ้า เครื่องตักจับไฟผ่านมาใช้ควบคุมประตู ซึ่งจะทำงานอัตโนมัติได้เมื่อเกิดเสียงสัญญาณขึ้น ประตูซึ่งจะทำงานอัตโนมัติได้เมื่อเกิดเสียงสัญญาณขึ้น ประตูจะปิดโดยอัตโนมัติหรือจะใช้คนกดสวิทช์เปิดได้

2.7 เครื่องจับ (TRAP DEVICES) วิธีใช้เครื่องจับติดไว้ที่วัตถุที่ต้องการ

การคุ้มครอง มีหลายแบบ มีแบบใช้เส้นลวด (WIRED TRAP BOXES) และแบบสำเร็จรูปในตัว (SELF - CONTAINED TRAP BOXES) เมื่อวัตถุที่ติดตั้งเครื่องจับได้ถูกสัมผัสกระทบ กระเทือน จะทำให้เกิดเสียงสัญญาณ นิยมใช้กับภาพเขียนเอา TRAP BOX ติดไว้ข้างหลังรูป ถ้ามีคนมาดึงออกเกิดเสียงสัญญาณแจ่งภัย

3. ระบบ (ELECTROMAGNETIC) ไคแม็ค เครื่องเรดาร์ (RADARS)
 ความเปลี่ยนแปลง ลักษณะของกริ่งแม่เหล็กที่สะท้อนกลับจากที่มีวัตถุเคลื่อนที่ผ่านเข้ามาใกล้แรง
 ของคลื่นแม่เหล็ก กริ่งที่สะท้อนกลับจะถูกส่ง เขารับ เครื่องรับ เกิดเป็นสัญญาณเสียง

4. เทคนิคทางทัศนศาสตร์ (OPTICAL TECHNIQUES)

4.1 เครื่องกันด้วยแสงสว่าง (VISIBLE LIGHT BARRIERS)
 ใช้ลำแสงพุ่งไปยัง (PHOT - ELECTRIC CELL) ถ้ามีสิ่งใดผ่านทางของแสง แสงจะถูกกระทบ
 สัญญาณเสียงจะดังขึ้น อาจใช้แสงกันในที่ใดที่หนึ่ง เช่น ทางเดินหรือทางเข้า แต่ควรเป็นภายใน
 อาคาร

4.2 เครื่องกันด้วยแสงชนิด INFRARED (INFRARED BARRIER)
 เหมาะที่จะใช้ตรงทางเดินหรือทางเข้าออก แต่ไม่เหมาะสำหรับภายนอกอาคารเพราะอาจมีสัตว์
 และแมลงในเวลากลางคืนซึ่งอาจทำให้เกิดเสียงได้

4.3 เครื่องโทรทัศน์ (VISIBLE LIGHT TELEVISION) ใช้กล้อง
 โทรทัศน์จับที่สิ่งที่ต้องการคุ้มครอง กล้องโทรทัศน์มีหลายแบบทั้งใช้ในอาคารและนอกอาคาร หน้า
 ทรนเห็นได้ โดยมากใช้กับทางเข้าแต่ต้องมีเจ้าหน้าที่คอยดูที่จอโทรทัศน์และอาจต่อกับเครื่องส่ง
 สัญญาณเสียงก็ได้

STABLE - IMAGE TELEVISION เครื่องโทรทัศน์ที่คัดแปลงมาจากแบบเก่า
 โดยใช้กล้องจับอยู่ที่จุดหนึ่งโดยเฉพาะ ถ้าแสงถูกกระทบจะเกิดสัญญาณเหมาะสำหรับห้องที่ไม่มีคน
 คอยเฝ้า

INFRARED TELEVISION วิธีนี้คือไม่ต้องการแสงสว่าง กล้องแบบนี้ไวต่อ
 แสง ใช้ในห้องที่ไมสว่างได้

4.4 ใช้แสงสว่างควบคุม (NORMAL LIGHTING AND SPOTLIGHT)
 การใช้ไฟฟ้าธรรมดาหรือ SPOTLIGHT ส่องไปยังที่ที่ต้องการคุ้มครอง

4.5 เครื่องถ่ายภาพ (PHOTOGRAPHY) วิธีนี้ใช้รูปตั้งไว้อยู่
 จุดที่ต้องการคุ้มครอง เป็นกล้องอัตโนมัติ อาจจะใช้แสงแฟลชโดยไม่ต้องถ่ายรูป เมื่อมีคนเข้ามา
 ยังจุดที่ตั้งกล้องไว้จะเกิดสว่างขึ้นและเกิดสัญญาณเสียง

5. เทคนิคทางเคมี

5.1 ใช้แสงหรือสัญญาณควันเป็นสัญญาณ ติดตั้งเครื่องตรวจจับใช้ส่วนผสม
 ของสารเคมี เมื่อมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นจะเกิดเป็นควัน หรือแสงไฟแวบที่เครื่องรับ
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ไซ้แรงระเบิด

ติดตั้งเครื่องคัดโดยส่วนประกอบของสารเคมีให้เกิดเสียงระเบิด เมื่อมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นในที่คุมครอง

5.3 สีส้อม

ใช้สารเคมีที่เป็นสีส้ม ใช้ป้องกันของที่มีค่า กุญแจเงิน หรือหีบเงิน ถ้าผู้ร้ายจับต้องจะเกิดเป็นรอยและสีจะติดที่มือหรือเสื้อผ้าของผู้ร้าย ช่วยในการจับตัวคนร้ายได้

เทคนิคดังกล่าวมาทั้งหมดนี้เป็นเครื่องมือช่วยในการจับผู้ร้ายที่จะลักลอบขโมยสิ่งของในอาคาร โดยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดเสียงสัญญาณให้เจ้าหน้าที่เข้าปฏิบัติการจับตัวคนร้าย และถ้าเป็นไปได้ในกรณีร่วมมือกับสถานีตำรวจ กรณีสัญญาณอันตรายอาจเชื่อมโยงไปยังสถานีตำรวจหรือเมื่อมีอันตรายเสียงสัญญาณแจ้งเหตุจะดังขึ้นที่สถานีตำรวจด้วย ทำให้การปฏิบัติการของตำรวจกระทำได้โดยรวดเร็ว

แก่อ่างไรก็ตาม ไม่มีเครื่องมือเครื่องใช้ใดที่จะแทนคนได้ อุปกรณ์เหล่านี้จะต้องตรวจตราอยู่ตลอดเวลาว่าเครื่องทำงานหรือไม่ สัญญาณเสียงเป็นอุปกรณ์ที่ประโยชน์เพียงช่วยเตือนหรือแจ้งเหตุให้เจ้าหน้าที่ทราบว่ามีเหตุขัดข้องเช่น ไฟฟ้าเสีย สายไฟถูกตัด หรืออุปกรณ์ขัดข้องไม่ทำงาน ซึ่งเป็นหน้าที่ของยามหรือเจ้าหน้าที่รักษาการณ์โดยตรง ดังนั้นความปลอดภัยของอาคารจึงขึ้นอยู่กับความสามารถของเจ้าหน้าที่เวรยามรักษาการณ์เป็นสำคัญ

ค. เจ้าหน้าที่รักษาการณ์

การดูแลรักษาความปลอดภัยของอาคารจะต้องดำเนินถึงการคุมครองป้องกันทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดเวลา 24 ชั่วโมง จะต้องจัดเวรยามรักษาการณ์ในเวลากลางวันที่เปิดให้ประชาชนเข้าชม กวขอาจมีผู้ทุจริตเข้าไปก่อการจารกรรมหรือทำความเสียหายของวัตถุที่จัดไว้แสดง เจ้าหน้าที่ในอาคารทุกคนแม้จะไม่ใช่ว่าเจ้าหน้าที่เวรยามรักษาการณ์ก็จำเป็นต้องมีจิตสำนึกในการระวังรักษาวัตถุในอาคาร

2. การรักษาความปลอดภัยในเวลาเปิด

ในเวลาเปิดหรือในเวลากลางวันจะมีพนักงานเฝ้าห้อง ATTENDANTS และเจ้าหน้าที่รักษาการณ์ GUARDS และยาม WATH - MEN ทำหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัย แม้ว่าศูนย์จะได้อ่างระเบียบดังกล่าวมาแล้ว เช่น ให้ผู้ชมฝากสิ่งของหีบห่อก่อนเข้าไปในห้องแสดง ห้ามพนักงานเฝ้าห้องพูดคุยกับผู้ชมและมียามรักษาการณ์ที่ประตูทางเข้าออกแล้วก็ตามยังต้องใช้อุปกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้แก่สัญญาณแจ้งเหตุอันตรายช่วยพนักงานควยตามความจำเป็นของแต่ละห้อง แลใช้ประตูอัตโนมัติ ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน เกิดโจรภัย เมื่อเกิดสัญญาณเสียงแจ้งเหตุอันตรายขึ้นที่ใดในห้องประศุนั้น จะปิดโดยอัตโนมัติทันทีเพื่อช่วยเจ้าหน้าที่จับผู้ร้ายได้ทันเวลาที่

3. ยามรักษาการณ์ในเวลากลางคืน

หลังเวลาปิดแล้วจะต้องมีเวรยามรักษาการณ์รอบบริเวณ ผลักเปลี่ยนกันตลอดคืนจะ ต้องวางระเบียบปฏิบัติ ผลักหนึ่งอาจจะเป็น 3-4 ชม. หรือ 6 ชม. แต่ละผลักอาจมีมากกว่า หนึ่งคนเช่น มียามตรวจและยามรักษาการณ์ห้องขามหรือห้องควบคุมความปลอดภัย

การรักษาการณ์ของยามนั้นถายามเครื่องครัดตั้งระวางภัยอยู่ตลอดก็ดี แต่ถาเปลอเรือ หรือหลั้มละเคอหนาที่้จะเกิดผลเสีย ดังนั้นจึงมีวิธีการต่าง ๆ ที่จะคุมยามระหว่างอยู่เวร และมี การรายงานเพื่อส่งรายงานแก่ผลักต่อไป

วิธีการควบคุมให้ยามปฏิบัติงานเครื่องครัดนั้น ก็มีวิธีให้ตรวจตราความจุดต่าง ๆ ที่กำ
หนด โดยมีอุปกรณ์ช่วยใดแทนพิกายาม

3.1 บัทรเวลา

3.2 การควบคุมโดยนาฬิกาขาม

3.3 การควบคุมโดยแผงไฟ

3.4 บันที่กที่สำนั๊กงานกลาง

4. การใช้สุนัขช่วยเฝ้าขาม

สุนัขที่ได้รับการฝึกหัดมาเพื่อช่วยป้องกันโจรภัยโดยตรง มีหลายประเภทได้แก่

4.1 สุนัขเฝ้าขาม (GUARD DOGS) ฝึกสำหรับเฝ้า อาจเฝ้าห้องเฝ้า
ของหรือที่หนึ่งที่ใด ถ้าผู้ใดลวงล้ำเข้ามาจะเห่าหรือห้ำร่ายทันที สุนัขประเภทนี้ขมใช้เฝ้าออร์มัน
อัลเซเซียน และฝรั่งเศส อัลเซเซียน มากกว่าอย่างอื่น

4.2 สุนัขตรวจการ (NATCH AND PATROL DOGS) สุนัขประเภทนี้ออก
ตรวจสถานที่กับนายหรือขามฝึกให้เจียบเห่าส่งเสียง แต่ถาสังเกตเห็นอะไรผิดปกติจะคำรามให้
นายรู้เตรียมพร้อมที่จะปฏิบัติเมื่อนายสั่ง

4.3 สุนัขอารักขา (COMPOUION DOGS) ว่างกับสุนัขตรวจการคืออยู่กับ
นายตลอดเวลา จะเห่าและโจมตีทันทีถามีคนแปลกหน้าเข้ามา

4.4 สุนัขตามรอย (TRACKING DOGS) ฝึกไว้ใช้ติดตามคนร้ายหรือสิ่งของ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เป็นส่วนที่มีความชำนาญและสามารถ
ไม่วารณใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การป้องกันอัคคีภัย

การป้องกันอันตรายจากอัคคีภัย เป็นความรับผิดชอบอย่างสูงของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เท่านั้น ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของคนรวมทั้งประชาชนที่เข้ามาชมควย การสูญเสียสมบัติอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรม หรือความเสียหายเพราะเป็นสิ่งที่หาทดแทนไม่ได้ ฉะนั้น การระวังป้องกันรักษาความปลอดภัยจากอัคคีภัยจึงต้องกวาดขันทั้งในเรื่องระเบียบการบริหาร และต้องมีอุปกรณ์เทคนิคที่ทันสมัยที่สุดในการต่อสู้ป้องกันภัย

ในการป้องกันอัคคีภัย ในบางประเทศได้มีกฎหมายบังคับไว้เกี่ยวกับรูปของอาคาร ทางเข้าออกฉุกเฉิน จำนวนเข้าไปในอาคาร การเก็บเชื้อเพลิง และการใช้วัสดุที่ไวไฟเหล่านี้ ถ้าประเทศใดมีกฎหมายก็ย่อมต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายบังคับไว้ ส่วนประเทศใดไม่มีกฎหมายบังคับในการป้องกันไฟก็ย่อมต้องคำนึงถึงกฎหรือความจำเป็นดังกล่าว

สาเหตุของอัคคีภัย

การป้องกันอัคคีภัยต้องทราบสาเหตุเพื่อจะค้นหาทางป้องกันแก้ไขไม่ให้เกิดขึ้นได้ โดยทั่วไปสาเหตุของไฟไหม้เกิดจากมูลเหตุต่าง ๆ ได้แก่

1. การใช้กระแสไฟฟ้าเป็นสาเหตุที่เกิดไฟไหม้ได้จากการระมัดระวังตรวจสอบและป้องกัน เช่น สายไฟฟ้าเก่าชำรุด ไฟฟ้าช็อต หรือการใช้สายไฟฟ้าผิดขนาด เหล่านี้อาจเป็นสาเหตุไฟลุกไหม้ขึ้นได้
2. ไฟไหม้เพราะการสูบบุหรี่ ซึ่งเป็นความประมาทและขาดการระมัดระวัง โดยทั่วไปจะห้ามประชาชนผู้ชมไม่ให้สูบบุหรี่ในอาคารจัดแสดง แต่ในห้องอื่น ๆ เช่น ห้องอาหาร ห้องปาร์กกา มัจจะไม่ห้าม และในบางครั้งก็เกิดไฟไหม้เพราะความเผลอเผลอเผลอ
3. ความประมาทเผลอเผลอของเจ้าหน้าที่ ได้แก่การใช้เครื่องมือเครื่องใช้ไฟฟ้าในห้องทำงานในโรงงาน ตลอดจนเครื่องมือทำความสะอาดห้อง และการเก็บวัสดุเชื้อเพลิงก็ควรระมัดระวังป้องกันอย่างรอบคอบ

ข้อเสนอแนะในการป้องกันอัคคีภัย

1. วางระเบียบข้อบังคับสำหรับเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน
2. มีเจ้าหน้าที่ไฟฟ้าโดยตรง ทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับไฟฟ้า ตรวจสอบตราสายไฟ เปลี่ยนสายไฟ และซ่อมแซม เจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่นจะเกี่ยวข้องกับเรื่องไฟฟ้าไม่ได้
3. มีห้องเก็บเชื้อเพลิงและสารเคมีที่ปลอดภัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. อาคารต้องเป็นอาคารที่ออกแบบโดยการเตรียมการป้องกันอัคคีภัยด้วย ไม้แก่ ห้าห้องประตูเหล็ก ที่จะปิดกันไฟไม่ให้ลุกลามไปยังห้องอื่น เป็นต้น

5. ติดตั้งสัญญาณแจ้งเหตุไฟไหม้ในห้องจัดแสดงและห้องอื่น ๆ ไม้แก่ เครื่องมือคักควัน (SMOKE DETECTOR) และเครื่องมือคักความร้อน (HEAT DETECTOR) ห้าห้อง เคียวกันกับเครื่องมือป้องกันโจรกรรม เมื่อมีความร้อนเกิดขึ้นในห้องก็จะเกิดเสียงกริ่งสัญญาณให้ เจาหน้าที่ทราบ

6. เตรียมหัวสูบและสายสูบสำหรับฉีดน้ำเมื่อเกิดไฟไหม้ จะต้องเตรียมการ ป้องกันไว้ จักตั้งหัวสูบน้ำในจุดต่าง ๆ เป็นระยะ และในกรณีที่น้ำประปาไม่เพียงพอจะต้องมีน้ำ บาดาลไว้ใช้ มีเครื่องสูบน้ำและมีเครื่องทำไฟ้ออัตโนมัติ

7. เตรียมสารเคมีสำหรับดับไฟในห้องจัดแสดงและห้องต่าง ๆ

8. เตรียมฝึกเจ้าหน้าที่ให้มีจิตใจเตรียมพร้อมและระแวงระวังในเรื่องอัคคี ภัย ฝึกเจ้าหน้าที่ให้รู้จักใช้สารเคมีป้องกัน และแจ้งเหตุไฟไหม้และมีการซ้อมดับเพลิง เป็นครั้งคราว

9. มีสัญญาณแจ้งไฟไหม้ไปยังสถานีดับเพลิง

10. เคนคินในปัจจุบันอาจติดตั้ง เครื่องคักความร้อนในห้องจัดแสดงและเครื่อง ด้ไฟ สารเคมีจะทำงานโดยอัตโนมัติ

6.6 ระบบเสียงและการป้องกันเสียง

เสียงเป็นพลังงานไม่สามารถผ่านสุญญากาศได้ ต้องผ่านตัวกลาง (อากาศ ของเหลว หรือของแข็ง) หุคนโดยทั่วไปไค้นเสียงที่มีความถี่ 16 - 2000 ไซเคิลต่อวินาที

หลักการจักระบบเสียงภายในห้อง

ห้องที่มีความจำเป็นในการออกแบบเพื่อให้มีความสมบูรณ์ของระบบเสียง ไม้ แก่ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องดนตรี ห้องประชุม CONCERT HALL เป็นต้น ซึ่งการออกแบบ ต้องคำนึงถึงการสะท้อนของเสียง การคักกลืนของเสียง และการกระจายตัวของเสียง หึ่งนี้มีความ เกี่ยวข้องกันกับ

1. การเลือกใช้วัสดุ
2. การออกแบบรูปร่างของห้อง
3. การจัคเครื่องเรือน (FURNITURE)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุที่มีคุณสมบัติในการกักเสียง

วัสดุก่อสร้างชนิดต่าง ๆ ทั่วกลืนเสียงมากน้อยต่างกัน ขึ้นอยู่กับลักษณะของผิว ความหนาของแผ่นวัสดุ สำหรับวัสดุทั่วไปเช่น ผนังก่ออิฐฉาบปูน หน้าต่าง พื้น จะกักเสียงได้น้อยมาก วัสดุที่ช่วยในการกักเสียงได้คือ โคนกรีต ม่าน เครื่องเรือน พรม และคน

วัสดุที่ใช้เก็บเสียงที่ห้าชาย แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. ประเภทแผ่นสำเร็จรูปซึ่งรวมทั้ง ACOUSTIC TILE
2. พลาสติกหรือหิน เป็นวัสดุที่มีรูพรุนหรือพลาสติก
3. ชนิดแผ่นหินยิปซั่มใยแก้ว เช่น พลาสติก MINERAL WOOL, WOOD WOOL

การออกแบบรูปร่างของห้อง

การออกแบบรูปร่างของห้อง สิ่งที่ต้องระวังเกี่ยวกับรูปร่างของห้องในการป้องกันเสียงต่าง ๆ มีดังนี้

เสียงอโหะ เกิดขึ้นได้จากเสียงสะท้อน ถ้าเสียงที่มาถึงหูฟังต่างกับเสียงสะท้อนซึ่งสะท้อนจากกำแพงหรือผนัง เป็นระยะทางมากกว่า 65 ฟุต (19.50 เมตร) คิดเป็นเวลาต่างกัน 0.06 วินาที ผู้ฟังจะได้ยินเสียงนั้น 2 ครั้ง แต่การระยะทางระหว่างเสียงที่มาถึงหูฟังโดยตรงกับเสียงสะท้อนน้อยกว่า 65 ฟุต (19.50 เมตร) แต่มากกว่า 50 ฟุต (15 เมตร) ผลเสียจะมากกว่าคือ เสียงสะท้อนจะมากกว่าเสียงที่มาโดยตรงทำให้ไม่ได้ยินเสียงถนัด

เสียงสะท้อนที่มารวมกัน (SOUND FOCI) เกิดจากพื้นอันเป็นเสียงที่ค้างเกือบเท่าเสียงเดิม จุดที่รวมจึงได้รับเสียงมากในเวลาเดียว จุดอื่น ๆ ที่อยู่รอบ ๆ เกือบจะไม่มีเสียงเลยจึงเกิดเสียงคัง (DEAD SPOT) พรอม ๆ กันไปด้วย เมื่อคน ๆ หนึ่งที่นั่งอยู่ได้ยินคัง คนที่นั่งใกล้ ๆ บางทีไม่ได้ยินเสียงเลย พื้นที่จึงเป็นส่วนที่ต้องระวังมาก ถ้าไม่มีเสียงในห้องได้จะยิ่งดี

เสียงวิ่งไปวิ่งมาในห้อง (ROOM FLUTTER) มักจะเกิดจากห้องที่มีผนัง 2 ด้านขนานกัน เสียงวิ่งไปวิ่งมาระหว่างกำแพง 2 ด้าน ทำให้เกิดเสียงอโหะได้ วิธีแก้คือทำให้กำแพงไม่ขนานกันโดยการแขวนรูป มีhingวางหนังสือหรือhingวางสิ่งของอื่น ๆ ทำประตูหน้าต่างให้ช่วยแก้ไปในตัว วัสดุที่ขรุขระ คุ้โต๊ะ ม่านเป็นริ้ว ๆ จะช่วยให้ FLUTTER หายไปได้

ห้องที่มีเสียงก้องควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. ให้เสียงกระจายโดยทั่วไปและสม่ำเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่ให้บุคคลอื่นทราบ
2. ให้ระมัดระวังเสียงก้องเพิ่มขึ้นสำหรับพื้นที่นั่งอยู่ห้อง ใกล้เคียงไปจากคนเสียง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ให้ความเสี่ยงที่ถึงหูฟังโดยตรงกับระดับเสียงที่สะท้อนมาจากผนังต่างๆ ถึงหูฟังเป็นอัตราที่เหมาะสม ใช้วัสดุที่สะท้อนเสียงไว้มาก ให้เสียงสะท้อนเข้าถึงหูฟังด้านหลัง ส่วนคนที่นั่งอยู่ด้านหน้าไม่จำเป็นต้องใส่ การใส่วัสดุที่ซึบซับช่วยให้อัตราเสียงกระจายได้ทั่วถึง

4. ระยะทางของเสียงที่มาจากต้นเสียงโดยตรงเข้าถึงหูฟังต้องสั้นและตรงที่สุด ถ้าจุกมากต้องใช้ BALOONY มาช่วย

5. หากทางเพิ่มเติมระดับเสียงให้ทั่วถึง ห่องเล็กไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องขยายเสียง

6. รูปร่างและขนาดของห่อง

- FLOOR PLAN พยายามหลีกเลี่ยงห่องสี่เหลี่ยมจัตุรัสและกำแพงเว้า เก้าอี้ของผู้ชมควรเอนห่างเวที เพื่อให้ได้ยินและเห็นทั่วกันเพราะเสียงออกไปทางข้างหน้าคนพูดมากกว่าข้าง ๆ ในห้องสี่เหลี่ยม

อัตราส่วนระหว่างความยาวกับความกว้างควรจะอยู่ระหว่าง 2 ต่อ 1 ถึง 1.2 ต่อ 1 จัดที่นั่งให้เรียงแถวไปทางด้านยาว และเพื่อให้เสียงตรงไปไกลมากที่สุด สัดส่วนที่ดีคือ สูง : กว้าง : ยาว 2 : 3 : 5

- ระดับเก้าอี้ (ELEVATION OF SEATING) ปกติคนที่นั่งฟังจะคุกก้นเสียงอยู่แล้ว ฉะนั้นระดับของที่นั่งหรือเก้าอี้ควรให้สูงขึ้นตามลำดับจากระยะที่นั่งห่างจากเวที เพื่อการรับเสียงและการมองเห็นของคนนั่งข้างหลัง เก้าอี้ 2 - 3 แถวหน้าอาจอยู่ระดับเดียวกัน แต่ระยะที่วางเก้าอี้ได้ในแนวระดับห่างจากเวทีได้ไม่เกิน 35 ฟุต (10.5 เมตร) ห่องประชุมใหญ่ที่มีพื้นเอียงไม่ควรนอยกว่า 8 ถ้าห่องใหญ่ควรประมาณ 15

- เพดาน (CEILING) ไม่ควรสูงเกินไป คนที่อยู่แถวหลังควรได้รับเสียงสะท้อนเป็นพิเศษ

- กำแพงข้าง ๆ (SIDE WALLS) ซ่อมเป็นไปตามแต่อาจคัดแปลงได้อย่างใดให้เกิดเสียงกระจายออกทั่วถึง โดยกรุพื้นหยาบ ๆ หรือเป็นร่องหรือใช้ม่านเป็นริ้ว ๆ

- กำแพงด้านหลัง (REAR WALL) ไม่ควรเป็นพื้นเว้าที่มรสุมมีโค้งมาก ถ้าเป็นควรใช้วัสดุคูดกกลืนเสียง หรือทำกำแพงเป็นร่อง ๆ

ผลของลมต่อการเดินทางของเสียง เสียงที่ตามลมจะเปลี่ยนทิศทางขึ้นด้านบน ส่วนเสียงที่ตามลมจะมีทิศทางลงข้างล่างแล้วกระจายออกไปกระทบพื้นแล้วสะท้อนต่อ ๆ ไปอีกที ที่เป็นดังนี้ก็เพราะที่ใกล้ลมจะมีความเร็วตัว และจะเพิ่มขึ้นในระยะสูงขึ้น เสียงที่กระจายตอนบนถ้ามีลมจะกระจายไปด้วยความรวดเร็ว

ภูมิอากาศและอุณหภูมิ ปกติชั้นของอากาศมีอุณหภูมิต่างกัน ใกล้พื้นดินสูงและจะเย็นลงเรื่อย ๆ เมื่อมีระดับสูงขึ้น อุณหภูมิจะเพิ่มความเร็วเสียง ไม่ไกลกว่าในที่ที่มีอุณหภูมิสูงกว่าและหักเหขึ้นด้านบน

เสียงรบกวน (NOISE) คือเสียงที่ดังเกิน 100 เดซิเบลขึ้นไป เป็นเสียงที่ไม่ต้องการ เสียงรบกวนทำให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลง ประสิทธิภาพเสื่อมลง เกิดผลเสียทางด้านอารมณ์และเป็นโรคประสาทได้

ต้นเสียงมี 2 อย่างคือ

ก. เสียงภายนอก

ข. เสียงภายใน

ก. เสียงภายนอก ได้แก่ เสียงรถยนต์ เสียงเครื่องยนต์จากโรงงาน

เป็นต้น วิธีแก้ปัญหาคือ

1. โรงเรียน โรงพยาบาล ไม่ควรอยู่ใกล้ถนนสายใหญ่ สนามบิน

2. การวางผังอาคารควรตั้งอยู่ลึกเข้าไปข้างในให้ห่างจากแหล่งกำเนิดเสียง

ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แยกเขตของอาคาร (ZONES) สำนักงานที่อยู่ในย่านจอแจควรใช้กระจก 2 ชั้น แล้วใช้เครื่องปรับอากาศ

3. โครงสร้างที่มั่นคงเสียดหยมได้ เช่น ผนังอิฐ คอนกรีต

4. ทำสนามหญ้า ปลูกต้นไม้เป็นกลุ่มเป็นแถว (GREEN BELT) เพื่อ

ช่วยดูดซับ

5. ทำ SCREEN กัน หรือทำเป็น BUNGER คั่นกันให้ถนนอยู่ต่ำกว่า

ข. เสียงภายใน คือ เสียงรบกวนที่เกิดขึ้นภายในอาคาร รังอาจจะมาจากห้องเหล่านี้คือ ห้องลิฟท์ คริว ห้องทำงานที่ใช้เครื่องจักรเครื่องมือต่าง ๆ วิธีแก้ปัญหาคือ

1. ที่ตั้งของห้อง แยกห้องที่ต้องการความเงียบให้ห่างจากห้องที่มีเสียงรบกวน

สำหรับห้องที่เกิดเสียงและความสั่นสะเทือนอาจอยู่บนหลังคา หรือแยกออกไปใช้แทนยาง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม้คอร์กรองรับเครื่อง เพื่อลดการสั่นสะเทือน

2. บัวส์คัมเสียง ทำหน้าตากระจก 2 ชั้น ป้องกันเสียงที่แทรกผ่านตรงรอยต่อของประตูและรักรูญแจโดยใช้วัสดุพวกสีกหลายค ยาง
3. โครงสร้างซึ่งพื้นเช่น กรุปื้นไวนิลพื้นคอนกรีต และการทำบนพื้นคอนกรีตเช่น กระเบื้องยาง พรม
4. ทำ SOUND LOOK ที่ประตู เพื่อลดเสียงดังในขณะที่เปิดปิดประตู
5. ควรทำฝ้าเพดาน ฝ้าเพดานชนิดแขวนควารให้มีจุดที่สูดและยึดหยุ่นได้
6. ป้องกันเสียงทางหลังคา โดยทำหลังคาให้สูง มี AIR SPACE ตรงกลางระหว่างหลังคาและฝ้าเพดาน หรือทำหลังคา 2 ชั้น หลังคาคอนกรีตสามารถป้องกันเสียงได้ 45 - 50 เดซิเบล มุงกระเบื้องแลฝ้าเพดานป้องกันเสียงได้ 25 - 40 เดซิเบล กระเบื้องแผ่นเล็กกันเสียงได้ดีกว่ากระเบื้องแผ่นโต

6.7 ระบบการก่อสร้าง

ระบบการก่อสร้างแบ่งออกเป็น 2 ระบบใหญ่ ๆ ดังนี้

1. CLOSED STRUCTURE SYSTEM

เป็นระบบที่สมบูรณ์ในตัวมีระยะที่แน่นอนลงตัว เหมาะกับงานที่ต้องการความเฉพาะตัว รูปร่างทางสถาปัตยกรรมออกมาในรูปที่เฉพาะเจาะจงและเป็นตัวของตัวเอง วัสดุแต่ละชนิดแต่ละประเภทจะมีผลสะท้อนให้เกิดรูปร่างทางสถาปัตยกรรมซึ่งได้รับการเลือกสรรให้มีความเหมาะสมกับระบบของการจัด

ผนังและเพดานจะถูกออกแบบให้อยู่ภายในโครงสร้างซึ่งมีความสัมพันธ์กับการจัดแสดงวัสดุก่อสร้างที่ใช้เป็นส่วนสำคัญในการที่จะทำให้เกิดความสัมพันธ์กับสถานะของการจัดระบบของการก่ออิฐ ให้ความรู้สึกทางผิวพื้น เหล็กให้ความรู้สึกในลักษณะของโครงสร้างที่ตรงไปตรงมา ส่วนคอนกรีตเสริมเหล็กเปิดโอกาสให้ความอิสระ ทำให้เกิดความสัมพันธ์ของอาคารทั้งทางตั้งและทางนอน เนื่องจากความเป็นเนื้อเดียวกันของโครงสร้าง ระบบผนังหรือส่วนที่เป็นโครงอาจนำมาใช้ได้ทั้ง 2 กรณี ขึ้นอยู่กับแนวทางของการสะสม แต่มีข้อเท็จจริงที่ว่าปกติเสาภายในมักจะเป็นตัวที่รับถวนสายตา

ระบบ CLOSED STRUCTURE

จะเหมาะกับการใช้ผนังมากกว่าเสา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำข้อมูลไปใช้ในงานอื่นนี้ให้เสร็จได้
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และอีกประการที่สำคัญคือ เมื่อนำระบบ CLOSED STRUCTURE มาใช้ คุณสมบัติทางด้าน FLEXIBILITY จะลดลงเป็นรอง

2. OPEN STRUCTURE SYSTEM

ระบบนี้ไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงความแตกต่างทางด้านหน้าที่ใช้สอยของแต่ละส่วน ทุกส่วนจะได้รับความคำนึงถึงเท่า ๆ กันทางด้านความสำคัญ การจัดมีอิสระขึ้นเนื่องจาก SPACE โโลงและเป็น NEUTRAL SPACE ไม่ได้ออกมาเพื่อจุดประสงค์ใดโดยตรง การจัดแสดงจะประสบผลสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับการจัดภายใน ถูกรอกแบบอาคารมิได้ออกมาในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุกับอาคารอย่างสอดคล้องกัน

2.1 OPEN PLAN WITHOUT PILLARS

สถาปัตยกรรมที่สร้างตาม CONCEPT ที่เปิดออก แบบนี้จำเป็นต้องคำนึงถึงรากฐานอันใดแก่ ช่วงความกว้างของ SPACE

2.2 EXTENSION OF HEXAGONAL "OPEN PLAN"

2.3 OPEN PLAN ARRANGEMENT IN A CIRCULAR AREA

2.4 OPEN PLAN ED SIGNS AFFORDING THE POSSIBILITY OF EXTENSION

แนวความคิดที่จะสร้างสรรค์ " OPEN PLAN " อาจทำได้ในรูปของการทำแนวทางระบบ "MODULE" มาใช้ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้ง MODULE สี่เหลี่ยม หกเหลี่ยม ซึ่งจะลดจำนวนเสาลงได้

สำหรับการออกแบบศูนย์วัฒนธรรมพื้นบ้านภาคกลางได้เลือกใช้ระบบ CLOSED STRUCTURE SYSTEM ซึ่งมีความเหมาะสมกว่าแบบอื่น ๆ

1. การแบ่งส่วนงานซึ่งต้องการ SPACE เฉพาะตัว
2. การจับกลุ่มของส่วนต่าง ๆ เพื่อการเข้าได้รับอาคารที่มีอยู่เดิม และสภาพแวดล้อมเดิมของที่ตั้ง
3. ความเหมาะสมในเรื่องประโยชน์ใช้สอย
4. ความเหมาะสมในด้านการก่อสร้างในประเทศไทย

บทที่ 7

แนวความคิดในการออกแบบ

พิจารณาสถาปัตยกรรมในเขตร้อนชื้น (TOPIC ARCHITECTURE)

ลักษณะโดยทั่วไป

- เป็นการดำเนินชีวิตแบบกลางแจ้ง หรือนอกบ้าน (OUT - DOOR ACTIVITIES) เป็นส่วนใหญ่แต่ยังอาจอยู่ในบริเวณบ้าน เช่น บริเวณลาน มีต้นไม้ปกคลุมในร่มเงา
- ต้องการการไหลเวียนของอากาศ (AIR FLOW) เพื่อระบายเหงื่อตามร่างกายและความร้อน ในลักษณะของลมธรรมชาติ
- ต้องการส่วนยื่น (OVER HANG) เพื่อให้ร่มเงาแก่อาคาร เป็นการลดความร้อนแก่อาคารด้วย
- ต้องการช่องเปิด (OPEN WELL) มาก และยกพื้นอาคารในลมพัดผ่าน เพื่อให้เกิดการไหลเวียนของอากาศ

ซึ่งเราพอสรุปได้คือ ลักษณะการออกแบบที่ค่อนข้างเปิดโล่ง ซึ่งคนไทยเราเพียงแค่มองกันแค่นี้ ก็ได้รับลมระบายอากาศได้เต็มที่

ลักษณะสถาปัตยกรรมไทย (THAI ARCHITECTURE)

- อยู่อาศัยกันเป็นกลุ่ม มีความสัมพันธ์กันทางสังคม (SOCEAL RELATIONSHIP)
- มีการใช้ที่ว่างร่วมกัน (SHARE SPACE) ลานเอนกประสงค์
- มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ (NATURE)
- ต้องการการระบายอากาศ (VENTILATION) เปิดโล่ง
- มีทิศทางหนึ่งถึงทิศทางการวางอาคาร (ORIENTATION)
- มีเหตุผลในการแก้ปัญหาในการสร้างที่อยู่อาศัย (REASON & SOLUTION)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ยังมีรายละเอียดที่น่าสนใจในการออกแบบดังนี้

1. แกน (AXIS) ส่วนใหญ่จะเป็นแกนที่ตั้งฉากกัน
2. ทิวา (SPACE) จะเป็นการเน้นที่ว่างจากภายนอกสู่ภายในอาคาร โดยมีชานเป็นตอมเชื่อมอยู่ตรงกลาง ตามลักษณะของบ้านไทย ที่มีชานเป็นตัวกลางเชื่อทำให้เกิดกลุ่มอาคาร

นอกชาน ———> ชาน ———> ระเบียง ———> ห้องนอน

3. การเปลี่ยนระดับ (STEP) หรือกรรตอย ๆ เปลี่ยนความรู้สึกที่ละน้อย จากนอกบ้านในระดับดินที่โล่ง เข้ามาร่มเงาของต้นไม้ เปลี่ยนระดับไปบนชาน ระเบียงอันร่มรื่นด้วยเงาไม้ที่ปลูกกลางชาน จากนั้นก็เข้าเขตชายคาบ้าน เปลี่ยนระดับเข้าสู่อาคารทำให้เกิดความรู้สึกแนวคลื่น และเป็นการปรับตัวจากภายนอกกลางแดดจ้า เข้าสู่ภายในหลังคาบ้าน

4. การปิดล้อม (ENCLOSURE) ลักษณะหมู่บ้านที่ปลูกตามทุ่งนาโล่ง มักจะนิยมปลูกต้นไม้ขนาดใหญ่หรือร่มเงาไว้มอบบ้าน หรือชุมชนของคน ทั้งนี้เพื่อป้องกันลมพายุ และถือเป็นส่วนกันหรือแบ่งแยกอาณาเขตนั้นให้เด่นชัด และในลักษณะเช่นเดียวกันก็คือ หอไตรหรือโบสถ์ ซึ่งตั้งอยู่กลางน้ำ ก็ใช้น้ำเป็นตัวแบ่งแยก ออกเช่นกัน

5. BUILDING WITH NATURE การจัดผังของบ้านไทย นิยมวางอาคารรวมกันโดยใช้ที่ว่าง (ชาน) เป็นตัวเชื่อมกลุ่มอาคารเข้าด้วยกัน การปลูกต้นไม้หรือร่มเงาในที่ว่างนั้น จัดเป็นที่ใช้สอยร่วมกัน (PUBLIC SPACE) เป็นการนำธรรมชาติให้มาสัมพันธ์กับอาคารด้วย ถือเป็นความสัมพันธ์ระหว่างอาคารกับธรรมชาติ

ทั้งหมดที่กล่าวไปแล้วนั้น เป็นตัวกำหนดแนวความคิดเบื้องต้นในการออกแบบศูนย์วัฒนธรรมแห่งนี้ เพื่อให้การออกแบบอาคาร เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศไทย

การออกแบบทางสถาปัตยกรรม

ลักษณะของอาคาร

จากแนวความคิดในการออกแบบ ให้นำลักษณะสถาปัตยกรรมไทย และสถาปัตยกรรมในเขตร้อนขึ้นมาเป็นหลักในการออกแบบ ซึ่งจะยึดการออกแบบในลักษณะ เปิดโล่ง คือให้สามารถระบายอากาศทางธรรมชาติได้ และในขณะเดียวกันก็มีหลังคา ชายคา คอยเอกลมนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ป้องกันแดดฝน เราจะพิจารณาระบบปรับอากาศ ใช้น้ำเย็นที่สุด ทั้งนี้สำหรับส่วนแสดง นิทรรศการของพิพิธภัณฑ์ ซึ่งต้องป้องกันวัตถุแสดงจากควันทัน และเพื่อให้ห้องอยู่ในสภาพที่ดีต่อไป ซึ่งทั้งหมดก็เพื่อให้สอดคล้องกับสถานะการณ์ปัจจุบันที่ชาวเขลนพลังงาน และยังเหมาะสมกับสภาพความเป็นอยู่ของคนไทยเราอีกด้วย

ด้วยเหตุผลข้างต้น ลักษณะการออกแบบวางผังจึงออกมาในรูปแบบเปิดโล่ง เป็นส่วนใหญ่โดยให้ห้องประกอบอยู่ล้อมรอบ OPEN SPACE ซึ่งจัดให้เป็นจุดศูนย์กลางรวม เพื่อกระจายไปยังจุดต่าง ๆ

นอกจากนั้นยังพิจารณาจัดแยกทางติดต่อรถ และคนออกจากกันโดยเด็ดขาด โดยยึดถือทางเดินของคนเป็นหลักใหญ่ เพราะเป็นอาสารสาธารณะ ที่ผู้มาใช้สามารถเดินติดต่อได้ทั่ว และเพื่อป้องกันแรงสั่นสะเทือนของรถ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงการจับบรรยากาศร่วมเงาป้องกันความร้อนให้แก่ทางเดินด้วย

การออกแบบในส่วนต่าง ๆ

ส่วนพิพิธภัณฑ์

- แนวความคิดที่ได้จากสถาปัตยกรรมไทย

1. แคนคั้งฉาก
2. INTERMEDIAT SPACE คือกลางเชื่อมระหว่างที่ว่างภายนอกกับภายใน DISTRIBUTION POINT ในตัวลักษณะของส่วนกลางเชื่อมกลุ่มอาคารเข้าด้วยกัน
3. การเปลี่ยนระดับ การเน้นความรู้สึกที่ค่อย ๆ เปลี่ยนจากภายนอก และภายในอาคาร
4. จัก ENCLOSURE ล้อมรอบ FUNCTION ที่ต้องการแยกจากกัน ด้วยน้ำหรือต้นไม้
5. นำธรรมชาติเข้าแทรกระหว่างที่ว่างกับอาคารให้สัมพันธ์กัน ตรงบริเวณ COURT ตรงกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนั้น หลักสำคัญทางจิตวิทยาที่มีผลต่อแนวความคิดในการออกแบบพิพิธภัณฑ์ คือ

1. VARIETY คือมีการเปลี่ยนแปลง SPACE ที่ไม่ซ้ำซาก โดยจัดให้มี เพื่อเป็นการเตรียมให้ชุมชนเปลี่ยนความรู้สึก จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่ง ทั้งนี้จึงแยกอาคารแสดงนิทรรศการนั้นบนออกเป็น 3 ส่วน ซึ่งสามารถต่อ ต่อถึงกันได้สะดวก แต่ให้ชุมชนมีเวลาพอที่จะเปลี่ยนความรู้สึก เพื่อเข้า ชมวัตถุแสดงที่ต่างกันออกไป และในส่วนของมันเอง ยังแบ่งออกเป็น แต่ละ SECTION ซึ่งมี PARTITION เป็นตัวกั้น SPACE ออกจากกัน
 2. ORDER คือการจัด CIRCULATION อย่างมีแผน เพื่อความคล่องตัวของ ชุมชนวัตถุครบตามที่จัดไว้ โดยจัดความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องของวัตถุ ทำให้ ชุมชนเข้าใจในสิ่งแสดง (วัตถุเล่าเรื่องได้) นอกจากนี้ยังสร้างทิศทางการเคลื่อนที่ของชุมชน ให้เคลื่อนไปโดยความรู้สึกไม่ถูกบังคับ และ จัดจุดเข้าออกให้มีการควบคุมได้สะดวก ทั้งนี้ความยาวของ CIRCULATION ต้องมีจุดพักทุก 30 หรือ 45 นาที เพื่อไม่ให้ชุมชนรู้สึกเหนื่อยเกินไป
- สรุปแนวความคิดในการ ออกแบบพิพิธภัณฑ์

1. กำหนดความสูงของอาคารไม่เกิน 2 ชั้น ทั้งนี้ต้องคำนึงถึง สักส่วนของคน เพราะส่วนใหญ่จะเป็นงานที่นิยาม และ SCALE ไม่ให้ชมโบราณสถาน ที่อยู่ใกล้เคียง
2. วัสดุส่วนใหญ่ ต้องคำนึงถึงความคงทนถาวร เนื่องจากเป็นสถานที่อับ แสดงวัตถุให้ชนรุ่นหลังชมอาคารจึง เป็นอาคาร ค. สจล. ผนังก่ออิฐฉาบปูน ทาสีขาว อาจตกแต่งภายในด้วยวัสดุที่นิยามเช่น ไม้ เป็นบางส่วน วัสดุที่ทำหลังคาถ้าใหม่สีเดียวกันหมด เพื่อความเรียบร้อย คุ้สะอาดไม่สับสน

แนวความคิดในการออกแบบ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

- PASSIVE
- ACTIVE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PASSIVE เป็นส่วนพักผ่อนโดยตรง ประกอบด้วยกลุ่มต้นไม้ สวนดอกไม้ กลุ่มไม้ยืนต้นให้ร่มเงา มีที่นั่งเล่น ศาลาพักผ่อน จุดที่ขายเครื่องดื่มเป็นระยะ ซึ่งอาจจะแบ่งส่วนนี้ออกเป็น

- มีการชุกคลองเข้ามาในบริเวณโครงการ เป็นสถานที่ปล่อย นกเป็ดน้ำ และมีบริการพายเรือเล่น

- ซึ่งเสริมทัศนียภาพในวรรณคดี ให้มีความรู้สึกทางธรรมชาติ และลักษณะของสวนไทย

- มีการเพาะเลี้ยง ขยายพันธุ์ไม้ ซึ่งนับวันจะมีน้อยลง

แนวความคิดในการจัดสวน PASSIVE AREA

1. ทางเดินสร้างความสนใจเป็นจุด ใหญ่ ๆ เปิดมุมมองไปที่ละน้อย ตามแนวทิวไม้ที่ร่มรื่น และเปิดมุมมองกว้างในที่เปิดโล่งเป็นบางส่วน

2. ใช้น้ำเป็นทิวแบ่งอาณาเขตของ PASSIVE และ ACTIVE

3. จัดลานเปิดโล่งไว้ให้นั่งเล่นพักผ่อน เป็นรายการโดยให้อยู่ภายใต้ร่มเงาของไม้ใหญ่ หรือศาลาเปิดโล่งขนาดเล็ก

ACTIVE ประกอบด้วย

- ลานแสดงกลางแจ้ง ซึ่งมีตัวอาคารพิพิธภัณฑ์ ช่วยบังแดดบายนั่ง ให้มีการแสดงพื้นบ้านต่าง ๆ ในตอนเย็น โดยมีบรรยากาศด้านหลังเป็นเขื่อน และสระน้ำ เพื่อแสดงเพลงเรือ ในช่วงที่ไม่มีการแสดงก็จะใช้เป็นที่นั่งเล่นพักผ่อนของทุกคนทั่วไป ซึ่งจากจุดนี้สามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ทางด้านหลังได้และยังเป็น CAMERA POINT ที่น่าสนใจอีกด้วย

- FESTIVAL PLAZA เป็นส่วนจัดกิจกรรมกลางแจ้งที่เกี่ยวกับประเพณีเทศกาลต่าง ๆ มีจุดประสงค์ให้เป็นที่รวมกันของนักท่องเที่ยว ให้มาชุมนุมกันในงานเทศกาล เช่นลอยกระทง เป็นต้น

ส่วนบริเวณสาธารณะ และ ที่ว่าง

ในการออกแบบในส่วนนี้ได้นำถึงสถาปัตยกรรมที่บริการต่อสาธารณะชน เป็นหลักในการวางผัง ทั้งนี้เพราะศูนย์ฯ จัดเป็นอาคารสาธารณะโดยตรง การออกแบบวางผัง และออกแบบที่ว่างโล่ง จึงได้พิจารณาประกอบกับองค์ประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำ

ในสถานสถาปัตยกรรม นำสามารถให้บรรยากาศของธรรมชาติได้อย่างดี ในรูปของลำธาร น้ำพุ น้ำตก หรือทะเลสาบ คนทั่วไปชอบที่จะสัมผัสกับละอองน้ำที่ไหลลงมา เพราะทำให้เกิดความรู้สึกใดหลายแบบ น้ำที่กำลังไหลจะทำให้เกิดเสียง เป็นการสร้างบรรยากาศแบบหนึ่งดังนั้นการจัดให้มีน้ำไหลในสถานการณต่าง ๆ จะเป็นการสร้างบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติให้แก่สถานนั้น ๆ ค่ะ

การเฝ้ามองผู้คน (PEOPLE WATCHING PEOPLE)

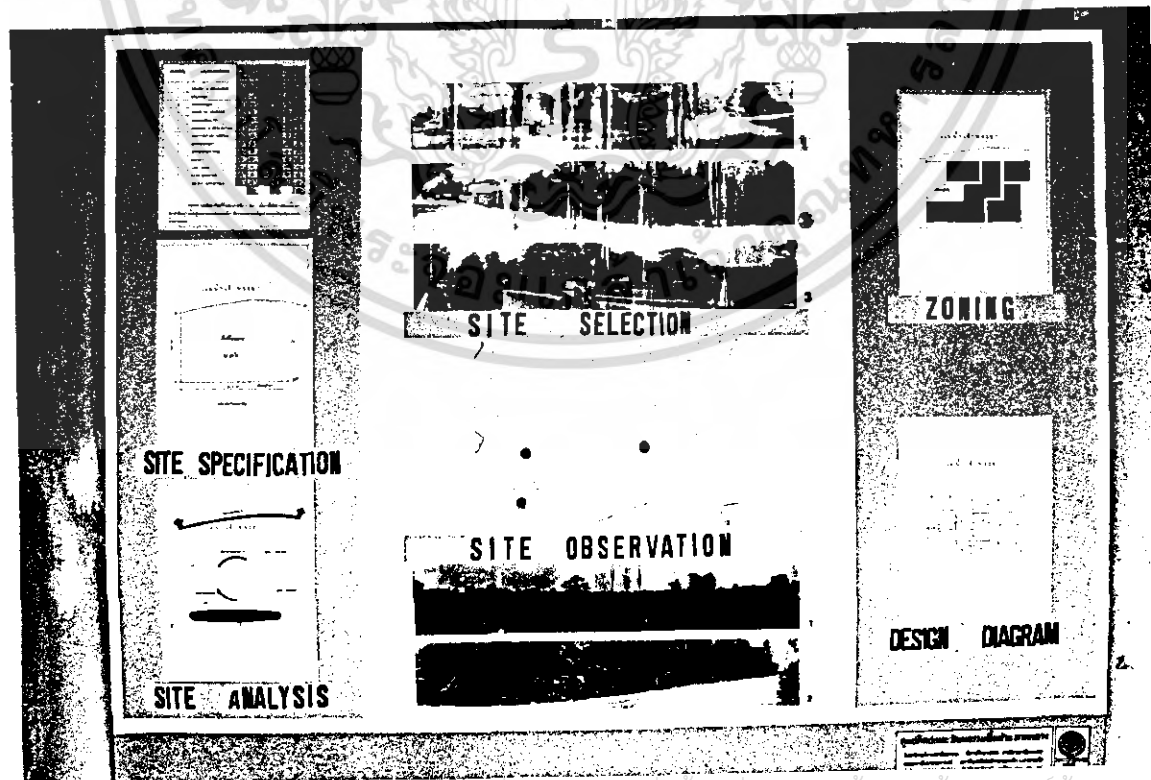
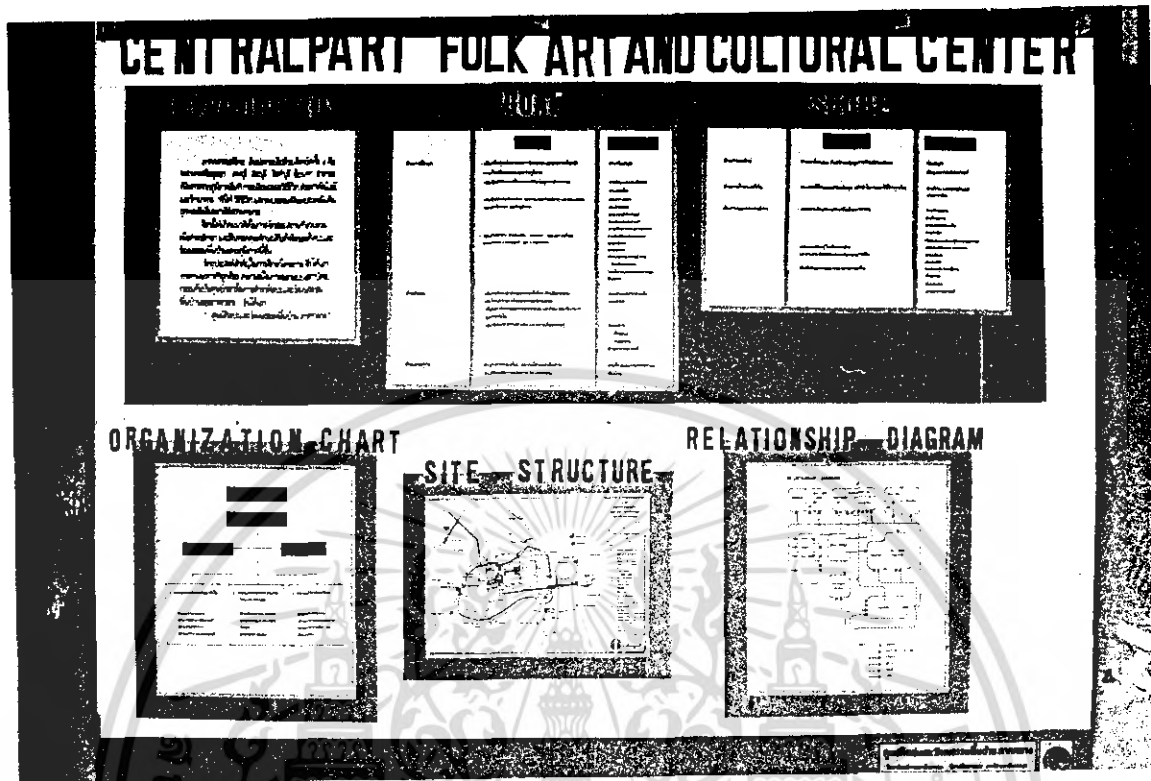
การเฝ้ามองการเคลื่อนไหวของคน เป็นการเปลี่ยนความรู้สึกของเรา และเปลี่ยนบรรยากาศแบบหนึ่ง ซึ่งจุดนำมาใช้ใกล้กับร้านค้าประเภทต่าง ๆ ร้านอาหารที่เปิดโล่งบนทางเท้าหรือระเบียงกลางแจ้ง จะมีคนชอบเข้าไปนั่งเล่น หรือทางอาหารด้วยเลย ร้านค้าแผงลอยหรือหาบเร่ ก็อาศัยสิ่งนี้เป็นการดึงดูดลูกค้าของเขา

ที่วางใช้ร่วมกัน (SHARE SPACE)

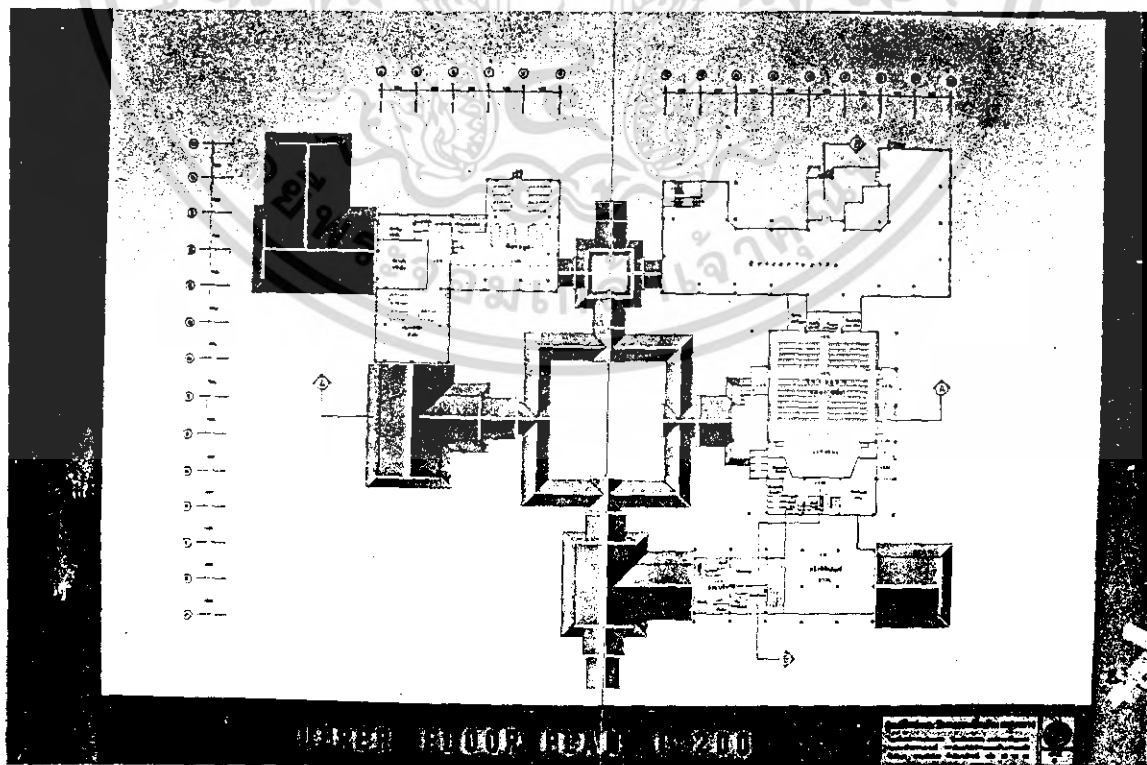
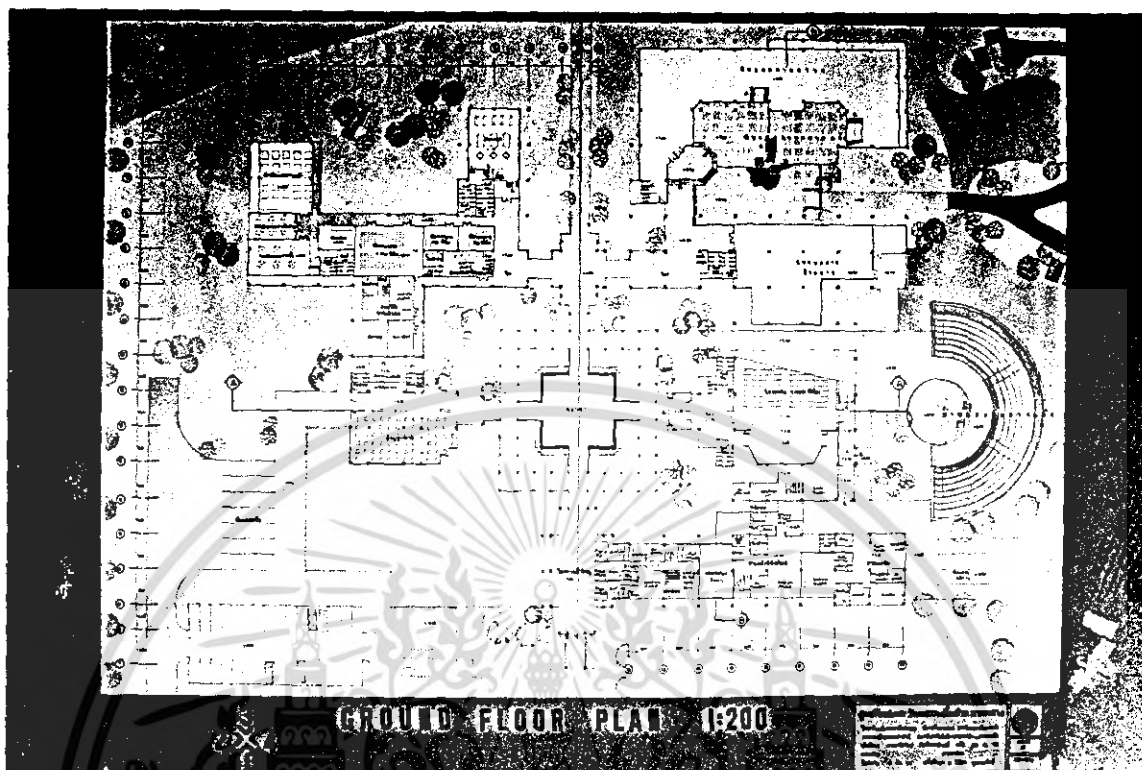
การต้องการความรู้สึกอิสระ ต้องการการปลดปล่อยอารมณ์ ฯลฯ สามารถตอบสนองความรู้สึกเหล่านี้ได้ การมองรูปภาพหรือมองไปโดยไม่มีจุดจบมีสิ่งมาขวางกั้นหรือรู้สึกถูกขวางกั้นลักษณะการออกแบบที่โล่งโปร่งตาจะช่วยได้มาก

ธรรมชาติ (NATURE)

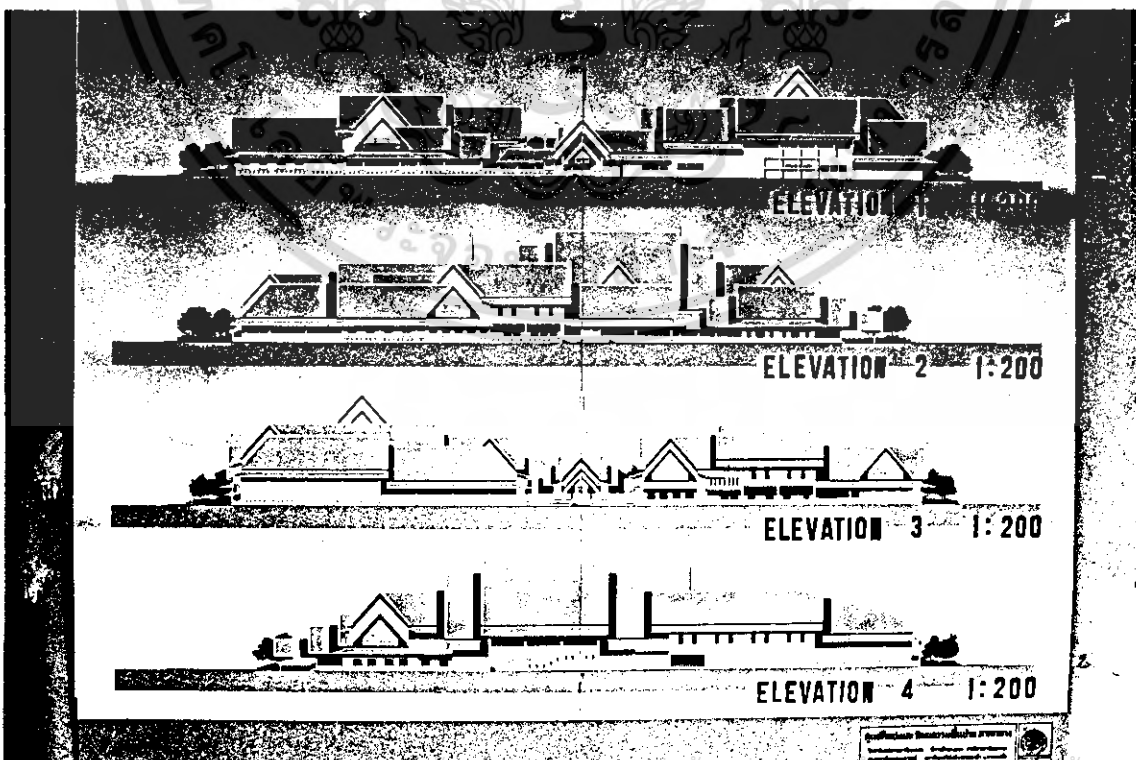
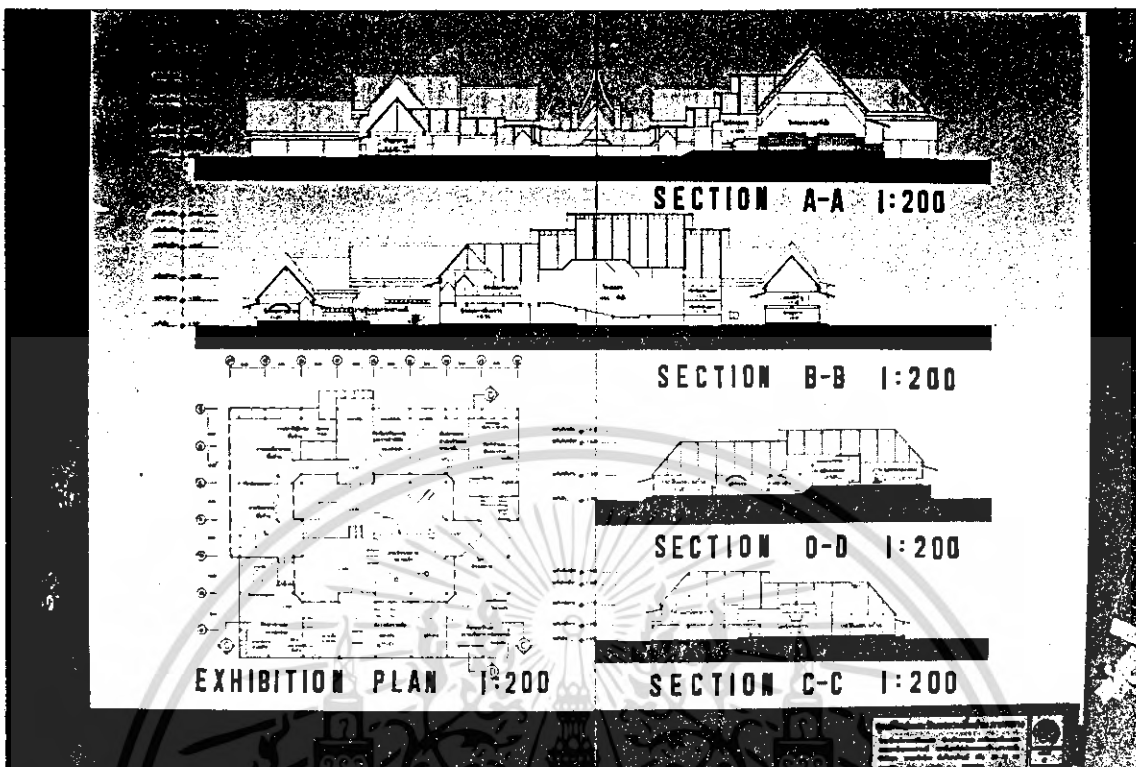
คนไม่สามารถใช้ในการตกแต่งที่ว่าง และแสงของอาคารได้อย่างดี แสงที่ส่องลอดผ่านต้นไม้ ใบไม้ จะให้ภาพพจน์ และบรรยากาศของธรรมชาติแก่ผู้ที่อยู่ในบริเวณเหล่านั้น การจัดวางต้นไม้ให้ต่าง ๆ กัน สามารถเปลี่ยนแปลงบรรยากาศของสถานที่ได้หลายแบบ ต่าง ๆ กันไป และให้ความรู้สึกสงบ ร่มรื่น แก่ผู้ที่เข้ามาใกล้ ในที่รอบคอบเขาเหล่านั้นมีแต่ความสับสน วุ่นวาย

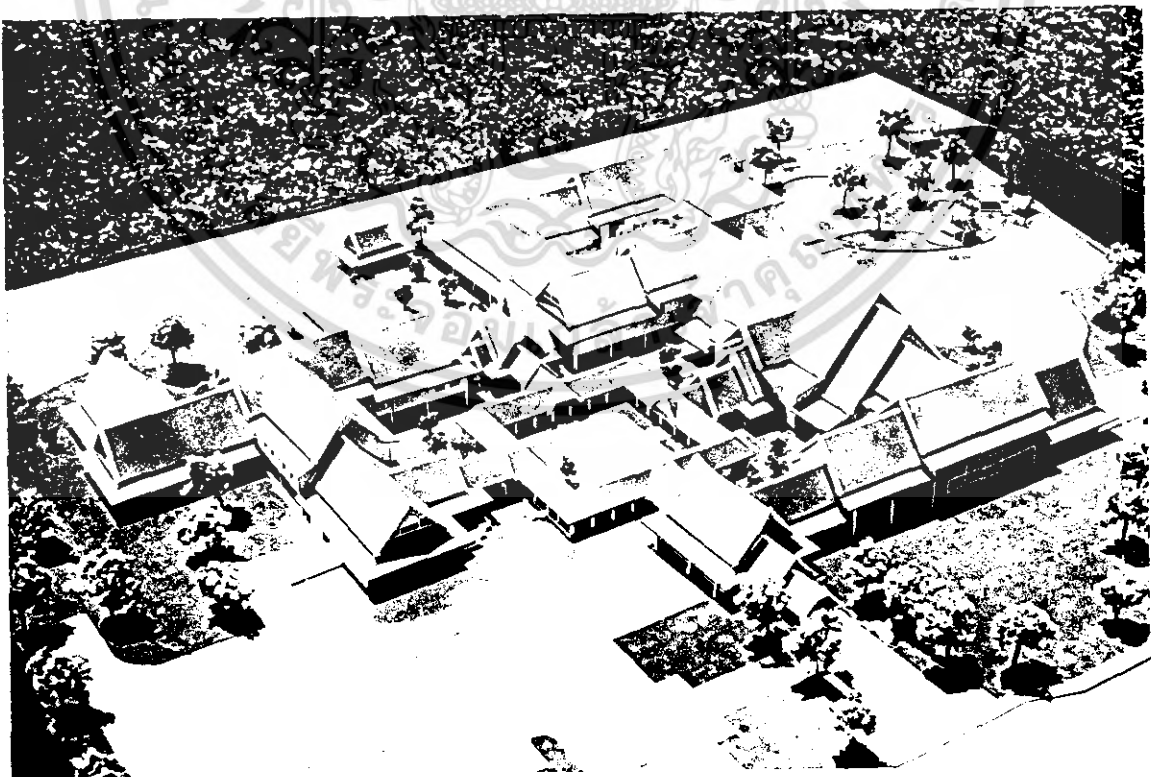
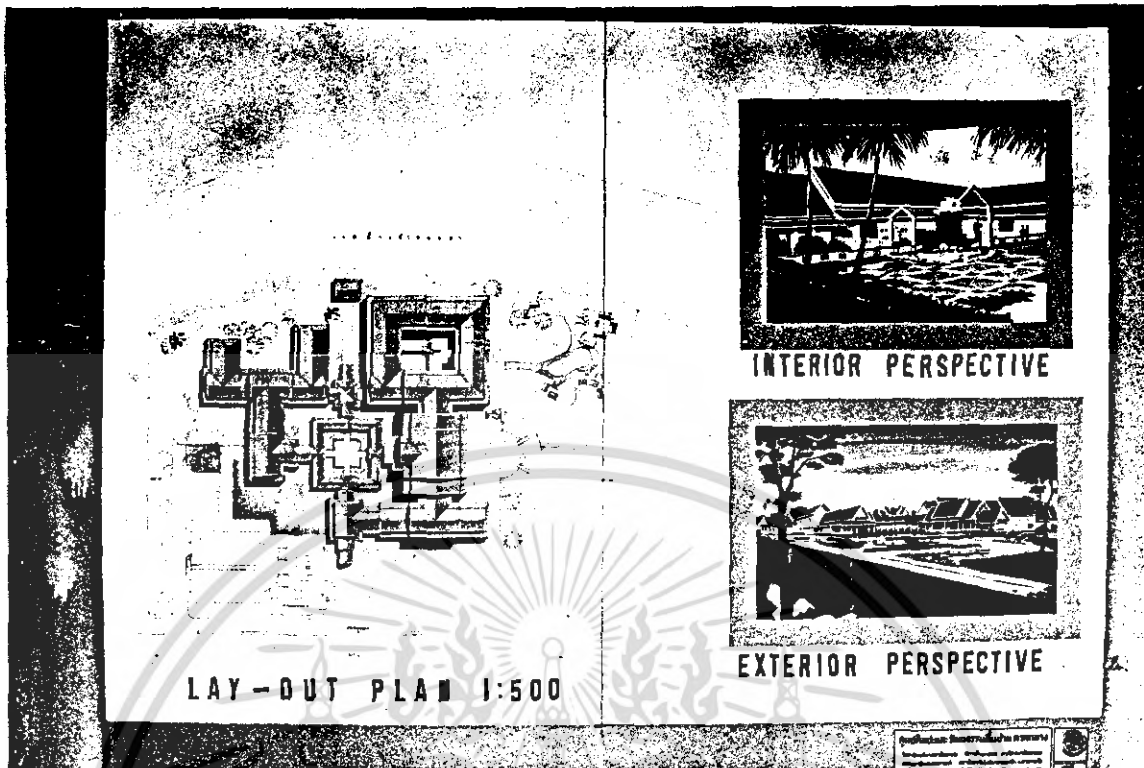
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนการคำ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

1. กรมศิลปากร, วัฒนธรรมพื้นบ้านไทยภาคกลาง, จัดพิมพ์ประกอบนิทรรศการพิเศษเนื่องในเทศกาลเข้าพรรษา, 2526
2. เกื้อกุล ยืนขงอนันต์, ความเปลี่ยนแปลงภายในเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา, สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529
3. ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช, ลักษณะไทย, ไทยวัฒนาพานิช, 2526
4. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, แผนหลักการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, 2533
5. แม่นมาลี ชาลิต และสิรินทร์ ช่างโชติ, คู่มือบรรณาธิกรณ, พระนคร, 2511
6. วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา, เอกสารทางวัฒนธรรม, ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
7. สว่าง พรศรี, ศิลปะพื้นบ้าน, ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, 2528
8. สำนักพิมพ์เมือง, ผังเมืองพระนครศรีอยุธยา 2533, กระทรวงมหาดไทย, 2528